Arithmetica Universalis;

SIVE

DE COMPOSITIONE

ET

RESOLUTIONE

ARITHMETICA

LIBER.

49 a 19

Arithmetica Universalis;

SIVE

DE COMPOSITIONE

ET

RESOLUTIONE

ARITHMETICA

LIBER.

Cui accessit

HALLEIANA

Æquationum Radices Arithmetice inveniendi methodus.

In Usum Juventutis Academicæ.

CANTABRIGIÆ

TYPIS ACADEMICIS.

LONDINI, Impensis *Benj. Tooke* Bibliopolæ juxta Medii Templi Portam in vico vulgo vocato *Fleetstreet*. A. D. MDCCVII.

AD

LECTOREM.

CUM poſt haud paucos Doctorum Virorum in Arte Analytica tradenda labores Liber aliquis materia plenus, mole parvus, in regulis neceſſariis brevis, in exemplis certo conſilio electis longus, & primis Tyronum conatibus accommodatus etiamnum deſiderari videretur; interque χειμήλια noſtra Academica hujuſmodi Tractatus M. S. publicas Profeſſoris Mathematici tunc temporis Celeberrimi Prælectiones, triginta fere abhinc annis in Scholis habitas continens, mihi ſtatim occurreret; Dedi Operam ut Libellus iſte, imperfectus licet,

& currente calamo pro officii urgentis ratione compoſitus, nec prælo ullatenus deſtinatus, tamen in uſum ſtudioſæ juventutis nunc in publicum prodiret. In quo quidem Quæſtiones haud paucæ è variis Scientiis adductæ multiplicem Arithmeticæ Uſum ſatis oſtendunt. Animadvertendum tamen Conſtructiones illas ſive Geometricas ſive Mechanicas prope finem adpoſitas inveniendis ſolum duabus tribuſve Radicum figuris prioribus, uti ſuo loco dicitur, inſervire: Opus enim Cl. Autor ad umbilicum nunquam perduxit; Cubicarum Æquationum Conſtructionem hic loci tradidiſſe contentus; dum interea in animo habuerit Biquadraticarum aliarumque ſuperiorum poteſtatum Conſtructionem methodo generali exponen-

ponendam adjicere, & qua ratione reliquæ Radicum Figuræ eſſent extrahendæ ſigillatim docere. Cum autem ſummo Viro hiſce minutiis poſtmodo vacare minime placuerit, defectum hunc aliunde ſupplere volui; atque eum in finem generalem planeque egregiam Cl. Halleii Æquationum Radices extrahendi methodum ex Actis noſtris Philoſophicis, exorata prius utrobique venia, huc transferendam judicavi. Vale Lector, & conatibus noſtris fave.

G. W.

Dabam Cantabrigiæ
III. Kal. Mai.
A. D. MDCCVII.

LECTORI S.

NOtes velim Titulum Perpetuum pagina cuique, pro Typographorum consuetudine, hic appositum, in Distinctos, cujusque pagina argumentum indicaturos sequentibus editionibus esse mutandum: prout in in prioribus aliquot paginis alia de causa recusis jamjam fecimus.

ERRATA.

PAge 17. Lin. 12. Lege instituì p. 20. l. 12. a^4 p. 24. l. ult. b^5. p. 26. l. 3. $\sqrt{aa - 2xx}$. l. 10. multiplicato p. 28. l. 14. occupant p. 31. l. 27. institui p. 34. l. 20. & 22 & 28 277, &c. p. 35. l. ult. 3x4 p. 39. l. 17 & 22 $\frac{1}{4}aa$. l. 20. $12bbxx$. p. 44. l. 11. tantum l. ult. 11 27 33 p. 45. l. 23, 24. progressionis qui fiat è regione termini o progressionis primæ. p. 46. l. 22. 2. 1. 0 1. p. 48. l. 26. Ut p. 63. l. 8. Z^3 * * p. 67. l. 11. Eam prius docuimus. p. 85. l. 21. $\frac{405.8}{91.5}$ p. 88. l. penult. $\frac{288000}{3552000}$ p. 102. l. 24. 35 & 36. p. 129. l. 20. *ppy*. p. 140. l. 13. $\frac{-}{+}\frac{ab}{cc}xx$ l. penult. HK.

ARITH-

ARITHMETICA UNIVERSALIS,
SIVE
De Compoſitione & Reſolutione Arithmetica
L I B E R.

COMPUTATIO vel fit per numeros ut in vulgari Arithmetica, vel per ſpecies ut Analyſtis mos eſt. Utraque iiſdem innititur fundamentis, & ad eandem metam collimat: Arithmetica quidem definite & particulariter, Algebraica autem indefinitè & univerſaliter; ita & enuntiata ferè omnia quæ in hâc computatione habentur, & præſertim concluſiones, Theoremata dici poſſint. Verùm Algebra maximè præcellit quòd cùm in Arithmetica Quæſtiones tantùm reſolvantur progrediendo à datis ad quæſitas quantitates, hæc à quæſitis tanquam datis ad datas tanquam quæſitas quantitates plerumque regreditur; ut ad concluſionem aliquam, ſeu *Æquationem*, quocunque demum modo perveniatur, ex quâ quantitatem quæſitam elicere liceat. Eoque pacto conficiuntur difficillima Problemata quorum reſolutiones ex Arithmetica ſola fruſtra peterentur. Arithmetica tamen Algebræ in omnibus ejus operationibus ita ſubſervit, ut non niſi unicam perfectam computandi Scientiam conſtituere videantur; & utramque propterea conjunctim explicabo.

Quiſquis hanc Scientiam aggreditur, imprimis vocum & notarum ſignificationes intelligat, & fundamentales addiſcat operationes, Additionem nempe,

Subductionem, Multiplicationem, Diviſionem, Extractionem Radicum, Reductiones fractionum & radicalium quantitatum, & modos ordinandi terminos Æquationum, ac incognitas quantitates (ubi plures ſunt) exterminandi. Deinde has operationes, reducendo Problemata ad æquationes, exerceat; & ultimò naturam & reſolutionem æquationum contempletur.

De Vocum quarundam & notarum ſignificatione.

PER *Numerum* non tam multitudinem unitatum quam abſtractam quantitatis cujuſvis ad aliam ejuſdem generis quantitatem quæ pro unitate habetur rationem intelligimus. Eſtque triplex; integer, fractus & ſurdus: Integer quem unitas metitur, fractus quem unitatis pars ſubmultiplex metitur, & ſurdus cui unitas eſt incommenſurabilis.

Integrorum numerorum notas (0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9,) & notarum, ubi plures inter ſe nectuntur, valores nemo non intelligit. Quemadmodum verò numeri in primo loco ante unitatem, ſive ad ſiniſtram, ſcripti denotant denas unitates, in ſecundo centenas, in tertio millenas, &c. ſic numeri in primo loco poſt unitatem ſcripti denotant decimas partes unitatis, in ſecundo centeſimas, in tertio milleſimas, &c. Hos autem dicimus Fractos *Decimales* quòd in ratione decimali perpetuò decreſcant. Et ad diſtinguendum integros à decimalibus interjici ſolet comma, vel punctum, vel etiam lineola. Sic numerus 732'1569. denotat ſeptingentas triginta duas unitates, una cum quinque decimis, ſex centeſimis, & novem milleſimis partibus unitatis. Qui & ſic 732,1569, vel ſic 732·569. vel etiam ſic 732 L569. nonnunquam ſcribitur. Atque ita numerus

57104'

57104' 2083. denotat quinquaginta ſeptem mille, centum & quatuor unitates; una cum duabus decimis, octo milleſimis, & tribus decimis milleſimis partibus unitatis. Et numerus 0'064 denotat ſex centeſimas & quatuor milleſimas partes. Surdorum & aliorum fractorum notæ in ſequentibus habentur.

Cum rei alicujus quantitas ignota eſt vel indeterminatè ſpectatur, ita ut per numeros non liceat exprimere, ſolemus per ſpeciem aliquam ſeu literam deſignare. Et ſiquando cognitas quantitates tanquam indeterminatas ſpectemus, diſcriminis cauſa deſignamus initialibus Alphabetæ literis *a*, *b*, *c*, *d*, & incognitas finalibus *z*, *y*, *x*, &c. Aliqui pro cognitis ſubſtituunt conſonantes vel majuſculas literas, & vocales vel minuſculas pro incognitis.

Quantitates vel affirmativæ ſunt ſeu majores nihilo, vel negativæ ſeu nihilo minores. Sic in rebus humanis poſſeſſiones dici poſſunt bona affirmativa, debita verò bona negativa. Inque motu locali progreſſus dici poteſt motus affirmativus, & regreſſus motus negativus, quia prior auget & poſterior diminuit iter confectum. Et ad eundem modum in Geometria, ſi linea verſus plagam quamvis ducta pro affirmativa habeatur, negativa erit quæ verſus plagam oppoſitam ducitur. Veluti ſi AB dextrorſum ducatur, & BC ſiniſtrorſum; ac AB ſtatuatur affirmativa tunc BC pro negativa habebitur, eò quòd inter ducendum diminuit AB; redigitque vel ad breviorem AC, vel ad nullam ſi forte C inciderit in ipſum A, vel ad minorem nulla ſi BC longior fuerit quam AB de qua aufertur. Negativæ quantitati deſignandæ nota —, Affirmativæ nota + præfigi ſolet. Ad hoc ∓ ſignum incertum eſt, & ± ſignum etiam incertum ſed priori contrarium.

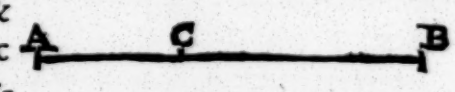

In aggregato quantitatum nota + ſignificat quantitatem ſuffixam eſſe cæteris addendam, & nota — eſſe ſubducendam. Et has notas vocabulis plus & minus exprimere ſolemus. Sic 2 + 3, ſive 2 plus 3, valet *ſummam* numerorum 2 & 3, hoc eſt 5. Et 5 — 3, ſive 5 minus 3, valet *differentiam* quæ oritur ſubducendo 3 à 5, hoc eſt 2. Et — 5 + 3 valet differentiam quæ oritur ſubducendo 5 à 3, hoc eſt — 2. Et 6 — 1 + 3 valet 8. Item *a* + *b* valet *ſummam* quantitatum *a* & *b*: Et *a* — *b* valet *differentiam*, quæ oritur ſubducendo *b* ab *a*. Et *a* — *b* + *c* valet ſummam iſtius differentiæ & quantitatis *c*. Puta ſi *a* ſit 5, *b* 2, & *c* 8; tum *a* + *b* valebit 7 & *a* — *b* 3 & *a* — *b* + *c* 11. Item 2 *a* + 3 *a* valet 5 *a*. Et 3 *b* — 2 *a* — *b* + 3 *a* valet 2 *b* + *a*; nam 3 *b* — *b* valet 2 *b* & — 1 *a* + 3 *a* valet *a*, quorum aggregatum eſt 1 *b* + *a*. Et ſic in aliis. Hæ autem notæ + & — dicuntur *Signa*. Et ubi neutrum initiali quantitati præfigitur, ſignum + ſubintelligi debet.

Multiplicatio propriè dicitur quæ fit per numeros integros, utpote quærendo novam quantitatem toties quoties majorem quantitate multiplicanda quot numerus multiplicans ſit major unitate. Sed aptioris vocabuli defectu Multiplicatio etiam dici ſolet quæ fit per fractos aut ſurdos numeros; quærendo novam quantitatem in ea quacunque ratione ad quantitatem multiplicandam quam habet multiplicator ad unitatem. Neque tantùm fit per abſtractos numeros ſed etiam per concretas quantitates, ut per lineas, ſuperficies, motum localem, pondera &c. quatenus hæ ad aliquam ſui generis notam quantitatem tanquam unitatem relatæ, rationes numerorum exprimere poſſunt, & vices ſuppl[illegible]. Quemadmodum ſi quantitas A multiplicanſit per lineam duodecim pedum, poſito quod [illegible] bipedalis ſit unitas, producentur per iſtam multi-

multiplicationem 6 A, ſive ſexies A, perinde ac ſi A multiplicaretur per abſtractum numerum 6, ſiquidem 6 A ſit in ea ratione ad A quam habet linea duodecim pedum ad unitatem bipedalem. Atque ita ſi duas quaſvis lineas AC & AD per ſe multiplicare oportet, capiatur AB unitas, & agatur BC eique parallela DE, & AE productum erit hujus multiplicationis, eo quod ſit ad AD ut AC ad unitatem AB. Quinetiam mos obtinuit ut geneſis ſeu deſcriptio ſuperficiei per lineam ſuper alia linea ad rectos angulos moventem dicatur multiplicatio iſtarum linearum. Nam quamvis linea utcunque multiplicata non poſſit evadere ſuperficies, adeoque hæc ſuperficiei è lineis generatio longè alia ſit à multiplicatione, in hoc tamen conveniunt, quod numerus unitatum in alterutra linea, multiplicatus per numerum unitatum in altera, producat abſtractum numerum unitatum in ſuperficie lineis iſtis comprehenſa, ſi modò Unitas ſuperficialis definiatur, ut ſolet, Quadratum cujus latera ſunt unitates lineares. Quemadmodum ſi recta AB conſtet quatuor unitatibus & AC tribus, tum rectangulum AD conſtabit quater tribus ſeu duodecim unitatibus quadratis ut inſpicienti Schema patebit. Eſtque ſimilis analogia ſolidi & ejus quod continua trium quantitatum multiplicatione producitur. Et hinc viciſſim evenit quod vocabula *ducere*, *contentum*, *rectangulum*, *quadratum*, *cubus*, *dimenſio*, *latus*, & ſimilia quæ

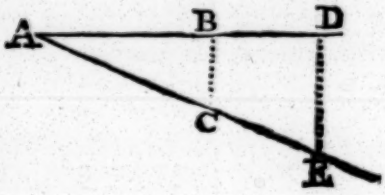

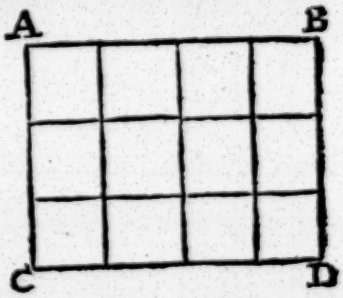

ad Geometriam ſpectant, Arithmeticis tribuantur operationibus. Nam per *quadratum*, vel *rectangulum*, vel *quantitatem duarum dimenſionum* non ſemper intelligimus ſuperficiem, ſed ut plurimùm quantitatem alterius cujuſcunque generis quæ multiplicatione aliarum duarum quantitatum producitur, & ſæpiſſimè lineam quæ producitur multiplicatione aliarum duarum linearum. Atque ita dicimus *Cubum* vel *Parallelepipedum*, vel *quantitatem trium dimenſionum* pro eo quod binis multiplicationibus producitur, *latus* pro radice, *ducere* pro multiplicare; & ſic in aliis.

Numerus ſpeciei alicui immediatè præfixus denotat ſpeciem illam toties ſumendam eſſe. Sic $2a$ denotat duo a, $3b$ tria b, $15x$ quindecim x.

Duæ vel plures ſpecies immediatè connexæ deſignant factum, ſeu quantitatem quæ fit per multiplicationem omnium in ſe invicem. Sic ab denotat quantitatem quæ fit multiplicando a per b. Et abx denotat quantitatem quæ fit multiplicando a per b, & factum illud per x. Puta ſi a ſit 2, & b ſit 3 & x ſit 5, tum ab erit 6 & abx 30.

Inter quantitates ſeſe multiplicantes, nota $\times$, vel vocabulum *in*, ad factum deſignandum nonnunquam interſcribitur. Sic 3×5 vel 3 in 5 denotat 15. Sed uſus harum notarum præcipuus eſt, ubi compoſitæ quantitates ſeſe multiplicant. Veluti ſi $y - 2b$ multiplicet $y + b$, terminos utriuſque multiplicatoris lineolâ ſuperimpoſitâ connectimus & ſcribimus $\overline{y - 2b}$ in $\overline{y + b}$, vel $\overline{y - 2b} \times \overline{y + b}$.

Diviſio propriè eſt quæ fit per numeros integros quærendo novam quantitatem toties minorem quantitate dividenda quoties unitas ſit minor Diviſore. Sed ob analogiam vox etiam uſurpari ſolet cum nova quantitas in ratione quacunque ad quantitatem dividendam quæritur quam habet unitas ad diviſorem:

rem: ſive diviſor ille ſit fractus aut ſurdus numerus aut alia cujuſvis generis quantitas. Sic ad dividendum lineam AE per lineam AC, exiſtente AB unitate: agenda eſt ED parallela CB, & erit AD Quotiens. Imò & Diviſio propter ſimilitudinem quandam dicitur cum rectangulum ad datam lineam tanquam Baſem applicatur ut inde noſcatur altitudo.

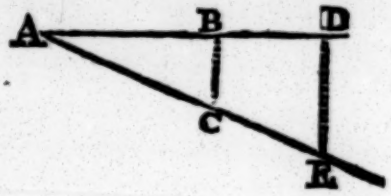

Quantitas infra quantitatem cum lineola interjecta denotat quotum, ſeu quantitatem quæ oritur ex diviſione ſuperioris quantitatis per inferiorem. Sic $\frac{6}{2}$ denotat quantitatem quæ oritur dividendo 6 per 2, hoc eſt 3. & $\frac{5}{8}$ quantitatem quæ oritur dividendo 5 per 8, hoc eſt octavam partem numeri 5, & $\frac{a}{b}$ denotat quantitatem quæ oritur dividendo a per b: puta ſi a ſit 15 & b 3, tum $\frac{a}{b}$ denotat 5. Et ſic $\frac{ab-bb}{a+x}$ denotat quantitatem quæ oritur dividendo $ab-bb$ per $a+x$. Atque ita in aliis. Hujuſmodi autem quantitates fractiones dicuntur, parſque ſuperior Numerator, ac inferior Denominator.

Aliquando Diviſor quantitati diviſæ, interjecto arcu, præfigitur. Sic ad deſignandum quantitatem quæ oritur ex diviſione $\frac{axx}{a+b}$ per $a-b$, ſcribi poteſt $\overline{a-b}\,)\,\frac{axx}{a+b}$.

Etſi multiplicatio per immediatam quantitatum conjunctionem denotari ſolet, tamen numerus integer ante numerum fractum denotat ſummam utriuſque. Sic $3\frac{1}{3}$ denotat tria cum ſemiſſe.

Si quantitas ſeipſam multiplicet, numerus factorum, compendii gratia, ſuffigi ſolet. Sic pro *aaa* ſcribimus a^3, pro *aaaa* ſcribimus a^4, pro *aaaaa* ſcribimus a^5, & pro *aaabb* ſcribimus a^3bb vel a^3b^2. Puta ſi *a* ſit 5 & *b* ſit 2, tum a^3 erit $5 \times 5 \times 5$ ſive 125, & a^4 erit $5 \times 5 \times 5 \times 5$ ſive 625, atque a^3b^2 erit $5 \times 5 \times 5 \times 2 \times 2$ ſive 500. Ubi nota quod numerus inter duas ſpecies immediatè ſcriptus, ad priorem ſemper pertinet. Sic 3 in quantitate a^3bb non denotat *bb* ter capiendum eſſe ſed *a* in ſe bis ducendum. Nota etiam quod hæ quantitates tot dimenſionum vel poteſtatum vel dignitatum eſſe dicuntur quot factoribus ſeu quantitatibus ſe multiplicantibus conſtant, & numerus ſuffixus vocatur index poteſtatum vel dimenſionum. Sic *aa* eſt duarum dimenſionum vel poteſtatum, & a^3 trium, ut indicat ſuffixus numerus 3. Dicitur etiam *aa* quadratum, a^3 cubus, a^4 quadrato-quadratum, a^5 quadrato-cubus, a^6 cubo-cubus, a^7 quadrato-quadrato-cubus, & ſic porro. Et quantitas *a* ex cujus in ſe multiplicatione hæ poteſtates generantur dicitur earum radix, nempe radix quadratica quadrati *aa*, cubica cubi a^3, &c.

Cùm autem radix per ſeipſam multiplicata producat quadratum, & quadratum illud iterum per radicem multiplicatum producat cubum &c. erit (ex definitione Multiplicationis) ut unitas ad radicem, ita radix ad quadratum, & quadratum ad cubum &c. Adeoque quantitatis cujuſcunque radix quadratica erit medium proportionale inter unitatem & quantitatem illam, & radix cubica primum è duobus mediè proportionalibus, & radix quadrato-quadratica primum è tribus, & ſic præterea. Duplici igitur affectione radices innoteſcunt, tum quod ſeipſas multiplicando producant ſuperiores poteſtates, tum quod ſint è mediis proportionalibus inter

iſtas

iſtas poteſtates & unitatem. Sic numeri 64 radicem quadraticam eſſe 8 & cubicam 4, vel ex eo patet quod 8×8 & $4 \times 4 \times 4$ valeant 64, vel quod ſit 1 ad 8 ut 8 ad 64, & 1 ad 4 ut 4 ad 16 & 16 ad 64. Et hinc ſi lineæ alicujus AB radix quadratica extrahenda eſt, produc eam ad C ut ſit BC unitas, dein ſuper AC deſcribe ſemicirculum, & ad B erige perpendiculum huic circulo occurens in D, eritque BD radix, quia media proportionalis eſt inter AB & unitatem BC.

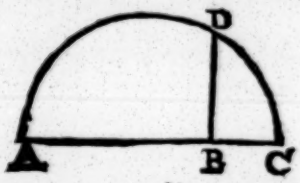

Ad deſignandam radicem alicujus quantitatis præfigi ſolet nota $\surd$ ſi radix ſit quadratica, & $\surd 3$: ſi ſit cubica, & $\surd 4$: ſi quadrato-quadratica &c. Sic $\surd 64$ denotat 8; & $\surd 3 : 64$ denotat 4; & $\surd aa$ denotat a; & $\surd ax$ denotat radicem quadraticam ex ax; & $\surd 3 : 4axx$ radicem cubicam ex $4axx$. Ut ſi a ſit 3, & x 12; tum $\surd ax$ erit $\surd 36$, ſeu 6; & $\surd 3 : 4axx$ erit $\surd 3 : 1728$, ſeu 12. Et hæ radices ubi non licet extrahere dicuntur ſurdæ quantitates, ut $\surd ax$; vel ſurdi numeri, ut $\surd 12$.

Nonnulli pro deſignanda quadratica poteſtate uſurpant q, pro cubica c, pro quadrato-quadratica qq, pro quadrato-cubica qc, &c. Et ad hunc modum pro quadrato, cubo, & quadrato-quadrato ipſius A, ſcribitur Aq, Ac, Aqq, &c. Et pro radice cubica ex $abb - x^3$ ſcribitur $\surd c : abb - x^3$. Alii alias notas adhibent, ſed quæ jam ferè exoleverunt.

Nota $=$ deſignat quantitates hinc inde æquales eſſe. Sic $x = b$ deſignat x æqualem eſſe b.

Nota : : ſignificat quantitates hinc inde proportionales eſſe. Sic $a. b : : c. d$, ſignificat eſſe a ad b ut c ad d. Et $a. b. e : : c. d. f$ eſſe a, b & e inter ſe ut ſunt c, d & f inter ſe reſpectivè, vel eſſe a ad c, b ad d & e ad f in eadem ratione.

Deni-

Si quantitas ſeipſam multiplicet, numerus factorum, compendii gratia, ſuffigi ſolet. Sic pro *aaa* ſcribimus a^3, pro *aaaa* ſcribimus a^4, pro *aaaaa* ſcribimus a^5, & pro *aaabb* ſcribimus a^3bb vel a^3b^2. Puta ſi *a* ſit 5 & *b* ſit 2, tum a^3 erit $5\times5\times5$ ſive 125, & a^4 erit $5\times5\times5\times5$ ſive 625, atque a^3b^2 erit $5\times5\times5\times2\times2$ ſive 500. Ubi nota quod numerus inter duas ſpecies immediatè ſcriptus, ad priorem ſemper pertinet. Sic 3 in quantitate a^3bb non denotat *bb* ter capiendum eſſe ſed *a* in ſe bis ducendum. Nota etiam quod hæ quantitates tot dimenſionum vel poteſtatum vel dignitatum eſſe dicuntur quot factoribus ſeu quantitatibus ſe multiplicantibus conſtant, & numerus ſuffixus vocatur index poteſtatum vel dimenſionum. Sic *aa* eſt duarum dimenſionum vel poteſtatum, & a^3 trium, ut indicat ſuffixus numerus 3. Dicitur etiam *aa* quadratum, a^3 cubus, a^4 quadrato-quadratum, a^5 quadrato-cubus, a^6 cubo-cubus, a^7 quadrato-quadrato-cubus, & ſic porro. Et quantitas *a* ex cujus in ſe multiplicatione hæ poteſtates generantur dicitur earum radix, nempe radix quadratica quadrati *aa*, cubica cubi a^3, &c.

Cùm autem radix per ſeipſam multiplicata producat quadratum, & quadratum illud iterum per radicem multiplicatum producat cubum &c. erit (ex definitione Multiplicationis) ut unitas ad radicem, ita radix ad quadratum, & quadratum ad cubum &c. Adeoque quantitatis cujuſcunque radix quadratica erit medium proportionale inter unitatem & quantitatem illam, & radix cubica primum è duobus mediè proportionalibus, & radix quadrato-quadratica primum è tribus, & ſic præterea. Duplici igitur affectione radices innoteſcunt, tum quod ſeipſas multiplicando producant ſuperiores poteſtates, tum quod ſint è mediis proportionalibus inter

iſtas

iſtas poteſtates & unitatem. Sic numeri 64 radicem quadraticam eſſe 8 & cubicam 4, vel ex eo patet quod 8×8 & $4 \times 4 \times 4$ valeant 64, vel quod ſit 1 ad 8 ut 8 ad 64, & 1 ad 4 ut 4 ad 16 & 16 ad 64. Et hinc ſi lineæ alicujus AB radix quadratica extrahenda eſt, produc eam ad C ut ſit BC unitas, dein ſuper AC deſcribe ſemicirculum, & ad B erige perpendiculum huic circulo occurens in D, eritque BD radix, quia media proportionalis eſt inter AB & unitatem BC.

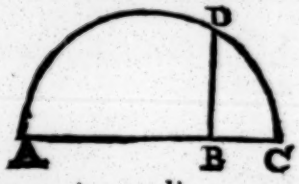

Ad deſignandam radicem alicujus quantitatis præfigi ſolet nota $\surd$ ſi radix ſit quadratica, & $\surd 3$: ſi ſit cubica, & $\surd 4$: ſi quadrato-quadratica &c. Sic $\surd$ 64 denotat 8; & $\surd 3$: 64 denotat 4; & $\surd aa$ denotat a; & $\surd ax$ denotat radicem quadraticam ex ax; & $\surd 3$: $4axx$ radicem cubicam ex $4axx$. Ut ſi a ſit 3, & x 12; tum $\surd ax$ erit $\surd 36$, ſeu 6; & $\surd 3$: $4axx$ erit $\surd 3$: 1728, ſeu 12. Et hæ radices ubi non licet extrahere dicuntur ſurdæ quantitates, ut $\surd ax$; vel ſurdi numeri, ut $\surd 12$.

Nonnulli pro deſignanda quadratica poteſtate uſurpant q, pro cubica c, pro quadrato-quadratica qq, pro quadrato-cubica qc, &c. Et ad hunc modum pro quadrato, cubo, & quadrato-quadrato ipſius A, ſcribitur Aq, Ac, Aqq, &c. Et pro radice cubica ex $abb - x^3$ ſcribitur $\surd c : abb - x^3$. Alii alias notas adhibent, ſed quæ jam ferè exoleverunt.

Nota $=$ deſignat quantitates hinc inde æquales eſſe. Sic $x = b$ deſignat x æqualem eſſe b.

Nota : : ſignificat quantitates hinc inde proportionales eſſe. Sic $a. b : : c. d$, ſignificat eſſe a ad b ut c ad d. Et $a. b. e : : c. d. f$ eſſe a, b & e inter ſe ut ſunt c, d & f inter ſe reſpectivè, vel eſſe a ad c, b ad d & e ad f in eadem ratione.

Deni-

Denique notarum quæ ex his componuntur interpretatio per Analogiam facilè innoteſcit. Sic enim $\frac{1}{4} a^3 bb$ denotat tres quartas partes ipſius $a^3 bb$, & $3\frac{a}{c}$ ter $\frac{a}{c}$, & $7\sqrt{ax}$ ſepties $\sqrt{ax}$. Item $\frac{a}{b}x$ denotat id quod fit multiplicando x per $\frac{a}{b}$, & $\frac{5ee}{4a+9e} Z^3$ id quod fit multiplicando Z^3 per $\frac{5ee}{4a+9e}$ hoc eſt per Quotum exortum diviſione $5ee$ per $4a+9e$; & $\frac{2a^3}{9c}\sqrt{ax}$ id quod fit multiplicando $\sqrt{ax}$ per $\frac{2a^3}{9c}$; & $\frac{7\sqrt{ax}}{c}$ quotum exortum diviſione $7\sqrt{ax}$ per c; & $\frac{8a\sqrt{cx}}{2a+\sqrt{cx}}$ quotum exortum diviſione $8a\sqrt{cx}$ per ſummam quantitatum $2a+\sqrt{cx}$. Et ſic $\frac{3axx-x^3}{a+x}$ denotat quotum exortum diviſione differentiæ $3axx-x^3$ per ſummam $a+x$, & $\sqrt{\frac{3axx-x^3}{a+x}}$ radicem ejus Quoti, & $\overline{2a+3c}\sqrt{\frac{3axx-x^3}{a+x}}$ id quod fit multiplicando radicem illam per ſummam $2a+3c$. Sic etiam $\sqrt{\frac{1}{4}aa+bb}$ denotat radicem ſummæ quantitatum $\frac{1}{4}aa$ & bb, & $\sqrt{\frac{1}{2}a+\sqrt{\frac{1}{4}aa+bb}}$ radicem ſummæ quantitatum $\frac{1}{2}a$ & $\sqrt{\frac{1}{4}aa+bb}$, & $\frac{2a^3}{aa-zz}\sqrt{\frac{1}{2}a+\sqrt{\frac{1}{4}aa+bb}}$ radicem illam multiplicatam per $\frac{2a^3}{aa-zz}$. Et ſic in aliis.

Cæterùm

Cæterùm nota quod in hujuſmodi complexis quantitatibus non opus eſt ad ſignificationem ſingularum literarum ſemper attendere; ſed ſufficit in genere tantum intelligere, *e. g.* quod $\sqrt{\frac{1}{2}a+\sqrt{\frac{1}{4}aa+bb}}$ ſignificat radicem aggregati $\frac{1}{2}a+\sqrt{\frac{1}{4}aa+bb}$; quodcunque tandem prodeat illud aggregatum cum numeri vel lineæ pro literis ſuſtituuntur. Atque ita quod $\frac{\sqrt{\frac{1}{2}a+\sqrt{\frac{1}{4}aa+bb}}}{a-\sqrt{ab}}$ ſignificat quotum exortum diviſione quantitatis $\sqrt{\frac{1}{2}a+\sqrt{\frac{1}{4}aa+bb}}$ per quantitatem $a-\sqrt{ab}$, perinde ac ſi quantitates illæ ſimplices eſſent & cognitæ, etſi quænam ſint impræſentiarum prorſus ignoretur, & ad ſingularum partium conſtitutionem aut ſignificationem neutiquam attendatur. Id quod monendum eſſe duxi ne complexione terminorum Tyrones quaſi conterriti in limine hæreant.

De ADDITIONE.

NUmerorum, ubi non ſunt admodum compoſiti, Additio per ſe manifeſta eſt. Sic quod 7 & 9 ſeu 7 + 9 faciunt 16, & quod 11 + 15 faciunt 26 prima fronte patet. At in magis compoſitis opus peragitur ſcribendo numeros ſerie deſcendente & ſummas columnarum ſigillatim colligendo. Quemadmodum ſi numeri 1357 & 172 addendi ſunt, ſcribe alterutrum 172 infra alterum 1357 ita ut hujus unitates 2 alterius unitatibus 7 ſubjiciantur, cæterique numeri numeris correſpondentibus, nempe deni 7 denis 5, & centenus 1 centenis 3. Tum incipiendo ad dextram, dic 2 & 7 faciunt 9 quem ſcribe infra. Item 7 & 5 faciunt 12, cujus poſteriorem

1357
172
1529

riorem numerum 2 ſcribe infra, priorem vero 1 aſſerva proximis numeris 1 & 3 adjiciendum. Dic itaque præterea 1 & 1 faciunt 2, cui 3 adjectus facit 5, & ſcribe 5 infra, & manebit tantùm 1 prima figura ſuperioris numeri, quæ etiam infra ſcribenda eſt, & ſic habebitur ſumma 1529.

Sic numeros 87899 + 13403 + 885 + 1920, quo in unam ſummam redigantur, ſcribe in ſerie deſcendente ita ut unitates unam columnam, deni numeri aliam, centeni tertiam, milleni quartam conſtituant, & ſic præterea. Deinde die 5 + 3 valent 8, & 8 + 9 valent 17, ſcribeque 7 infra, & 1 adjice proximis numeris dicendo 1 + 8 valent 9, 9 + 2 valent 11, ac 11 + 9 valent 20: Subſcriptoque 0, die iterum ut ante 2 + 8 valent 10, 10 + 9 valent 19, 19 + 4 valent 23, & 23 + 8 valent 31, adeoque aſſervato 3 ſubſcribe 1 ut ante, & iterum dic 3 + 1 valent 4, 4 + 3 valent 7, & 7 + 7 valent 14. Quare ſubſcribe 4, denuoque dic 1 + 2 valent 3, & 3 + 8 valent 11, quem ultimò ſubſcribe, & omnium ſummam habebis 114107.

	87899
	13403
	1920
	885
	114107

Ad eundem modum numeri decimales adduntur ut in annexo paradigmate videre eſt.

	630'953
	51'0807
	305'27
	987'3037

In terminis Algebraicis Additio fit connectendo quantitates addendas cum ſignis propriis, & inſuper uniendo quæ poſſunt uniri. Sic a & b faciunt $a+b$; a & $-b$ faciunt $a-b$; $-a$ & $-b$ faciunt $-a-b$; $7a$ & $9a$ faciunt $7a+9a$; $-a\sqrt{ac}$ & $b\sqrt{ac}$ faciunt $-a\sqrt{ac}+b\sqrt{ac}$ vel $b\sqrt{ac}-a\sqrt{ac}$, nam perinde eſt quo ordine ſcribantur.

Quantitates affirmativæ quæ ex parte ſpecierum conve-

conveniunt, uniuntur addendo numeros præfixos quibus ſpecies multiplicantur. Sic $7a+9a$ faciunt $16a$. Et $11bc+15bc$ faciunt $26bc$. Item $3\frac{a}{c}+5\frac{a}{c}$ faciunt $8\frac{a}{c}$, & $2\sqrt{ac}+7\sqrt{ac}$ faciunt $9\sqrt{ac}$, & $6\sqrt{ab-xx}+7\sqrt{ab-xx}$ faciunt $13\sqrt{ab-xx}$. Et ad eundem modum $6\sqrt{3}+7\sqrt{3}$ faciunt $13\sqrt{3}$. Quinetiam $a\sqrt{ac}+b\sqrt{ac}$ faciunt $\overline{a+b}\sqrt{ac}$, additis nempe a & b tanquam ſi eſſent numeri multiplicantes $\sqrt{ac}$. Et ſic $\overline{2a+3c}\sqrt{\frac{3axx-x^3}{a+x}}+3a\sqrt{\frac{3axx-x^3}{a+x}}$ faciunt $\overline{5a+3c}\sqrt{\frac{3axx-x^3}{a+x}}$ eo quod $2a+3c$ & $3a$ faciant $5a+3c$.

Fractiones affirmativæ quarũ idem eſt denominator, uniuntur addendo numeratores. Sic $\frac{1}{5}+\frac{2}{5}$ faciunt $\frac{3}{5}$, & $\frac{2ax}{b}+\frac{3ax}{b}$ faciunt $\frac{5ax}{b}$, & $\frac{8a\sqrt{cx}}{2a+\sqrt{cx}}+\frac{17a\sqrt{cx}}{2a+\sqrt{cx}}$ faciunt $\frac{25a\sqrt{cx}}{2a+\sqrt{cx}}$, & $\frac{aa}{c}+\frac{bx}{c}$ faciunt $\frac{aa+bx}{c}$.

Negativæ quantitates eodem modo adduntur ac affirmativæ. Sic -2 & -3 faciunt -5; $-\frac{4ax}{b}$ & $-\frac{11ax}{b}$ faciunt $-\frac{15ax}{b}$; $-a\sqrt{ax}$ & $-b\sqrt{ax}$ faciunt $\overline{-a-b}\sqrt{ax}$. Ubi verò negativa quantitas affirmativæ adjicienda eſt, oportet affirmativam negativâ diminuere. Sic 3 & -2 faciunt 1; $\frac{11ax}{b}$ & $-\frac{4ax}{b}$ faciunt $\frac{7ax}{b}$; $-a\sqrt{ac}$ & $b\sqrt{ac}$ faciunt $\overline{b-a}\sqrt{ac}$. Et nota quod ubi negativa quantitas excedit affirmativam, aggregatum erit negativum.

tivum. Sic 2 & -3 faciunt -1; $-\frac{11ax}{b}$ & $\frac{4ax}{b}$ faciunt $-\frac{7ax}{b}$, ac $2\sqrt{ac}$ & $-7\sqrt{ac}$ faciunt $-5\sqrt{ac}$.

In additione aut plurium aut magis compoſitarum quantitatum, convenit obſervare formam operationis ſupra in additione numerorum expoſitam. Quemadmodum ſi $17ax-14a+3$, & $4a+2-8ax$ & $7a-9ax$ addendæ ſunt, diſpono eas in ſerie deſcendente ita ſcilicet ut termini maxime affines ſtent in iiſdem columnis. Nempe numeri 3 & 2 in una columna, ſpecies $-14a$ & $4a$ & $7a$ in alia columna, atque ſpecies $17ax$ & $-8ax$ & $-9ax$ in tertia. Dein terminos cujuſque columnæ ſigillatim addo dicendo 2 & 3 faciunt 5 quod ſubſcribo, dein $7a$ & $4a$ faciunt $11a$ & inſuper $-14a$ facit $-3a$ quod iterum ſubſcribo, denique $-9ax$ & $-8ax$ faciunt $-17ax$ & inſuper $17ax$ facit 0. Adeoque prodit ſumma $-3a+5$.

$$\begin{array}{r} 17ax-14a+3 \\ -8ax+4a+2 \\ -9ax+7a \\ \hline *\ -3a+5 \end{array}$$

Eadem methodo res in ſequentibus exemplis abſolvitur.

$$\begin{array}{r} 12x+7a \\ 7x+9a \\ \hline 19x+16a \end{array} \qquad \begin{array}{r} 11bc-7\sqrt{ac} \\ 15bc+2\sqrt{ac} \\ \hline 26bc-5\sqrt{ac} \end{array} \qquad \begin{array}{r} -\frac{4ax}{b}+6\sqrt{3}+\frac{1}{5} \\ +\frac{11ax}{b}-7\sqrt{3}+\frac{2}{5} \\ \hline \frac{7ax}{b}-\sqrt{3}+\frac{3}{5} \end{array}$$

$$\begin{array}{r} -6xx+\frac{3}{7}x \\ 5x^3+\frac{4}{7}x \\ \hline 5x^3-6xx+\frac{8}{7}x \end{array} \qquad \begin{array}{r} aay+2a^3-\frac{a4}{2y} \\ -2ayy-4aay+a^3 \\ y^3+2ayy-\frac{1}{2}aay \\ \hline y^3\ *\ -3\frac{1}{2}aay+3a^3-\frac{a4}{2y} \end{array}$$

$$\begin{array}{l}
5x^4 + 2ax^3 \\
-3x^4 - 2ax^3 + 8\tfrac{1}{4}a^3\sqrt{aa+xx} \\
-2x^4 + 5bx^3 - 20a^3\sqrt{aa-xx} \\
\quad -4bx^3 - 7\tfrac{1}{4}a^3\sqrt{aa+xx} \\
\hline
*\ bx^3 + a^3\sqrt{aa+xx} - 20a^3\sqrt{aa-xx}.
\end{array}$$

De SUBDUCTIONE.

NUmerorum non nimis compoſitorum inventio etiam Differentiæ per ſe patet. Quemadmodum quod 9 de 17 relinquat 8. At in magis compoſitis Subductio fieri ſolet ſubſcribendo numerum ablativum & ſigillatim auferendo figuras inferiores de ſuperioribus. Sic ad auferendum 63543 de 782579, ſubſcripto 63543, dic 3 de 9 relinquit 6, quod ſcribe infra: Dein 4 de 7 relinquit 3 quod pariter ſcribe infra: Tum 5 de 5 relinquit 0 quod itidem ſubſcribe: Poſtea 3 de 2 auferendum eſt, ſed cum 3 ſit majus, figura 1 à proxima figura 8 mutuò ſumi debet, quæ una cum 2 faciat 12, à quo auferri poteſt 3, & reſtat 9, quod inſuper ſubſcribe: Adhæc cùm præter 6 etiam 1 de 8 auferendum ſit, adde 1 ad 6, & ſumma 7 de 8 relinquet 1 quod etiam ſubſcribe. Denique cùm in inferiori numero nihil reſtet auferendum de ſuperiori 7, ſubſcribe etiam 7, & ſic tandem habes differentiam 719036.

782579
63543
719036

Cæterùm omnino cavendum eſt ut figuræ numeri ablativi ſubſcribantur in locis homogeneis; nempe unitates infra alterius numeri unitates, deni numeri infra denos, decimæ partes infra decimas, &c: ſicut in Additione dictum eſt. Sic ad auferendum decimalem 0'63 ab integro 547, non diſpones numeros hoc modo $\begin{smallmatrix}5&4&7\\0&6&3\end{smallmatrix}$ ſed ſic $\begin{smallmatrix}5&4&7\\&0&,&6&3\end{smallmatrix}$ ita nempe ut circulus qui locum unitatum in decimali occupat, ſubjiciatur

tur unitatibus alterius numeri. Tum, circulis in locis vacuis ſuperioris numeri ſubintellectis, dic 3 de 0 auferendum eſſe, ſed cùm nequeat, debet 1 de loco anteriori mutuo ſumi ut 0 evadat 10 à quo 3 auferri poteſt & dabit 7, quod infra ſcribe. Dein illud 1 quod mutuò ſumitur, adjectum 6 facit 7, & hoc de ſuperiore 0 auferendum eſt; ſed cùm nequeat, debet iterum 1 de loco anteriori ſumi ut 0 evadat 10, & 7 de 10 relinquet 3, quod ſimiliter infra ſcribendum eſt. Tum illud 1 adjectum 0 facit 1, & hoc 1 de 7 relinquit 6, quod itidem ſubſcribe. Denique figuras etiam 54, ſiquidem de illis nihil ampliùs auferendum reſtat, ſubſcribe, & habebis reſiduum 546'37.

547
0'63
546'37

Exercitationis gratia plura tum in integris tum in decimalibus numeris exempla ſubjecimus.

1673	1673	458074	35'72	46,5003	308,7
1541	1580	9205	14'32	3,078	25,74
132	93	448869	21'4	43,4223	282,96

Siquando major numerus de minori auferendus eſt, oportet minorem de majore auferre, & reſiduo præfigere negativum ſignum. Veluti ſi auferendum ſit 1673 de 1541, è contra aufero 1541 de 1673, & reſiduo 132 præfigo ſignum —.

In terminis Algebraicis Subductio fit connectendo quantitates cum ſignis omnibus quantitatis ſubducendæ mutatis, & inſuper uniendo quæ poſſunt uniri, perinde ut in Additione factum eſt. Sic $+7a$ de $+9a$ relinquit $+9a-7a$ ſive $2a$; $-7a$ de $+9a$ relinquit $+9a+7a$ ſive $16a$; $+7a$ de $-9a$ relinquit $-9a-7a$ ſive $-16a$; & $-7a$ de $-9a$ relinquit $-9a+7a$ ſive $-2a$. Sic $3\frac{a}{c}$ de $5\frac{a}{c}$ relinquit $2\frac{a}{c}$; $7\sqrt{ac}$ de $2\sqrt{ac}$ relinquit $-5\sqrt{ac}$

$-5\sqrt{ac}$; $\frac{2}{9}$ de $\frac{1}{9}$ relinquit $\frac{1}{9}$; $-\frac{4}{7}$ de $\frac{1}{7}$ relinquit $\frac{7}{7}$; $-\frac{2ax}{b}$ de $\frac{3ax}{b}$ relinquit $\frac{5ax}{b}$; $\frac{8a\sqrt{cx}}{2a+\sqrt{cx}}$ de $\frac{-17a\sqrt{cx}}{2a+\sqrt{cx}}$ relinquit $\frac{-25a\sqrt{cx}}{2a+\sqrt{cx}}$; $\frac{aa}{c}$ de $\frac{bx}{c}$ relinquit $\frac{bx-aa}{c}$; $a-b$ de $2a+b$ relinquit $2a+b-a+b$ sive $a+2b$; $3az-zz+ac$ de $3az$ relinquit $3az-3az+zz-ac$ sive $zz-ac$; $\frac{2aa-ab}{c}$ de $\frac{aa+ab}{c}$ relinquit $\frac{aa+ab-2aa+ab}{c}$ sive $\frac{-aa+2ab}{c}$; Et $\overline{a-x}\sqrt{ax}$ de $\overline{a+x}\sqrt{ax}$ relinquit $\overline{a+x}-\overline{a+x}\sqrt{ax}$ sive $2x\sqrt{ax}$. Et sic in aliis.

Cæterùm ubi quantitates pluribus terminis constant, operatio perinde ac in numeris instituti potest. Id quod in sequentibus exemplis videre est.

$$\frac{12x+7a}{7x+9a}\cdot\frac{15bc+2\sqrt{ac}}{-11bc+7\sqrt{ac}}\cdot\frac{5x^3+\frac{2}{7}x}{6xx-\frac{1}{7}x}\cdot$$

$$\frac{5x-2a}{26bc-5\sqrt{ac}}\cdot\frac{5x^3-6xx+\frac{2}{7}x}{}$$

$$\frac{\frac{11ax}{b}-7\sqrt{3}+\frac{2}{5}}{\frac{4ax}{b}-6\sqrt{3}-\frac{1}{5}}.$$

$$\frac{\frac{7ax}{b}-\sqrt{3}+\frac{1}{5}}{}$$

De MULTIPLICATIONE.

NUmeri qui ex Multiplicatione duorum quorumvis numerorum non majorum quàm 9 oriuntur, memoriter addiſcendi ſunt. Veluti quod 5 in 7 facit 35, quòdque 8 in 9 facit 72, &c. Deinde majorum numerorum multiplicatio ad horum exemplorum normam inſtituetur.

Si 795 per 4 multiplicare oportet ſubſcribe 4, ut vides. Dein dic, 4 in 5 facit 20, cujus poſteriorem figuram 0 ſcribe infra 4, priorem vero 2 reſerva in proximam operationem. Dic itaque præterea 4 in 9 facit 36, cui adde præfatum 2 & fit 38, cujus poſteriorem figuram 8 ut ante ſubſcribe, & priorem 3 reſerva. Denique dic 4 in 7 facit 28 cui adde prædictum 3 & fit 31. Eoque pariter ſubſcripto habebitur 3180 numerus qui prodit multiplicando totum 795 per 4.

795
4
3180

Porrò ſi 9043 multiplicandus eſt per 2305, ſcribe alterutrum 2305 infra alterum 9043 ut ante, & multiplica ſuperiorē 9043 primò per 5 pro more oſtenſo, & emerget 45215, dein per 0 & emerget 0000, tertio per 3 & emerget 27129, denique per 2 & emerget 18086. Hoſque ſic emergentes numeros in ſerie deſcendente ita ſcribe ut cujuſque inferioris ultima figura ſit uno loco propior ſiniſtræ quàm ultima ſuperioris. Tandem hos omnes adde & orietur 20844115, numerus qui fit multiplicando totum 9043 per totum 2305.

9043
2305
45215
0000
27129
18086
20844115

Decimalis

Decimales numeri per integros vel per alios decimales perinde multiplicantur, ut vides in his exemplis.

72,4	50,18	3,9025
29	2,75	0,0132
6516	25090	78050
1448	35126	117075
2099,6	10036	39025
	137,9950	0,05151300

Sed nota quod in prodeunte numero tot ſemper figuræ ad dextram pro decimalibus abſcindi debent quot ſunt figuræ decimales in utroque numero multiplicante. Et ſi fortè non ſint tot figuræ in prodeunte numero, deficientes loci circulis adimplendi ſunt, ut hic fit in exemplo tertio.

Simplices termini Algebraici multiplicantur ducendo numeros in numeros & ſpecies in ſpecies ac ſtatuendo factum affirmativum ſi ambo factores ſint affirmativi aut ambo negativi, & negativum ſi ſecus. Sic $2a$ in $3b$ vel $-2a$ in $-3b$ facit $6ab$; vel $6ba$: nihil enim refert quo ordine ponantur. Sic etiam $2a$ in $-3b$ vel $-2a$ in $3b$ facit $-6ab$. Et ſic $2ac$ in $8bcc$ facit $16abccc$ ſive $16abc^3$; & $7axx$ in $-12aaxx$ facit $-84a^3x^4$; & $-16cy$ in $31ay^3$ facit $-496acy^4$; & $-4z$ in $-3\sqrt{az}$ facit $12z\sqrt{az}$. Atque ita 3 in -4 facit -12 & -3 in -4 facit 12.

Fractiones multiplicantur ducendo numeratores in numeratores ac denominatores in denominatores. Sic $\frac{2}{5}$ in $\frac{3}{7}$ facit $\frac{6}{35}$; & $\frac{a}{b}$ in $\frac{c}{d}$ facit $\frac{ac}{bd}$; & $2\frac{a}{b}$ in $3\frac{c}{d}$ facit $6\times\frac{a}{b}\times\frac{c}{d}$ ſeu $6\frac{ac}{bd}$; & $\frac{3acy}{2bb}$ in $\frac{-7cyy}{4b^3}$

facit $\frac{-21accy^3}{8b^3}$; & $\frac{-4z}{c}$ in $\frac{-3\sqrt{az}}{c}$ facit $\frac{12z\sqrt{az}}{cc}$; & $\frac{a}{b}x$ in $\frac{c}{d}xx$ facit $\frac{ac}{bd}x^3$. Item 3 in $\frac{2}{5}$ facit $\frac{6}{5}$ ut pateat si 3 reducatur ad formam fractionis $\frac{3}{1}$ adhibendo unitatem pro Denominatore. Et sic $\frac{-15aaz}{cc}$ in $2a$ facit $\frac{30a^3z}{cc}$. Unde obiter nota quòd $\frac{ab}{c}$ & $\frac{a}{c}b$ idem valent; ut & $\frac{abx}{c}$, $\frac{ab}{c}x$ & $\frac{a}{c}bx$, nec non $\frac{\overline{a+b}\sqrt{cx}}{a}$ & $\frac{a+b}{a}\sqrt{cx}$, & sic in aliis.

Quantitates radicales ejusdem denominationis (hoc est, si sint ambæ radices quadraticæ, aut ambæ cubicæ, aut ambæ quadrato-quadraticæ &c.) multiplicantur ducendo terminos in se invicem sub eodem signo radicali. Sic $\sqrt{3}$ in $\sqrt{5}$ facit $\sqrt{15}$, & $\sqrt{ab}$ in $\sqrt{cd}$ facit $\sqrt{abcd}$. Et $\sqrt[3]{5ayy}$ in $\sqrt[3]{7ayz}$ facit $\sqrt[3]{35aay^3z}$. Et $\sqrt{\frac{a^3}{c}}$ in $\sqrt{\frac{abb}{c}}$ facit $\sqrt{\frac{a^4bb}{cc}}$ hoc est* $\frac{aab}{c}$. Et $2a\sqrt{az}$ in $3b\sqrt{az}$ facit $6ab\sqrt{aazz}$ hoc est $6aabz$. Et $\frac{3xx}{\sqrt{ac}}$ in $\frac{-2x}{\sqrt{ac}}$ facit $\frac{-6x^3}{\sqrt{aacc}}$ hoc est $\frac{-6x^3}{ac}$. Et $\frac{-4x\sqrt{ab}}{7a}$ in $\frac{-3dd\sqrt{5cx}}{10ee}$ facit $\frac{12ddx\sqrt{5abcx}}{70aee}$.

* Vide Cap. *De Notatione.*

Quantitates pluribus partibus constantes multiplicantur ducendo singulas unius partes in singulas alterius, perinde ut in Multiplicatione numerorum ostensum est. Sic $c-x$ in a facit $ac-ax$, & $aa+2ac-bc$ in $a-b$ facit $a^3+2aac-aab-3bac+bbc$. Nam $aa+2ac-bc$ in $-b$ facit

$-aab$

$-aab-2acb+bbc$, & in a facit $a^3+2aac-abc$, quorum ſumma eſt $a^3+2aac-aab-3abc+bbc$. Hujus multiplicationis ſpecimen unà cum aliis conſimilibus exemplis ſubjectum habes.

$$\begin{array}{r} aa+2ac-bc \\ a-b \\ \hline -aab-2abc+bbc \\ a^3+2aac-abc \\ \hline a^3+2aac-aab-3abc+bbc \end{array} \qquad \begin{array}{r} a+b \\ a+b \\ \hline ab+bb \\ aa+ab \\ \hline aa+2ab+bb \end{array}$$

$$\begin{array}{r} a+b \\ a-b \\ \hline -ab-bb \\ aa+ab \\ \hline aa\ *\ -bb \end{array} \qquad \begin{array}{r} yy+2ay-\frac{1}{2}aa \\ yy-2ay+aa \\ \hline aayy+2a^3y-\frac{1}{2}a^4 \\ -2ay^3-4aayy+a^3y \\ y^4+2ay^3-\frac{1}{2}aayy \\ \hline y^4\ *\ -3\frac{1}{2}aayy+3a^3y-\frac{1}{2}a^4 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \frac{2ax}{c}-\sqrt{\frac{a^3}{c}} \\ 3a+\sqrt{\frac{abb}{c}} \\ \hline \frac{2ax}{c}\sqrt{\frac{abb}{c}}-\frac{aab}{c} \\ \frac{6aax}{c}-3a\sqrt{\frac{a^3}{c}} \\ \hline \frac{6aax}{c}-3a\sqrt{\frac{a^3}{c}}+\frac{2ax}{c}\sqrt{\frac{abb}{c}}-\frac{aab}{c}. \end{array}$$

De Divisione.

Divisio in numeris instituitur quærendo quot vicibus Divisor in Dividendo continetur, totiesque auferendo, & scribendo totidem unitates in Quoto. Idque iteratò, si opus est, quamdiu divisor auferri potest. Sic ad dividendum 63 per 7, quære quoties 7 continetur in 63 & emergent 9 pro Quoto præcisè. Adeoque $\frac{63}{7}$ valet 9. Insuper ad dividendum 371 per 7, præfige divisorem 7, & imprimis opus instituens in initialibus figuris Dividendi proximè majoribus Divisore, nempe in 37, dic quoties 7 continetur in 37? Resp. 5. Tum scripto 5 in Quoto, auser 5 × 7 seu 35 de 37, & restabit 2, cui adnecte ultimam figuram Dividendi nempe 1, & fit 21 reliqua pars Dividendi, in qua proximum opus instituendum est. Dic itaque ut ante quoties 7 continetur in 21? Resp. 3. Quare scripto 3 in Quoto, auser 3 × 7 seu 21 de 21 & restabit 0. Unde constat 53 esse numerum præcisè qui oritur ex divisione 371 per 7.

```
7) 371 (53
   35
   —
   21
   21
   —
    0
```

Atque ita ad dividendum 4798 per 23, opus primò instituens in initialibus figuris 47 dic quoties 23 continetur in 47? Resp. 2. Scribe ergo 2 in Quoto, & de 47 subduc 2 × 23 seu 46, restatque 1, cui subjunge proximum numerum Dividendi, nempe 9, & fit 19 in subsequens opus. Dic itaque quoties 23 continetur in 19? Resp. 0. Quare scribe 0 in Quoto; & de 19 subdue 0 × 23 seu 0; & restat 19, cui subjunge ultimum numerum 8, & fit 198 in proximum opus. Quamobrem dic ultimò quoties 23 continetur in 198, (id quod

ex

ex initialibus numeris 2 & 19 conjici poteſt, animadvertendo quoties 2 continetur in 19)? Reſp. 8. Quare ſcribe 8 in Quoto & de 198 ſubduc 8 × 23 ſeu 184, reſtabitque 14 adhuc dividendus per 23. Adeoque Quotus erit $208\frac{14}{23}$. Quod ſi hujuſmodi fractio minùs placeat, poſſis Diviſionem in Fractionibus decimalibus ultra ad libitum proſequi, ſemper adnectendo circulum numero reſiduo. Sic reſiduo 14 adnecte 0, fitque 140. Tum dic quoties 23 ſit in 140? Reſp. **6**. Scribe ergo **6** in Quoto; & de 140 ſubduc 6 × 23 ſeu 138, & reſtabit 2, cui adnecte 0 ut ante. Et ſic, opere ad arbitrium continuato, emerget tandem Quotus 208, 6086 &c.

```
23) 4798 (208,6086 &c.
    46
    ---
     19
     00
     --
     198
     184
     ---
      140
      138
      ---
       20
       00
       --
       200
       184
       ---
        160
```

Ad eundem modum fractio decimalis 3, 5218 per fractionem decimalem 46, 1 dividitur, & prodit 0, 07639 &c. Ubi nota quod in Quoto tot figuræ pro decimalibus abſcindendæ ſunt quot ſunt in ultimo dividuo plures quam in diviſore: ut in hoc exemplo quin-

```
46,1) 3,5218 (0,07639
      322,7
      -----
       2948
       2766
       ----
        1820
        1383
        ----
         4370
```

que, quia ſex ſunt in ultimo dividuo 0,004370 & una in Diviſore 46,1.

Exempla plura lucis gratia ſubjunximus.

9043) 20844115 (2305.
18086
27581
27129
45215
45215
0

72,4) 2099,6 (290
1448
6516
6516
0

50,18) 137,995 (2,75.
10036
37635
35126
25090
25090
0

0,0132) 0,051513 (3,9025
396
1191
1188
330
264
660
660
0

In terminis Algebraicis Diviſio fit reſolvendo quicquid per multiplicationem conflatur. Sic ab diviſ. per a dat b pro Quoto. $6ab$ div. per $2a$ dat $3b$; & div. per $-2a$ dat $-3b$. $-6ab$ div. per $2a$ dat $-3b$; & div. per $-2a$ dat $3b$. $16abc^3$ div. per $2ac$ dat $8bcc$. $-84a^3x^4$ div. per $-12aaxx$ dat $7axx$. Item $\frac{4}{3}$ div. per $\frac{2}{5}$ dat $\frac{5}{7}$. $\frac{ac}{dd}$ div. per $\frac{a}{b}$ dat $\frac{c}{d}$. $\frac{-21accy^3}{8b^5}$ div. per $\frac{3acy}{2bb}$ dat $\frac{-7cyy}{4b^3}$. $\frac{6}{5}$ div.

per

per 3 dat $\frac{2}{3}$; & viciſſim $\frac{5}{3}$ div. per $\frac{2}{3}$ dat $\frac{1}{2}$ ſeu 3. $\frac{30a^3z}{cc}$ div. per 2 a dat $\frac{15aaz}{cc}$; & viciſſim diviſ. per $\frac{15aaz}{cc}$ dat 2a. Item $\sqrt{15}$ div. per $\sqrt{3}$ dat $\sqrt{5}$. $\sqrt{abcd}$ div. per $\sqrt{cd}$ dat $\sqrt{ab}$. $\sqrt{a^3c}$ per $\sqrt{ac}$ dat $\sqrt{aa}$ ſeu a. $\sqrt[3]{35aay^3z}$ div. per $\sqrt[3]{5ayy}$ dat $\sqrt[3]{7ayz}$. $\sqrt{\frac{a^4bb}{cc}}$ div. per $\sqrt{\frac{a^3}{c}}$ dat $\sqrt{\frac{abb}{c}}$. $\frac{12ddx\sqrt{5abcx}}{70aee}$ div. per $\frac{-3dd\sqrt{5cx}}{10ee}$ dat $\frac{-4x\sqrt{ab}}{7a}$. Atque ita $\overline{a+b}\sqrt{ax}$ div. per $a+b$ dat $\sqrt{ax}$, & viciſſim div. per $\sqrt{ax}$ dat $a+b$. Et $\frac{a}{a+b}\sqrt{ax}$ div. per $\frac{1}{a+b}$ dat $a\sqrt{ax}$; vel div. per a dat $\frac{1}{a+b}\sqrt{ax}$ ſive $\frac{\sqrt{ax}}{a+b}$; & viciſſim div. per $\frac{\sqrt{ax}}{a+b}$ dat a. Cæterùm in hujuſmodi reſolutionibus omninò cavendum eſt ut quantitates ſint ejuſdem ordinis quæ ad invicem applicantur. Nempe ut numeri applicentur ad numeros, ſpecies ad ſpecies, radicales ad radicales, numeratores Fractionum ad Numeratores ac Denominatores ad Denominatores; nec non in Numeratoribus, Denominatoribus, & Radicalibus quantitates cujuſque generis ad quantitates homogeneas.

Quod ſi quantitas dividenda nequeat ſic per Diviſorem reſolvi, ſufficit ubi ambæ quantitates ſunt integræ ſubſcribere Diviſorem cum lineola interjecta. Sic ad dividendum ab per c ſcribitur $\frac{ab}{c}$; & ad dividendum $\overline{a+b}\sqrt{cx}$ per a ſcribitur $\frac{\overline{a+b}\sqrt{cx}}{a}$ vel $\frac{a+b}{a}\sqrt{cx}$. Et

ſic

ſic $\sqrt{ax-xx}$ diviſ. per $\sqrt{cx}$ dat $\frac{\sqrt{ax-xx}}{\sqrt{cx}}$ ſive $\sqrt{\frac{ax-xx}{cx}}$. Et $\overline{aa+ab}\sqrt{\overline{aa-2xx}}$ diviſ. per $\overline{a-b}\sqrt{\overline{aa-xx}}$ dat $\frac{aa+ab}{a-b}\sqrt{\frac{ax-2xx}{aa-xx}}$. Et $12\sqrt{5}$ div. per $4\sqrt{7}$ dat $3\sqrt{\frac{5}{7}}$.

Ubi vero fractæ ſunt illæ quantitates, Duc Numeratorem Dividendæ quantitatis in Denominatorem Diviſoris ac Denominatorem in Numeratorem, & factus prior erit Numerator, ac poſterior Denominator Quoti. Sic ad dividendum $\frac{a}{b}$ per $\frac{c}{d}$ ſcribitur $\frac{ad}{bc}$, multiplicatio ſcilicet a per d & b per c. Parique ratione $\frac{3}{7}$ diviſ. per $\frac{5}{4}$ dat $\frac{12}{35}$ & $\frac{3a}{4c}\sqrt{ax}$ diviſ. per $\frac{2c}{5a}$ dat $\frac{15aa}{8cc}\sqrt{ax}$; diviſ. autem per $\frac{2c\sqrt{aa-xx}}{5a\sqrt{ax}}$ dat $\frac{15a^3x}{8cc\sqrt{aa-xx}}$. Et ad eundem modum $\frac{ad}{b}$ diviſ. per c (ſive per $\frac{c}{1}$) dat $\frac{ad}{bc}$. Et c (ſive $\frac{c}{1}$) diviſ. per $\frac{ad}{b}$ dat $\frac{bc}{ad}$. Et $\frac{3}{7}$ div. per 5 dat $\frac{3}{35}$. Et 3 div. per $\frac{5}{4}$ dat $\frac{12}{5}$. Et $\frac{a+b}{c}\sqrt{cx}$ div. per a dat $\frac{a+b}{ac}\sqrt{cx}$. Et $\overline{a+b}\sqrt{cx}$ div. per $\frac{a}{c}$ dat $\frac{ac+bc}{a}\sqrt{cx}$. Et $2\sqrt{\frac{axx}{c}}$ diviſ. per $3\sqrt{cd}$ dat

$\frac{2}{3}\sqrt{axx}$

$\frac{2}{3}\sqrt{\frac{axx}{ccd}}$; Div. autem per $3\sqrt{\frac{cd}{x}}$ dat $\frac{2}{3}\sqrt{\frac{ax^3}{ccd}}$.
Et $\frac{1}{5}\sqrt{\frac{7}{11}}$ diviſ. per $\frac{1}{2}\sqrt{\frac{1}{7}}$ dat $\frac{2}{5}\sqrt{\frac{49}{33}}$. Et ſic in aliis.

Quantitas ex pluribus terminis compoſita dividitur applicando ſingulos ejus terminos ad Diviſorem. Sic $aa+3ax-xx$ diviſum per a dat $a+3x-\frac{xx}{a}$. At ubi Diviſor etiam ex pluribus terminis conſtat, diviſio perinde ac in Numeris inſtitui debet. Sic ad dividendum $a^3+2aac-aab-3abc+bbc$ per $a-b$, Dic quoties a continetur in a^3, nempe primus terminus Diviſoris in primo Dividendi? Reſp. aa. Quare ſcribe aa in Quoto, & ablato $a-b$ in aa ſive a^3-aab de Dividendo, reſtabit $2aac-3abc+bbc$ adhuc dividendum. Dic itaque rurſus quoties a continetur in $2aac$? Reſp. $2ac$. Quare ſcribe etiam $2ac$ in Quoto, & ablato $a-b$ in $2ac$ ſive $2aac-2abc$ de præfato Reſiduo, reſtabit etiamnum $-abc+bbc$. Quamobrem dic iterum quoties a continetur in $-abc$? Reſp. $-bc$. Et proinde ſcribe $-bc$ in Quoto, & ablato denuo $+a-b$ in $-bc$ ſive $-abc+bbc$ de noviſſimo Reſiduo, reſtabit nihil. Quod indicat Diviſionem peractam eſſe, prodeunte Quoto $aa+2ac-bc$.

Cæterum ut hujuſmodi operationes ad formam qua in Diviſione numerorum uſi ſumus debitè reducantur, termini tum dividendæ quantitatis tum Diviſoris juxta dimenſiones literæ alicujus quæ ad hanc rem maximè idonea judicabitur, in ordine diſponendi ſunt, ita nempe ut illi primum locum occupent in quibus litera iſta eſt plurimarum dimenſionum, iique ſecundum in quibus dimenſiones ejus ad maximas proximæ ſunt; Et ſic deinceps uſque ad terminos qui per literam iſtam non omnino multiplicantur, adeoque ultimum locum occupabunt.

Sic

Sic in allato Exemplo ſi termini ordinentur juxta dimenſiones literæ *a*, formam operis exhibebit ad-

$$a-b)\,a^3 \begin{matrix}+2aac\\-aab\end{matrix} -3abc+bbc\,(aa+2ac-bc$$

$$a^3-aab$$

$$0+2aac-3abc$$
$$2aac-2abc$$

$$0-abc+bbc$$
$$-abc+bbc$$

$$0\quad 0$$

junctum Diagramma: Ubi videre eſt quod terminus a^3 ſive *a* trium dimenſionum occupat primum locum dividendæ quantitatis, terminique $\begin{matrix}2aac\\-aab\end{matrix}$ in quibus *a* eſt duarum dimenſionum ſecundum occupat, & ſic præterea. Potuit etiam dividenda quantitas ſic ſcribi $a^3 \begin{matrix}+2c\\-b\end{matrix} aa - 3bca+bbc$. Ubi termini ſecundũ locum occupantes, uniuntur aggregando factores literæ juxta quam fit ordinatio. Et hoc modo ſi termini juxta dimenſiones literæ *b* diſponerentur, opus ſicut in proximo Diagrammate inſtitui deberet, Cujus explicationẽ adnectere viſũ eſt.

$$-b+a)\,cbb \begin{matrix}-3ac\\-aa\end{matrix} b \begin{matrix}+a^3\\+2aac\end{matrix}\,(-cb \begin{matrix}+2ac\\+aa.\end{matrix}$$

$$cbb-acb$$

$$0\ \begin{matrix}-2ac\\-aa\end{matrix} b \begin{matrix}+a^3\\+2aac\end{matrix}$$

$$\begin{matrix}-2ac\\-aa\end{matrix} b \begin{matrix}+2aac\\+a^3\end{matrix}$$

$$0\quad 0$$

Dic

Dic quoties $-b$ continetur in cbb? Reſp. $-cb$. Quare ſcripto $-cb$ in Quoto, aufer $-b+a$ in $-cb$ ſeu $bbc-abc$ & reſtabit in ſecundo loco $\begin{matrix}-2ac\\-aa\end{matrix}b$. Reſiduo huic adnecte, ſi placet, quantitates in ultimo loco, nempe $\begin{matrix}a^3\\+2aac,\end{matrix}$ & dic iterum quoties $-b$ continetur in $\begin{matrix}-2ac\\-aa\end{matrix}b$? Reſp. $\begin{matrix}+2ac\\+aa.\end{matrix}$ Quare his in Quoto ſcriptis, aufer $-b+a$ in $\begin{matrix}+2ac\\+aa\end{matrix}$ ſeu $\begin{matrix}-2ac\\-aa\end{matrix}b$ $\begin{matrix}+2aac\\+a^3\end{matrix}$ & reſtabit nihil. Unde conſtat diviſionem peractam eſſe, prodeunte Quoto $-cb+2ac+aa$ ut ante.

Atque ita ſi dividere oportet $aay^4-aac^4+yyc^4+y^6-2y^4cc-a^6-2a^4cc-a^4yy$ per $yy-aa-cc$: quantitates juxta literam y ad hunc modum ordino, $yy\begin{matrix}-aa\\-cc\end{matrix})y^6\begin{matrix}+aa\\-2cc\end{matrix}y^4\begin{matrix}-a^4\\+c^4\end{matrix}yy\begin{matrix}-a^6\\-2a^4cc\\-aac^4\end{matrix}$.

Dein Diviſionem ut in ſubjecto Diagrammate inſtituo. Adjiciuntur & alia exempla, de quibus inſuper obſervandum eſt quod ubi dimenſiones literæ ad quam ordinatio fit, non in eadem ubique progreſſione Arithmetica ſed per ſaltum alicubi procedunt, locis vacuis ſubſtituitur nota $*$.

$$yy\begin{matrix}-aa\\-cc\end{matrix})y^6\begin{matrix}+aa\\-2cc\end{matrix}y^4\ \begin{matrix}-a^4\\+c^4\end{matrix}\ yy\begin{matrix}-a^6\\-2a^4cc\\-aac^4\end{matrix}$$

$$y^6\begin{matrix}-aa\\-cc\end{matrix}y^4 \qquad (y^4\begin{matrix}+2aa\\-cc\end{matrix}yy\ \begin{matrix}+a^4\\+aacc.\end{matrix}$$

$$0\ \begin{matrix}+2aa\\-cc\end{matrix}y^4$$

$$+2aa$$

$$+2aa\,yy - 2a^4 \quad . \quad - cc \quad - aa\,cc\,yy \quad + c^4$$

$$+a^4 \quad + aacc\,yy \quad - a^6 \quad + a^4 \quad + aa\,cc\,yy - 2a^4cc \quad - aac^4$$

$$a+b) \; aa * - bb \; (a-b \quad aa + ab \quad 0 - ab \quad - ab - bb \quad 0 \quad 0$$

$$yy - 2ay + aa) \; y^4 * - 3\tfrac{1}{2}aa\,yy + 3a^3y - \tfrac{1}{2}a^4 \; (yy + 2ay - \tfrac{1}{2}aa.$$

$$y^4 - 2ay^3 + aayy$$

$$0 + 2ay^3 - 4\tfrac{1}{2}aayy \quad + 2ay^3 - 4\,aayy + 2a^3y$$

$$0 \quad - \tfrac{1}{2}aayy + a^3y \quad - \tfrac{1}{2}aayy + a^3y - \tfrac{1}{2}a^4$$

$$0 \quad 0 \quad 0$$

$$aa + ab\sqrt{2} + bb) \; a^4 \quad * \quad * \quad * \quad + b^4 \; (aa - ab\sqrt{2} + bb$$

$$a^4 + a^3b\sqrt{2} + aabb$$

$$- a^3b\sqrt{2} - aabb \quad - a^3b\sqrt{2} - 2aabb - ab^3\sqrt{2}$$

$$+ aabb + ab^3\sqrt{2} \quad + aabb + ab^3\sqrt{2} + b^4$$

$$0 \quad 0 \quad 0$$

Aliqui Diviſionem incipiunt ab ultimis terminis, ſed eodem recidit ſi inverſo terminorum ordine incipiatur à prioribus. Sunt & aliæ methodi dividendi ſed facillimam & commodiſſimam noſſe ſufficit.

De

De EXTRACTIONE RADICUM.

CUM numeri alicujus radix quadratica extrahi debet, is in locis alternis, incipiendo ab unitate, punctis notandus eſt; Dein figura in Quoto ſeu Radice ſcribenda cujus quadratum figuræ vel figuris aute primum punctum aut æquale ſit aut proximè minus. Et ablato illo quadrato, cæteræ radicis figuræ ſigillatim invenientur dividendo reſiduum per duplum radicis eatenus extractæ, & ſingulis vicibus auferendo è reſiduo illo factum à figura noviſſimè prodeunte & decuplo prædicti Diviſoris figura illa aucti.

Sic ad extrahendam radicem ex 99856, imprimis nota cum punctis ad hunc modum 9'98'56. Dein quære numerum cujus quadratum æquatur primæ figuræ 9, nempe 3; ſcribeque in Quoto. Et de 9 ablato quadrato 3 × 3 ſeu 9, reſtabit 0; cui adnecte figuras ante proximum punctum, nempe 98 pro ſequente opere. Tum neglecta ultima figura 8, dic quoties duplum 3 ſeu 6 continetur in priori 9? Reſp. 1. Quare ſcripto 1 in Quoto, aufer factum 1 × 61 ſeu 61 de 98 & reſtabit 37, cui adnecte ultimas figuras 56, & fiet 3756 numerus in quo opus denuo inſtituti debet. Quare & hujus ultima figura 6 neglecta, dic quoties duplum 31 ſeu 62 continetur in 375 (id quod ex initialibus figuris 6 & 37 conjici poteſt animadvertendo quoties 6 continetur in 37?) Reſp. 6. Et ſcripto 6 in Quoto aufer factum 6 × 626 ſeu 3756, & reſtabit nihil. Unde conſtat opus peractum eſſe; prodeunte Radice 316.

```
9'98'56(316
9
---
098
 61
---
3756
3756
----
   0
```

Atque

Atque ita ſi radicem ex 22178791 extrahere oportet, imprimis facta punctatione quære numerum cujus quadratum, (ſiquidem id nequeat æquari) ſit proxime minus figuris 22 antecedentibus primum punctum, & invenies eſſe 4. Nam 5 × 5 ſive 25 major eſt quam 22, & 4 × 4 ſive 16 minor. Quare 4 erit prima figura radicis. Et hac itaque in Quoto ſcripta, de 22 auferquadratum 4 × 4 ſeu 16, reſiduoque 6 adjunge deſuper proximas figuras 17, & habebitur 617, cujus diviſione per duplum 4 elicienda eſt ſecunda figura radicis. Nempe, neglecta ultima figura 7, dic quoties 8 continetur in 61? Reſp. 7. Quare ſcribe 7 in Quoto, & de 617 auferfactũ 7 in 87 ſeu 609 & reſtabit 8, cui adjunge proximas duas figuras 87, & habebitur 887, cujus diviſione per duplum 47 ſeu 94 elicienda eſt tertia figura. Utpote dic quoties 94 continetur in 88? Reſp. 0. Quare ſcribe 0 in quoto, adjungeque ultimas duas figuras 91, & habebitur 88791 cujus diviſione per duplum 470 ſeu 940 elicienda eſt ultima figura. Nempe dic quoties 940 continetur in

```
22·17·87·91(4709,43637&c.
16
---
617
609
---
 88791
 84681
 -----
  4110.00
  3767 36
  -------
   3426400
   2825649
   -------
    60075100
    56513196
    --------
     3561904 00
     2825661 69
     ----------
      73624231
```

8879

8879? Reſp. 9. Quare ſcribe 9 in Quoto, & radicem habebis 4709.

Cæterum cum factus 9 × 9409 ſeu 84681 ablatus de 88791 relinquat 4110, id indicio eſt numerum 4709 non eſſe radicem numeri 22178791 præciſe, ſed ea paulo minorem exiſtere. Et in hoc caſu aliiſque ſimilibus ſi veram radicem magis appropinquare placeat, proſequenda eſt operatio in decimalibus numeris, adnectendo ad reſiduum circulos duos in ſingulis operationibus. Sic reſiduum 4110 adnexis circulis, evadit 411000; cujus diviſione per duplum 4709 ſeu 9418 elicietur figura prima decimalis, nimirum 4. Dein ſcripto 4 in Quoto, auſer 4 × 94184 ſeu 376736 de 411000 & reſtabit 34264. Atque ita adnexis iterum duobus circulis, opus pro lubitu continuari poteſt, prodeunte tandem radice 4709,43637 &c.

Ubi vero radix ad medietatem aut ultra extracta eſt, cæteræ figuræ per diviſionem ſolam obtineri poſſunt. Ut in hoc exemplo, ſi radicem ad uſque novem figuras extrahere animus eſſet, poſtquam quinque priores 4709,4 extractæ ſunt; quatuor poſteriores 3637 elici poſſent dividendo reſiduum 34264 per duplum 4709,4.

Et ad hunc modum ſi radix ex 32976 ad uſque quinque figuras extrahi debet: poſtquam figuræ punctis notantur, ſcribe 1 in Quoto, utpote cujus quadratum 1 × 1 ſeu 1 maximum eſt quod in 3, figura primum punctum antecedente, continetur. Ac de 3 ablato quadrato illo 1, reſtabit 2. Dein huic 2 annexis proximis figuris 29, Quære quoties duplum 1 ſeu 2

```
3·29·76(181,59
—
1
—
229
224
———
 576
 361
———
362) 215 (59
```

 conti-

continetur in 22, & invenies quidem pluſquam 10, ſed nunquam licet diviſorem vel decies ſumere, imo neque novies in hoc caſu quia factus 9 × 29 ſive 261 major eſt quam 229 unde deberet auferri. Quare pone tantum 8. Et perinde ſcripto 8 in Quoto, & ablato 8 × 28 ſive 224 reſtabit 5. Huic inſuper annexis figuris 76, quære quoties duplum 18 ſeu 36 continetur in 57, & invenies 1, adeoque ſcribe 1 in Quoto ac de 576 ablato 1 × 361 ſeu 361 reſtabit 215. Denique ad cæteras figuras eliciendas divide hunc 215 per duplum 181 ſeu 362 & exibunt figuræ 59, quibus etiam ſcriptis in Quoto, habebitur Radix 181, 59.

Eadem methodo radices etiam è decimalibus numeris extrahuntur. Sic ex 329, 76 radix eſt 18, 159. Et ex 3, 2976 radix eſt 1, 8159. Et ex 0, 032976 radix eſt 0, 18159. Et ſic præterea. Sed ex 3297, 6 radix eſt 57, 4247. Et ex 32, 976 radix eſt 5, 74247. Atque ita ex 9, 9856 radix eſt 3, 16. Sed ex 0, 99856 radix eſt 0, 999279 &c. Quemadmodum è ſubjectis Diagrammis conſtare poteſt.

32·97;6(57,4247&c.	0;99·85·6(0,999279&c.
25	81
797	1885
749	1701
4860	18460
4576	17901
1148)284(247	1998)559(279

Extractionem radicis cubicæ & aliarum omnium, regula generali comprehendam, praxi potiùs intellectu facili quàm expeditæ conſulens, ne moram in eo

eo quod rarò uſu veniet, diſcentibus inferam. Nimirum tertia quæque figura incipiendo ab unitate, primò punctis notanda eſt ſi radix ſit cubica, aut unaquæque quinta ſi ſit quadrato-cubica, &c. Dein figura in Quoto ſcribenda eſt cujus maxima poteſtas (hoc eſt cubica ſi radix ſit cubica, aut quadrato-cubica ſi radix ſit quadrato-cubica &c.) aut æquetur figuræ vel figuris ante primùm punctum, aut proximè minor ſit. Et ablata illa poteſtate, figura proxima elicietur dividendo reſiduum proxima numeri reſolvendi figura auctum, per poteſtatem Quoti penè-maximam ductam in indicem maximæ poteſtatis, hoc eſt, per triplum Quadratum Quoti ſi radix ſit cubica, aut per quintuplum quadrato-quadratum ſi radix ſit quadrato-cubica &c. Rurſuſque à numero reſolvendo ablata maxima Quoti poteſtate, figura tertia invenietur dividendo reſiduum illud proxima numeri reſolvendi figura auctum per poteſtatem Quoti pene-maximam ductam in indicem maximæ poteſtatis. Et ſic in infinitum.

Sic ad extrahendam radicem cubicam ex 13312053, numerus ille primò punctis ad hunc modum 13·312·053 notandus eſt. Deinde in Quoto ſcribenda eſt illa figura 2 cujus cubus 8, ſiquidem æquari nequeat, proximè minor ſit figuris 13 antecedentibus primum punctum. Et ablato illo cubo reſtabit 5, quod proxima numeri reſolvendi figura 3 auctum, & per triplum quadratum quoti 2 diviſum, quærendo nempe quoties 3 + 4 ſeu 12 continetur in 53, dat 4 pro ſecundâ

13·312·053 (237

auſer cub. 8

12) reſtat 53 (4. aut 3.

auſer c. 12167

1587) reſtat 11450 (7.

auſer c. 13312053

reſtat 0

cunda figura Quoti. Sed cùm Quoti 24 prodiret cubus 13824 major quàm qui auferri poſſet de figuris 13312 antecedentibus ſecundum punctum, ſcribi debet tantum 3 in Quoto. Tum Quotus 23 in charta aliqua ſeorſim per 23 multiplicatus dat quadratum 529, quod iterum per 23 multiplicatum dat cubum 12167, & hic de 13312 ablatus relinquit 1145; quod proxima reſolvendi numeri figura 0 auctum, & per triplum quadratum Quoti 23 diviſum, quærendo nempe quoties 3 X 529 ſeu 1587 continetur in 11450, dat 7 pro tertia figura Quoti. Tum Quotus 237 per 237 multiplicatus dat quadratum 56169 quod iterum per 237 multiplicatum dat cubum 13312053, & hic de reſolvendo numero ablatus relinquit nihil. Unde patet radicem quæſitam eſſe 237.

Atque ita ad extrahendam radicem quadrato-cubicam ex 364·30820, punctum ponitur ad quintam figuram, & figura 3, cujus quadrato-cubus 243 proximè minor eſt figuris 364 antecedentibus punctum iſtud, ſcribitur in Quoto. Dein quadrato-cubo 243 de 364 ablato, reſtat 121

```
364·30820 (32,5
243
405) 1213 (2
33554432
5242880) 2876388,0 (5
```

quod proxima reſolvendi numeri figura 3 auctum & per quinquies quadrato-quadratum Quoti diviſum, quærendo nempe quoties 5 X 81 ſeu 405 continetur in 1213, dat 2 pro ſecunda figura. Quotus ille 32 in ſe ter ductus efficit quadrato-quadratum 1048576, & hoc iterum in 32 ductum efficit quadrato-cubum 33554432; qui à numero reſolvendo ablatus relinquit 2876388. Itaque 32 eſt integra pars radicis, ſed non juſta radix, & proinde

proinde ſi opus in decimalibus numeris proſequi animus eſt, reſiduum circulo auctum dividi debet per quinquies prædictum quadrato-quadratum Quoti, quærendo quoties 5×1048576 ſeu 5242880 continetur in $2876388{,}0$, & prodibit tertia figura ſive prima decimalis 5. Atque ita auferendo quadrato-cubum Quoti $32{,}5$ de numero reſolvendo ac dividendo reſiduum per quinquies quadrato-quadratum ejus, erui poteſt quarta figura. Et ſic in infinitum.

Cum radix quadrato-quadratica extrahenda eſt, oportet bis extrahere radicem quadraticam, eo quod $\sqrt{}^{4}$ valeat $\sqrt{}^{2} \times {}^{2}$. Et cum radix cubo-cubica extrahenda eſt, oportet extrahere radicem cubicam & ejus radicis radicem quadraticam, eo quod $\sqrt{}^{6}$: valeat $\sqrt{}^{2} \times {}^{3}$: Unde aliqui radices haſce non cubo-cubicas ſed quadrato-cubicas dixere. Et idem in aliis radicibus quarum indices non ſunt numeri primi obſervandum eſt.

E ſimplicibus quantitatibus Algebraicis extractio radicum ex ipſa Notatione patet. Quemadmodum quod $\sqrt{aa}$ ſit a, & quod $\sqrt{aacc}$ ſit ac, & quod $\sqrt{9aacc}$ ſit $3ac$, & quod $\sqrt{49a^4xx}$ ſit $7aax$. Atque ita quod $\sqrt{\frac{a^4}{cc}}$ ſeu $\frac{\sqrt{a^4}}{\sqrt{cc}}$ ſit $\frac{aa}{c}$, & quod $\sqrt{\frac{a^4bb}{cc}}$ ſit $\frac{aab}{c}$, & quod $\sqrt{\frac{9aazz}{25bb}}$ ſit $\frac{3az}{5b}$, & quod $\sqrt{\frac{4}{9}}$ ſit $\frac{2}{3}$. Et quod $\sqrt{}^{3}\frac{8b^6}{27a^3}$ ſit $\frac{2bb}{3a}$. Et quod $\sqrt{}^{4}aabb$ ſit $\sqrt{ab}$. Quinetiam quod $b\sqrt{aacc}$ ſeu b in $\sqrt{aacc}$ valeat b in ac ſive abc. Et quod $3c\sqrt{\frac{9aazz}{25bb}}$ valeat $3c \times \frac{3az}{5b}$ ſive $\frac{9acz}{5b}$. Et quod $\frac{a+3x}{c}$

$\sqrt{4bbx^2}$

$\sqrt{\frac{4bbx^4}{81aa}}$ valeat $\frac{a+3x}{c} \times \frac{2bxx}{9a}$ ſive $\frac{2abxx+6bx^3}{9ac}$.

Hæc inquam patent ſiquidem propoſitas quantitates è radicibus in ſe ductis produci (ut aa ex a in a, $aacc$ ex ac in ac, $9aacc$ ex $3ac$ in $3ac$ &c.) prima fronte conſtare poteſt. Ubi vero quantitates pluribus terminis conſtant, opus perinde ac in numeris abſolvitur. Sic ad extrahendam radicem quadraticam ex $aa+2ab+bb$, imprimis radicem primi termini aa nempe a ſcribe in Quoto. Et ablato ejus quadrato $a \times a$ reſtabit $2ab+bb$ pro elicienda reliqua parte radicis. Dic itaque quoties duplum quoti ſeu $2a$ continetur in primo reſidui termino $2ab$? Reſp. b. Adeoque ſcribe b in Quoto, & ablato facto b in $2a+b$ ſeu $2ab+bb$ reſtabit nihil. Quod indicat opus peractum eſſe, prodeunte radice $a+b$.

$aa+2ab+bb \,(a+b$
aa
$-$
0
$2ab+bb$
$0\quad 0$

Et ſic ad extrahendam radicem ex $a^4+6a^3b+5aabb-12ab^3+4b^4$, imprimis pone in Quo-

$a^4+6a^3b+5aabb-12ab^3+4b^4 \,(aa+3ab-2bb$
a^4
$-$
0
$6a^3b+9aabb$
$0\quad -4aabb$
$-4aabb-12ab^3+4b^4$
$0\quad 0\quad 0$

to

to radicem primi termini a^4 nempe aa, & ablato ejus quadrato $aa \times aa$ ſeu a^4 reſtabit $6a^3b + 5aabb - 12ab^3 + 4b^4$ pro reliqua radice elicienda. Dic itaque quoties $2aa$ continetur in $6a^3b$? Reſp. $3ab$ Quare ſcribe $3ab$ in Quoto & ablato facto $3ab$ in $2aa + 3ab$ ſeu $6a^3b + 9aabb$ reſtabit etiamnum $-4aabb - 12ab^3 + 4b^4$ pro opere proſequendo. Adeoque dic iterum quoties duplum Quoti, nempe $2aa + 6ab$ continetur in $-4aabb - 12ab^3$, ſive quod perinde eſt dic quoties duplum primi termini Quoti ſeu $2aa$ continetur in primo reſidui termino $-4aabb$? Reſp. $-2bb$. Et proinde ſcripto $-2bb$ in Quoto, & ablato facto $-2bb$ in $2aa + 6ab - 2bb$ ſeu $-4aabb - 12ab^3 + 4b^4$, reſtabit nihil. Unde conſtat radicem eſſe $aa + 3ab - 2bb$.

Atque ita quantitatis $xx - ax + \frac{1}{4}aa$ radix eſt $x - \frac{1}{2}a$, & quantitatis $y^4 + 4y^3 - 8y + 4$ radix $yy + 2y - 2$, & quantitatis $16a^4 - 24aaxx + 9x^4 + 2bbxx - 16aabb + 4b^4$ radix $3xx - 4aa + 2bb$ ut è ſubjectis diagrammis conſtare poteſt.

$$\begin{array}{l|l} xx - ax + \frac{1}{4}aa & (x - \frac{1}{2}a, \\ xx & \\ \hline 0 & \end{array}$$

$$\begin{array}{r|l} -ax + \frac{1}{4}aa & \\ \hline 0 \quad 0 & \end{array}$$

$$\begin{array}{l|l|l} 9x^4 - 24aa & +16a^4 & (3xx - 4aa \\ 9x^4 + 12bb\,xx & -16aabb & \quad + 2bb. \\ \hline 0 & +4b^4 & \end{array}$$

$$\begin{array}{l|l} -24aa & +16a^4 \\ +12bb\,xx & -16aabb \\ \hline 0 & +4b^4 \\ & \hline & 0 \end{array}$$

$y^4 + 4y^3 * - 8y + 4 \ (yy + 2y - 2$
y^4
—
0

$4y^3 + 4yy$
———
$0 - 4yy$
$- 4yy - 8y + 4$
———
0 0 0

Si radicem cubicam ex $a^3 + 3aab + 3abb + b^3$ oportet extrahere, operatio eſt hujuſmodi. Extrahe

$a^3 + 3aab + 3abb + b^3 \ (a + b.$
—
a^3
$3aa) \ 0 + 3aab \ (b$
———
$a^3 + 3aab + 3abb + b^3$
0 0 0 0

radicem cubicam primi termini a^3 nempe a, & pone in Quoto. Tum ablato ejus cubo a^3 ; dic quoties triplum quadratum ejus ſeu $3aa$ continetur in proximo reſidui termino $3aab$? & prodit b. Quare ſcribe etiam b in Quoto, & cubo Quoti $a + b$ ablato reſtabit nihil. Radix itaque eſt $a + b$.

Eodem modo radix cubica, ſi extrahatur ex $z^6 + 6z^5 - 40z^3 + 96z - 64$, prodit $zz + 2z - 4$. Atque ita in altioribus radicibus.

De

De Reductione Fractionum & Radicalium.

Præcedentibus operationibus inſervit reductio fractarum & radicalium quantitatum, idque vel ad minimos terminos vel ad eandem denominationem.

De Reductione Fractionum *ad minimos terminos.*

Fractiones ad minimos terminos reducuntur dividendo numeratores ac denominatores per maximum communem diviſorem. Sic fractio $\frac{aac}{bc}$ reducitur ad ſimpliciorem $\frac{aa}{b}$ dividendo utrumque aac & bc per c; & $\frac{203}{667}$ reducitur ad ſimpliciorem $\frac{7}{23}$ dividendo utrumque 203 & 667 per 29; & $\frac{203aac}{667bc}$ reducitur ad $\frac{7aa}{23b}$ dividendo per $29c$. Atque ita $\frac{6a^3-9acc}{6aa+3ac}$ evadit $\frac{2aa-3cc}{2a+c}$ dividendo per $3a$. Et $\frac{a^3-aab+abb-b^3}{aa-ab}$ evadit $\frac{aa+bb}{a}$ dividendo per $a-b$.

Et hac Methodo termini poſt Multiplicationem vel Diviſionem plerumque abbreviari poſſunt. Quemadmodum ſi multiplicare oportet $\frac{2ab^3}{3ccd}$ per $\frac{9acc}{bdd}$ vel id dividere per $\frac{bdd}{9acc}$, prodibit $\frac{18aab^3cc}{3bccd^3}$, &

& per reductionem $\frac{6aabb}{d^3}$. Sed in hujuſmodi caſibus præſtat ante operationem concinnare terminos, dividendo per maximum communem diviſorem quos poſtea dividere oporteret. Sic in allato exemplo ſi dividam $2ab^3$ & bdd per communem diviſorem b, & $3ccd$ ac $9acc$ per communem diviſorem $3cc$; emerget fractio $\frac{2abb}{d}$ multiplicanda per $\frac{3a}{dd}$ vel dividenda per $\frac{dd}{3a}$, prodeunte tandem $\frac{6aabb}{d^3}$ ut ſupra. Atque ita $\frac{aa}{c}$ in $\frac{c}{b}$ evadit $\frac{aa}{1}$ in $\frac{1}{b}$ ſeu $\frac{aa}{b}$. Et $\frac{aa}{c}$ diviſ. per $\frac{b}{c}$ evadit aa div. per b ſeu $\frac{aa}{b}$. Et $\frac{a^3-axx}{xx}$ in $\frac{cx}{aa+ax}$ evadit $\frac{a-x}{x}$ in $\frac{c}{1}$ ſeu $\frac{ac}{x}-c$. Et 28 div. per $\frac{7}{3}$ evadit 4 div. per $\frac{1}{3}$, ſeu 12.

De inventione Diviſorum.

HUC ſpectat inventio diviſorum per quos quantitas aliqua dividi poſſit. Si quantitas ſimplex eſt divide eam per minimum ejus diviſorem, & quotum per minimum diviſorem ejus, donec quotus reſtet indiviſibilis, & omnes quantitatis diviſores primos habebis. Dein horum diviſorum ſingulos binos, ternos, quaternos, &c. duc in ſe, & habebis etiam omnes diviſores compoſitos. Ut ſi numeri 60 diviſores omnes deſiderentur, divide eum per 2, & quotum 30 per 2, & quotum 15 per 3 & reſtabit quotus indiviſibilis 5. Ergo diviſores primi ſunt 1, 2, 2, 3, 5: ex binis compoſiti 4, 6, 10, 15: ex ternis 12, 20, 30, ex omnibus 60.

Rurſus

Rurſus ſi quantitatis $21abb$ diviſores omnes deſiderentur, divide eam per 3, & quotum $7abb$ per 7, & quotum abb per a, & quotum bb per b, & reſtabit quotus primus b. Ergo diviſores primi ſunt $1, 3, 7, a, b, b$; ex binis compoſiti $21, 3a, 3b, 7a, 7b, ab, bb$; ex ternis $21a, 21b, 3ab, 3bb, 7ab, 7bb, abb$; ex quaternis $21ab, 21bb, 3abb, 7abb$; ex quinis $21abb$. Eodem modo ipſius $2abb - 6aac$ diviſores omnes ſunt $1, 2, a, bb - 3ac, 2a, 2bb - 6ac, abb - 3aac, 2abb - 6aac$.

Si quantitas poſtquam diviſa eſt per omnes ſimplices diviſores manet compoſita & ſuſpicio eſt eam compoſitum aliquem diviſorem habere, diſpone eam ſecundum dimenſiones literæ alicujus quæ in ea eſt, & pro litera illa ſubſtitue ſigillatim tres vel plures terminos hujus progreſſionis Arithmeticæ, $3, 2, 1, 0, -1, -2$, ac terminos totidem reſultantes una cum omnibus eorum diviſoribus ſtatue è regione correſpondentium terminorum progreſſionis, poſitis diviſorum ſignis tam affirmativis quam negativis. Dein è regione etiam ſtatue progreſſiones arithmeticas quæ per omnium numerorum diviſores percurrunt pergentes à majoribus terminis ad minores eodem ordine quo termini progreſſionis $3, 2, 1, 0, -1, -2$ pergunt, & quarum termini differunt vel unitate vel numero aliquo qui dividit altiſſimum terminum propoſitæ quantitatis. Siqua occurrit ejuſmodi progreſſio, iſte terminus ejus qui ſtat è regione termini 0 progreſſionis primæ, diviſus per differentiam terminorum, & cum ſigno ſuo annexus litteræ præfatæ, componet quantitatem per quam diviſio tentanda eſt.

Ut ſi quantitas ſit $x^3 - xx - 10x + 6$, pro x ſubſtituendo ſigillatim terminos progreſſionis $1. 0. -1$, orientur numeri $-4, 6, -14$ quos cum omnibus eorum diviſoribus colloco è regione

one terminorum progreſſionis 1. 0. −1 hoc modo.

Dein quoniam altiſſimus terminus x^3 per nullum numerum præter unitatem diviſibilis eſt, quæro in diviſoribus progreſſionem cujus termini differunt unitate, & à ſuperioribus ad inferiora pergendo decreſcunt perinde ac termini progreſſionis lateralis 1. 0. −1. Et hujuſmodi progreſſionem unicam tantam invenio nempe 4. 3. 2. cujus itaque terminum +3 ſeligo qui ſtat è regione termini 0 progreſſionis primæ 1. 0. −1, tentoque diviſionem per $x+3$. Et res ſuccedit, prodeunte $xx-4x+2$.

1	4	1.2.4.	+4.
0	6	1.2.3.6	+3.
−1	14	1.2.7.14	+2.

Rurſus ſi quantitas ſit $6y^4-y^3-21yy+3y+20$. Pro y ſubſtituo ſigillatim 1. 0. −1 & numeros reſultantes 7. 20. 1 cum omnibus eorum diviſoribus è regione colloco ut ſequitur. Et in diviſoribus hanc ſolam eſſe animadverto decreſcentem progreſſionẽ arithmeticam +7. +4. +1. Hujus terminorum differentia 3 dividit altiſſimum quantitatis terminum $6y^4$. Quare terminum +4 qui ſtat è regione termini 0, diviſum per differentiam terminorum 3 adjungo literæ y, tentoque diviſionem per $y+\frac{4}{3}$ vel quod perinde eſt per $3y+4$, & res ſuccedit prodeunte $2y^3-3yy-3y+5$.

1	7	1.7	+7.
0	20	1.2.4.5.10.20	+4.
−1	1	1	+1.

Atque ita ſi quantitas ſit $24a^5-50a^4+49a^3-140aa+64a+30$: operatio erit ut ſequitur.

2	42	1.2.3.6.7.14.21.42.	+3.+3.+7
1	23	1.23.	+1.−1.+1
0	30	1.2.3.5.6.10.15.30.	−1.−5.−5
−1	297	1.3.9.11.33.99.297.	−3.−9.−11

Tres

Tres occurrunt hic progreſſiones quarum termini $-1.-5.-5$ diviſi per differentias terminorum 2. 4. 6, dant tres diviſores tentandos $a-\frac{1}{2}$, $a-\frac{1}{4}$ & $a-\frac{1}{6}$. Et diviſio per ultimum diviſorem $a-\frac{1}{6}$ ſeu $6a-5$ ſuccedit prodeunte $4a^4-5a^3+4aa-20a-6$.

Si nullus occurrit hac methodo diviſor, vel nullus qui dividit propoſitam quantitatem, concludendum erit quantitatem illam non admittere diviſorem unius dimenſionis. Poteſt tamen fortaſſe, ſi plurium ſit quam trium dimenſionum, diviſorem admittere duarum. Et ſi ita, diviſor ille inveſtigabitur hac methodo. In quantitate illa pro litera ſubſtitue, ut ante, quatuor vel plures terminos progreſſionis hujus 3. 2. 1. 0. $-1.-2.-3$. Diviſores omnes numerorum reſultantium ſigillatim adde & ſubduc quadratis correſpondentium terminorum progreſſionis illius ductis in diviſorem aliquem numeralem altiſſimi termini quantitatis propoſitæ, & ſummas differentiaſque è regione progreſſionis colloca. Dein progreſſiones omnes collaterales nota quæ per iſtas ſummas differentiaſque percurrunt. Sit ∓C terminus iſtiuſmodi progreſſionis primæ, ∓B differentia quæ oritur ſubducendo ∓C de termino proxime ſuperiori qui ſtat è regione termini 1 progreſſionis primæ, A prædictus termini altiſſimi diviſor numeralis, & *l* litera quæ in quantitate propoſita eſt, & erit $A\,ll \pm B\,l \pm C$ diviſor tentandus.

Ut ſi quantitas propoſita ſit $x^4-x^3-5xx+12x-6$, pro x ſcribo ſucceſſivè 3. 2. 1. 0, $-1.-2.$ & prodeuntes numeros 39. 6. 1. $-6.-21.-26$, una cum eorum diviſoribus è regione diſpono, addoque & ſubduco diviſores terminis progreſſionis illius quadratis ductiſque in diviſorem numeralem termini x^4 qui unitas eſt, viz. terminis 9. 4. 1. 0. 1. 4, & ſummas differen-

differentiaſque è latere pariter diſpono. Dein progreſſiones quæ in iiſdem obveniunt è latere etiam ſcribo, ut ſequitur. Harum progreſſionum terminos 2 & −3 qui ſtant è regione termini 0 pro-

3	39	1.3.13.39	9	−30.−4.6.8.10.12.22.48.	−4. 6.
2	6	1.2. 3. 6	4	− 2. 1. 2. 3. 5. 6. 7. 10.	−2. 3.
1	1	1.	1	0. 2.	0. 0.
0	6	1.2. 3. 6	0	−6.−3.−2.−1.1.2.3.6.	2.−3.
−1	21	1.3. 7.21	1	−20.−6.−2.0 2.4.8.22.	4.−6.
−2	26	1.2.13.26	4	−22.−9.2.3.5.6.17.30.	6.−9.

greſſionis illius quæ in columna prima eſt, uſurpo ſucceſſive pro ∓C: Differentias quæ oriuntur ſubducendo hos terminos de terminis ſuperioribus 0 & 0 nempe −2 & +3 uſurpo reſpectivè pro ∓B. Unitatem item pro A; & x pro l. Et ſic pro $A ll \pm B l \pm C$ habeo diviſores duos tentandos $xx + 2x - 2$ & $xx - 3x + 3$, per quorum utrumque res ſuccedit.

Rurſus ſi proponatur quantitas $3y^5 - 6y^4 + y^3 - 8yy - 14y + 14$, Operatio erit ut ſequitur. Primo rem tento addendo & ſubducendo diviſores quadratis terminorum progreſſionis 1.0.1 uſurpato 1 pro A, ſed res non ſuccedit. Quare pro A uſur-

3	170		27		−7. 17
2	38	1.2.19.38	12	−26.−7.10.11.13.14.31.50.	−7. 11
1	10	1.2. 5. 10	3	− 7.−2. 1. 2. 4. 5. 8. 13.	−7. 5
0	14	1.2. 7. 14	0	−14.− 7.−2.−1. 1. 2. 7. 14.	−7.−1
−1	10	1.2. 5. 10	3	− 7.− 2. 1. 2. 4. 5. 8. 13.	−7.−7
−2	190		12		−7.−13

po 3, alterum nempe termini altiſſimi $3y^5$ diviſorem numeralem, & quadratis iſtis multiplicatis per 3 hoc eſt numeris 12.3.0.3 addo ſubducoque diviſores; & progreſſiones in terminis reſultantibus haſce duas invenio −7. −7. −7. −7 & 11. 5. −1. −7. Expeditionis gratia neglexeram diviſores extimorum numerorum 170 & 190. Quare con-

continuatis progreſſionibus ſumo proximos earum hinc inde terminos, vizt. -7 & 17 ſuperius, & -7, & -13 inferius, ac tento ſi ſubductis his de numeris 27 ac 12 qui ſtant è regione in quarta columna differentiæ dividunt iſtos 170 & 190 qui ſtant è regione in columna ſecunda. Et quidem differentia inter 27 & -7 id eſt 34 dividit 170 & differentia 12 & -7 id eſt 19 dividit 190. Item differentia inter 27 & 17 id eſt 10 dividit 170 ſed differentia inter 12 & -13 id eſt 25 non dividit 190. Quare poſteriorem progreſſionem rejicio. Juxta priorem $\mp C$ eſt -7, & $\mp B$ nihil; terminis progreſſionis nullam habentibus differentiam. Quare diviſor tentandus $A\,ll \pm B\,l \pm C$, erit $3yy+7$. Et diviſio ſuccedit, prodeunte $y^3 - 2yy - 2y + 2$.

Si nullus inveniri poteſt hoc pacto diviſor qui ſuccedit, concludendum eſt quantitatem propoſitam non admittere diviſorem duarum dimenſionum. Poſſet eadem methodus extendi ad inventionem diviſorum dimenſionum plurium, quærendo in prædictis ſummis differentiiſque progreſſiones non arithmeticas quidem ſed alias quaſdem quarum terminorum differentiæ primæ, ſecundæ, tertiæ, &c. ſunt in arithmetica progreſſione: at in his Tyro non non eſt detinendus.

Ubi in quantitate propoſita duæ ſunt literæ, & omnes ejus termini ad dimenſiones æquè altas aſcendunt; pro una iſtarum literarum pone unitatem, dein per regulas præcedentes quære diviſorem, ac diviſoris hujus comple deficientes dimenſiones reſtituendo literam illam pro unitate. Ut ſi quantitas ſit $6y^4 - cy^3 - 21ccyy + 3c^3y + 20c^4$ ubi termini omnes ſunt quatuor dimenſionum: pro c pono 1, & quantitas evadit $6y^4 - y^3 - 21yy + 3y + 20$, cujus diviſor ut ſupra eſt $3y+4$, & completa deficiente dimenſione poſterioris termini per dimen-

dimenſionem c, fit $3y + 4c$ diviſor quæſitus. Ita ſi quantitas ſit $x^4 - bx^3 - 5bbxx + 12b^3x - 6b^4$: poſito 1 pro b, & quantitatis reſultantis $x^4 - x^3 - 5xx + 12x - 6$ invento diviſore $xx + 2x - 2$, compleo ejus deficientes dimenſiones per dimenſiones b, & ſic habeo diviſorem quæſitum $xx + 2bx - 2bb$.

Ubi in quantitate propoſita tres vel plures ſunt literæ, & ejus termini omnes ad eaſdem dimenſiones aſcendunt; poteſt diviſor per præcedentes regulas inveniri; ſed expeditius hoc modo: Quære omnes diviſores terminorum omnium in quibus literarum aliqua non eſt, item terminorum omnium in quibus alia aliqua literarum non eſt, pariter & omnium in quibus tertia litera quartaque & quinta non eſt ſi tot ſunt literæ. Et ſic percurre omnes literas. Et è regione literarum colloca diviſores reſpectivè. Dein vide ſi in ſerie aliqua diviſorum per omnes literas pergente, partes omnes unicam tantum literam involventes tot vicibus reperiantur quot ſunt literæ una dempta in quantitate propoſita: & partes duas literas involventes tot vicibus quot ſunt literæ demptis duabus in eadem quantitate. Si ita eſt; partes iſtæ omnes ſub ſignis ſuis ſemel ſumptæ erunt diviſor quæſitus.

Ubi ſi proponatur quantitas $12x^3 - 14bxx + 9cxx - 12bbx - 6bcx + 8ccx + 8b^3 - 12bbc - 4bcc + 6c^3$; terminorum $8b^3 - 12bbc - 4bcc + 6c^3$ in quibus non eſt x diviſores unius dimenſionis per præcedentes regulas inventi erunt $2b - 3c$ & $4b - 6c$: terminorum $12x^3 + 9cxx + 8ccx + 6c^3$ in quibus non eſt b, diviſor unicus $4x + 3c$: ac terminorum $12x^3 - 14bxx - 12bbx + 8b^3$ in quibus non eſt c, diviſores $2x - b$ & $4x - 2b$. Hos diviſores è regione literarum x, b, c diſpono

x	$2b - 3c$.	$4b - 6c$.
b	$4x + 3c$.	
c	$2x - b$.	$4x - 2b$.

diſpono ut hic vides. Cum tres ſint literæ & diviſorum partes ſingulæ non niſi ſingulas literas involvant, in ſerie diviſorum debent partes illæ bis reperiri. At diviſorum $4b - 6c$ & $2x - b$ partes $4b$, $6c$, $2x$, b non niſi ſemel occurrunt. Extra diviſorem illum cujus ſunt partes non reperiuntur. Quare diviſores illos negligo. Reſtant tantum tres diviſores $2b - 3c$. $4x + 3c$ & $4x - 2b$. Hi in ſerie ſunt per omnes literas x, b, c pergente, & eorum partes ſingulæ $2b$. $3c$. $4x$. bis reperiuntur in ipſis ut oportuit, idque cum ſignis iiſdem, ſi modò ſigna diviſoris $2b - 3c$ mutentur, & ejus loco ſcribatur $-2b + 3c$. Nam ſigna diviſoris cujuſvis mutare licet. Sumo itaque horum partes omnes $2b$. $3c$. $4x$ ſemel ſub ſignis ſuis, & aggregatum $-2b + 3c + 4x$ diviſor erit quem invenire oportuit. Nam ſi per hunc dividas quantitatem propoſitam prodibit $3xx - 2bx + 2cc - 4bb$.

Rurſus ſi quantitas ſit $12x^5 - 10ax^4 + 9bx^4 - 26aax^3 + 12abx^3 + 6bbx^3 + 24a^3xx - 8aabxx - 8abbxx - 24b^3xx - 4a^3bx + 6aabbx - 12ab^3x + 18b^4x + 12a^4b + 32aab^3 - 12b^5$; diviſores terminorum in quibus x non eſt colloco è regione x; illos terminorum in quibus a non eſt, è regione a; & illos terminorum in quibus b non eſt, è regione b, ut hic vides. Dein illos omnes qui ſunt unius

x	b. $2b$. $4b$. $aa + 3bb$. $2aa + 6bb$. $4aa + 12bb$. $bb - 3aa$. $2bb - 6aa$. $4bb - 12aa$
a	$4xx - 3bx + 2bb$. $12xx - 9bx + 6bb$.
b	x. $2x$. $3x - 4a$. $6x - 8a$. $3xx - 4ax$. $6xx - 8ax$. $2xx + ax - 3aa$. $4xx + 2ax - 6aa$.

dimenſionis rejiciendos eſſe ſentio, quia ſimplices b. $2b$. $4b$. x. $2x$, & partes compoſitorum $3x - 4a$. $6x - 8a$, non niſi ſemel in omnibus diviſoribus reperiantur; tres autem ſunt literæ in quantitate propoſita

poſita, & partes illæ unicam tantum involvunt, atque adeo bis reperiri deberent. Similiter diviſores duarum dimenſionum $aa + 3bb$. $2aa + 6bb$. $4aa + 12bb$. $bb - 3aa$ & $4bb - 12aa$ rejicio, quia partes eorum aa. $2aa$. $4aa$. bb & $4bb$ unicam tantum literam a vel b involventes non niſi ſemel reperiuntur. Diviſoris autem $2bb - 6aa$, qui ſolus reſtat è regione x, partes $2bb$ & $6aa$ quæ ſimiliter unicam tantum literam involvunt, iterum reperiuntur, nempe pars $2bb$ in diviſore $4xx - 3bx + 2bb$ & pars $6aa$ in diviſore $4xx + 2ax - 6aa$. Quin etiam hi tres diviſores in ſerie ſunt, ſtantes è regione trium literarum x, a, b; & omnes eorum partes $2bb$, $6aa$, $4xx$ quæ unicam tantum literam involvunt bis reperiuntur in ipſis, idque ſub propriis ſignis; partes vero $3bx$, $2ax$ quæ duas literas involvunt non niſi ſemel occurrunt in ipſis. Quare horum trium diviſorum partes omnes diverſæ $2bb$, $6aa$, $4xx$, $3bx$, $2ax$ ſub ſignis ſuis connexæ, diviſorem deſideratum $2bb - 6aa + 4xx - 3bx + 2ax$ conflabunt. Per hunc itaque divido quantitatem propoſitam & oritur $3x^3 - 4axx - 2aab - 6b^3$.

Si quantitatis alicujus termini omnes non ſunt æque alti, complendæ ſunt dimenſiones deficientes per dimenſiones literæ cujuſvis aſſumptæ, dein per præcedentes regulas invento diviſore, litera aſſumpta delenda eſt. Ut ſi quantitas ſit $12x^3 - 14bxx + 9xx - 12bbx - 6bx + 8x + 8b^3 - 12bb - 4b + 6$: aſſume literam quamvis c, & per dimenſiones ejus comple dimenſiones quantitatis propoſitæ ad hunc modum $12x^3 - 14bxx + 9cxx - 12bbx - 6bcx + 8ccx + 8b^3 - 12bbc - 4bcc + 6c^3$. Dein hujus diviſore $4x - 2b + 3c$, invento dele c; & habebitur diviſor deſideratus $4x - 2b + 3$.

Aliquando diviſores facilius quam per has regulas inveniri poſſunt. Ut ſi litera aliqua in quantitate propo-

propoſita ſit unius tantum dimenſionis; quærendus erit maximus communis diviſor terminorum in quibus litera illa reperitur, & reliquorum terminorum in quibus non reperitur, nam diviſor ille totam dividet. Et ſi nullus eſt ejuſmodi communis diviſor, nullus erit diviſor totius. Exempli gratia, ſi proponatur quantitas $x^4 - 3ax^3 - 8aaxx + 18a^3x - cx^3 + acxx - 8aacx + 6a^3c - 8a^4$; quæratur communis diviſor terminorum $-cx^3 + acxx - 8aacx + 6a^3c$ in quibus c unius eſt tantum dimenſionis, & terminorum reliquorum $x^4 - 3ax^3 - 8aaxx + 18a^3x - 8a^4$ ac diviſor ille nempe $xx + 2ax - 2aa$ dividet totam quantitatem.

Cæterum maximus duorum numerorum diviſor communis, ſi prima fronte non innoteſcit, invenitur perpetua ablatione minoris de majori & reliqui de ablato. Nam quæſitus erit diviſor qui tandem nihil relinquit. Sic ad inveniendum maximum communem diviſorem numerorum 203 & 667, aufer ter 203 de 667, & reliquum 58 ter de 203, & reliquum 29 bis de 58, reſtabitque nihil: Quod indicat 29 eſſe diviſorem quæſitum.

Haud ſecus in ſpeciebus communis diviſor, ubi compoſitus eſt, invenitur ſubducendo alterutram quantitatem, aut multiplicem ejus de altera: ſi modò & quantitates illæ & reſiduum juxta literæ alicujus dimenſiones ut in Diviſione oſtenſum eſt, ordinentur, & qualibet vice concinnentur dividendo ipſas per ſuos omnes diviſores qui aut ſimplices ſunt, aut ſingulos terminos inſtar ſimplicium dividunt. Sic ad inveniendum communem diviſorem Numeratoris ac Denominatoris fractionis hujus $\frac{x^4 - 3ax^3 - 8aaxx + 18a^3x - 8a^4}{x^3 - axx - 8aax + 6a^3}$, multiplica Denominatorem per x ut primus ejus terminus evadit

dat idem cum primo termino numeratoris. Dein aufer, & reſtabit $-2ax^3+12a^3x-8a^4$, quod concinnatum dividendo per $-2a$ evadit $x^3-6aax+4a^3$. Hoc aufer de Denominatore & reſtabit $-axx-2aax+2a^3$. Quod itidem per $-a$ diviſum fit $xx+2ax-2aa$. Hoc autem per x multiplica, ut ejus primus terminus evadat idem cum primo termino noviſſimi ablati $x^3-6aax+4a^3$, de quo auferendum eſt; & reſtabit $-2axx-4aax+4a^3$, quod per $-2a$ diviſum fit etiam $xx+2ax-2aa$. Et hoc cum idem ſit ac ſuperius reſiduum, proindeque ablatum relinquat nihil, quæſitus erit diviſor per quem fractio propoſita, factâ Numeratoris ac Denominatoris diviſione, reduci poteſt ad ſimpliciorem, nempe ad $\frac{xx-5ax+4aa}{x-3a}$.

Atque ita ſi $\frac{6a^5+15a^4b-4a^3cc-10aabcc}{9a^3b-27aabc-6abcc+18bc^3}$ habeatur fractio termini ejus imprimis abbreviandi ſunt dividendo numeratorem per aa ac Denominatorem per $3b$. Dein ablato bis $3a^3-9aac-2acc+6c^3$ de $6a^3+15aab-4acc-10bcc$, reſtabit $\overset{15b}{+18c}aa-10bcc-12c^3$. Quod concinnatum dividendo terminum utrumque per $5b+6c$ perinde ac ſi $5b+6c$ ſimplex eſſet quantitas, evadit $3aa-2cc$. Hoc multiplicatum per a aufer de $3a^3-9aac-2acc+6c^3$ & ſecunda vice reſtabit $-9aac+6c^3$ quod itidem concinnatum per applicationem ad $-3c$, evadit etiam $3aa-2cc$ ut ante. Quare $3aa-2cc$ quæſitus eſt diviſor. Quo invento, divide per eum partes fractionis propoſitæ & obtinebitur $\frac{2a^3+5aab}{3ab-9bc}$.

Quod

Quod ſi diviſor communis hoc pacto non inveniatur, certum eſt nullum omninò exiſtere, niſi forſan è terminis prodeat per quos Numerator ac Denominator fractionis abbreviantur. Ut ſi habeatur fractio $\frac{aadd - ccdd - aacc + c^4}{4aad - 4acd - 2acc + 2c^3}$, ac termini ejus juxta dimenſiones literæ d diſponantur ita ut Numerator evadat $\overset{aa}{-cc}\,dd\,\overset{-aacc}{+c^4}$ ac Denominator $\overset{4aa}{-4ac}\,d\,\overset{-2acc}{+2c^3}$. Hos imprimis oportet abbreviare dividendo utrumque Numeratoris terminũ per $aa - cc$ & utrumque Denominatoris per $2a - 2c$ perinde ac ſi $aa - cc$ & $2a - 2c$ eſſent ſimplices quantitates. Atque ita vice Numeratoris emerget $dd - cc$, & vice Denominatoris $2ad - cc$, ex quibus ſic præparatis nullus communis diviſor obtineri poteſt. Sed è terminis $aa - cc$ & $2a - 2c$ per quos Numerator ac Denominator abbreviati ſunt, prodit ejuſmodi diviſor, nempe $a - c$, cujus ope fractio ad hanc $\frac{add + cdd - acc - c^3}{4ad - 2cc}$ reduci poteſt. Quod ſi neque termini $aa - cc$ & $2a - 2c$ communem diviſorem habuiſſent, fractio propoſita fuiſſet irreducibilis.

Et hæc generalis eſt methodus inveniendi communes diviſores: Sed plerumque expeditius inveniuntur quærendo omnes alterutrius quantitatis diviſores primos, hoc eſt, qui per alios dividi nequeunt, ac dein tentando ſiqui alteram dividunt abſque reſiduo. Sic ad reducendum $\frac{a^3 - aab + abb - b^3}{aa - ab}$ ad minimos terminos, inveniendi ſunt diviſores quantitatis $aa - ab$, nempe a & $a - b$. Dein tentandum eſt an alteruter a vel $a - b$ dividet etiam $a^3 - aab + abb - b^3$ abſque reſiduo.

De Reductione Fractionum ad communem Denominatorem.

Fractiones ad communem Denominatorem reducuntur multiplicando terminos utriuſque per denominatorem alterius. Sic habitis $\frac{a}{b}$ & $\frac{c}{d}$, duc terminos unius $\frac{a}{b}$ in d, & viciſſim terminos alterius $\frac{c}{d}$ in b, & evadent $\frac{ad}{bd}$ & $\frac{bc}{bd}$, quarum communis eſt denominator bd. Atque ita a & $\frac{ab}{c}$ ſive $\frac{a}{1}$ & $\frac{ab}{c}$ evadunt $\frac{ac}{c}$ & $\frac{ab}{c}$. Ubi verò Denominatores communem habent diviſorem, ſufficit multiplicare alternè per Quotientes. Sic fractiones $\frac{a^3}{bc}$ & $\frac{a^3}{bd}$ ad haſce $\frac{a^3d}{bcd}$ & $\frac{a^3c}{bcd}$ reducuntur, multiplicando alternè per Quotientes c ac d ortos diviſione denominatorum per communem diviſorem b.

Hæc autem Reductio præcipuè uſui eſt in Additione & Subductione fractionum, quæ ſi diverſos habent denominatores, ad eundem reducendæ ſunt antequam uniri poſſunt. Sic $\frac{a}{b}+\frac{c}{d}$ per reductionem evadit $\frac{ad}{bd}+\frac{bc}{bd}$, ſive $\frac{ad+bc}{bd}$. Et $a+\frac{ab}{c}$ evadit $\frac{ac}{c}+\frac{ab}{c}$. Et $\frac{a^3}{bc}-\frac{a^3}{bd}$ evadit $\frac{a^3d-a^3c}{bcd}$ vel $\frac{d-c}{bcd}a^3$.

Et

Et $\frac{c^4+x^4}{cc-xx}-cc-xx$ evadit $\frac{2x^4}{cc-xx}$. Atque ita $\frac{2}{3}+\frac{5}{7}$ evadit $\frac{14}{21}+\frac{15}{21}$ ſive $\frac{14+15}{21}$ hoc eſt $\frac{29}{21}$. Et $\frac{11}{6}-\frac{3}{4}$ evadit $\frac{22}{12}-\frac{9}{12}$ ſive $\frac{13}{12}$. Et $\frac{3}{4}-1\frac{5}{12}$ evadit $\frac{9}{12}-1\frac{5}{12}$ ſive $\frac{4}{12}$ hoc eſt $\frac{1}{3}$. Et $3\frac{2}{7}$ ſive $\frac{3}{1}+\frac{2}{7}$ evadit $\frac{21}{7}+\frac{2}{7}$ ſive $\frac{23}{7}$. Et $25\frac{1}{2}$ evadit $\frac{51}{2}$.

Fractiones ubi plures ſunt gradatim uniri debent. Sic habito $\frac{aa}{x}-a+\frac{2xx}{3a}-\frac{ax}{a-x}$; ab $\frac{aa}{x}$ auſer a & reſtabit $\frac{aa-ax}{x}$, huic adde $\frac{2xx}{3a}$ & prodibit $\frac{3a^3-3aax+2x^3}{3ax}$, unde auſer denique $\frac{ax}{a-x}$ & reſtabit $\frac{3a^4-6a^3x+2ax^3-2x^4}{3aax-3axx}$. Atque ita ſi habeatur $3\frac{2}{7}-\frac{2}{3}$, imprimis aggregatum $3\frac{2}{7}$ inveniendum eſt nempe $\frac{23}{7}$ dein ab hoc auferendum $\frac{2}{3}$ & reſtabit $\frac{61}{21}$.

De REDUCTIONE RADICALIUM *ad minimos terminos.*

RAdicalis, ubi totius radix extrahi nequit, plerumque concinnatur extrahendo radicem diviſoris alicujus. Sic $\sqrt{aabc}$ extrahendo radicem diviſoris aa fit $a\sqrt{bc}$. Et $\sqrt{48}$ extrahendo radicem diviſoris 16 fit $4\sqrt{3}$. Et $\sqrt{48\,aabc}$ extrahendo radicẽ diviſoris $16aa$ fit $4a\sqrt{3bc}$. Et $\sqrt{\frac{a^3b-4aabb+4ab^3}{cc}}$ extrahendo radicem diviſoris $\frac{aa-4ab+4bb}{cc}$ fit

$\frac{a-2b}{c}\sqrt{ab}$. Et $\sqrt{\frac{aaoomm}{ppzz}+\frac{4aam^3}{pzz}}$ extrahendo radicem diviſoris $\frac{aamm}{ppzz}$ fit $\frac{am}{pz}\sqrt{oo+4mp}$. Et $6\sqrt{\frac{7}{98}}$ extrahendo radicem diviſoris $\frac{2}{49}$ fit $\frac{30}{7}\sqrt{\frac{1}{2}}$, ſive $\frac{15}{7}\sqrt{\frac{6}{4}}$ radicemque denominatoris adhuc extrahendo, fit $\frac{15}{7}\sqrt{6}$. Et ſic $a\sqrt{\frac{b}{a}}$ ſive $a\sqrt{\frac{ab}{aa}}$ extrahendo radicem denominatoris fit $\sqrt{ab}$. Et $\sqrt[3]{8a^3b+16a^4}$ extrahendo radicem cubicam diviſoris $8a^3$ fit $2a\sqrt[3]{:b+2a}$. Haud ſecus $\sqrt[4]{a^3x}$ extrahendo radicem quadraticam diviſoris aa fit $\sqrt{a}$ in $\sqrt[4]{ax}$ vel extrahendo radicem quadrato-quadraticam diviſoris a^4 fit $a\sqrt[4]{\frac{x}{a}}$. Atque ita $\sqrt[6]{:a^7x^5}$ convertitur in $a\sqrt[6]{:ax^5}$, vel in $ax\sqrt[6]{:\frac{a}{x}}$ vel in $\sqrt{ax}\times\sqrt[3]{:aax}$.

Cæterùm hæc reductio non tantùm concinnandis radicalibus inſervit, ſed & earum Additioni & Subductioni, ſi modò ex parte radicali conveniant ubi ad formam ſimpliciſſimam reducuntur. Tunc enim uniri poſſunt, quod aliter non fit. Sic $\sqrt{48}+\sqrt{75}$ per reductionem evadit $4\sqrt{3}+5\sqrt{3}$ hoc eſt $9\sqrt{3}$. Et $\sqrt{48}-\sqrt{\frac{16}{27}}$ per reductionem evadit $4\sqrt{3}-\frac{4}{9}\sqrt{3}$ hoc eſt $\frac{32}{9}\sqrt{3}$. Et ſic $\sqrt{\frac{4ab^3}{cc}}+\sqrt{\frac{a^3b-4aabb+4ab^3}{cc}}$ extrahendo quicquid eſt rationale, evadit $\frac{2b}{c}\sqrt{ab}+\frac{a-2b}{c}\sqrt{ab}$ hoc eſt $\frac{a}{c}\sqrt{ab}$. Et $\sqrt[3]{:8a^3b+16a^4}-\sqrt[3]{:b^4+2ab^3}$ eva-

evadit $2a\sqrt{^3} : \overline{b+2a} - b\sqrt{^3} : \overline{b+2a}$ hoc eſt $\overline{2a-b\sqrt{3} : b+2a}$.

De REDUCTIONE RADICALIUM *ad eandem denominationem.*

CUM in radicalibus diverſæ denominationis inſtituenda eſt multiplicatio vel diviſio, oportet omnes ad eandem denominationem reducere, idque præfigendo ſignum radicale cujus index eſt minimus numerus quem earum indices dividunt abſque reſiduo, & ſuffixas quantitates toties dempta una vice in ſe ducendo quoties index ille jam major evaſerit. Sic enim $\sqrt{ax}$ in $\sqrt{^3} : aax$ evadit $\sqrt{^6} : a^3x^3$ in $\sqrt{^6} : a^4xx$ hoc eſt $\sqrt{^6} : a^7x^5$. Et $\sqrt{a}$ in $\sqrt{^4} : ax$ evadit $\sqrt{^4} : aa$ in $\sqrt{^4} : ax$ hoc eſt $\sqrt{^4} : a^3x$. Et $\sqrt{6}$ in $\sqrt{^4} : \frac{1}{6}$ evadit $\sqrt{^4} : 36$ in $\sqrt{^4} : \frac{1}{6}$ hoc eſt $\sqrt{^4} : 30$. Eadem ratione $a\sqrt{bc}$ evadit $\sqrt{aa}$ in $\sqrt{bc}$ hoc eſt $\sqrt{aabc}$. Et $4a\sqrt{3bc}$ evadit $\sqrt{16aa}$ in $\sqrt{3}\ bc$ hoc eſt $\sqrt{48}\ aabc$. Et $2a\sqrt{^3} : b+2a$ evadit $\sqrt{^3} : 8a^3$ in $\sqrt{^3} : \overline{b+2a}$ hoc eſt $\sqrt{^3} : \overline{8a^3b+16a^4}$. Atque ita $\frac{\sqrt{ac}}{b}$ fit $\frac{\sqrt{ac}}{\sqrt{bb}}$ ſive $\sqrt{\frac{ac}{bb}}$. Et $\frac{6abb}{\sqrt{18ab^3}}$ fit $\frac{\sqrt{36aab^4}}{\sqrt{18ab^3}}$ ſive $\sqrt{2ab}$. Et ſic in aliis.

De

De Reductione Radicalium *ad ſimpliciores radicales per extractionem radicum.*

Radices quantitatum quæ ex integris & radicalibus quadraticis componuntur, ſic extrahe. Deſignet **A** quantitatis alicujus partem majorem, **B** partem minorem : & erit $\frac{A+\sqrt{AA-BB}}{2}$ quadratū majoris partis radicis ; & $\frac{A-\sqrt{AA-BB}}{2}$ quadratum partis minoris, quæ quidem majori adnectenda eſt cum ſigno ipſius B. Ut ſi quantitas ſit $3+\sqrt{8}$, ſcribendo 3 pro A, & $\sqrt{8}$ pro B, erit $\sqrt{AA-BB}=1$, indeque quadratum majoris partis radicis $\frac{3+1}{2}$ id eſt 2, & quadratum minoris partis $\frac{3-1}{2}$ id eſt 1. Ergo radix eſt $1+\sqrt{2}$. Rurſus ſi ex $\sqrt{32}-\sqrt{24}$ radix extrahenda ſit, ponendo $\sqrt{32}$ pro A & $\sqrt{24}$ pro B erit $\sqrt{AA-BB}=\sqrt{8}$, & inde $\frac{\sqrt{32}+\sqrt{8}}{2}$ & $\frac{\sqrt{32}-\sqrt{8}}{2}$ hoc eſt $3\sqrt{2}$ & $\sqrt{2}$ quadrata partium radicis. Radix itaque eſt $\sqrt[4]{18}-\sqrt[4]{2}$. Eodem modo ſi de $aa+2x\sqrt{aa-xx}$ radix extrahi debet, pro A ſcribe aa, & pro B $2x\sqrt{aa-xx}$, & erit $AA-BB=a^4-4aaxx+4x^4$. Cujus radix eſt $aa-2xx$. Unde quadratum unius partis radicis erit $aa-xx$, illud

lud alterius xx; adeoque radix $x + \sqrt{aa - xx}$. Rurſus ſi habeatur $aa + 5ax - 2a\sqrt{ax + 4xx}$, ſcribendo $aa + 5ax$ pro A & $2a\sqrt{ax + 4xx}$ pro B, fiet $AA - BB = a^4 + 6a^3x + 9aaxx$ cujus radix eſt $aa + 3ax$. Unde quadratum majoris partis radicis erit $aa + 4ax$, illud minoris ax, & radix $\sqrt{aa + 4ax} - \sqrt{ax}$. Denique ſi habeatur $6 + \sqrt{8} - \sqrt{12} - \sqrt{24}$, ponendo $6 + \sqrt{8} = A$ & $-\sqrt{12} - \sqrt{24} = B$ fiet $AA - BB = 8$. Unde radicis pars major $\sqrt{3 + \sqrt{8}}$ hoc eſt (ut ſupra) $1 + \sqrt{2}$, & pars minor $\sqrt{3}$, atque adeo radix ipſa $1 + \sqrt{2} - \sqrt{3}$. Cæterum ubi plures ſunt hujuſmodi termini radicales, poſſunt partes radicis citius inveniri dividendo factum quarumvis duarum radicalium per tertiam aliquam radicalem quæ producit quotum rationalem & integrum. Nam Quoti iſtius radix erit duplum partis radicis quæſitæ. Ut in exemplo noviſſimo $\frac{\sqrt{8} \times \sqrt{12}}{\sqrt{24}} = 2$. $\frac{\sqrt{8} \times \sqrt{24}}{\sqrt{12}} = 4$. $\frac{\sqrt{12} \times \sqrt{24}}{\sqrt{8}} = 6$. Ergo partes radicis ſunt $1, \sqrt{2}, \sqrt{3}$ ut ſupra.

Eſt & regula extrahendi altiores radices ex quantitatibus numeralibus duarum potentia commenſurabilium partium. Sit quantitas $A \pm B$. Ejus pars major A. Index radicis extrahendæ c. Quære minimum numerum N, cujus poteſtas N^c dividitur per $AA - BB$ ſine reſiduo, & ſit quotus Q. Computa $\sqrt[c]{A + B} \times \sqrt{Q}$ in numeris integris proximis. Sit illud r, Divide $A\sqrt{Q}$ per maximum diviſorem rationa-

rationalem : Sit quotus s, ſitque $\frac{r+\frac{n}{r}}{2s}$ in numeris integris proximis t. Et erit $\frac{ts \pm \sqrt{ttss-n}}{\sqrt[zc]{Q}}$ radix quæſita, ſi modo radix extrahi poteſt.

Ut ſi radix cubica extrahenda ſit ex $\sqrt{968}+25$; erit $AA-BB=343$; ejus diviſores $7,7,7$; ergo $N=7$ & $Q=1$. Porro $A+B\times\sqrt{Q}$ ſeu $\sqrt{968}+25$ extracta prioris partis radice fit paulo major quam 56: ejus radix cubica in numeris proximis eſt 4. Ergo $r=4$. Inſuper $A\sqrt{Q}$ ſeu $\sqrt{968}$ extrahendo quicquid rationale eſt fit $22\sqrt{2}$. Ergo $\sqrt{2}$ ejus pars radicalis eſt s, & $\frac{r+\frac{n}{r}}{2s}$ ſeu $\frac{5}{2\sqrt{2}}$ in numeris integris proximis eſt 2. Ergo $t=2$. Denique ts eſt $2\sqrt{2}$, $\sqrt{ttss-n}$ eſt 1 & $\sqrt[6]{Q}$ ſeu $\sqrt[zc]{1}$ eſt 1. Ergo $2\sqrt{2}+1$ eſt radix quæſita ſi modo radix extrahi queat. Tento itaque per multiplicationem ſi cubus ipſius $2\sqrt{2}+1$ ſit $\sqrt{968}+25$ & res ſuccedit.

Rurſus ſi radix cubica extrahenda ſit ex $68-\sqrt{4374}$; erit $AA-BB=250$, Cujus diviſores ſunt $5,5,5,2$. Ergo $N=5,2=10$, & $Q=4$. Et $\sqrt[c]{A+B}\times\sqrt{Q}$ ſeu $\sqrt[3]{68+\sqrt{4374}}\times 2$ in numeris proximis integris eſt $7=r$. Inſuper $A\sqrt{Q}$ ſeu $68\sqrt{4}$ extrahendo quicquid rationale eſt fit $136\sqrt{1}$. Ergo $s=1$, & $\frac{r+\frac{n}{r}}{2s}$ ſeu $\frac{7+\frac{42}{7}}{2}$ in numeris integris proximis eſt $4=t$: ergo $ts=4$, $\sqrt{ttss-n}=\sqrt{6}$ &

$\sqrt[zc]{Q}$

$\sqrt[12]{Q} = \sqrt[6]{4}$ seu $\sqrt[3]{2}$ atque adeo radix tentanda $\frac{4-\sqrt{6}}{\sqrt[3]{2}}$.

Iterum si radix quadrato-cubica extrahenda sit ex $29\sqrt{6}+41\sqrt{3}$; Erit $AA-BB=3$, adeoque $N=3$, $Q=81$, $r=5$, $s=\sqrt{6}$, $t=1$. $ts=\sqrt{6}$, $\sqrt{tt\,ss-n}=\sqrt{3}$ & $\sqrt[12]{Q}=\sqrt[10]{81}$ seu $\sqrt[5]{9}$ atque adeo radix tentanda $\frac{\sqrt{6}+\sqrt{3}}{\sqrt[5]{9}}$.

Cæterum in hujusmodi operationibus si quantitas fractio sit vel partes ejus communem habent divisorem; radices denominatoris, & factorum seorsim extrahe. Ut si ex $\sqrt{242-12\frac{1}{2}}$ radix cubica extrahenda sit; hoc, reductis partibus ad communem denominatorem, fiet $\frac{\sqrt{968-25}}{2}$. Dein extracta seorsim numeratoris ac denominatoris radice cubica orietur $\frac{2\sqrt{2}-1}{\sqrt[3]{2}}$. Rursus si ex $\sqrt[3]{3993+\sqrt[6]{17578125}}$ radix aliqua extrahenda sit; divide partes per communem divisorem $\sqrt[3]{3}$, & emerget $11+\sqrt{125}$. Unde quantitas proposita valet $\sqrt[3]{3}$ in $11+\sqrt{125}$, cujus radix invenietur extrahendo seorsim radicem factoris utriusque $\sqrt[3]{3}$ & $11+\sqrt{125}$.

De

De forma ÆQUATIONIS.

ÆQUATIONES, quæ ſunt quantitatum aut ſibi mutuo æqualium, aut ſimul nihilo æquipollentium congeries, duobus præcipuè modis conſiderandæ veniunt: vel ut ultimæ concluſiones ad quas in Problematis ſolvendis deventum eſt, vel ut media quorum ope finales æquationes acquirendæ ſunt. Prioris generis æquatio ex unica tantum incognita quantitate cognitis involuta conflatur, modò Problema ſit definitum & aliquid certi quærendum innuat. Sed eæ poſterioris generis involvunt plures quantitates incognitas quæ ideò debent inter ſe comparari & ita connecti ut ex omnibus una tandem emergat æquatio nova cui ineſt unica quam quærimus incognita quantitas admiſta cognitis. Quæ quantitas ut exinde facilius eliciatur, æquatio iſta variis plerumque modis transformanda eſt, donec evadat ea ſimpliciſſima quæ poteſt, atque etiam ſimilis alicui ex ſequentibus earum gradibus, in quibus x deſignat quantitatem quæſitam ad cujus dimenſiones termini, ut vides, ordinantur, & p, q, r, s alias quaſcunque quantitates ex quibus determinatis & cognitis etiam x determinatur, & per methodos poſt explicandas inveſtigari poteſt.

$x = p.$		$x - p = 0.$
$xx = px + q.$	Vel	$xx - px - q = 0.$
$x^3 = pxx + qx + r.$		$x^3 - pxx - qx - r = 0.$
$x^4 = px^3 + qxx + rx + s.$		$x^4 - px^3 - qxx - rx - s = 0.$
&c.		&c.

Ad horum normam itaque termini æquationum ſecundum dimenſiones incognitæ quantitatis in ordinem ſemper redigendi ſunt, ita ut primum locum occupent in quibus incognita quantitas eſt pluri-

plurimarum dimenſionum, inſtar x, xx, x^3, x^4, & ſecundum locum in quibus ea eſt una dimenſione minor, inſtar p, px, pxx, px^3, & ſic præterea. Et quod ſigna terminorum attinet, poſſunt ea omnibus modis ſe habere : imò & unus vel plures ex intermediis terminis aliquando deeſſe. Sic $x^3 * -bbx + b^3 = o$ vel $x^3 = bbx - b^3$, eſt æquatio tertii gradus, & $Z^4 \overset{+a}{\underset{-b}{}} Z_3 * \overset{+ab^3}{\underset{-b^4}{}} = o$ æquatio quarti. Nam gradus æquationum æſtimantur ex maxima dimenſione quantitatis incognitæ, nullo reſpectu ad quantitates cognitas habito, nec ad intermedios terminos. Attamen ex defectu intermediorum terminorum æquatio plerumque fit multò ſimplicior, & nonnunquam ad gradum inferiorem quodammodo deprimitur. Sic enim $x^4 = qxx + s$ æquatio ſecundi gradus cenſenda eſt, ſiquidem ea in duas ſecundi gradus æquationes reſolvi poteſt. Nam ſuppoſito $xx = y$, & y pro xx in æquatione illa perinde ſcripto, ejus vice prodibit $yy = qy + s$, æquatio ſecundi gradus : cujus ope cum y inventa fuerit, æquatio $xx = y$ ſecundi etiam gradus, dabit x.

Atque hæ ſunt concluſiones ad quas Problemata deduci debent. Sed antequam eorum reſolutionem aggrediar, opus erit ut modos transformandi & in ordinem redigendi æquationes, & ex mediis eliciendi finales æquationes abſtracte doceam. Æquationis autem ſolitariæ reductionem in ſequentibus regulis complectar.

De concinnanda Æquatione ſolitariâ.

REG. I. SIquæ ſunt quantitates quæ ſe mutuo deſtruere, vel per Additionem aut Subductionem coaleſcere poſſunt, termini perinde minuendi ſunt. Veluti ſi habeatur $5b - 3a + 2x = 5a + 3x$ aufer utrinque $2x$ & adde $3a$ proditque $5b = 8a + x$. Atque ita $\frac{2ab + bx}{a} - b = a + b$, delendo æquipollentes $\frac{2ab}{a} - b = b$, evadit $\frac{bx}{a} = a$.

Ad hanc Regulam referri debet etiam ordinatio terminorum æquationis quæ fieri ſolet per tranſlationem ad contrarias partes cum ſigno contrario. Ut ſi habita æquatione $5b = 8a + x$ deſideretur x; aufer utrinque $8a$, vel, quod eodem recidit, transfer $8a$ ad contrarias partes cum ſigno mutato, & prodibit $5b - 8a = x$. Eodem modo ſi habeatur $aa - 3ay = ab - bb + by$ ac deſideretur y, tranſpone $-3ay$ & $ab - bb$, eo ut ex una parte conſiſtant termini multiplicati per y, & ex altera reliqui termini, & prodibit $aa - ab + bb = 3ay + by$, unde y elicietur per Reg. 5. ſequentem, dividendo ſcilicet utramque partem per $3a + b$, prodibit enim $\frac{aa - ab + bb}{3a + b} = y$. Atque ita æquatio $abx + a^3 - aax = abb - 2abx - x^3$ per debitam tranſpoſitionem & ordinationem evadit $x^3 = \frac{aa}{-3ab}x \frac{-a^3}{+abb}$, vel $x^3 \frac{-aa}{+3ab} x \frac{+a^3}{-abb} = 0$.

REG. II. Siqua compareat quantitas per quam omnes æquationis termini multiplicantur, debent omnes per illam quantitatem dividi: vel ſi per

eandem

eandem quantitatem omnes dividantur debent omnes per illam multiplicari. Sic habito $15bb = 24ab + 3bx$, divide terminos omnes per b & fit $15b = 24a + 3x$. Deinde per 3 & fit $5b = 8a + x$. Vel habito $\frac{b^3}{ac} - \frac{bbx}{cc} = \frac{xx}{c}$ multiplica omnes per c & prodit $\frac{b^3}{a} - \frac{bbx}{c} = xx$.

Reg. III. Siqua ſit fractio irreducibilis in cujus denominatore reperiatur litera illa ad cujus dimenſiones æquatio ordinanda eſt, omnes æquationis termini per iſtum denominatorem, aut per aliquem diviſorem ejus multiplicandi ſunt. Ut ſi æquatio $\frac{ax}{a-x} + b = x$ ſecundum x ordinanda ſit, multiplicentur omnes ejus termini per $a - x$ denominatorem fractionis $\frac{ax}{a-x}$ ſiquidem x inibi reperiatur, & prodit $ax + ab - bx = ax - xx$, ſeu $ab - bx = -xx$, & facta utriuſque partis tranſlatione $xx = bx - ab$. Atque ita ſi habeatur $\frac{a^3 - abb}{2cy - cc} = y - c$ terminique juxta y ordinandi ſint, multiplicentur per denominatorem $2cy - cc$ vel ſaltem per diviſorem $2y - c$ quo y tollatur è denominatore, & exurget $\frac{a^3 - abb}{c} = 2yy - 3cy + cc$ & ordinando $\frac{a^3 - abb}{c} - cc + 3cy = 2yy$. Ad eundem modum $\frac{aa}{x} - a = x$ multiplicando per x evadit $aa - ax = xx$, & $\frac{aabb}{cxx} = \frac{xx}{a+b-x}$ multiplicando

primo per xx, dein per $a + b - x$ evadit $\frac{a^3bb + aab^3 - aabbx}{c} = x^4$.

Reg. IV. Sicui ſurdæ quantitati irreducibili ſitera illa involvatur ad cujus dimenſiones æquatio ordinanda eſt, cæteri omnes termini ad contrarias partes cum ſignis mutatis transferendi ſunt, & utraque pars æquationis in ſe ſemel multiplicanda ſi radix quadratica ſit, vel bis ſi ſit cubica &c. Sic ad ordinandum juxta x æquationem $\sqrt{aa - ax} + a = x$, transferatur a ad alteras partes, fitque $\sqrt{aa - ax} = x - a$; & quadratis partibus, $aa - ax = xx - 2ax + aa$, ſeu $0 = xx - ax$ hoc eſt $x = a$. Sic etiam $\sqrt[3]{aax + 2axx - x^3} - a + x = 0$, tranſponendo $-a + x$ evadit $\sqrt[3]{aax + 2axx - x^3} = a - x$, & partibus cubicè multiplicatis $aax + 2axx - x^3 = a^3 - 3aax + 3axx - x^3$, ſeu $xx = 4ax - aa$. Et ſic $y = \sqrt{ay + yy} - a\sqrt{ay - yy}$ quadratis partibus evadit $yy = ay + yy - a\sqrt{ay - yy}$ & terminis debitè tranſpoſitis $ay = a\sqrt{ay - yy}$ ſeu $y = \sqrt{ay - yy}$, & partibus iterum quadratis $yy = ay - yy$, & tranſponendo denuo, $2yy = ay$ ſive $2y = a$.

Reg. V. Terminis ſecundum dimenſiones literæ alicujus ope præcedentium regularum diſpoſitis, ſi maxima ejuſdem literæ dimenſio per cognitam quamlibet quantitatem multiplicetur, debet tota æquatio per eandem dividi. Sic $2y = a$ dividendo per 2 evadit $y = \frac{1}{2}a$. Et $\frac{bx}{a} = a$ dividendo per $\frac{b}{a}$ evadat $x = \frac{aa}{b}$. Et $\begin{matrix} 2ac \\ -cc \end{matrix} x^3 \begin{matrix} +a^3 \\ +aac \end{matrix} xx \begin{matrix} -2a^3c \\ +aacc \end{matrix} x - a^3cc = 0$ dividendo per $2ac - cc$ evadit

x^3

$x^3 \frac{+a^3 \; -2a^3c}{+aac \; +aacc} xx \frac{}{} x - a^3cc = 0$, ſive $x^3 \frac{+a^3+aac}{2ac-cc} xx$

$- aax - \frac{a^3c}{2a-c} = 0.$

Reg. VI. Aliquando reductio inſtitui poteſt dividendo æquationem per compoſitam aliquam quantitatem. Sic enim $y^3 = \frac{-2c}{+b} yy + 3bcy - bbc$, ad hanc $yy = -2cy + bc$ reducitur transferendo terminos omnes ad eaſdem partes hoc modo, $y^3 \frac{+2c}{-b} yy - 3bcy + bbc = 0$, & dividendo per $y - b$ ut in capite de diviſione oſtenſum eſt: prodibit enim $yy + 2cy - bc = 0$. Aſt hujuſmodi diviſorum inventio difficilis eſt & alibi ſatiùs docebitur.

Reg. VII. Aliquando etiam reductio per extractionem radicis ex utraque æquationis parte inſtituitur. Quemadmodum ſi habeatur $xx = \frac{1}{4}aa - bb$, extracta utrobique radice prodit $x = \sqrt{\frac{1}{4}aa - bb}$. Quod ſi habeatur $xx + aa = 2ax + bb$ transfer $2ax$ & exurget $xx - 2ax + aa = bb$, extractiſque partium radicibus $x - a = +$ vel $- b$, ſeu $x = a \frac{+}{-} b$. Sic etiam habito $xx = ax - bb$, adde utrinque $-ax + \frac{1}{4}aa$ & prodit $xx - ax + \frac{1}{4}aa = \frac{1}{4}aa - bb$, & extracta utrobique radice $x - \frac{1}{2}a = \frac{+}{-} \sqrt{\frac{1}{4}aa - bb}$ ſeu $x = \frac{1}{2}a \frac{+}{-} \sqrt{\frac{1}{4}aa - bb}$.

Et ſic univerſaliter Si ſit $xx = \cdot px \cdot q$, erit $x = \cdot \frac{1}{2}p \frac{+}{-} \sqrt{\frac{1}{4}pp \cdot q}$. Ubi $\frac{1}{2}p$ & q iiſdem ſignis ac p & q in æquatione priori afficienda ſunt; ſed $\frac{1}{4}pp$

ſemper affirmativè ponendum. Eſtque hoc exemplum Regula ad cujus ſimilitudinem æquationes omnes quadraticæ ad formam ſimplicium reduci poſſunt. E. g. Propoſita æquatione $yy = \frac{2xxy}{a} + xx$, ad extrahendam radicem y confer $\frac{2xx}{a}$ cum p, & xx cum q, hoc eſt ſcribe $\frac{xx}{a}$ pro $\frac{1}{2}p$ & $\frac{x^4}{aa} + xx$ pro $\frac{1}{4}pp \cdot q$, atque orietur $y = \frac{xx}{a} + \sqrt{\frac{x^4}{aa} + xx}$, vel $y = \frac{xx}{a} - \sqrt{\frac{x^4}{aa} + xx}$. Eodem modo æquatio $yy = ay - 2cy + aa - cc$ conferendo $a - 2c$ cum p, & $aa - cc$ cum q, dabit $y = \frac{1}{2}a - c + \sqrt{\frac{1}{4}aa - ac}$. Quinetiam æquatio quadrato-quadratica $x^4 = -aaxx + ab^3$ cujus termini impares deſunt, ope hujus regulæ evadit $xx = -\frac{1}{2}aa + \sqrt{\frac{1}{4}a^4 + ab^3}$, & extracta iterum radice $x = \sqrt{-\frac{1}{2}aa + \sqrt{\frac{1}{4}a^4 + ab^3}}$. Et ſic in aliis.

Suntque hæ regulæ pro concinnanda æquatione ſolitaria, quarum uſum cum Analyſta ſatis perſpexerit, ita ut æquationem quamcunque propoſitam ſecundum quamlibet literarum in ea complexarum diſponere noverit, & ejuſdem literæ ſi ea unius ſit dimenſionis, aut maximæ poteſtatis ejus ſi plurium, valorem elicere: haud difficilem ſentiet comparationem plurium æquationum inter ſe; quam pergo jam docere.

De duabus pluribuſve æquationibus in unam transformandis ut incognitæ quantitates exterminentur.

CUM in alicujus problematis ſolutionem plures habentur æquationes ſtatum quæſtionis comprehendentes, quarum unicuique plures etiam incognitæ quantitates involvuntur: æquationes iſtæ (duæ per vices ſi modo ſint plures duabus) ſunt ita connectendæ ut una ex incognitis quantitatibus per ſingulas operationes tollatur, & emergat æquatio nova. Sic habitis æquationibus $2x = y + 5$, & $x = y + 2$, demendo æqualia ex æqualibus prodibit $x = 3$. Et ſciendum eſt quod per quamlibet æquationem una quantitas incognita poteſt tolli, atque adeo cum tot ſunt æquationes quot quantitates incognitæ, omnes poſſunt ad unam denique reduci in qua unica manebit quantitas incognita. Sin quantitates incognitæ ſint unâ plures quàm æquationes habentur tum in æquatione ultimò reſultante duæ manebunt quantitatis incognitæ, & ſi ſint duabus plures quàm æquationes habentur tum in æquatione ultimò reſultante manebunt tres, & ſic præterea.

Poſſunt etiam duæ vel plures quantitates incognitæ per duas tantum æquationes fortaſſe tolli. Ut ſi ſit $ax - by = ab - az$, & $bx + by = bb + az$: tum æqualibus ad æqualia additis prodibit $ax + bx = ab + bb$, exterminatis utriſque y & z. Sed ejuſmodi caſus vel arguunt vitium aliquod in ſtatu quæſtionis latere, vel calculum erroneum eſſe aut non ſatis artificioſum. Modus autem quo una quantitas incognita per ſingulas æquationes tollatur ex ſequentibus patebit.

Exterminatio quantitatis incognitæ per æqualitatem valorum ejus.

CUM quantitas tollenda unius eſt tantum dimenſionis in utraque æquatione, valor ejus uterque per regulas jam ante traditas quærendus eſt, & alter valor ſtatuendus æqualis alteri.

Sic poſitis $a+x=b+y$ & $2x+y=3b$, ut exterminetur y æquatio prima dabit $a+x-b=y$, & ſecunda dabit $3b-2x=y$. Eſt ergo $a+x-b=3b-2x$, ſive ordinando $x=\frac{4b-a}{3}$.

Atque ita $2x=y$, & $5+x=y$ dant $2x=5+x$ ſeu $x=5$.

Et $ax-2by=ab$, & $xy=bb$ dant $\frac{ax-ab}{2b}$ $(=y)$ $=\frac{bb}{x}$; ſive ordinando $xx-bx-\frac{2b^3}{a}=0$.

Item $\frac{bbx-aby}{a}=ab+xy$, & $bx+\frac{ayy}{c}=2aa$ tollendo x dant $\frac{aby+aab}{bb-ay}$ $(=x)$ $=\frac{2aac-ayy}{bc}$: & reducendo $y^3-\frac{bb}{a}yy-\frac{2aac-bbc}{a}y+bbc=0$.

Denique $x+y-z=0$ & $ay=xz$ tollendo z dant $x+y$ $(=z)$ $=\frac{ay}{x}$ ſive $xx+xy=ay$.

Hoc idem quoque perficitur ſubducendo alterutrum valorem quantitatis incognitæ ab altero, & ponendo reſiduum æquale nihilo. Sic in exemplorum primo tolle $3b-2x$ ab $a+x-b$ & manebit $a+3x-4b=0$, ſive $x=\frac{4b-a}{3}$.

Ex-

Exterminatio quantitatis incognitæ ſubſtituendo pro ea valorem ſuum.

CUM in altera ſaltem æquatione, tollenda quantitas unius tantum dimenſionis exiſtit, valor ejus in ea quærendus eſt; & pro ſe in æquationem alteram ſubſtituendus. Sic propoſitis $xyy = b^3$ & $xx + yy = by - ax$; ut exterminetur x, prima dabit $\frac{b^3}{yy} = x$: quare in ſecundam ſubſtituo $\frac{b^3}{yy}$ pro x, & prodit $\frac{b^6}{y^4} + yy = by - \frac{ab^3}{yy}$, ac reducendo $y^6 - by^5 + ab^3yy + b^6 = 0$.

Propoſitis autem $ayy + aay = z^3$; & $yz - ay = az$, ut y tollatur, ſecunda dabit $y = \frac{az}{z-a}$. Quare pro y ſubſtituo $\frac{az}{z-a}$ in primam, proditque $\frac{a^3zz}{zz-2az+aa} + \frac{a^3z}{z-a} = z^3$. Et reducendo, $z^4 - 2az^3 + aazz - 2a^3z + a^4 = 0$.

Pari modo propoſitis $\frac{xy}{c} = z$ & $cy + zx = cc$, ad z tollendum pro eo ſubſtituo $\frac{xy}{c}$ in æquationem ſecundam, & prodit $cy + \frac{xxy}{c} = cc$.

Cæterum qui in hujuſmodi computationibus exercitatus fuerit ſæpenumero contractiores modos percipiet quibus incognita quantitas exterminari poſſit. Sic habitis $ax = \frac{bbx - b^3}{z}$ & $x = \frac{az}{x-b}$ ſi æqualia multiplicentur æqualibus, prodibunt æqualia $axx = abb$ ſive $x = b$. Sed caſus ejuſmodi par-

ticulares ſtudioſis proprio marte cum res tulerit inveſtigandos linquo.

Exterminatio quantitatis incognitæ quæ plurium in utraque æquatione dimenſionum exiſtit.

CUM in neutra æquatione tollenda quantitas unius tantum dimenſionis exiſtit valor maximæ poteſtatis ejus in utraque quærendus eſt; Deinde ſi poteſtates iſtæ non ſint eædem, æquatio poteſtatis minoris multiplicanda eſt per tollendam quantitatem aut per ejus quadratum aut cubum &c. ut ea evadat ejuſdem poteſtatis cum æquatione altera. Tum valores illarum poteſtatum ponendæ ſunt æquales, & æquatio nova prodibit ubi maxima poteſtas ſive dimenſio tollendæ quantitatis diminuitur. Et hanc operationem iterando quantitas illa tandem auferetur.

Quemadmodum ſit $xx + 5x = 3yy$ & $2xy - 3xx = 4$; ut x tollatur, prima dabit $xx = -5x + 3yy$ & ſecunda $xx = \frac{2xy-4}{3}$. Pono itaque $3yy - 5x = \frac{2xy-4}{3}$, & ſic x ad unicam tantum dimenſionem reducitur, adeoque tolli poteſt per ea quæ paulo ante oſtendi. Scilicet æquationem noviſſimam debite reducendo prodit $9yy - 15x = 2xy - 4$, ſive $x = \frac{9yy+4}{2y+15}$. Hunc itaque valorem pro x in aliquam ex æquationibus primo propoſitis (velut in $xx + 5x = 3yy$) ſubſtituo, & oritur $\frac{81y^4+72yy+16}{4yy+60y+225} + \frac{45yy+20}{2y+15} = 3yy$. Quam, ut in ordinem rediga-

tur

tur, multiplico per $4yy+60y+225$, & prodit $81y^4+72yy+16+90y^3+40y+675yy+300 = 12y^4+180y^3+675yy$, ſive $69y^4-90y^3+72yy+40y+316=0$.

Præterea ſi ſit $y^3=xyy+3x$, & $yy=xx-xy-3$: ut y tollatur multiplico poſteriorem æquationem per y & fit $y^3=xxy-xyy-3y$ totidem dimenſionum quot prior. Jam ponendo valores ipſius y^3 ſibimet æquales habeo $xyy+3x=xxy-xyy-3y$, ubi y deprimitur ad duas dimenſiones. Per hanc itaque & ſimpliciorem ex æquationibus primo propoſitis $yy=xx-xy-3$ quantitas y prorſus tolli poteſt inſiſtendo veſtigiis prioris exempli.

Sunt & alii modi quibus hæc eadem abſolvi poſſunt; idque ſæpenumero contractius. Quemadmodum ex $yy=\frac{2xxy}{a}+xx$ & $yy=2xy+\frac{x^4}{aa}$; ut y deleatur, extrahe in utraque radicem y ſicut in Reg. 7. oſtenſum eſt, & prodibunt $y=\frac{xx}{a}+\sqrt{\frac{x^4}{aa}+xx}$, & $y=x+\sqrt{\frac{x^4}{aa}+xx}$. Jam hos ipſius y valores ponendo æquales habebitur $\frac{xx}{a}+\sqrt{\frac{x^4}{aa}+xx}=x+\sqrt{\frac{x^4}{aa}+xx}$, & rejiciendo æqualia $\sqrt{\frac{x^4}{aa}+xx}$, reſtabit $\frac{xx}{a}=x$, vel $xx=ax$ & $x=a$.

Porro ut ex æquationibus $x+y+\frac{yy}{x}=20$, & $xx+yy+\frac{y^4}{xx}=140$ tollatur x, auſer y de partibus

bus æquationis primæ, & reſtat $x+\frac{yy}{x}=20-y$, & partibus quadratis fit $xx+2yy+\frac{y^4}{xx}=400-40y+yy$, tollendoque utrinque yy reſtat $xx+yy+\frac{y^4}{xx}=400-40y$. Quare cum $400-40y$ & 140 iiſdem quantitatibus æquentur, erit $400-40y=140$, ſive $y=6\frac{1}{2}$. Et ſic opus in pleriſque aliis æquationibus contrahere liceat.

Cæterum cum quantitas exterminanda multarum dimenſionum exiſtit, ad eam ex æquationibus tollendam calculus maxime laborioſus nonnunquam requiritur: ſed labor tunc plurimum minuetur per exempla ſequentia tanquam regulas adhibita.

Reg. I.

Ex $axx+bx+c=0$, & $fxx+gx+h=0$,
Exterminato x prodit
$\overline{ah-bg-2cf}\times ab:+\overline{bh-cg}\times bf:+\overline{agg+cff}\times c=0$.

Reg. II.

Ex $ax^3+bxx+cx+d=0$, & $fxx+gx+h=0$,
Exterminato x prodit
$\overline{ah-bg-2cf}\times ahh:+\overline{bh-cg-2df}\times bfh:+\overline{ch-dg}\times\overline{agg+cff}:+3agh+bgg+dff\times df=0$.

Reg. III.

Ex $ax^4+bx^3+cxx+dx+e=0$, & $fxx+gx+h=0$,
Exterminato x prodit
$\overline{ah-bg-2ef}\times ah^3:+\overline{bh-cg-2df}\times bfhh:+\overline{agg+cff}\times\overline{chh-dgh+egg-2efh}+3agh+bgg+\overline{dff}\times dfh:+2ahh+3bgh-dfg+eff\times eff:-bg-2ah\times efgg=0$.

Rec.

Reg. IV.

Ex $ax^3+bxx+cx+d=0$, & $fx^3+gxx+hx+k=0$, Exterminato x prodit

$ah-bg-2cf \times adhh-achk : +ak+bh-cg-2df \times bdfh : -ak+bh+2cg+3df \times aakk : +cdh-ddg-cck+2bdk \times agg+cff : +3agh+bgg+dff-3afk \times ddf-3ak-bh+cg+dj \times bcfk : +bk-2dg \times bbfk : -bbk-3adh-cdf \times agk=0.$

Verbi gratia, ut ex æquationibus $xx+5x-3yy=0$, & $3xx-2xy+4=0$ exterminetur x: in regulam primam pro a, b, c ; f, g, & h reſpective ſubſtituo 1, 5, $-3yy$; 3, $-2y$, & 4. Et ſignis + & − probe obſervatis oritur $4+10y+18yy \times 4 : +20-6y^3 \times 15 : +4yy-27yy \times -3yy=0$. Sive $16+40y+72yy+300-90y^3+69y^4=0$.

Simili ratione ut y deleatur ex æquationibus $y^3-xyy-3x=0$ & $yy+xy-xx+3=0$, in regulam ſecundam pro

a, b, c, d ; f, g, h, & x ſubſtituo,
1, $-x$, 0, $-3x$; 1, x, $-xx+3$, & y, reſpective,

proditque $3-xx+xx \times 9-6xx+x^4 : -3x+x^3+6x \times -3x+x^3 : +3xx \times xx : +9x-3x^3-x^3-3x \times -3x=0$. Tum delendo ſuperflua & multiplicando, fit $27-18xx+3x^4, -9xx+x^6, +3x^4-18x^2+12x^4=0$. Et ordinando $x^6+18x^4-45xx+27=0$.

Hactenus de unica incognita quantitate è duabus æquationibus tollenda. Quod ſi plures è pluribus tollendæ ſunt, opus per gradus peragetur: ex æquationibus $ax=yz$, $x+y=z$ & $5x=y+3z$, ſi quantitas y elicienda ſit, imprimis tolle alteram quantitatum x aut z, puta x ſubſtituendo pro eâ valo-

valorem ejus $\frac{yz}{a}$ (per æquationem primam inventum) in æquationem ſecundam ac tertiam. Quo pacto obtinebuntur $\frac{yz}{a} + y = z$, & $\frac{5yz}{a} = y + 3z$: E quibus deinde tolle z ut ſupra.

De modo tollendi quantitates quotcunque ſurdas ex æquationibus.

HUC referre licet quantitatum ſurdarum exterminationem fingendo eas literis quibuſlibet æquales. Quemadmodum ſi ſit $\sqrt{ay} - \sqrt{aa - ay} = 2a + \sqrt[3]{ayy}$, ſcribendo t pro $\sqrt{ay}$, v pro $\sqrt{aa - ay}$, & x pro $\sqrt[3]{ayy}$ habebuntur æquationes $t - v = 2a + x$, $tt = ay$, $vv = aa - ay$, & $x^3 = ayy$, ex quibus tollendo gradatim t, v, & x reſultabit tandem æquatio libera ab omni Aſymmetria.

Quomodo Quæſtio aliqua ad æquationem redigatur.

POſtquã Tyro in æquationibus pro arbitrio tranſformandis & concinnandis aliquamdiu exercitatus fuerit, ordo exigit ut ingenii vires in quæſtionibus ad æquationem redigendis tentet. Propoſita autem aliqua Quæſtione, Artificis ingenium in eo præſertim requiritur ut omnes ejus conditiones totidem æquationibus deſignet. Ad quod faciendum perpendet imprimis an propoſitiones ſive ſententiæ quibus enunciatur ſint omnes aptæ quæ terminis algebraicis deſignari poſſint, haud ſecus quam conceptus noſtri characteribus græcis vel latinis.

tinis. Et ſi ita, (ut ſolet in quæſtionibus quæ circa numeros vel abſtractas quantitates verſantur,) tunc nomina quantitatibus ignotis, atque etiam notis, ſi opus fuerit, imponat; & ſenſum quæſtionis ſermone, ut ita loquar, analytico deſigner. Et conditiones ejus ad algebraicos terminos ſic tranſlatæ tot dabunt æquationes, quot ei ſolvendæ ſufficiunt.

Quemadmodum ſi quærantur tres numeri continue proportionales quorum ſumma ſit 20, & quadratorum ſumma 140: poſitis x, y & z nominibus numerorum trium quæſitorum, Quæſtio è latinis literis in algebraicas vertetur ut ſequitur.

Quæſtio latine enunciata.	Eadem algebraice.
Quæruntur tres numeri his conditionibus	$x. y. z$?
Ut ſint continue proportionales,	$x.y::y.z.$ ſive $xz=yy$
Ut omnium ſumma ſit 20.	$x+y+z=20.$
Et ut quadratorum ſumma ſit 140.	$xx+yy+zz=140.$

Atque ita quæſtio deducitur ad æquationes $xz=yy$, $x+y+z=20$ & $xx+yy+zz=140$, quarum ope x, y & z per regulas ſupra traditas inveſtigandi ſunt.

Cæterum notandum eſt ſolutiones quæſtionum eo magis expeditas & artificioſas ut plurium evadere quo pauciores incognitæ quantitates ſub initio ponuntur. Sic in hac quæſtione poſito x pro primo numero & y pro ſecundo, erit $\frac{yy}{x}$ tertius continue proportionalis; quem proinde ponens pro tertio numero, quæſtionem ad æquationes ſic reduco.

Quæſtio

Quæſtio latine enunciata.	Eadem algebraice.
Quæruntur tres numeri continue proportionales,	$x.\ y.\ \frac{yy}{x}$?
Quorum ſumma ſit 20,	$x+y+\frac{yy}{x}=20.$
Et quadratorum ſumma 140.	$xx+yy+\frac{y^4}{xx}=140.$

Habentur itaque æquationes $x+y+\frac{yy}{x}=20$ & $xx+yy+\frac{y^4}{xx}=140$ quarum reductione x & y determinandi ſunt.

Aliud exemplum accipe. Mercator quidam nummos ejus triente quotanis adauget, demptis 100 ℔ quas annuatim impendit in familiam, & poſt tres annos fit duplo ditior. Quæruntur nummi.

Ad hoc autem reſolvendum ſciendum eſt quod plures latent propoſitiones quæ omnes ſic eruuntur & enunciantur.

Latine.	Algebraice.
Mercator habet nummos quoſdam	$x.$
Ex quibus anno primo expendit 100 ℔.	$x-100.$
Et reliquum adauget triente.	$x-100+\frac{x-100}{3}$ ſive $\frac{4x-400}{3}.$
Annoque ſecundo expendit 100 ℔.	$\frac{4x-400}{3}-100$ ſive $\frac{4x-700}{3}.$
Et reliquum adauget triente.	$\frac{4x-700}{3}+\frac{4x-700}{9}$ ſive $\frac{16x-2800}{9}.$
Et ſic anno tertio expendit 100 ℔.	$\frac{16x-2800}{9}-100$ ſive $\frac{16x-3700}{9}.$

Et

Et reliquo trientem similiter lucratus est. $\frac{16x-3700}{9}+\frac{16x-3700}{27}$, sive $\frac{64x-14800}{27}$.

Fitque duplo ditior quam sub initio. $\frac{64x-14800}{27}=2x$.

Quæstio itaque ad æquationem $\frac{64x-14800}{27}=2x$ redigitur; cujus reductione eruendus est x. Nempe duc eam in 27 & fit $64x-14800=54x$ subduc $54x$ & restat $10x-14800=0$, seu $10x=14800$, & dividendo per 10 fit $x=1480$. Quare 1480 ℔ sunt nummi sub initio, ut & lucrum.

Vides itaque quod ad solutiones quæstionum quæ circa numeros vel abstractas quantitatum relationes solummodo versantur, nihil aliud fere requiritur quam ut è sermone Latino, vel alio quovis in quo Problema proponitur, translatio fiat in sermonem (si ita loquar) Algebraicum, hoc est in characteres qui apti sunt ut nostros de quantitatum relationibus conceptus designent. Nonnunquam vero potest accidere quod sermo quocum status quæstionis exprimitur ineptus videatur qui in Algebraicum possit verti; sed paucis mutationibus adhibitis, & ad sensum potius quam verborum sonos attendendo versio reddetur facilis. Sic enim quælibet apud Gentes loquendi formæ propria habent Idiomata: quæ ubi obvenerint, translatio ex unis in alias non verbo tenus instituenda est sed ex sensu determinanda. Cæterum ut hujusmodi problemata hac methodo ad æquationes redigendi familiaritatem convincam & illustrem, & cum Artes exemplis facilius quam præceptis addiscantur, placuit sequentium problematum solutiones adjungere:

PROB.

PROB. I. Data duorum numerorum ſumma a & differentia quadratorum b, invenire numeros?

Sit eorum minor x & erit alter $a-x$, eorumque quadrata xx & $aa-2ax+xx$: quorum differentia $aa-2ax$ ſupponitur b. Eſt itaque $aa-2ax=b$, indeque per reductionem $aa-b=2ax$ ſeu $\frac{aa-b}{2a}$ $(=\frac{1}{2}a-\frac{b}{2a})=x$.

EXEMPLI GR. Si ſumma numerorum ſeu a ſit 8, & quadratorum differentia ſeu b 16: erit $\frac{1}{2}a-\frac{b}{2a}$ $(=4-1)=3=x$ & $a-x=5$. Quare numeri ſunt 3 & 5.

PROB. II. Invenire tres quantitates x, y & z quarum paris cujuſque ſumma datur.

Si ſumma paris x & y ſit a; paris x & z, b; ac paris y & z, c: pro determinandis tribus quæſitis x, y & z tres habebuntur æquationes $x+y=a$, $x+z=b$, & $y+z=c$. Jam ut incognitarum duæ puta y & z exterminentur, aufer x utrinque in prima & ſecunda æquatione, & emergent $y=a-x$ & $z=b-x$, quos valores pro y & z ſubſtitue in tertia, & orietur $a-x+b-x=c$ & per reductionem $x=\frac{a+b-c}{2}$. Invento x æquationes ſuperiores $y=a-x$ & $z=b-x$ dabunt y & z.

EXEMPL. Si ſumma paris x & y ſit 9, paris x & z 10, & paris y & z 13: tum in valoribus x, y & z ſcribe 9 pro a, 10 pro b, & 13 pro c; & evadet $a+b-c=6$, adeoque x $(=\frac{a+b-c}{2})=3$, y $(=a-x)=6$, & z $(=b-x)=7$.

PROB.

PROB. III. Quantitatem datam ita in partes quotcunque dividere ut majores partes ſuperent minimam per datas differentias.

Sit a quantitas in quatuor ejuſmodi partes dividenda, ejuſque prima atque minima pars x, & ſuper hanc exceſſus ſecundæ partis b, tertiæ partis c & quartæ partis d: & erit $x+b$ ſecunda pars, $x+c$ tertia pars & $x+d$ quarta pars, quarum omnium aggregatum $4x+b+c+d$ æquatur toti lineæ a. Auſer jam utrinque $b+c+d$ & reſtat $4x=a-b-c-d$ ſive $x=\frac{a-b-c-d}{4}$.

EXEMPL. Proponatur linea 20 pedum ſic in 4 partes diſtribuenda ut ſuper primam partem exceſſus ſecundæ ſit 2 pedum tertiæ 3 ped. & quartæ 7 ped. Et quatuor partes erunt x $(=\frac{a-b-c-d}{4}$ ſive $\frac{20-2-3-7}{4})=2$, $x+b=4$, $x+c=5$ & $x+d=9$.

Eodem modo quantitas in plures partes iiſdem conditionibus dividitur.

PROB. IV. Viro cuidam nummos inter mendicantes diſtribuere volenti, deſunt octo denarii quo minus det ſingulis tres denarios. Dat itaque ſingulis duos denarios & tres denarii ſuperſunt. Quæritur numerus mendicantium.

Eſto numerus mendicantium x & deerunt 8 denarii quo minus det omnibus $3x$ denarios; habet itaque $3x-8$ denarios. Ex his autem dat $2x$ denarios, & reliqui denarii $x-8$ ſunt tres. Hoc eſt $x-8=3$ ſeu $x=11$.

PROB. V. Si Tabellarii duo A & B 59 milliaribus diſtantes tempore matutino obviam eant, quorum A conficit 7 milliaria in 2 horis, & B 8 mill.

in 3 horis, ac B una hora ſerius iter inſtituit quam A: Quæritur longitudo itineris quod A conficiet antequam conveniet B.

Dic longitudinem illam x; & erit $59 - x$ longitudo itineris B. Et cum A pertranſeat 7 mill. in 2 hor. pertranſibit ſpatium x in $\frac{2x}{7}$ hōris, eo quod ſit 7 mill. 2 hor. :: x mill. $\frac{2x}{7}$ hor. Atque ita cum *b* pertranſeat 8 mill. in 3 hor. pertranſibit ſpatium ſuum $59 - x$ in $\frac{177 - 3x}{8}$ horis. Jam cum horum temporum differentia ſit 1 hor; ut evadant æqualia adde differentiam illam breviori tempori nempe tempori $\frac{177 - 3x}{8}$, & emerget $1 + \frac{177 - 3x}{8} = \frac{2x}{7}$. Et per reductionem $35 = x$. Nam multiplicando per 8 fit $185 - 3x = \frac{16x}{7}$. Dein multiplicando etiam per 7 fit $1295 - 21x = 16x$, ſeu $1295 = 37x$. Et dividendo denique per 37, exoritur $35 = x$. Sunt itaque 35 mill. iter quod A conficiet antequam conveniet B.

Idem generalius.

Datis duorum mobilium A & B eodem curſu pergentium celeritatibus, una cum intervallo locorum ac temporum à quibus incipiunt moveri: determinare metam in qua convenient.

Pone mobilis A eam eſſe celeritatem qna ſpatium *c* pertranſire poſſit in tempore *f*, & mobilis B eam eſſe qua ſpatium *d* pertranſire poſſit in tempore *g*; & locorum intervallum eſſe *e*, ac *h* temporum in quibus moveri incipiunt.

CAS.

Cas. I. Deinde ſi ambo ad eaſdem plagas tendant, & A ſit mobile quod ſub initio motus longius diſtat a meta: pone diſtantiam illam eſſe x, indeque aufer intervallum e, & reſtabit $x-e$ pro diſtantia B a meta. Et cum A pertranſeat ſpatium c in tempore f, tempus in quo pertranſibit ſpatium x erit $\frac{fx}{c}$, eo quod ſit ſpatium c ad tempus f ut ſpatium x ad tempus $\frac{fx}{c}$. Atque ita cum B pertranſeat ſpatium d in g, tempus in quo pertranſibit ſpatium $x-e$ erit $\frac{gx-ge}{d}$. Jam cum horum temporum differentia ſupponatur h, ut ea evadant æqualia adde h brevi-ori tempori, nempe tempori $\frac{fx}{c}$ ſi modo B prius incipiat moveri, & evadet $\frac{fx}{c}+h=\frac{gx-ge}{d}$. Et per reductionem $\frac{cge+cdh}{cg-df}$ vel $\frac{ge+dh}{g-\frac{df}{c}}=x$. Sin A prius moveri incipiat adde h tempori $\frac{gx+ge}{d}$ & evadet $\frac{fx}{c}=h+\frac{gx+ge}{d}$, & per reductionem $\frac{cge-cdh}{cg-df}=x$.

Cas. II. Quod ſi mobilia obviam eant, & x ut ante: ponatur initialis diſtantia mobilis A a meta, tum $e-x$ erit initialis diſtantia ipſius B ab eadem meta; & $\frac{fx}{c}$ tempus in quo A conficiet diſtantiam x, atque $\frac{ge-gx}{d}$ tempus in quo B conficiet diſtan-

tiam ſuam $e-x$. Quorum temporum minori, ut ſupra, adde differentiam h, nempe tempori $\frac{fx}{c}$ ſi B prius incipiat moveri, & ſic habebitur $\frac{fx}{c}+h = \frac{ge-gx}{d}$, & per reductionem $\frac{cge-cdh}{cg+df} = x$. Sin A prius incipiat moveri, adde h tempori $\frac{ge-gx}{d}$ & evadet $\frac{fx}{c} = h + \frac{ge-gx}{d}$, & per reductionem $\frac{cge+cdh}{cg+df} = x$.

Exempl. I. Si quotidie Sol unum gradum conficit & Luna tredecim, & ad tempus aliquod, Sol ſit in principio Cancri atque poſt tres dies Luna in principio Arietis: quæritur locus conjunctionis proxime futuræ. Reſp. in $10\frac{1}{4}$ gr. Cancri. Nam cum ambo ad eaſdem plagas eant, & ſerior ſit Epocha motus lunæ quæ longius diſtat a meta: erit A Luna, B Sol, & $\frac{cge+cdh}{cg-df}$ longitudo itineris lunaris, quæ, ſi ſcribatur 13 pro c; 1 pro f, d, ac g; 90 pro e; & 3 pro h; evadet $\frac{13,1,90+13,1,3}{13,1-1,1}$; hoc eſt $\frac{1209}{12}$, ſive $100\frac{1}{4}$. Hos itaque gradus adjice principio Arietis & prodibit $10\frac{1}{4}$ gr. Cancri.

Exempl. II. Si Tabellarii duo A & B 59 milliaribus diſtantes tempore matutino obviam eant, quorum A conficit 7 milliaria in 2 horis, & B 8 milliaria in 3 horis, & B una hora ſerius iter inſtituit quam A: quæriter iter quod A conficiet antequam

conveniat B. Reſp. 35 mill. Nam cum obviam eant & A primo inſtituat iter, erit $\frac{cge+cdh}{cg+df}$ iter quæſitum. Et hoc, ſi ſcribatur 7 pro c, 2 pro f, 8 pro d, 3 pro g, 59 pro e, & 1 pro h, evadet $\frac{7,3,59+7,8,1}{7,3+8,2}$; hoc eſt $\frac{1295}{37}$ ſive 35.

Prob. VI. Data agentis alicujus poteſtate, invenire quot ejuſmodi agentes datum effectum a in dato tempore b producent.

Sit ea agentis poteſtas qua effectum c producere poteſt in tempore d, & erit ut tempus d ad tempus b, ita effectus c quem agens iſte producere poteſt in tempore d, ad effectum quem poteſt producere in tempore b, qui proinde erit $\frac{bc}{d}$. Deinde ut unius agentis effectus $\frac{bc}{d}$ ad omnium effectum a, ita agens iſte unicus ad omnes agentes: adeoque agentium numerus erit $\frac{ad}{bc}$.

Exempl. Si ſcriba in 8 diebus 15 folia deſcribere poteſt, quot ejuſmodi ſcribæ requiruntur ad deſcribendum 405 folia in 9 diebus? Reſp. 24. Nam ſi ſubſtituantur 8 pro d, 15 pro c, 405 pro a & 9 pro b, numerus $\frac{ad}{bc}$ evadet $\frac{485,8}{9,15}$ hoc eſt $\frac{3240}{135}$, ſive 24.

Prob. VII. Datis plurium agentium viribus, tempus x determinare in quo datum effectum d conjunctim producent.

Agentium A, B, C, vires ponantur quæ in temporibus e, f, g producant effectus a, b, c reſpective;

& hæ in tempore x producent effectus $\frac{ax}{e}, \frac{bx}{f}, \frac{cx}{g}$.

Quare eſt $\frac{ax}{e} + \frac{bx}{f} + \frac{cx}{g} = d$, & per reductionem $x = \frac{d}{\frac{a}{e} + \frac{b}{f} + \frac{c}{g}}$.

EXEMPL. Tres mercenarii opus aliquod certis temporibus perficere poſſunt, viz. A ſemel in tribus ſeptimanis, B ter in octo ſeptimanis, & C quinquies in duodecim ſeptimanis. Quæritur quanto tempore ſimul abſolvent? Sunt itaque Agentium A, B, C vires quæ temporibus 3, 8, 12 producant effectus 1, 3, 5 reſpective: & quæritur tempus quo abſolvent effectum 1. Quare pro a, b, c, d, e, f, g ſcribe 1, 3, 5, 1, 3, 8, 12, & proveniet $x = \frac{1}{\frac{1}{3} + \frac{3}{8} + \frac{5}{12}}$ ſive $\frac{8}{9}$ ſept. hoc eſt 6 dies $5\frac{1}{3}$ horæ, tempus quo ſimul abſolvent.

PROB. VIII. Diſſimiles duarum pluriumve rerum miſturas ita componere ut res illæ commiſtæ datam inter ſe rationem acquirant.

Sit unius miſturæ data quantitas $dA + eB + fC$, alterius eadem quantitas $gA + hB + kC$, & eadem tertiæ $lA + mB + nC$ ubi A, B, & C denotent res miſtas, & d, e, f, g, h, &c. proportiones earundem in miſturis. Et ſit $pA + qB + rC$ miſtura quam ex his tribus oportet componere; fingeque x, y & z numeros eſſe per quos ſi tres datæ miſturæ reſpective multiplicentur, earum ſumma evadet $pA + qB + rC$.

Eſt itaque $\left.\begin{matrix} dx\,A + ex\,B + fx\,C \\ +gy\,A + hy\,B + ky\,C \\ +lz\,A + mz\,B + nz\,C \end{matrix}\right\} = pA + qB + rC$,

Adeoque collatis terminis $dx + gy + lz = p$, $ex + hy + mz = q$, & $fx + ky + nz = r$, & per reductionem

nem $x = \frac{p-gy-lz}{d} = \frac{q-hy-mz}{e} = \frac{r-ky-nz}{f}$.

Et rurſus æquationes $\frac{p-gy-lz}{d} = \frac{q-hy-mz}{e}$ & $\frac{q-hy-mz}{e} = \frac{r-ky-nz}{f}$ per reductionẽ dant $\frac{ep-dq+dmz-elz}{eg-dh} (=y) = \frac{fq-er+enz-fmz}{fh-ek}$

Quæ, ſi abbrevietur ſcribendo α pro $ep-dq$, β pro $dm-el$, γ pro $eg-dh$, δ pro $fq-er$, ζ pro $en-fm$, & θ pro $fh-ek$, evadet $\frac{\alpha+\beta z}{\gamma} = \frac{\delta+\zeta z}{\theta}$, & per reductionem $\frac{\theta\alpha-\gamma\delta}{\gamma\zeta-\beta\theta} = z$. Invento z pone $\frac{\alpha+\beta z}{\gamma} = y$ & $\frac{p-gy-lz}{d} = x$.

Exempl. Si tres ſint metallorum colliquefactorum miſturæ, quarum primæ pondo continet argenti ℥12, æris ℥1, & ſtanni ℥3, ſecundæ pondo continet argenti ℥1, æris ℥12, & ſtanni ℥3, & tertiæ pondo continet æris ℥14, ſtanni ℥2 & argenti nihil; ſintque hæ miſturæ ita componendæ ut pondo compoſitionis contineat argenti ℥4 æris ℥9 & ſtanni ℥3: pro d, e, f; g, h, k; l, m, n; p, q r ſcribe 12, 1, 3; 1, 12, 3; 0, 14, 2; 4, 9, 3 reſpective, & erit $\alpha (= ep-dq = 1,4-12,9) = -104$, & $\beta (= dm-el = 12,14-1,0) = 168$, & ſic $\gamma = -143$, $\delta = 24$, $\zeta = -40$, & $\theta = 33$. Adeoque $z (= \frac{\theta\alpha-\gamma\delta}{\gamma\zeta-\beta\theta} = \frac{-3432+3432}{5720-5544}) = 0$, $y (= \frac{\alpha+\beta z}{\gamma} = \frac{-104+0}{-143}) = \frac{8}{11}$, & $x (= \frac{p-gy-lz}{d} = \frac{4-1\frac{8}{11}}{12}) = \frac{3}{11}$. Quare ſi miſceantur $\frac{8}{11}$ partes pondo miſturæ ſecundæ, $\frac{3}{11}$ partes pondo tertiæ & nihil primæ,

aggregatum erit pondo continens quatuor uncias argenti, novem æris, & tres ſtanni.

PROB. IX. Datis plurium ex iiſdem rebus miſturarum pretiis, & proportionibus miſtorum inter ſe, pretium cujuſvis è miſtis determinare.

Cujuſvis rerum A, B, C, miſturæ $dA + gB + lC$ pretium eſto p, miſturæ $eA + hB + mC$ pretium q, & miſturæ $fA + kB + nC$ pretium r; & rerum illarum A, B, C quærantur pretia x, y & z. Utpote pro rebus A, B, & C ſubſtitue earum pretia x, y & z, & exurgent æquationes $dx + gy + lz = p$, $ex + hy + mz = q$, & $fx + ky + nz = r$, ex quibus pergendo ut in præcedente Problemate, elicientur itidem $\frac{\theta\alpha - \gamma\delta}{\gamma\zeta - \beta\theta} = z$, $\frac{\alpha + \beta z}{\gamma} = y$, & $\frac{p - gy - lz}{d} = x$.

EXEMPL. Emit quidam 40 modios tritici, 24 modios hordei, & 20 modios avenæ ſimul 15 libris 12 ſolidis; Deinde conſimilis grani emit 26 modios tritici, 30 modios hordei, & 50 modios avenæ ſimul 16 libris: Ac tertio conſimilis etiam grani emit 24 modios tritici, 120 modios hordei & 100 modios avenæ ſimul 34 lib. Quæritur quanti æſtimandus ſit modius cujuſque grani? Reſp. Modius tritici 5 ſolidis, hordei 3 ſolidis & avenæ 2 ſolidis. Nam pro d, g, l; e, h, m; f, k, n; p, q, & r ſcribendo reſpective 40, 24, 20; 26, 30, 50; 24, 120, 100; $15\frac{3}{5}$, 16, & 34; prodit α ($= ep - dq = 26, 15\frac{3}{5}, -40, 16$) $= -234\frac{2}{5}$; & β ($= dm - el = 40, 50 - 26, 20$) $= 1480$. Atque ita $\gamma = -576$, $\delta = -500$, $\zeta = 1400$, & $\theta = -2400$. Adeoque z ($= \frac{\theta\alpha - \gamma\delta}{\gamma\zeta - \beta\theta} = \frac{562560 - 288000}{-806400 + 355200} = \frac{274560}{2745600}$) $= \frac{1}{10}$. y ($= \frac{\alpha + \beta z}{\gamma} = \frac{-234\frac{2}{5} + 148}{-576}$) $= \frac{3}{20}$. Et x ($= \frac{p - gy - lz}{d}$ $= 15\frac{1}{5}$

$= \frac{15\frac{1}{3} - 11 - 2}{40}) = \frac{1}{4}$. Conſtitit itaque modius tritici $\frac{1}{4}$ ℔ ſeu 5 ſolidis, modius hordei $\frac{1}{10}$ ℔ ſeu 3 ſolidis, & modius avenæ $\frac{1}{10}$ ℔ ſeu 2 ſolidis.

PROB. X. Datis & miſturæ & miſtorum gravitatibus ſpecificis invenire proportionem miſtorum inter ſe.

Sit e gravitas ſpecifica miſturæ $A + B$ cujus A gravitas ſpecifica eſt a, & B gravitas b: & cum gravitas abſoluta ſeu pondus componatur ex moie corporis & gravitate ſpecifica, erit aA pondus ipſius A, bB pondus ipſius B & $eA + eB$ pondus aggregati $A + B$, adeoque $aA + bB = eA + eB$, indeque $aA - eA = eB - bB$ ſeu $e - b. a - e :: A. B$.

EXEMPL. Sit auri gravitas ut 19, argenti ut $10\frac{1}{3}$, & Coronæ Hieronis ut 17; eritque 10. 3 ($:: e - b. a - e :: A. B$) :: moles auri in corona, ad molem argenti, vel 190. 31 ($:: 19 \times 10. 10\frac{1}{3} \times 3 :: a \times e - b. b \times a - e$) :: pondus auri in corona, ad pondus argenti, & 221. 31 :: pondus coronæ, ad pondus argenti.

PROB. XI. Si boves a depaſcant pratum b in tempore c; & boves d depaſcant pratum æque bonum e in tempore f, & gramen uniformiter creſcat: quæritur quot boves depaſcent pratum ſimile g in tempore h.

Si boves a in tempore c depaſcant pratum b; tum per analogiam boves $\frac{e}{b}a$ in eodem tempore c, vel boves $\frac{ec}{bf}a$ in tempore f, vel boves $\frac{ec}{bh}a$ in tempore h, depaſcent pratum e: puta ſi gramen poſt tempus c non creſceret. Sed cùm propter graminis incre-

incrementum boves d in tempore f, depaſcant ſolummodo pratum e, ideo graminis in prato e incrementum illud per tempus $f-c$ tantum erit quantum per ſe ſufficit paſcendis bobus $d-\frac{eca}{bf}$ per tempus f, hoc eſt quantum ſufficit paſcendis bobus $\frac{df}{h}-\frac{eca}{bh}$ per tempus h. Et in tempore $h-c$ per analogiam tantum erit incrementum quantum per ſe ſufficit paſcendis bobus $\frac{h-c}{f-c}$ in $\frac{df}{h}-\frac{eca}{bh}$ ſive $\frac{bdfh-ecah-bdcf+aecc}{bfh-bch}$. Hoc incrementum adjice bobus $\frac{aec}{bh}$ & prodibit $\frac{bdfh-ecah-bdcf+ecfa}{bfh-bch}$ numerus boum quibus paſcendis ſufficit pratum e per tempus h. Adeoque per analogiam pratū g bobus $\frac{bdfgh-ecagh-bdcgf+ecfga}{befh-bceh}$ per idem tempus h paſcendis ſufficiet.

Exempl. Si 12 boves depaſcant $3\frac{1}{3}$ jugera prati in 4 ſeptimanis; & 21 boves depaſcant 10 jugera conſimilis prati in 9 ſeptimanis; quæritur quot boves depaſcant 36 jugera in 18 ſeptimanis? Reſp. 36. Iſte enim numerus invenietur ſubſtituendo in $\frac{bdfgh-ecagh-bdcgf+ecfga}{befh-bceh}$ numeros 12, $3\frac{1}{2}$, 4, 21, 10, 9, 36, & 18 pro literis a, b, c, d, e, f, g & h reſpective. Sed ſolutio forte haud minus expedita erit ſi è primis principiis ad formam ſolutionis præcedentis literalis eruatur. Utpote ſi 12 boves in 4 ſeptimanis depaſcant $3\frac{1}{2}$ jugera, tum per analogiam 36 boves in 4 ſeptimanis vel 16 boves in 9 ſeptimanis vel 8 boves in 18 ſeptimanis depaſcent 10 jugera: puta ſi gramen non creſceret. Sed cum propter graminis incrementum 21 boves in 9 ſeptimanis

nis depaſcant ſolummodo 10 jugera, illud graminis in 10 jugeris per poſteriores 5 ſeptimanas incrementum tantum erit quantum per ſe ſufficit exceſſui boum 21 ſupra 16, hoc eſt 5 bobus per 9 ſeptimanas, vel quod perinde eſt $\frac{5}{2}$ bobus per 18 ſeptimanas paſcendis. Et in 14 ſeptimanis (exceſſu 18 ſupra 4 primas) incremeutum illud graminis per analogiam tantum erit quantum ſufficiat 7 bobus per 18 ſeptimanas paſcendis; eſt enim 5 ſept. 14 ſept. $\frac{1}{2}$ boves. 7 boves. Quare 8 bobus quos 10 jugera ſine incremento graminis paſcere poſſunt per 18 ſeptimanas adde hoſce 7 boves quibus paſcendis ſolum incrementum graminis ſufficit, & ſumma erit 15 boves. Ac denique ſi 10 jugera 15 bobus per 18 ſeptimanas paſcendis ſufficiant, tum per analogiam 24 jugera per idem tempus ſufficient 36 bobus.

PROB. XII. Datis ſphæricorum corporum in eadem recta moventium, ſibique occurrentium magnitudinibus & motibus, determinare motus eorundem poſt reflexionem.

Hujus reſolutio ex his dependet conditionibus, ut corpus utrumque tantum reactione patiatur quantum agit in alterum, & ut eadem celeritate poſt reflexionem recedant ab invicem qua ante accedebant. His poſitis ſint corporum A & B celeritates *a* & *b* reſpective; & motus (ſiquidem componantur ex mole & celeritate corporum) erunt *a*A & *b*B. Et ſi corpora ad eaſdem plagas tendant, & A celerius movens inſequatur B, pone *x* decrementum motus *a*A, & incrementum motus *b*B percuſſione exortum: & poſt reflexionem motus erunt *a*A − *x* & *b*B + *x*; & celeritates $\frac{a\mathrm{A} - x}{\mathrm{A}}$ ac $\frac{b\mathrm{B} + x}{\mathrm{B}}$ quarum differentia æquatur *a* − *b* differentiæ celeritatum ante reflexionem. Habetur itaque æquatio

*b*B +

$\frac{bB+x}{B}-\frac{aA+x}{A}=a-b$, & inde per reductionem fit $x=\frac{2aAB-2bAB}{A+B}$, quo pro x in celeritatibus $\frac{aA-x}{A}$ & $\frac{bB+x}{B}$ ſubſtituto prodeunt $\frac{aA-aB+2bB}{A+B}$ celeritas ipſius A, & $\frac{2aA-bA+bB}{A+B}$ celeritas ipſius B poſt reflexionem.

Quod ſi corpora obviam eant, tum ſigno ipſius b ubique mutato, celeritates poſt reflexionem erunt $\frac{aA-aB-2bB}{A+B}$ & $\frac{2aA+bA-bB}{A+B}$: quarum alterutra ſi forte negativa obvenerit, id arguit motum illum poſt reflexionem ad plagam dirigi ei contrariam ad quam A tendebat ante reflexionem. Id quod etiam de motu ipſius A in caſu priori intelligendum eſt.

Exempl. Si corpora homogenea A trium librarum cum celeritatis gradibus 8, & B novem librarum cum celeritatis gradibus 2 ad eaſdem plagas tendant: tunc pro A, a, B & b ſcribe 3, 8, 9 & 2; & $(\frac{aA-aB+2bB}{A+B})$ evadit -1, ac $(\frac{2aA-bA+bB}{A+B})$ 5. Recedet itaque A cum uno gradu celeritatis poſt reflexionem, & B cum quinque gradibus progredietur.

Prob. XIII. Invenire tres numeros continue proportionales quorum ſumma ſit 20, & quadratorum ſumma 140.

Pone numerorum primum x, & ſecundum y; eritque tertius $\frac{yy}{x}$, adeoque $x+y+\frac{yy}{x}=20$; & $xx+yy+1^4$

$+\frac{y^4}{xx}=140$. Et per reductionem $xx \overset{+}{_{-20}} yx + yy = 0$, & $x^4 \overset{+}{_{-140}} yyxx + y^4 = 0$. Jam ut exterminetur x, pro a, b, c, d, e, f, g & h in Reg. 3. ſubſtitue reſpective $1, 0, yy-140, 0, y^4$; $1, y-20$, & yy; Et emerget $-yy+280 \times y^6 : +2yy-40y \times 260y^4-40y^5 : +3y^4 \times y^4 : -2yy \times y^6 - 40y^5 + 400y^4 := 0$. Et per multiplicationem $1600y^6 - 104001^5 = 0$. ſeu $y = 6\frac{1}{2}$. Id quod etiam brevius alia methodo ſed minus obvia ſupra inventum eſt. Porro ut inveniatur x ſubſtitue $6\frac{1}{2}$ pro y in æquatione $xx \overset{+}{_{-20}} yx + yy = 0$. Et exurget $xx - 13\frac{1}{2}x + 42\frac{1}{4} = 0$, ſeu $xx = 13\frac{1}{2}x - 42\frac{1}{4}$. Et extracta radice $x = 6\frac{3}{4} +$ vel $- \sqrt{3\frac{1}{16}}$. Nempe $6\frac{3}{4} + \sqrt{3\frac{1}{16}}$ eſt maximus quæſitorum trium numerorum, & $6\frac{3}{4} - \sqrt{3\frac{1}{16}}$ minimus. Nam x alterutrum extremorum numerorum ambigue deſignat, indeque gemini prodeunt valores, quorum alteruter poteſt eſſe x, exiſtente altero $\frac{yy}{x}$.

Idem aliter. Poſitis numeris x, y & $\frac{yy}{x}$ ut ante, erit $x + y + \frac{yy}{x} = 20$, ſeu $xx = \overset{20}{_{-y}} x - yy$ & extracta radice $x = 10 - \frac{1}{2}y + \sqrt{100 - 10y - \frac{3}{4}yy}$ primus numerus: Hunc & y aufer de 20 & reſtat $\frac{yy}{x} = 10 - \frac{1}{2}y - \sqrt{100 - 10y - \frac{3}{4}yy}$ tertius numerus. Eſtque ſumma quadratorum à tribus hiſce numeris $400 - 40y$, adeoque $400 - 40y = 140$, ſive $y = 6\frac{1}{2}$. Invento medio numero $6\frac{1}{2}$, ſubſtitue eum pro y in primo

primo ac tertio numero ſupra invento; & evadet primus $6\frac{1}{4}+\sqrt{3\frac{5}{16}}$ ac tertius $6\frac{1}{4}-\sqrt{3\frac{5}{16}}$ ut ante.

PROB. XIV. Invenire quatuor numeros continue proportionales quorum duo medii ſimul conſtituant 12, & duo extremi 20.

Sit x ſecundus numerus; & erit $12-x$ tertius; $\frac{xx}{12-x}$ primus; & $\frac{144-24x+xx}{x}$ quartus: adeoque $\frac{xx}{12-x}+\frac{144-24x+xx}{x}=20$. Et per reductionem $xx=12x-30\frac{6}{7}$ ſeu $x=6+\sqrt{5\frac{1}{7}}$. Quo invento cæteri nnmeri è ſuperioribus dantur.

PROB. XV. Invenire quatuor numeros continue proportionales, quorum datur ſumma a, & ſumma quadratorum b.

Etſi deſideratas quantitates ut plurimum immediate quærere ſolemus, ſiquando tamen duæ obvenerint ambiguæ, hoc eſt quæ conditionibus omnino ſimilibus præditæ ſunt, (ut hic duo medii & duo extremi numerorum quatuor proportionalium) præſtat alias quantitates non ambiguas quærere per quas hæ determinantur, quemadmodum harum ſummam vel differentiam vel rectangulum. Ponamus ergo ſummam duorum mediorum numerorum eſſe s, & rectangulum r; & erit ſumma extremorum $a-s$, & rectangulum etiam r propter proportionalitatem. Jam ut ex his eruantur quatuor illi numeri, pone x primum & y ſecundum; eritque $s-y$ tertius; & $a-s-x$ quartus; & rectangulum ſub mediis $sy-yy=r$, indeque medii $y=\frac{1}{2}s+\sqrt{\frac{1}{4}ss-r}$ & $s-y=\frac{1}{2}s-\sqrt{\frac{1}{4}ss-r}$: Item rectangulum ſub extremis $ax-sx-xx=r$, indeque extremi $x=\frac{a-s}{2}\pm\sqrt{}$

$+\sqrt{\frac{ss-2as+aa}{4}}-r$, & $a-s-x=\frac{a+s}{2}$
$-\sqrt{\frac{ss-2as+aa}{4}}-r$.

Summa quadratorum ex hiſce quatuor numeris eſt $2ss-2as+aa-4r$ quæ eſt $=b$. Ergo $r=\frac{1}{2}ss-\frac{1}{2}as+\frac{1}{4}aa-\frac{1}{4}b$, quo ſubſtituto pro r prodeunt quatuor numeri ut ſequitur.

Duo medii $\begin{cases}\frac{1}{2}s+\sqrt{\frac{1}{4}b-\frac{1}{4}ss+\frac{1}{2}as-\frac{1}{4}aa.}\\ \frac{1}{2}s-\sqrt{\frac{1}{4}b-\frac{1}{4}ss+\frac{1}{2}as-\frac{1}{4}aa.}\end{cases}$

Duo extremi $\begin{cases}\frac{a-s}{2}+\sqrt{\frac{1}{4}b-\frac{1}{4}ss.}\\ \frac{a-s}{2}-\sqrt{\frac{1}{4}b-\frac{1}{4}ss.}\end{cases}$

Reſtat tamen etiamnum inquirendus valor ipſius s. Quare ad abbreviandos terminos pro numeris hiſce ſubſtitue.

$\frac{1}{2}s+p.$ & $\frac{a-s}{2}+q.$
$\frac{1}{2}s-p.$ $\frac{a-s}{2}-q.$

Et pone rectangulum ſub ſecundo & quarto æquale quadrato tertii ſiquidem hæc problematis conditio nondum impleatur, eritque $\frac{as-ss}{4}-\frac{1}{2}qs+\frac{pa-ps}{2}-pq=\frac{1}{4}ss-ps+pp$. Pone etiam rectangulum ſub primo & tertio æquale quadrato ſecundi, & erit $\frac{as-ss}{4}+\frac{1}{2}qs\frac{-pa+ps}{2}-pq=\frac{1}{4}ss+ps+pp$. Harum æquationum priorem auſer è poſteriori & reſtabit

reſtabit $qs - pa + ps = 2ps$, ſeu $qs = pa + ps$. Reſtitue jam $\sqrt{\frac{1}{4}b - \frac{1}{4}ss + \frac{1}{2}as - \frac{1}{4}aa}$ in locum p, & $\sqrt{\frac{1}{4}b - \frac{1}{4}ss}$ in locum q, & habebitur $s\sqrt{\frac{1}{4}b - \frac{1}{4}ss} = a + s\sqrt{\frac{1}{4}b - \frac{1}{4}ss + \frac{1}{2}as - \frac{1}{4}aa}$. Et quadrando $ss = -\frac{b}{a}s + \frac{1}{2}aa - \frac{1}{2}b$, ſeu $s = -\frac{b}{2a} + \sqrt{\frac{bb}{4aa} + \frac{1}{2}aa - \frac{1}{2}b}$, quo invento dantur quatuor numeri quæſiti è ſuperioribus.

PROB. XVI. Si penſio annua librarum a per quinque annos proxime ſequentes ſolvenda, ematur parata pecunia c, quæritur quanti æſtimanda ſit uſura uſuræ centum librarum per annum.

Pone $1 - x$ uſuram uſuræ pecuniæ x in anno, hoc eſt quod pecunia 1 poſt annum ſolvenda valeat x paratæ pecuniæ; & per analogiam pecunia a poſt annum ſolvenda valebit ax paratæ pecuniæ, poſt duos annos axx, poſt tres ax^3. poſt quatuor ax^4 & poſt quinque ax^5. Adde jam hos quinque terminos & erit $ax^5 + ax^4 + ax^3 + axx + ax = c$, ſeu $x^5 + x^4 + x^3 + xx + x = \frac{c}{a}$, æquatio quinque dimenſionum, cujus ope cum x per regulas poſt docendas inventum fuerit, pone $x. 1 :: 100. y.$ & erit $y - 100$ uſura uſuræ centum librarum per annum.

Atque has in quæſtionibus ubi ſolæ quantitatum proportiones abſque poſitionibus linearum conſiderandæ veniunt, inſtantias dediſſe ſufficiat: pergamus jam ad Problematum Geometricorum ſolutiones.

Quo-

Quomodo Quæſtiones Geometricæ ad æquationem redigantur.

QUæſtiones Geometricæ eadem facilitate iiſdemque legibus ad æquationes nonnunquam redigi poſſunt ac quæ de abſtractis quantitatibus proponuntur. Ut ſi recta AB in extrema & media proportione ſecanda ſit in C, hoc eſt ita ut BE quadratum maximæ partis ſit æquale rectangulo BD ſub tota & minore parte contento: poſito

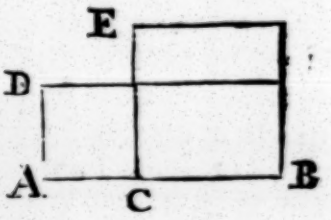

$AB = a$, & $BC = x$ erit $AC = a - x$, & $xx = a$ in $a - x$; æquatio quæ per reductionem dat $x = -\frac{1}{2}a + \sqrt{\frac{1}{4}aa}$.

Sed in rebus Geometricis quæ frequentius occurrunt, à variis linearum poſitionibus & relationibus complexis ita dependere ſolent ut egeant ulteriori inventione & artificio quo ad Algebraicos terminos deduci poſſint. Et licet in hujuſmodi caſibus difficile ſit aliquid præſcribere, & cujuſque ingenium ſibi debeat eſſe operandi norma: conabor tamen diſcentibus viam præſternere. Sciendum eſt itaque quod quæſtiones circa eaſdem lineas definito quolibet modo ſibi invicem relatas, poſſint varie proponi, ponendo alias atque alias quærendas eſſe ex aliis atque aliis datis. Sed de quibuſcunque tamen datis vel quæſitis inſtituitur quæſtio, ſolutio ejus eadem plane methodo ex Analyſeos ſerie perficietur, nulla omnino circumſtantia variata præter fictas linearum ſpecies ſive nomina quibus datas à quæſitis ſolemus diſtinguere. Quemadmodum ſi quæſtio ſit de Iſoſcele CBD in circulum inſcripto,

cujus latera BC, BD, & basis CD cum diametro circuli AB conferenda sunt: ea vel proponi potest de investigatione diametri ex datis lateribus & basi, vel de investigatione basis ex datis lateribus & diametro, vel denique de investigatione laterum ex datis basi & diametro: sed utcunque proponitur, redigetur ad æquationem per eandem seriem Analyseos. Nempe si quæratur diameter pono AB = x, CD = a, & BC vel BD = b. Tum (ducta AC) propter similia triangula ABC & CBE est AB. BC :: BC. BE, sive $x . b :: b .$ BE. Quare BE = $\frac{bb}{x}$. Est & CE = $\frac{1}{2}$CD sive $\frac{1}{2}a$: & propter angulum CEB rectum, $CEq + BEq = BCq$, hoc est $\frac{1}{4}aa + \frac{b^4}{xx} = bb$. Quæ æquatio per reductionem dabit quæsitum x.

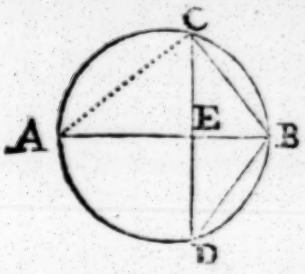

Sin quærarur Basis, pono AB = c, CD = x & BC vel BD = b. Tum (ducta AC) propter sim. tri. ABC & CBE est AB. BC :: BC. BE, sive $c . b :: b .$ BE. Quare BE = $\frac{bb}{c}$. Est & CE = $\frac{1}{2}$CD sive $\frac{1}{2}x$, & propter angulum CEB rectum $CEq + BEq = BCq$ hoc est $\frac{1}{4}xx + \frac{b^4}{cc} = bb$; æquatio quæ per reductionem dabit quæsitum x.

Atque ita si latus BC vel BD quæratur, pono AB = c, CD = a & BC vel BD = x. Et (AC ut ante ducta) propter similia triangula ABC & CBE est AB. BC :: BC. BE; sive $c . x :: x .$ BE. Quare BE = $\frac{xx}{c}$. Est & CE = $\frac{1}{2}$CD sive $\frac{1}{2}a$; & propter

ter angulum CEB rectum eſt $CEq + BEq = BCq$, hoc eſt $\frac{1}{4}aa + \frac{x^4}{cc} = xx$; æquatio quæ per reductionem dabit quæſitum x.

Vides itaque quod in unoquoque caſu calculus quo pervenitur ad æquationem, per omnia ſimilis ſit, & eandem æquationem pariat, excepto tantum quod lineas aliis atque aliis literis deſignavi prout datæ vel quæſitæ ponuntur. Ex diverſis quidem datis & quæſitis oritur diverſitas in reductione æquationis inventæ: nam æquationis $\frac{1}{4}aa + \frac{b^4}{xx} = bb$ alia eſt reductio ut obtineatur $x = \frac{2bb}{\sqrt{4bb - aa}}$ valor de AB, & æquationis $\frac{1}{4}xx + \frac{b^4}{cc} = bb$ alia reductio ut obtineatur $x = \frac{2b}{c}\sqrt{bb - cc}$ valor de CD; & æquationis $\frac{1}{4}aa + \frac{x^4}{cc} = xx$ reductio longe alia ut obtineatur $x = \sqrt{\frac{1}{2}cc \pm \frac{1}{2}c\sqrt{cc - aa}}$ valor de BC vel BD: (perinde ut hæc $\frac{1}{4}aa + \frac{b^4}{cc} = bb$, ad eliciendum c, a, vel b diverſis modis reduci debet:) ſed in harum æquationum inventione nulla fuit diverſitas. Et hinc eſt quod jubent ut nullum inter datas & quæſitas quantitates habeatur diſcrimen. Nam cum eadem computatio cuique caſui datorum & quæſitorum competat, convenit ut ſine diſcrimine concipiantur & conferantur quo rectius judicetur de modis computandi: vel potius convenit ut fingas quæſtionem de ejuſmodi datis & quæſitis

propoſitam eſſe per quas arbitreris te poſſe ad æquationem facillime pervenire.

Propoſito igitur aliquo Problemate, quantitates quas involvit confer, & nullo inter datas & quæſitas habito diſcrimine, perpende quomodo aliæ ex aliis dependeant ut cognoſcas quænam ſi aſſumantur, ſynthetice gradiendo, dabunt cæteras. Ad quod faciendum non opus eſt ut prima fronte de modo cogites quo aliæ ex aliis per calculum Algebraicum deduci poſſint, ſed ſufficit animadverſio generalis quod poſſint directo nexu quomodocunque deduci. Verbi gratia; ſi quæſtio ſit de circuli diametro AD tribuſque lineis AB, BC, & CD in ſemicirculo inſcriptis, & ex reliquis datis quæratur BC; primo intuitu manifeſtum eſt diametrum AD determinare ſemicirculum, dein lineas AB & CD per inſcriptionem determinare puncta B & C atque adeo quæſitum BC, idque nexu maxime directo; & quo pacto tamen BC ex his datis per Analyſin eruatur non ita manifeſtum eſt. Hoc idem quoque de AB vel CD ſi ex reliquis datis quærerentur, intelligendum eſt. Quod ſi AD ex datis AB, BC & CD quæreretur, æque patet id non fieri poſſe Synthetice; ſiquidem punctorum A ac D diſtantia dependet ex angulis B & C, & illi anguli ex circulo cui datæ lineæ ſunt inſcribendæ, & ille circulus non datur ignota AD diametro. Rei igitur natura poſtulat ut AD non Synthetice ſed ex ejus aſſumptione quæratur ut ad data fiat regreſſus.

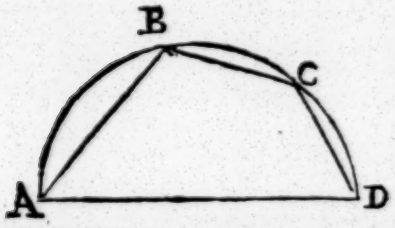

Cum varios ordines quibus termini quæſtionis ſic evolvi poſſint perſpexeris, è ſyntheticis quoſlibet adhibe,

adhibe, aſſumendo lineas tanquam datas à quibus ad alias facillimus videtur progreſſus & ad ipſas viciſſim difficillimus. Nam computatio, ut per varia media poſſit incedere, tamen ab iſtis lineis initium ſumet; ac promptius perficietur fingendo quæſtionem ejuſmodi eſſe ac ſi de iſtis datis & quæſito aliquo ab iſtis facillime proditurо inſtitueretur, quam de quæſtione prout revera proponitur cogitando. Sic in exemplo jam allato ſi ex reliquis datis quæritur AD: cum id ſynthetice fieri non poſſe percipiam, ſed ab ipſo tamen, ſi modo daretur, diſcurſum ad alia directo nexu incedere, aſſumo AD tanquam datum & abinde computationem non ſecus incipio quam ſi revera daretur & aliqua ex datis AB, BC & CD quæreretur. Atque hac methodo computationem ab aſſumptis ad cæteras quantitates eo more promovendo quo linearum relationes dirigunt, æquatio tandem inter duos ejuſdem alicujus quantitatis valores ſemper obtinebitur, ſive ex valoribus unus ſit litera ſub initio operis quantitati pro nomine impoſita, & alter per computationem inventus, ſive uterque per computationem diverſimode inſtitutam inveniatur.

Cæterum ubi terminos quæſtionis ſic in genere comparaveris, plus artis & inventionis in eo requiritur ut advertas particulares iſtos nexus ſive linearum relationes quæ computationi accommodantur. Nam quæ laxius perpendenti videantur immediate & relatione proxima connecti, cum illam relationem algebraice deſignare volumus, circuitum plerumque quoad conſtructiones Schematum de novo moliendas & computationem per gradus promovendam exigunt: quemadmodum de BC ex AD, AB & CD colligendo conſtare poteſt. Per ejuſmodi enim propoſitiones vel enunciationes ſolummodo gradiendum eſt quæ aptæ ſunt ut terminis algebraicis de-

ſignentur, quales præſertim ab Axiom. 19, Prop. 4. lib. 6, & Prop. 47. lib. 1. Elem. ſcaturiunt.

Imprimis itaque promovetur calculus per additionem vel ſubductionem linearum eo ut ex valoribus partium obtineatur valor totius, vel ex valoribus totius & unius partis obtineatur valor alterius.

Secundo promovetur ex linearum proportionalitate: ponimus enim (ut ſupra) factum à mediis terminis diviſum per alterutrum extremorum eſſe valorem alterius. Vel quod perinde eſt, ſi valores omnium quatuor proportionalium prius habeantur, ponimus æqualitatem inter factos extremorum & factos mediorum. Linearum vero proportionalitas ex triangulorum ſimilitudine maxime ſe prodit, quæ cum ex æqualitate angulorum dignoſcatur, in iis comparandis Analyſta debet eſſe perſpicax, atque adeo non ignorabit Prop. 5, 13, 15, 29 & 32. lib. 1. Prop. 4, 5, 6, 7 & 8. lib. 6. Et Prop. 20, 21, 22, 27 ac 31. lib. 3. Elementorum. Quibus etiam referri poteſt Prop. 3. lib. 6. ubi ex proportionalitate linearum colligitur angulorum æqualitas & contra. Atque idem aliquando præſtant Prop. 36 & 37. lib. 3.

Tertio promovetur per additionem vel ſubductionem quadratorum. In triangulis nempe rectangulis addimus quadrata minorum laterum ut obtineatur quadratum maximi, vel à quadrato maximi lateris ſubducimus quadratum unius è minoribus ut obtineatur quadratum alterius.

Atque his paucis fundamentis (ſi adnumeretur Prop. 1. lib. 6. Elem. cum de ſuperficiebus agitur, ut & aliquæ propoſitiones ex lib. 11 & 12. deſumptæ cum agitur de ſolidis,) tota Ars Analytica quoad Geometriam rectilineam innititur. Quin etiam ad ſolas linearum ex partibus compoſitiones

&

& ſimilitudines triangulorum poſſunt omnes Problematum difficultates reduci; adeo ut non opus ſit alia Theoremata adhibere: quippe quæ omnia in hæc duo reſolvi poſſunt, & proinde ſolutiones etiam quæ ex iſtis depromuntur. Inque hujus rei inſtantiam ſubjunxi Problema de perpendiculo in baſem obliquanguli trianguli demittendo ſine adjumento Prop. 47. lib. 1. ſolutum. Etſi vero juvet ſimpliciſſima principia à quibus problematum ſolutiones dependent non ignoraſſe, & iſtis ſolis adhibitis poſſe quælibet ſolvere; expeditionis tamen gratia convenit ut non ſolum Prop. 47. lib. 1. Elem. cujus uſus eſt frequentiſſimus; ſed & alia etiam Theoremata nonnunquam adhibeantur.

Quemadmodum ſi perpendiculo in baſem obliquanguli trianguli demiſſo, de ſegmentis baſis ad calculum promovendum agatur; ex uſu erit ſcire quod, Differentia quadratorum è lateribus æquetur duplo rectangulo ſub baſi & diſtantia perpendiculi à medio baſis.

Si trianguli alicujus verticalis angulus biſecetur, computationi non ſolum inſerviet quod baſis ſecetur in ratione laterum, ſed etiam quod differentia factorum à lateribus & à ſegmentis baſis æquetur quadrato lineæ biſecantis angulum.

Si de figuris in circulo inſcriptis res eſt, Theorema non raro ſubveniet quod Inſcripti cujuſlibet quadrilateri factus à diagoniis æquetur ſummæ factorum à lateribus oppoſitis.

Et hujuſmodi plura inter exercendum obſervet Analyſta, & in penum forte reſervet; ſed parcius utatur ſi pari facilitate aut non multo difficilius poſſit ſolutionem è ſimplicioribus computandi principiis extruere. Quamobrem ad tria primo propoſita tanquam notiora, ſimpliciora, magis generalia, pauca, & omnibus tamen ſufficientia animum

præſertim advertat, & omnes difficultates ad ea præ cæteris reducere conetur.

Sed ut hujuſmodi Theoremata ad ſolvenda Problemata accommodari poſſint, Schemata plerumque ſunt ultra conſtruenda, idque ſæpiſſime producendo aliquas ex lineis donec ſecent alias, aut ſint aſſignatæ longitudinis; vel ab inſigniori quolibet puncto ducendo lineas aliis parallelas aut perpendiculares, vel inſigniora puncta conjungendo, ut & aliter nonnunquam conſtruendo, prout exigunt ſtatus Problematis, & Theoremata quæ ad ejus ſolutionem adhibentur. Quemadmodum ſi duæ non concurrentes lineæ datos angulos cum tertia quadam efficiant, producimus forte ut concurrentes conſtituant triangulum cujus anguli & proinde laterum rationes dantur. Vel ſi quilibet angulus detur, aut ſit alicui æqualis, in triangulum ſæpe complemus ſpecie datum, aut alicui ſimile, idque vel producendo aliquas ex lineis in ſchemate vel ſubtenſam aliter ducendo. Si triangulum ſit obliquangulum, in duo rectangula ſæpe reſolvimus, demittendo perpendiculum. Si de figuris multilateris agatur, reſolvimus in triangula, ducendo lineas diagonales: Et ſic in cæteris; ad hanc metam ſemper collimando ut ſchema in triangula vel data, vel ſimilia, vel rectangula reſolvatur.

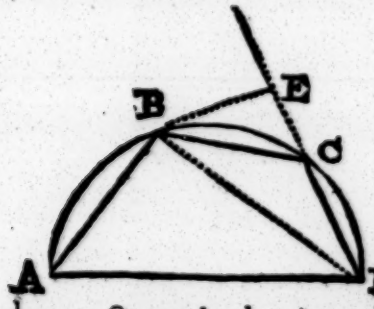

Sic in exemplo propoſito duco diagonium BD, ut Trapezium ABCD in duo triangula, ABD rectangulum, & BDC obliquangulum reſolvatur. Deinde reſolvo triangulum obliquangulum in duo rectangul a demittendo perpendiculũ à quolibet ejus angulo B, C, vel D in latus oppoſitum: quemadmodum a B in CD productam ad E ut huic perpen-

pendiculo BE occurrat. Interea vero cum anguli BAD & BCD duos rectos (per 22. 3 Elem.) perinde ac BCE & BCD conſtituant; percipio angulos BAD & BCE æquales eſſe, adeoque triangula BCE ac DAB ſimilia. Atque ita video computationem (aſſumendo AD, AB & BC tanquam ſi CD quæreretur) ad hunc modum inſtitui poſſe, viz. AD & AB (propter tri. ABD rect.) dant BD. AD, AB, BD & BC (propter ſim. tri. ABD & CEB) dant BE & CE. BD & BE (propter triang. BED rect.) dant ED; & ED − EC dat CD. Unde obtinebitur æquatio inter valorem de CD ſic inventum & litteram pro ea ſuffectam. Poſſumus etiam (& maximam partem ſatius eſt quam opus in ſerie continuata nimis proſequi,) à diverſis principiis computationem incipere, aut ſaltem diverſis modis ad eandem quamlibet concluſionem promovere, ut duo tandem obtineantur ejuſdem cujuſvis quantitatis valores qui æquales ponantur. Sic AD, AB & BC dant BD, BE & CE ut prius; deinde CD + CE dat ED; ac denique BD & ED (propter triang. rect. BED) dant BE. Poteſt etiam computatio hac lege optime inſtitui ut valores quantitatum inveſtigentur quibus alia quæpiam relatio cognita intercedit, & illa deinde relatio æquationem dabit. Sic cum relatio inter lineas BD, DC, BC & CE ex Prop. 12. Lib. 2. Elem. conſtet; nempe quod ſit $BDq - BCq - CDq = 2CD \times CE$: quæro BDq ex aſſumptis AD & AB; ac CE ex aſſumptis AD, AB & BC. Et aſſumendo denique CD facio $BDq - BCq - CDq = 2CD \times CE$. Ad hos modos & hujuſmodi conſiliis ductus, de ſerie Analyſeos, deque ſchemate propter eam conſtruendo ſemper debes una proſpicere.

Ex his credo manifeſtum eſt quid ſibi velint Geometræ cum jubent putes factum eſſe quod quæris.

ris. Nullo enim inter cognitas & incognitas quantitates habito diſcrimine, quaſlibet ad ineundum calculum aſſumere potes quaſi omnes ex prævia ſolutione fuiſſent notæ, & non amplius de ſolutione Problematis, ſed de probatione ſolutionis ageretur. Sic in primo ex tribus jam deſcriptis computandi modis, etſi forte AD revera quæratur, fingo tamen CD quærendum eſſe, quaſi vellem probare an valor ejus ab AD derivatus quadret cum ejus quantitate prius cognita. Sic etiam in duobus poſterioribus modis pro meta non propono quantitatem aliquam quærendam eſſe, ſed æquationem è relationibus linearum utcunque eruendam: Et in ejus rei gratiam aſſumo omnes AD, AB, BC, & CD tanquam notas, perinde ac ſi (quæſtione prius ſoluta) de tentamine jam ageretur an conditionibus ejus hæ probe ſatisfaciant, quadrando cum quibuſlibet æquationibus quas linearum relationes prodent. Opus quidem hac ratione & conſiliis prima fronte agreſſus ſum, ſed cum ad æquationem deventum eſt ſententiam muto, & quantitatem deſideratam per iſtius æquationis reductionem & ſolutionem quæro. Sic denique plures quantitates tanquam cognitas ſæpenumero aſſumimus quam in ſtatu quæſtionis exprimuntur. Hujuſque rei inſignem in 42° ſequentium problematum inſtantiam videre eſt, ubi a, b & c in æquatione $a + bx + cxx = yy$, pro determinatione Sectionis Conicæ aſſumpſi, ut & alias etiam lineas r, s, t, v de quibus Problema prout proponitur nihil innuit. Nam quaſlibet quantitates aſſumere licet quarum ope poſſibile ſit ad æquationes pervenire: hoc ſolum cavendo ut ex illis tot æquationes obtineri poſſint quot aſſumptæ ſunt quantitates revera incognitæ.

Poſtquam de computandi methodo conſtat & ornatur ſchema, quantitatibus quæ computationem ingre-

ingredientur (hoc eſt ex quibus aſſumptis aliarum valores derivandi ſunt, donec tandem ad æquationem perveniatur) nomina impone, delegendo quæ problematis omnes conditiones involvunt, & operi præ cæteris accommodatæ videntur, & concluſionem (quantum poſſis conjicere) ſimpliciorem reddent, ſed non plures tamen quam propoſito ſufficiunt. Itaque pro quantitatibus quæ ex aliarum vocabulis facile deduci poſſint, propria vocabula vix tribuas. Sic ex tota linea & ejus partibus, ex tribus lateribus trianguli rectanguli, & ex tribus vel quatuor proportionalibus unum aliquod minimùm ſine nomine permittere ſolemus, eo quod valor ejus è reliquorum nominibus facile derivari poſſit. Quemadmodum in exemplo jam allato ſi dicam AD = x & AB = a ipſum BD nulla litera deſigno quod ſit tertium latus trianguli rectanguli ABD & proinde valeat $\sqrt{xx-aa}$. Dein ſi dicam BC = b, cum triangula DAB & BCE ſint ſimilia & inde lineæ AD . AB :: BC . CE proportionales, quarum tribus AD, AB, & BC impoſita ſunt nomina; ea propter quartam CE ſine nomine permitto, & ejus vice valorem $\frac{ab}{x}$ ex hac proportionalitate detectum uſurpo. Atque ita ſi DC vocetur c, ipſi DE nomen non aſſigno quod ex partibus ejus DC & CE, ſive c & $\frac{ab}{x}$, valor $c + \frac{ab}{x}$ prodeat.

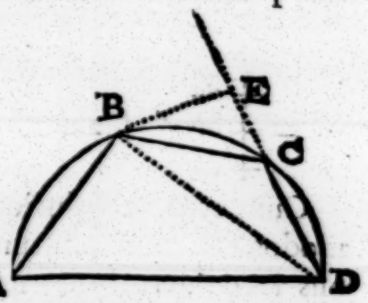

Cæterum dum de his moneo, Problema ad æquationem pene redactum eſt. Nam poſtquam literæ

teræ pro ſpeciebus principalium linearum præſcriptæ ſunt, nihil aliud agendum reſtat quam ut ex iſtis ſpeciebus valores aliarum linearum juxta methodum præconceptam eruantur, donec modo quovis proviſo in æquationem coeant. Et in hoc caſu nihil reſtare video niſi ut per triangula rectangula BCE & BDE dupliciter eliciam BE. Nempe eſt $BCq - CEq$ (ſive $bb - \frac{aabb}{xx}$) $= BEq$, ut & $BDq - DEq$ (ſive $xx - aa - cc - \frac{2abc}{x} - \frac{aabb}{xx}$) $= BEq$. Et hinc (utrobique deleto $\frac{aabb}{xx}$) æquationem habebo $bb = xx - aa - cc - \frac{2abc}{x}$: quæ reducta fit $x^3 = \begin{matrix}+aa\\+bb\\+cc\end{matrix} x + 2abc$.

Cum vero de ſolutione Problematis hujus plures modos etſi non multum diſſimiles in præcedentibus recenſuerim quorum iſte de Prop. 12. Lib. 2. Elem. deſumptus ſit cæteris quodammodo concinnior; eundem placet etiam ſubjungere. Sit itaque $AD = x$, $AB = a$, $BC = b$, & $CD = c$, eritque $BDq = xx - aa$, & $CE = \frac{ab}{x}$ ut prius. Hiſce dein ſpeciebus in Theorema $BDq - BCq - CDq = 2CD \times CE$ ſubſtitutis orietur $xx - aa - bb - cc = \frac{2abc}{x}$; & facta reductione $x^3 = \begin{matrix}+aa\\+bb\\+cc\end{matrix} x + 2abc$. Ut ante.

Sed ut pateat quanta ſit in ſolutionum inventione varietas, & proinde quod in eas incidere prudenti Geo-

Geometræ non ſit admodum difficile: viſum fuit plures adhuc modos hoc idem perficiendi docere. Atque equidem ducto Diagonio BD ſi vice perpendiculi BE à puncto B in latus DC ſupra demiſſi demittatur perpendiculum à puncto D in latus BC vel à puncto C in latus BD, quo obliquangulum triangulum BCD in duo rectangula utcunque reſolvatur, iiſdem ferme quas jam deſcripſi methodis ad æquationem pervenire licet. Sunt & alii modi ab iſtis ſatis differentes;

Quemadmodum ſi diagonii duo AC & BD ducantur, dabitur BD ex aſſumptis AD & AB; ut & AC ex aſſumptis AD & CD; deinde per notum Theorema de figuris quadrilateris in circulo inſcriptis, nempe quod ſit $AD \times BC + AB \times CD = AC \times BD$ obtinebitur æquatio. Stantibus itaque linearum AD, AB, BC, CD vocabulis x, a, b, c; erit $BD = \sqrt{xx - aa}$ & $AC = \sqrt{xx - cc}$ per 47. 1. Elem. Et his linearum ſpeciebus in Theorema jam recenſitum ſubſtitutis, exibit $xb + ac = \sqrt{xx - cc} \times \sqrt{xx - aa}$. Cujus æquationis partibus denique quadratis & reductis obtinebitur iterum

$$x^3 = \begin{matrix} aa \\ +bb \\ +cc \end{matrix} x + 2abc.$$

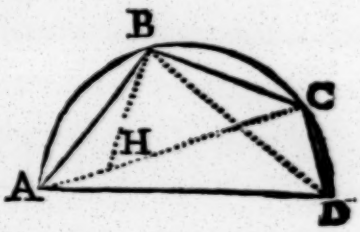

Cæterum ut pateat etiam quo pacto ſolutiones ex iſto Theoremate petitæ poſſint inde ad ſolas triangulorum ſimilitudines redigi: erigatur BH ipſi BC perpendicularis & occurrens AC in H, & fient triangula BCH, BDA ſimilia, propter angulos ad B rectos, & ad C ac D (per 21. 3. Elem.) æquales; ut

&

& triangula BCD, BHA ſimilia, propter æquales angulos tum ad B (ut pateat demendo communem angulum DBH à duobus rectis,) tum ad D ac A (per 21. 3. Elem.) Videre eſt itaque quod ex proportionalitate BD. AD :: BC. HC detur HC; ut & AH ex proportionalitate BD. CD :: AB. AH. Unde cum ſit AH + HC = AC, habebitur æquatio. Stantibus ergo præfatis linearum vocabulis $x, a, b, c,$ nec non ipſarum AC & BD valoribus $\sqrt{xx-cc}$ & $\sqrt{xx-aa}$: prima proportionalitas dabit $HC = \frac{ac}{\sqrt{xx-aa}}$, & ſecunda dabit $AH = \frac{bx}{\sqrt{xx-aa}}$. Unde propter AH + HC = AC erit $\frac{bx+ac}{\sqrt{xx-aa}} = \sqrt{xx-cc}$; æquatio quæ (multiplicando per $\sqrt{xx-aa}$ & quadrando) reducetur ad formam in præcedentibus ſæpius deſcriptam.

Adhæc ut magis pateat quanta ſit ſolvendi copia, producantur BC & AD donec conveniant in F; & fient triangula ABF & CDF ſimilia, quippe

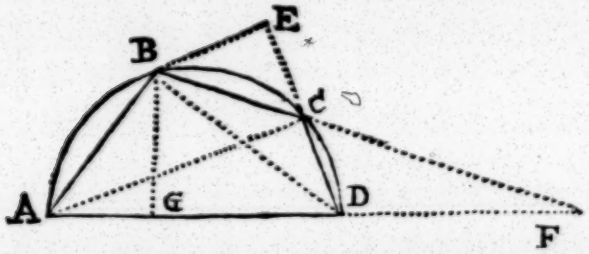

quorum angulus ad F communis eſt, & anguli ABF & CDF (dum complent ang. CDA ad duos rectos per 13. 1 & 22. 3. Elem.) æquales. Quamobrem ſi præter quatuor terminos de quibus inſtituitur quæſtio, daretur AF, proportio AB. AF :: CD. CF daret CF. Item AF — AD daret DF, & proportio CD. DF :: AB. BF daret BF : unde (cum ſit BF —

$BF - CF = BC$) emergeret æquatio. Sed cum duæ quantitates incognitæ AD ac DF tanquam datæ aſſumantur, reſtat alia æquatio invenienda. Demitto ergo BG in AF ad rectos angulos, & proportio AD. AB :: AB. AG. dabit AG : quo habito, Theorema e 13. 2. Elem. petitum, nempe quod ſit $BFq + 2FAG = ABq + AFq$, dabit æquationem alteram. Stantibus ergo a, b, c, x ut prius, & dicto $AF = y$: erit (inſiſtendo veſtigiis Theoriæ jam excogitatæ) $\frac{cy}{a} = CF$. $y - x = DF$. $\frac{\overline{y-x} \times a}{c} = BF$. Indeque $\frac{\overline{y-x} \times a}{c} - \frac{cy}{a} = b$, æquatio prima. Erit etiam $\frac{aa}{x} = AG$, adeoque $\frac{aayy - 2aaxy + aaxx}{cc} + \frac{2aay}{x} = aa + yy$, æquatio ſecunda. Quæ duæ per reductionem dabunt æquationem deſideratam. Nempe valor ipſius y per æquationem priorem inventus eſt $\frac{abc + aax}{aa - cc}$, qui in ſecundam ſubſtitutus, dabit æquationem ex qua recte diſpoſita fiet $x^3 = \begin{matrix} + aa \\ + bb \\ + cc \end{matrix} x + 2abc$, ut ante.

Atque ita ſi AB ac DC producantur donec ſibi mutuo occurrant, ſolutio haud aliter ſe habebit, niſi forte futura ſit paulo facilior. Quare aliud hujus rei ſpecimen è fonte multum diſſimili petitum potius ſubjungam, quærendo nempe aream quadrilateri propoſiti, idque dupliciter. Duco igitur diagonium BD ut in duo triangula quadrilaterum reſolvatur. Dein uſurpatis linearum vocabulis x, a, b, c ut ante, invenio $BD = \sqrt{xx - aa}$ inde-

indeque $\frac{1}{2}a\sqrt{xx-aa}$ ($=\frac{1}{2}$AB $\times$ BD) aream trianguli ABD. Porro demiſſo BE perpendiculariter in CD, (erit propter ſimilia triangula ABD, BCE) AD. BD :: BC. BE, & proinde BE $=\frac{b}{x}\sqrt{xx-aa}$. Quare etiam $\frac{bc}{2x}\sqrt{xx-aa}$ ($=\frac{1}{2}$CD $\times$ BE) erit area trianguli BCD. Haſce jam areas addendo oritur $\frac{ax+bc}{2x}\sqrt{xx-aa}$ area totius quadrilateri. Non ſecus ducendo diagonium AC & quærendo areas triangulorum ACD & ACB, eaſque addendo, rurſus obtinebitur area quadrilateri $\frac{cx+ba}{2x}\sqrt{xx-cc}$. Quare ponendo haſce areas æquales & utraſque multiplicando per $2x$, habebitur $\overline{ax+bc}\sqrt{xx-aa} = \overline{cx+ba}\sqrt{xx-cc}$, æquatio quæ quadrando ac ac dividendo per $aax-ccx$ redigetur ad formam ſæpius inventam $x^3 = \begin{matrix} aa \\ +bb \\ +cc \end{matrix} x + 2abc$.

Ex his conſtare poteſt quanta ſit ſolvendi copia, & obiter quod alii modi ſint aliis multo concinniores. Quapropter ſi in primas de ſolutione Problematis alicujus cogitationes modus computationi male accommodatus inciderit, relationes linearum iterum evolvendæ ſunt donec modum quam poteris idoneum & elegantem machinatus fueris. Nam quæ leviori curæ ſe offerunt laborem ſatis moleſtum plerumque parient ſi ad opus adhibeantur. Sic in Problemate de quo agitur nil difficilius foret in ſequentem modum quam in aliquem è præcedentibus inci-

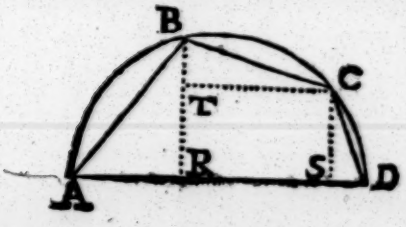

incidere. Demiſſis nempe BR & CS ad AD normalibus, ut & CT ad BR, figura reſolvetur in triangula rectangula. Et videre eſt quod AD & AB dant AR, AD & CD dant SD, AD−AR−SD dat RS vel TC. Item AB & AR dant BR, CD & SD dant CS vel TR, & BR−TR dat BT. Denique BT ac TC dant BC, unde obtinebitur æquatio. Siquis autem hoc modo computationem aggreſſus fuerit, is in terminos Algebraicos profuſiores quam ſunt ulli præcedentium incidet & ad finalem æquationem ægrius reducibiles.

Et hæc de ſolutione problematum in rectilinea Geometria: niſi forte operæ pretium fuerit annotaſſe præterea quod cum anguli ſive poſitiones linearum per angulos expreſſæ ſtatum quæſtionis ingrediuntur, angulorum vice debent adhiberi lineæ aut linearum proportiones, tales nempe quæ ab angulis datis poſſunt per calculum Trigonometricum derivari; aut à quibus inventis anguli quæſiti per eundem calculum prodeunt; hoc eſt quæ ſe mutuo determinant: cujus rei plures inſtantias videre eſt in ſequentibus.

Quod ad Geometriam circa lineas curvas attinet, illæ deſignari ſolent vel deſcribendo eas per motum localem rectarum, vel adhibendo æquationes indefinite exprimentes relationem rectarum certa aliqua lege diſpoſitarum & ad curvas deſinentium. Idem fecerunt Veteres per ſectiones Solidorum, ſed minus commode. Computationes vero quæ curvas primo modo deſcriptas reſpiciunt haud ſecus quam in præcedentibus peraguntur. Quem admodum ſi AKC ſit curva linea deſcripta per K verticale punctum normæ AKϕ, cujus unum crus AK per punctum A poſitione datum libere dilabitur, dum alterum Kϕ datæ longitudinis ſuper rectam AD poſitione datam promovetur, & quæratur punctum

C in quo recta quævis CD positione data hanc curvam secabit: duco rectas ACF quæ normam in

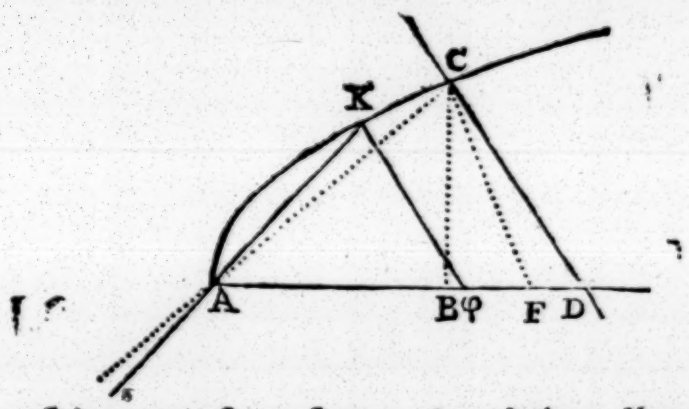

positione quæsita referant, & relatione linearum (sine aliquo dati & quæsiti discrimine aut respectu ad curvam) considerata, percipio dependentiam cæterarum à CF & qualibet harum quatuor BC, BF, AF & AC Syntheticam esse; quarum duas itaque ut $CF = a$ & $CB = x$ assumo, & inde computum ordiendo statim lucratus sum $BF = \sqrt{aa - xx}$ & $AB = \frac{xx}{\sqrt{aa - xx}}$ propter ang. rectum CBF, lineasque BF. BC :: BC. AB continue proportionales. Porro ex data positione CD datur AD quam itaque dico b, datur etiam ratio BC ad BD quam pono d ad e & fit $BD = \frac{ex}{d}$ & $AB = b - \frac{ex}{d}$. Est ergo $b - \frac{ex}{d} = \frac{xx}{\sqrt{aa - xx}}$, æquatio quæ (quadrando partes & multiplicando per $aa - xx$ &c.) reducetur ad hanc formã $x^4 = \frac{2bde\,x^3 - bbdd\,xx + aaee\,xx - 2aabdex + aabbdd}{dd + ee}$; unde demum è datis $a, b, d,$ & e erui debet x per regu-

las

las poſt tradendas, & intervallo iſto x ſive BC acta ipſi AD parallela recta ſecabit CD in quæſito puncto C.

Quod ſi non deſcriptiones Geometricæ ſed æquationes pro curvis lineis deſignandis adhibeantur, computationes eo pacto faciliores & breviores evadent, in quantum ejuſmodi æquationes ipſis lucro cedunt. Quemadmodum ſi datæ Ellipſeos ACE interſectio C cum recta CD poſitione data quæratur: pro Ellipſi deſignanda ſumo notam aliquam æquationem ei propriam, ut $rx - \frac{r}{q}xx = yy$ ubi x indefinite ponitur pro qualibet axis parte Ab vel AB, & y pro perpendiculo bc vel BC ad curvam terminato; r vero & q dantur ex datâ ſpecie Ellipſis. Cum itaque CD poſitione detur, dabitur & AD, quam dic a; & erit BD $a-x$, dabitur etiam angulus ADC & inde ratio BD ad BC quam dic 1 ad e, & erit BC $(y) = ea - ex$, cujus quadratum $eeaa - 2eeax + eexx$ æquabitur $rx - \frac{r}{q}xx$. Indeque per reductionem orietur $xx = \frac{2aeex + rx - aaee}{ee + \frac{r}{q}}$, ſeu

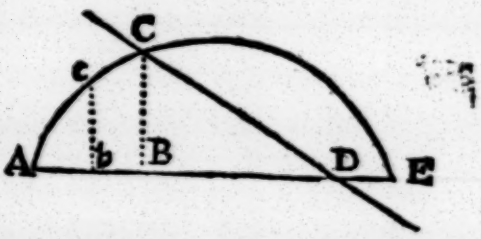

$$x = \frac{aee + \frac{1}{2}r \pm e\sqrt{ar + \frac{rr}{4ee} - \frac{aar}{q}}}{ee + \frac{r}{q}}$$

Quinetiam etſi Curva per deſcriptionem Geometricã vel per ſectionẽ ſolidi deſignetur, poteſt tamen inde æquatio obtineri quæ naturam Curvæ definiet, adeoque huc omnes Problematum quæ circa eam proponuntur difficultates reduci.

Sic in exemplo priori ſi AB dicatur x & BC y, tertia proportionalis BF erit $\frac{yy}{x}$, cujus quadratum una cum quadrato BC æquatur CFq, hoc eſt $\frac{y^4}{xx}+yy=aa$; ſive $y^4+xxyy=aaxx$. Eſtque hæc æquatio qua Curvæ AKC unumquodque punctum C unicuique baſis longitudini AB congruens (adeoque ipſa Curva) definitur, & è qua proinde ſolutiones Problematum quæ de hac curva proponuntur petere liceat.

Ad eundem fere modum cum curva non datur ſpecie ſed determinanda proponitur, poſſis pro arbitrio æquationem fingere quæ naturam ejus generaliter contineat; & hanc pro ea deſignanda tanquam ſi daretur aſſumere, ut ex ejus aſſumptione quomodocunque perveniatur ad æquationes ex quibus aſſumpta tandem determinentur: Cujus rei exempla habes in nonnullis ſequentium problematū quæ in pleniorem illuſtrationem hujus doctrinæ & exercitium diſcentium congeſſi, quæque jam pergo tradere.

PROB. I.

Data recta terminata BC a cujus extremitatibus duæ rectæ BA, CA ducuntur in datis angulis ABC, ACB: invenire AD altitudinem concurſus A ſupra datam BC.

SIT BC $=a$, & AD $=y$; & cum angulus ABD detur, dabitur (ex tabula ſinuum vel tangentium) ratio inter lineas AD & BD quam pone ut d ad e. Eſt ergo $d.\ e::$ AD (y). BD.

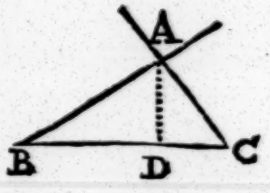

Quare BD $=\frac{ey}{d}$. Similiter propter datum angu-

lum

lum ACD dabitur ratio inter AD ac DC quam pone ut d ad f & erit $DC = \frac{fy}{d}$. At $BD + DC = BC$, hoc eſt $\frac{ey}{d} + \frac{fy}{d} = a$. Quæ reducta multiplicando utramque partem æquationis per d, ac dividendo per $e + f$ evadit $y = \frac{ad}{e+f}$.

PROB. II.

Cujuſlibet Trianguli ABC datis lateribus AB, AC, & Baſi BC quam perpendiculum AD ab angulo verticali ſecat in D: invenire ſegmenta BD ac DC.

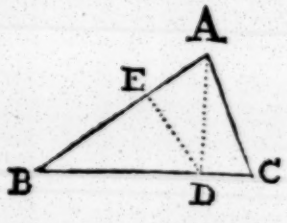

SIT $AB = a$, $AC = b$, $BC = c$, & $BD = x$, eritque $DC = c - x$. Jam cum $ABq - BDq$ $(aa - xx) = ADq$; & $ACq - DCq$ $(bb - cc + 2cx - xx) = ADq$: Erit $aa - xx = bb - cc + 2cx - xx$; quæ per reductionem fit $\frac{aa - bb + cc}{2c} = x$.

Cæterum ut pateat omnes omnium Problematum difficultates per ſolam linearum proportionalitatem ſine adminiculo Prop. 47. primi Elementorum, licet non abſque circuitu, enodari poſſe: placuit ſequentem hujus ſolutionem ex abundanti ſubjungere. A puncto D in latus AB demitte DE normalem, & ſtantibus jam poſitis linearum nominibus, erit $AB \cdot BD :: BD \cdot BE$.

$a \cdot x :: x \cdot \frac{xx}{a}$. Et $BA - BE$ $(a - \frac{xx}{a})$ $= EA$.

$=EA$. Nec non $EA \cdot AD :: AD \cdot AB$ adeoque $EA \times AB\ (aa - xx) = ADq$. Et ſic ratiocinando circa triangulum ACD invenietur iterum $ADq = bb - cc + 2cx - xx$. Unde obtinebitur ut ante $x = \frac{aa - bb + cc}{2c}$.

PROB. III.

Trianguli rectanguli ABC perimetro & area datis invenire hypotenuſam BC.

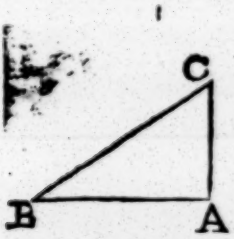

ESTO perimetur a, area bb, $BC = x$, & $AC = y$; eritque $AB = \sqrt{xx - yy}$: unde rurſus periemeter $(BC + AC + AB)$ eſt $x + y + \sqrt{xx - yy}$, & area $(\frac{1}{2}AC \times AB)$ eſt $\frac{1}{2}y\sqrt{xx - yy}$. Adeoque $x + y + \sqrt{xx - yy} = a$, & $\frac{1}{2}y\sqrt{xx - yy} = bb$.

Harum æquationum poſterior dat $\sqrt{xx - yy} = \frac{2bb}{y}$ quare ſcribo $\frac{2bb}{y}$ pro $\sqrt{xx - yy}$ in æquatione priori ut aſymmetria tollatur; & prodit $x + y + \frac{2bb}{y} = a$, ſive multiplicando per y, & ordinando $yy = ay - xy - 2bb$. Porro ex partibus æquationis prioris aufero $x + y$ & reſtat $\sqrt{xx - yy} = a - x - y$, cujus partes quadrando ut aſſymmetria rurſus tollatur, prodit $xx - yy = aa - 2ax - 2ay + xx + 2xy + yy$, quæ in ordinem redacta & per 2 diviſa fit $yy = ay - xy + ax - \frac{1}{2}aa$. Denique ponendo æqualitatem inter duos valores ipſius yy, habeo

$ay - xy$

$ay - xy - 2bb = ay - xy + ax - \frac{1}{2}aa$, quæ reducta fit $\frac{1}{2}a - \frac{2bb}{a} = x$.

Idem aliter.

Esto $\frac{1}{2}$ perimetnr $= a$, area $= bb$, & BC $= x$, eritque AC + AB $= 2a - x$. Jam cum sit xx (BCq) $=$ ACq + ABq, & $4bb = 2$AC $\times$ AB, erit $xx + 4bb =$ ACq + ABq + 2AC $\times$ AB $=$ quadrato ex AC + AB $=$ quadrato ex $2a - x = 4aa - 4ax + xx$. Hoc est $xx + 4bb = 4aa - 4ax + xx$; quæ reducta fit $a - \frac{bb}{a} = x$.

Prob. IV.

Trianguli cujuscunque ABC, datis area, perimetro, & uno angulorum A, cætera determinare.

Esto perimeter $= a$, & area $= bb$, & ab ignotorum angulorum alterutro C ad latus oppositum AB demitte perpendiculum CD; & propter angulum A datum erit AC ad CD in data ratione, puta d ad e. Dic ergo AC $= x$ & erit CD $= \frac{ex}{d}$, per quam divide duplam aream, & prodibit $\frac{2bbd}{ex} =$ AB. Adde AD (nempe $\sqrt{\text{AC}q - \text{CD}q}$, sive $\frac{x}{d}\sqrt{dd - ee}$) & emerget BD $= \frac{2bbd}{ex} + \frac{x}{d}\sqrt{dd - ee}$: cujus quadrato adde CD$q$

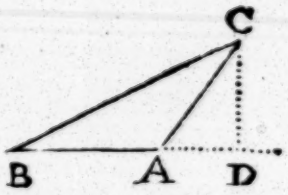

& orietur $\frac{4b^4dd}{eexx} + xx + \frac{4bb}{e}\sqrt{dd-ee} = BCq$. Adhæc à perimetro aufer AC & AB, & reſtabit $a - x - \frac{2bbd}{ex} = BC$, cujus quadratum $aa - 2ax + xx - \frac{4abbd}{ex} + \frac{4bbd}{e} + \frac{4b^4dd}{eexx}$ pone æquale quadrato prius invento; &, neglectis æquipollentibus, erit $\frac{4bb}{e}\sqrt{dd-ee} = aa - 2ax - \frac{4abbd}{ex} + \frac{4bbd}{e}$. Et hæc, aſſumendo $4af$ pro datis terminis $aa + \frac{4bbd}{e} - \frac{4bb}{e}\sqrt{dd-ee}$, & reducendo, evadit $xx = 2fx - \frac{2bbd}{e}$, ſive $x = f \pm \sqrt{ff - \frac{2bbd}{e}}$.

Eadem æquatio prodiiſſet etiam quærendo crus AB; nam crura AB & AC ſimiliter ſe habent ad omnes conditiones problematis. Quare ſi AC ponatur $f - \sqrt{ff - \frac{2bbd}{e}}$ erit $AB = f + \sqrt{ff - \frac{2bbd}{e}}$, & viciſſim: atque horum ſumma $2f$ ſubducta de perimetro relinquit tertium latus $BC = a - 2f$.

PROB. V.

Datis altitudine, baſi, & ſumma laterum invenire triangulum.

SIT altitudo $CD = a$, baſis AB dimidium $= b$, laterum ſemiſumma $= c$, & ſemidifferentia $= z$: eritque majus latus, puta $BC = c + z$, & minus $AC = c - z$.

$c-z$. Subduc CDq de BCq & ACq, & exibit hinc $BD = \sqrt{cc+2cz+zz-aa}$, & inde $AD = \sqrt{cc-2cz+zz-aa}$. Subduc etiam AB de BD & exibit iterum $AD = \sqrt{cc+2cz+zz-aa}-2b$. Quadratis jam valoribus AD & ordinatis terminis, orietur $bb+cz = b\sqrt{cc+2cz+zz-aa}$. Rurſuſque quadrando & redigendo in ordinem obtinebitur $cczz-bbzz = bbcc-bbaa-b^4$. Et $z = b\sqrt{1-\frac{aa}{cc-bb}}$. Unde dantur latera.

PROB. VI.

Datis baſi AB, ſumma laterum AC + BC, & angulo verticali C, determinare latera.

SIT baſis $=a$, ſemiſumma laterum $=b$, & ſemidifferentia $=x$, eritque majus latus $BC=b+x$ & minus $AC=b-x$. Ab alterutro ignotorum angulorum A ad latus oppoſitum BC demitte perpendiculum AD & propter angulum C datum dabitur ratio AC ad CD puta d ad e, & proinde erit $CD = \frac{eb-ex}{d}$. Eſt etiam per

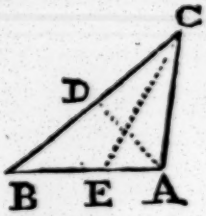

13 II. Elementorum $\frac{AC^q-AB^q+BC^q}{2BC}$ hoc eſt $\frac{2bb+2xx-aa}{2b+2x} = CD$; adeoque habetur æquatio inter valores CD. Et hæc reducta fit $x = \sqrt{\frac{daa+2ebb-2dbb}{2d+2e}}$. Unde dantur latera.

Si anguli ad baſin quærerentur, concluſio foret concinnior; utpote ducatur EC datum angulum biſe-

biſecans & baſi occurrens in E; & erit AB + AC + BC (:: AE + AC) :: ſin. ang. ACE. ſin. ang. AEC. Et ab angulo AEC ejuſque complemento BEC ſi ſubducatur dimidium anguli C relinquentur anguli ABC & BAC.

PROB. VII.

Datis Parallelogrammi cujuſcunque lateribus AB, BD, DC & AC, & una linea diagonali BC, invenire alteram diagonalem AD.

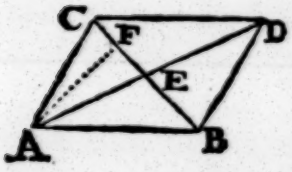

SIT E concurſus diagonalium, & ad diagonalem BC demitte normalem AF, & per 13. II. Elementorum erit $\frac{ACq - ABq + BCq}{2BC} = CF$, atque etiam $\frac{ACq - AEq + ECq}{2EC} = CF$. Quare cum ſit $EC = \frac{1}{2}BC$, & $AE = \frac{1}{2}AD$, erit $\frac{ACq - ABq + BCq}{2BC} = \frac{ACq - \frac{1}{4}ADq + \frac{1}{4}BCq}{BC}$, & facta reductione $AD = \sqrt{2ACq + 2ABq - BCq}$.

Unde obiter in quolibet parallelogrammo, ſumma quadratorum laterum æquatur ſummæ quadratorum diagonalium.

PROB.

Prob. VIII.

Datis Trapezii ABCD angulis, perimetro, & area, determinare latera.

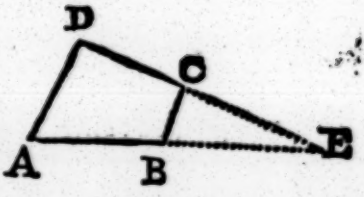

Latera duo quælibet AB ac DC produc donec concurrant in E, ſitque AB = x & BC = y, & propter angulos omnes datos dantur rationes BC ad CE & BE; quas pone d ad e & f; & erit CE = $\frac{ey}{d}$ & BE = $\frac{fy}{d}$ adeoque AE = $x + \frac{fy}{d}$. Dantur etiam rationes AE ad AD ac DE; quas pone g & h ad d; & erit AD = $\frac{dx+fy}{g}$ & ED = $\frac{dx+fy}{h}$, adeoque CD = $\frac{dx+fy}{h} - \frac{ey}{d}$, & ſumma omnium laterum $x + y + \frac{dx+fy}{g} + \frac{dx+fy}{h} - \frac{ey}{d}$; quæ, cum detur, eſto a, & abbrevientur etiam termini ſcribendo $\frac{p}{r}$ pro dato $1 + \frac{d}{g} + \frac{d}{h}$, & $\frac{q}{r}$ pro dato $1 + \frac{f}{g} + \frac{f}{h} - \frac{e}{d}$, & habebitur æquatio $\frac{px+qy}{r} = a$.

Adhæc propter datos omnes angulos datur ratio BCq ad triangulum BCE, quam pone m ad n & erit triang. BCE = $\frac{n}{m}yy$. Datur etiam ratio AEq ad triangulum ADE; quam pone m ad d; & erit triang.

triang. ADE $= \frac{ddxx + 2dfxy + ffyy}{dm}$. Quare cum area AC, quæ eſt horum triangulorum differentia, detur, eſto bb, & erit $\frac{ddxx+2dfxy+ffyy-dnyy}{dm} = bb$. Atque ita habentur duæ æquationes ex quarum reductione omnia determinantur. Nempe ſuperior æquatio dat $\frac{ra-qy}{p} = x$, ſcribendo $\frac{ra-qy}{p}$ pro x in inferiori, provenit $\frac{drraa - 2dqray + dqqyy}{ppm}$ $+ \frac{2afry - 2fqyy}{pm} + \frac{ffyy - dnyy}{dm} = bb$. Et abbreviatis terminis ſcribendo s pro dato $\frac{dqq}{pp} - \frac{2fq}{p} + \frac{ff}{d} - n$, & st pro dato $-\frac{adqr}{pp} + \frac{afr}{p}$, ac stv pro dato $bbm - \frac{drraa}{pp}$, oritur $yy = 2ty + tv$ ſeu $y = t + \sqrt{tt + tv}$.

PROB. IX.

Piſcinam ABCD perambulatorio ABCD EFGH datæ areæ, & ejuſdem ubique latitudinis circundare.

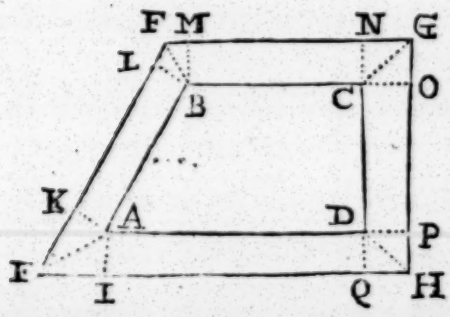

ESto perambulatorii latitudo x & ejus area aa. Et à punctis A, B, C, D, ad lineas EF, FG, GH & HE demiſſis perpendicularibus AK, BL, BM, CN,

CN, CO, DP, DQ, AI, perambulatorium dividetur in quatuor trapezia IK, LM, NO, PQ & in quatuor parallelogramma AL, BN, CP, DI, latitudinis x, & ejuſdem longitudis cum lateribus dati trapezii. Sit ergo ſumma laterum (AB + BC + CD + DA) = b, & erit ſumma parallelogrammorum = bx.

Porro ductis AE, BF, CG, DH; cum ſit AI = AK erit ang. AEI = ang. AEK = $\frac{1}{2}$ IEK ſive $\frac{1}{2}$DAB. Datur ergo ang. AEI & proinde ratio ipſius AI ad IE, quam pone d ad e; & erit IE = $\frac{ex}{d}$. Hanc duc in $\frac{1}{2}$ AI ſive $\frac{1}{2}x$ & fiet area trianguli AEI = $\frac{exx}{2d}$. Sed propter æquales angulos & latera, triangula AEI & AEK ſunt æqualia, adeoque trapezium IK (= 2 triang. AEI) = $\frac{exx}{d}$. Simili modo ponendo BL · LF :: d · f, & CN · NG :: d · g, & DP · DH :: d · h, (nam illæ etiam rationes dantur ex datis angulis B, C, ac D) habebitur trapezium LM = $\frac{fxx}{d}$, NO = $\frac{gxx}{d}$, & PQ = $\frac{hxx}{d}$. Quamobrem $\frac{exx}{d} + \frac{fxx}{d} + \frac{gxx}{d} + \frac{hxx}{d}$ ſive $\frac{pxx}{d}$ ſcribendo p pro $e + f + g + h$, erit æquale trapeziis quatuor IK + LM + NO + PQ; & proinde $\frac{pxx}{d} + bx$, æquabitur toti perambulatorio aa. Quæ æquatio dividendo omnes terminos per $\frac{p}{d}$ & extrahendo radicem ejus, evadet $x = \frac{-db + \sqrt{bbdd + 4aapd}}{2p}$.

Latitudine Perambulatorii ſic inventa facile eſt ipſum deſcribere. PROB.

PROB. X.

A dato puncto C rectam lineam CF ducere quæ cum aliis duabus positione datis rectis AE & AF triangulum datæ magnitudinis AEF comprehendet.

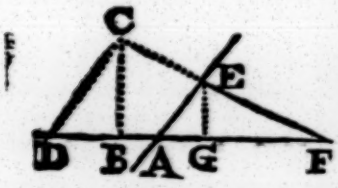

Age CD parallelam AE, & CB ac EG perpendiculares AF, sitque AD = a, CB = b, AF = x, & trianguli AEF area cc, & propter proportionales DF. AF (:: DC. AE) :: CB. EG, hoc est $a+x$. x. :: b. $\frac{bx}{a+x}$ erit $\frac{bx}{a+x}$ = EG. Hanc duc in $\frac{1}{2}$AF, & emerget $\frac{bxx}{2a+2x}$ quantitas areæ AEF quæ proinde æquatur cc. Atque adeo æquatione ordinata est $xx = \frac{2ccx+2cca}{b}$ seu $x = \frac{cc+\sqrt{c^4+2ccab}}{b}$.

Nihil secus recta per datum punctum ducitur quæ triangulum vel trapezium quodvis in data ratione secabit.

PROB.

PROB. XI.

Punctum C in data recta linea DF determinare, à quo ad alia duo positione data puncta A & B ductæ rectæ AC & BC datã habeant differentiam. Vide Prop. 39.

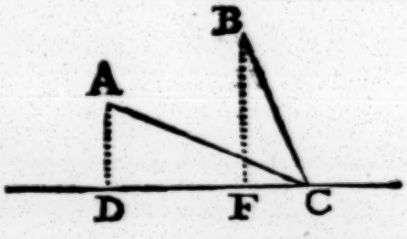

Datis ad punctis ad datam rectam demitte perpendiculares AD & BF, & dic AD = *a*, BF = *b*, DF = *c*, DC = *x*, & erit AC = $\sqrt{aa+xx}$, FC = $x-c$, & BC $\sqrt{bb+xx-2cx+cc}$. Sit jam data harum differentia *d*, existente AC majori quam BC erit $\sqrt{aa+xx}-d = \sqrt{bb+xx-2cx+cc}$. Et quadratis partibus $aa+xx+dd-2d\sqrt{aa+xx} = bb+xx-2cx+cc$. Factaque reductione & abbreviandi causa pro datis $aa+dd-bb-cc$ scripto $2ee$, emerget $ee+cx = d\sqrt{aa+xx}$. Iterumque quadratis partibus $e^4+2ceex+ccxx = ddaa+ddxx$. Et æquatione reducta $xx = \frac{2eecx+e^4-aadd}{dd-cc}$, seu $x = \frac{eec+\sqrt{e^4dd-aad^4+aaddcc}}{dd-cc}$.

Haud secus problema resolvitur si linearum AC & BC summa vel quadratorum summa aut differentia, vel proportio vel rectangulum vel angulus ab ipsis comprehensus detur: vel etiam si vice rectæ DC, circumferentia circuli, aut alia quævis curva linea adhibeatur, modo calculus (in hoc ultimo præsertim casu) referatur ad lineam conjungentem puncta A & B.

PROB.

PROB. XII.

Punctum Z determinare à quo ad quatuor positione datas rectas lineas FA, EB, FC, GD, si aliæ quatuor lineæ ZA, ZB, ZC, & ZD in datis angulis ducantur, duarum è ductis ZA & ZB rectangulum & aliarum duarum ZC & ZD summa detur.

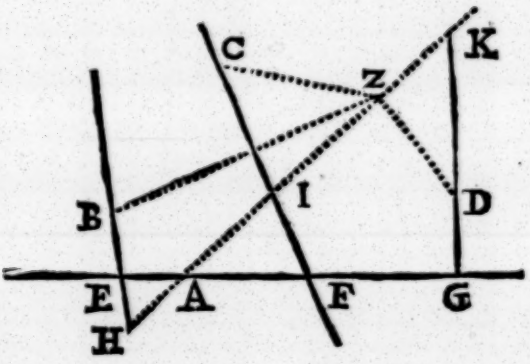

E Lineis elige aliquam positione datam FA ut & positione non datam ZA quæ ad illam ducitur, ex quarum longitudinibus punctum Z determinetur, & cæteras positione datas lineas produc donec his, si opus est etiam productis, occurrant, ut vides. Dictisque $EA = x$ & $AZ = y$, propter angulos trianguli AEH datos dabitur ratio AE ad AH quam pone p ad q, & erit $AH = \frac{qx}{p}$. Adde AZ, fitque $ZH = y + \frac{qx}{p}$. Et inde cum propter datos angulos trianguli HZB detur ratio HZ ad BZ si ea ponatur n ad p habebitur $ZB = \frac{py + qx}{n}$.

Præ-

Præterea ſi data EF dicatur a, erit AF $= a - x$, indeque, ſi propter datos angulos trianguli AFI ſtatuatur AF ad AI in ratione p ad r, evadet AI $= \frac{ra-rx}{p}$. Hanc aufer ab AZ & reſtabit IZ $= y - \frac{ra+rx}{p}$. Et propter datos angulos trianguli ICZ, ſi ponatur IZ ad ZC in ratione m ad p, evadet ZC $= \frac{py-ra+rx}{m}$.

Ad eundem modum ſi ponatur EG $= b$. AG. AK :: l : s & ZK. ZD :: . p. l. obtinebitur ZD $= \frac{sb-sx-py}{p}$.

Jam ex ſtatu quæſtionis ſi duarum ZC & ZD ſumma $\frac{py-ra+rx}{m} + \frac{sb-sx-py}{p}$ ponatur æqualis dato alicui f; & aliarum duarum rectangulum $\frac{pyy+qxy}{n}$ æquale gg, habebuntur duæ æquationes pro determinandis x & y. Per poſteriorẽ fit $x = \frac{ngg-pyy}{qy}$. & hunc ipſius x valorem ſcribendo pro eo in priori æquatione, evadet $\frac{py-ra}{m} + \frac{rngg-rpyy}{mqy} + \frac{sb-py}{p} - \frac{sngg-spyy}{qy} = f$. Et reducendo $yy = \frac{apqry-bmqsy+fmpqy+ggmns-ggnpr.}{ppq-ppr-mpq+mps}$. Et abbreviandi cauſa ſcripto $2h$ pro $\frac{apqr-bmqs+fmpq}{ppq-ppr-mpq+mps}$, & kk pro $\frac{ggmns-ggpnr}{ppy-ppr-mpq+mps}$ fiet $yy = 2hy + kk$, ſive $y = h \pm \sqrt{hh+kk}$. Cujus æquationis ope cum

y innoteſcit, æquatio $\frac{ngg - pyy}{qy} = x$ dabit x. Quod ſufficit ad determinandum punctum z.

Ad eundem fere modum punctum determinatur à quo ad plures vel pauciores poſitione datas rectas totidem aliæ rectæ ducantur ea lege ut aliquarum ſumma vel differentia vel contentum detur, aut æquetur cæterarum ſummæ vel differentiæ vel contento, vel ut alias quaſlibet habeant aſſignatas conditiones.

PROB. XIII.

Angulum rectum EAF data recta EF ſubtendere, quæ tranſibit per datum punctum C, a lineis rectum angulum comprehendentibus æquidiſtans.

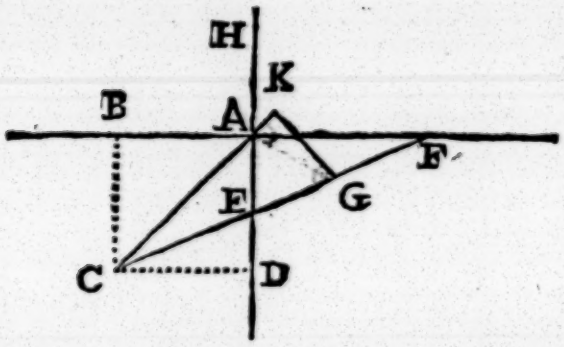

QUadratum ABCD compleatur, & linea EF biſcetur in G. Tum dic CB vel CD eſſe a, EG vel FG eſſe b, & CG eſſe x; eritque CE $= x - b$, & CF $= x + b$. Dein cum $\overline{CF}q - \overline{BC}q = \overline{BF}q$, erit BF $= \sqrt{xx + 2bx + bb - aa}$. Denique propter ſimilia triangula CDE, FBC, eſt CE. CD :: CF . BF, ſive $x - b . a :: x + b . \sqrt{xx + 2bx + bb - aa}$. Unde $ax + \frac{ab}{x - b} =$

$x-b\sqrt{xx+2bx+bb-aa}$. Cujus æquationis utraque parte quadrata, & prodeuntibus terminis in ordinem redactis, prodit $x^4 = {}^{2aa}_{+2bb}xx \overset{+2aabb}{-} b^4$. Et extracta radice ſicut fit in æquationibus quadraticis, prodit $xx = aa+bb+\sqrt{a^4+4aabb}$. Adeoque $x=\sqrt{aa+bb+\sqrt{a^4+4aabb}}$. CG ſic inventa dat CE vel CF, quæ determinando punctum E vel F problemati ſatisfacit.

Idem aliter.

Sit CE$=x$, CD$=a$, & EF$=b$, eritque CF$=x+b$ & BF$=\sqrt{xx+2bx+bb-aa}$. Et proinde cum ſit CE · CD :: CF · BF, ſive $x \cdot a :: x+b.\sqrt{xx+2bx+bb-aa}$, erit $ax+ab = x\sqrt{xx+2bx+bb-aa}$. Hujus æquationis partibus quadratis, & terminis in ordinem redactis prodibit $x^4+2bx^3 \overset{bb}{-2aa}xx - 2aabx - aabb = 0$, æquatio biquadratica, cujus radicis inveſtigatio difficilior eſt quam in priori caſu. Sic autem inveſtigari poteſt. Pone $x^4+2bx^3 \overset{bb}{-2aa}xx - 2aabx + a^4 = aabb+a^4$, & extracta utrobique radice $xx+bx-aa = \overset{+}{-}a\sqrt{aa+bb}$.

Ex his occaſionem nactus ſum tradendi regulam de electione terminorum ad ineundum calculum. Scilicet cum duorum terminorum talis obvenit affinitas ſive ſimilitudo relationis ad cæteros terminos quæſtionis, ut oporteret æquationes per omnia ſimiles ex utrovis adhibito produci, aut ambos ſi ſimul adhiberentur eaſdem in æquatione finali dimenſiones &

eandem omnino formam (ſignis forte + & − exceptis) habituros eſſe; (id quod facile proſpicitur:) tunc neutrum adhibere convenit, ſed eorum vice tertium quemvis eligere qui ſimilem utrique relationem gerit, puta ſemiſummam vel ſemidifferentiam, vel medium proportionale forſan, aut quamvis aliam quantitatem utrique indifferentur & ſine compare relatam. Sic in præcedente problemate cum viderim lineam EF pariter ad utramque AB & AD referri (quod patebit ſi ducas itidem EF in angulo BAH,) atq; adeo nulla ratione ſuaderi poſſem cur ED potius quam BF, vel AE potius quam AF vel CE potius quam CF pro quærenda quantitate adhiberentur: vice punctorum C & F unde hæc ambiguitas proficiſcitur, ſumpſi (in ſolutione priori) intermediũ G quod parem relationem ad utramque linearum AB & AD obſervat. Deinde ab hoc G non demiſi perpendiculum ad AF pro quærenda quantitate, quia potui eadem ratione demiſiſſe ad AD. Et eapropter in neutrum CB vel CD demiſi, ſed inſtitui CG quærendum eſſe quod nullum admittit compar: & ſic æquationem biquadraticam obtinui ſine terminis imparibus.

Potui etiam (animadverſo quod punctum G jaceat in peripheria circuli centro A, radio EG deſcripti) demiſiſſe GK perpendiculum in diagonalem AC, & quæſiviſſe AK vel CK, (quippe quæ ſimilem etiam utrique AB & AD relationem gerunt:) atque ita in æquationem quadraticam $yy = \frac{1}{2}ey + \frac{1}{2}bb$ incidiſſem poſito AK$=y$, AC$=e$, & EG$=b$. Et AK ſic invento erigendum fuiſſet perpendiculum KG præfato circulo occurrens in G. per quod CF tranſiret.

Ad hanc regulam animum advertens, in Prob. 5. & 6. ubi trianguli latera germana BC & AC determinanda erant, quæſivi potius ſemidifferentiam quam

quam alterutrum eorum. Sed regulæ hujus utilitas è ſequenti Problemate magis eluceſcet.

PROB. XIV.

Rectam DC datæ longitudinis in datam Conicam ſectionem DAC ſic inſcribere ut ea per punctum G poſitione datum tranſeat.

SIT AF axis Curvæ, & à punctis D, G & C ad hunc demitte normales DH, GE, & CB. Jam ad determinandam poſitionem rectæ DC puncti D aut C inventio proponi poteſt: ſed cum hæc ſint germana, & adeo paria ut ad alterutrum determinandum operatio ſimilis evaſura eſſet, ſive quærerem CG, CB, aut AB; ſive comparia DG, DH, aut AH: ea propter de tertio aliquo puncto proſpicio quod utrumque D & C ſimiliter reſpectet, & una determinet. Et hujuſmodi video eſſe punctum F.

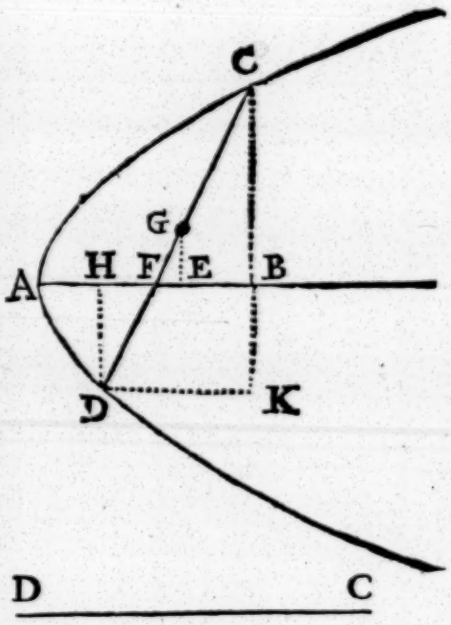

Jam ſit AE = *a*, EG = *b*, DC = *c*, EF = *z*; & præterea cum relatio inter AB & BC habeatur in æquatione quam ſuppono pro Conica ſectione determinanda datam eſſe, ſit AB = *x*, & BC = *y*, & erit FB = *x* − *a* + *z*. Et propter GE · EF :: CB · FB

CB . FB erit iterum FB $= \frac{yz}{b}$. Ergo $x - a + z = \frac{yz}{b}$.

His ita præparatis tolle x per æquationem quæ curvam deſignat. Quemadmodum ſi Curva ſit Parabola per æquationem $rx = yy$ deſignata, ſcribe $\frac{yy}{r}$ pro x; & orietur $\frac{yy}{r} - a + z = \frac{yz}{b}$. Et extracta radice, $y = \frac{rz}{2b} + \sqrt{\frac{rrzz}{4bb} + ar - rz}$. Unde patet $\sqrt{\frac{rrzz}{bb} + 4ar - 4rz}$ eſſe differentiam gemini valoris y, id eſt linearum + BC & − DH, adeoque (demiſſo DK in CB normali) valere CK. Eſt autem FG . GE : : DC . CK, hoc eſt $\sqrt{bb + zz}$. $b : : c . \sqrt{\frac{rrzz}{bb} + 4ar - 4rz}$. Ducendoque quadrata extremorũ & medinorũ in invicẽ, & facta ordinando orietur $z^4 = \frac{4bbrz^3 - 4abbr\,zz + 4b^4rz - 4ab^4r + b^4cc}{rr}$, æquatio quatuor tantum dimenſionum, quæ ad octo dimenſiones aſcendiſſet ſi quæſiviſſem CG vel CB aut AB.

PROB. XV.

Datum angulum per datum numerum multiplicare vel dividere.

IN angulo quovis FAG inſcribe lineas AB, BC, CD, DE, &c. Ejuſdem cujuſvis longitudinis, & erunt triangula ABC, BCD, CDE, DEF, &c. Iſoſcelia: adeoque per 32. I. Elem. erit ang. CBD = ang. A + ACB = 2 ang. A, & ang. DCE = ang. A +

A+ADC=3 ang. A & ang. EDF=A+AED=4 ang. A, & ang. FEG=5 ang. A, & ſic deinceps. Po-

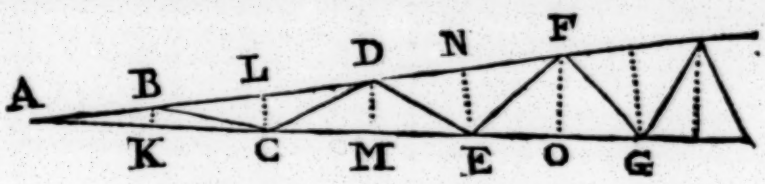

ſitis jam AB, BC, CD, &c. radiis æqualium circulorum, perpendicula BK, CL, DM, &c. demiſſa in AC, BD, CE, &c. erunt ſinus iſtorum angulorum, & AK, BL, CM, DN, &c. ſinus complementorum ad rectum. Vel poſita AB diametro illæ AK, BL, CM, &c. erunt chordæ. Sit ergo $AB=2r$ & $AK=x$, dein ſic operare.

$$AB \cdot AK :: AC \cdot AL.$$
$$2r \cdot x :: 2x \cdot \frac{xx}{r}.$$
$$\text{Et } \left.\begin{matrix} AL-AB \\ \frac{xx}{r}-2r \end{matrix}\right\} = BL, \text{ Duplicatio.}$$

$$AB \cdot AK :: AD\,(2AL-AB.) \cdot AM.$$
$$2r \cdot x :: \frac{2xx}{r}-2r \cdot \frac{x^3}{rr}-x.$$
$$\text{Et } \left.\begin{matrix} AM-AC \\ \frac{x^3}{rr}-3x \end{matrix}\right\} = CM, \text{ Triplicatio.}$$

$$AB \cdot AK :: AE\,(2AM-AC).\ AN.$$
$$2r \cdot x :: \frac{2x^3}{rr}-4x \cdot \frac{x^4}{r^3}-\frac{2xx}{r}.$$
$$\text{Et } \left.\begin{matrix} AN-AD \\ \frac{x^4}{r^3}-\frac{4xx}{r}+2r \end{matrix}\right\} = DN, \text{ Quadruplicatio.}$$

AB . AK :: AF (2AN − AD) . AO.

$$2r \cdot x :: \frac{2x^4}{r^3} - \frac{6xx}{r} + 2r \cdot \frac{x^3}{r^4} - \frac{3x^3}{rr} + x.$$

Et $\frac{x^5}{r^4} - \frac{5x^3}{rr} + 5x \left\{ \begin{matrix} AO - AE \end{matrix} \right\} = EO$, Quintuplicatio.

Et ſic deinceps. Quod ſi velis angulum in aliquot partes dividere, pone q pro BL, CM, DN, &c. & habebis $xx - 2rr = qr$ ad biſectionem, $x^3 - 3rrx = qrr$ ad triſectionem, $x^4 - 4rrxx + 2r^4 = qr^3$ ad quadriſectionem, $x^5 - 5rrx^3 + 5r^4x = qr^4$ ad quinquiſectionem &c.

PROB. XVI.

Cometæ in linea recta BD uniformiter progredientis poſitionem curſus ex tribus obſervationibus determinare.

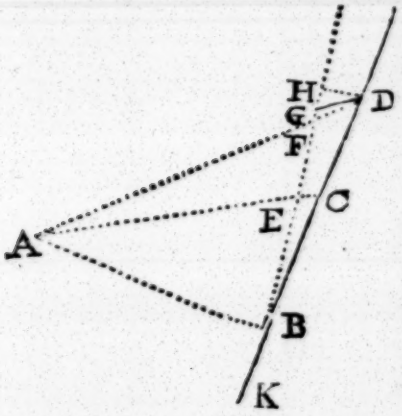

SIT A oculus ſpectatoris, B locus Cometæ in prima obſertione, C in ſecunda ac D in tertia: quærenda erit inclinatio lineæ BD ad lineam AB. Ex obſervationibus itaque dantur anguli BAC BAD; adeoque ſi BH ducatur ad AB normalis & occurrens AC & AD in E & F, ex aſſumpto utcunque AB dabuntur BE & BF, tangentes nempe præfatorum angulorum reſpectu radii AB. Sit ergo AB = a, BE = b, & BF = c. Porro ex datis obſer-

obſervationum intervallis dabitur ratio BC ad BD quæ ſi ponatur b ad e, & agatur DG parallela AC, cum ſit BE ad BG in eadem ratione, & BE dicta fuerit b erit $BG = e$, adeoque $GF = e - c$. Adhæc ſi dimittatur DH normalis ad BG, propter triangula ABF & DHF ſimilia & ſimiliter ſecta lineis AE ac DG, erit $FE \cdot AB :: FG \cdot HD$, hoc eſt $c - b \cdot a :: e - c \cdot \frac{ae - ac}{c - b} = HD$. Erit etiam $FE \cdot FB :: FG \cdot FH$, hoc eſt $c - b \cdot c :: e - c \cdot \frac{ce - cc}{c - b} = FH$: cui adde BF ſive c & fit $BH = \frac{ce - cb}{c - b}$. Quare eſt $\frac{ce - cb}{c - b}$ ad $\frac{ae - ac}{c - b}$, (ſive $ce - cb$ ad $ae - ac$, vel $\frac{ce - cb}{e - c}$ ad a) ut BH ad HD; hoc eſt ut tangens anguli HDB ſive ABK ad radium. Quare cum a ſupponatur eſſe radius, erit $\frac{ce - cb}{e - c}$ tangens anguli ABK, adeoque facta reſolutione erit ut $e - c$ ad $e - b$ (ſive GF ad GE) ita c (ſive tangens anguli BAF) ad tangentem anguli ABK.

Dic itaque ut tempus inter primam & ſecundam obſervationem, ad tempus inter primam ac tertiam, ita tangens anguli BAE, ad quartam proportionalem. Dein ut differentia inter illam quartam proportionalem & tangentem anguli BAF, ad differentiam inter eandam quartam proportionalem & tangentem anguli BAE, ita tangens anguli BAF, ad tangentem anguli ABK.

PROB.

PROB. XVII.

Radiis a puncto lucido ad ſphæricam ſuperficiem refringentem divergentibus, invenire concurſus ſingulorum refractorum cum axe ſphæræ per punctum illud lucidum tranſeunte.

SIT A punctum illud lucidum, & BV ſphæra, cujus axis AD, Centrum C, & vertex V, ſitque AB radius incidens & BD refractus ejus, ac demiſ-

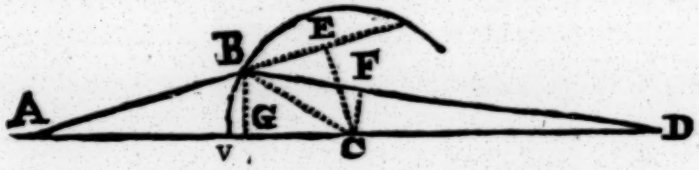

ſis ad radios iſtos perpendicularibus CE & CF, ut & BG perpendiculari ad AD, actaque BC, dic $AC = a$, VC vel $BC = r$, $CG = x$, & $CD = z$, eritque $AG = a - x$, $BG = \sqrt{rr - xx}$, $AB = \sqrt{aa - 2ax + rr}$: & propter ſim. tri. ABG & ACE, $CE = \frac{a\sqrt{rr - xx}}{\sqrt{aa - 2ax + rr}}$. Item $GD = z + x$, $BD = \sqrt{zz + 2zx + rr}$: & propter ſim. tri. DBG ac DCF, $CF = \frac{z\sqrt{rr - xx}}{\sqrt{zz + 2zx + rr}}$. Præterea cum ratio ſinuum incidentiæ & refractionis, adeoque CE ad CF detur, pone illam rationem eſſe a ad f, & erit $\frac{fa\sqrt{rr - xx}}{\sqrt{aa - 2ax + rr}} = \frac{az\sqrt{rr - xx}}{\sqrt{zz + 2zx + rr}}$, ac multiplicando in crucem, dividendoque per $a\sqrt{rr - xx}$, erit

erit $f\sqrt{zz+2zx+rr}=z\sqrt{aa-2ax+rr}$, & quadrando, ac redigendo terminos in ordinem, $zz=\frac{2ffxz+ffrr}{aa-2ax+rr-ff}$. Denique pro dato $\frac{ff}{a}$ ſcribe p, & q pro dato $a+\frac{rr}{a}-p$, & erit $zz=\frac{2pxz+prr}{q-2x}$ ac $z=\frac{px+\sqrt{ppxx-2prrx+pqrr}}{q-2x}$. Inventum eſt itaque z; hoc eſt longitudo CD, adeoque punctum quæſitum D quo refractus BD concurrit cum axe. Q. E. F.

Poſui hic incidentes radios divergentes eſſe, & in Medium denſius incidere; ſed mutatis mutandis Problema perinde reſolvitur ubi convergunt, vel incidunt è denſiori Medio in rarius.

PROB. XVIII.

Si Conus plano quolibet ſecetur, invenire figuram ſectionis.

SIT ABC conus circulari baſi BC inſiſtens; IEM ejus ſectio quæſita; KILM alia quælibet ſectio parallela baſi, & occurrens priori ſectioni in HI; & ABC tertia ſectio perpendiculariter biſecans priores duas in EH & KL, & conum in triangulo ABC. Et producto EH donec occurrat ipſi AK in D, actiſque EF ac DG parallelis KL & occurrentibus AB & AC in F ac G, dic $EF=a$, $DG=b$, $ED=c$,

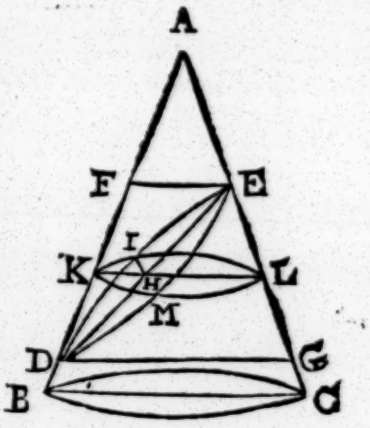

ED = c, EH = x, & HI = y: & propter ſim. tri. EHL, EDG, erit ED . DG :: EH . HL = $\frac{bx}{c}$. Dein propter ſim. tri. DEF, DHK, erit DE . EF :: DH . ($c-x$ in Fig. 1, & $c+x$ in Fig. 2.) HK = $\frac{ac \mp ax}{c}$. Denique cũ ſectio KIL ſit parallela baſi adeoque circularis, erit HK × HL = HI q, hoc eſt $\frac{ab}{c}x \mp \frac{ab}{cc}xx = yy$, æquatio quæ exprimit relationem inter EH (x) & HI (y) hoc eſt inter axem & ordinatim applicatam ſectionis EIM, quæ æquatio cum ſit ad Ellipſin in Fig. 1, & ad Hyperbolam in Fig. 2. patet ſectionem illam perinde Ellipticam vel Hyperbolicam eſſe.

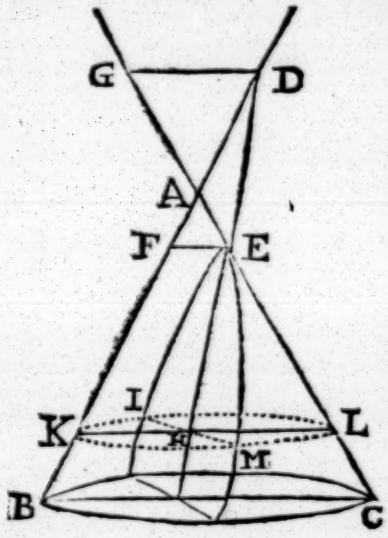

Quod ſi ED nullibi occurrat AK, ipſi parallela exiſtens, tunc erit AK = EF (a), & inde $\frac{ab}{c}x$ (HK × HL) = yy, æquatio ad Parabolam.

PROB.

PROB. XIX.

Si recta XY circa axem AB, ad distantiam CD, in data inclinatione ad planum DCB convolvatur, & solidum PQRUTS ista convolutione generatum secetur plano quolibet INQLK: invenire figuram Sectionis.

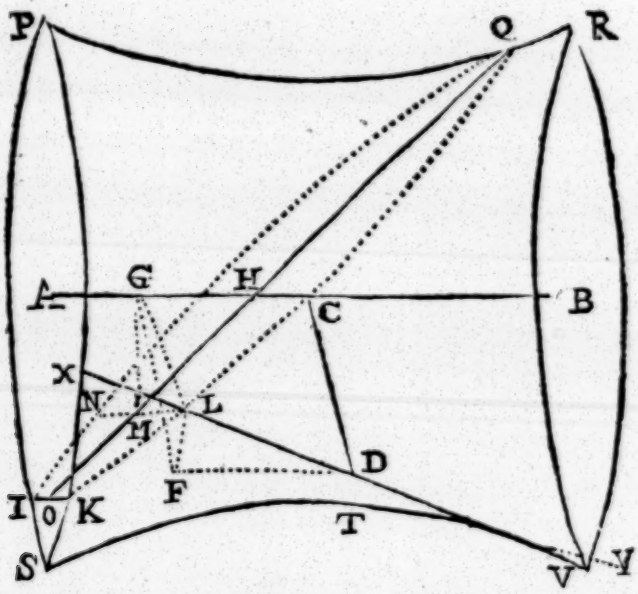

ESto BHQ vel GHO inclinatio axis AB ad planum sectionis; & L quilibet concursus rectæ XY cum plano illo. Age DF parallelã AB, & ad AB, DF & HO demitte perpendiculares LG, LF, LM, ac junge FG & MG. Dictisque CD = *a*, CH = *b*, HM = *x*, & ML = *y*; & propter datum angulum GHO posito MH . HG :: *d* . *e* : erit $\frac{ex}{d}$ = GH, & $b + \frac{ex}{d}$ GC vel FD. Adhæc propter angulum datum

datum LDF (nempe inclinationem rectæ XY ad planum GCDF) posito FD . FL :: $g.h$, erit $\frac{hb}{g} + \frac{hex}{dg} =$ FL, cujus quadrato adde FGq, (DCq seu aa) & emerget GL$q = aa + \frac{hhbb}{gg} + \frac{2\,hhbex}{dgg} + \frac{hheexx}{ddgg}$. Hinc aufer MG$q$ (HMq − HGq seu $xx - \frac{ee}{dd}xx$) & restabit $\frac{aagg + hhbb}{gg} + \frac{2\,hhbe}{dgg}x + \frac{hhee - ddgg + eegg}{ddgg}xx$ (= MLq) $= yy$: æquatio quæ exprimit relationem inter x & y, hoc est inter HM axem sectionis, & ML ordinatim applicatam. Et proinde cum in hac æquatione x & y ad duas tantum dimensiones ascendant, patet figuram INQLK esse conicam sectionem. Utpote si angulus MHG major sit angulo LDF, Ellipsis erit hæc figura; si minor, Hyperbola; si æqualis vel Parabola, vel (coincidentibus insuper punctis C & H) parallelogrammum.

Prob. XX.

Si ad AF erigatur perpendiculum AD datæ longitudinis, & normæ DEF crus unum ED continuo transeat per punctum D dum alterum crus EF æquale AD dilabatur super AF: invenire curvam HIC quam crus EF medio ejus puncto C describit.

SIT EC vel CF $= a$, perpendiculum CB $= y$, AB $= x$, & propter similia triangula FBC, FEG, erit BF ($\sqrt{aa - yy}$) BC + CF ($y + a$) :: EF

EF (2*a*.) EG + GF (AG + GF) ſeu AF. Quare

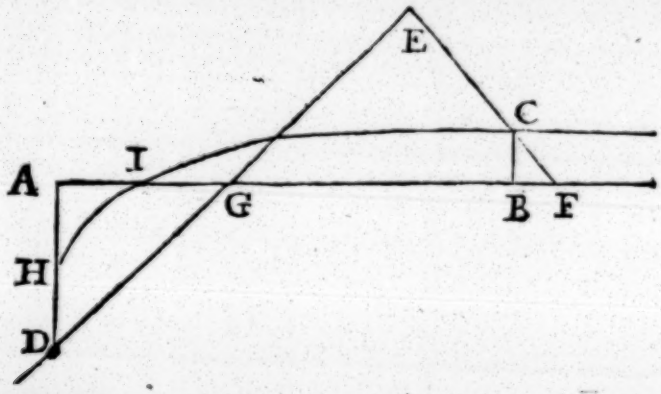

$\frac{2ay+2aa}{\sqrt{aa-yy}}$ (=AF=AB + BF) = $x+\sqrt{aa-yy}$.

Jam multiplicando per $\sqrt{aa-yy}$ fit $2ay+2aa = aa-yy+x\sqrt{aa-yy}$, ſeu $2ay+aa+yy = x\sqrt{aa-yy}$, & quadrando partes diviſas per $\sqrt{a+y}$, ac ordinando prodit $y^3+3ayy \overset{+3aa}{+xx}y+a^3 \overset{}{-axx}=0$.

Idem aliter.

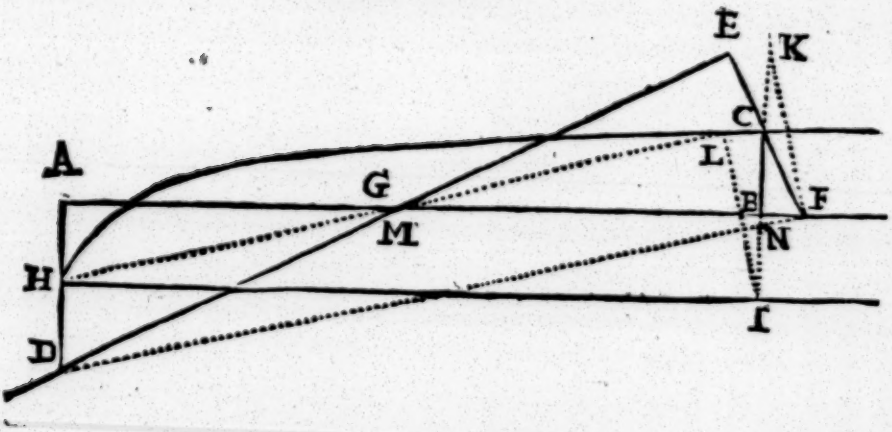

In BC cape hinc inde BI, & CK æquales CF, & age

age KF, HI, HC, ac DF; quarum HC ac DF occurrant ipſis AF & IK in M & N, & in HC demitte normalem IL. Eritque angulus K = ½ BCF = ½ EGF = GFD = AMH = MHI = CIL; adeoque triangula rectangula KBF, FBN, HLI & ILC ſimilia. Dic ergo FC = *a*, HI = *x*, & IC = *y*; & erit BN (2*a* − *y*.) BK (*y*) :: LC · LH :: CI*q* (*yy*). HI*q* (*xx*). adeoque $2axx - yxx = y^3$. Ex qua æquatione facile colligitur hanc curvam eſſe Ciſſoidem Veterum, ad circulum cujus centrum ſit A ac radius AH pertinentem.

PROB. XXI.

Si datæ longitudinis recta ED angulum datum EAD ſubtendens ita moveatur ut termini ejus D & E anguli iſtius latera AD & AE perpetim contingant: proponatur Curvam FCG determinare quam punctum quodvis C in recta iſta ED datum deſcribit.

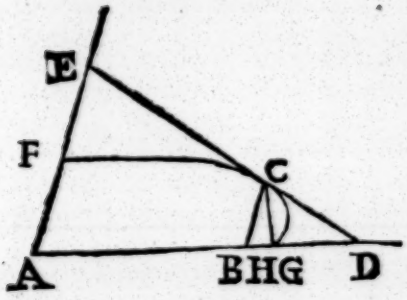

A Dato puncto C age CB parallelam EA; & dic AB = *x*, BC = *y*, CE = *a* & CD = *b*, & propter ſimilia triangula DCB, DEA erit EC. AB :: CD. BD. hoc eſt *a*. *x* :: *b*. BD = $\frac{bx}{a}$. Præterea demiſſo perpendiculo CH, propter datum angulum DAE vel DBC, adeoque datam rationem laterum trianguli rectanguli BCH ſit *a*. *e*. :: BC. BH, & erit BH = $\frac{ey}{a}$. Auferhanc

hanc de BD & reſtabit HD $= \frac{bx - ey}{a}$. Jam in triangulo BCH propter angulum rectum BHC eſt $BCq - BHq = CHq$, hoc eſt $yy - \frac{eeyy}{aa} = CHq$. Similiter in triangulo CDH propter angulum CHD rectum, eſt $CDq - CHq = HDq$, hoc eſt $bb - yy + \frac{eeyy}{aa}$ $(= HDq = \frac{bx - ey}{a}$ quadrato$)$ $= \frac{bbxx - 2bexy + eeyy}{aa}$. Et per reductionem $yy = \frac{2be}{aa}xy + \frac{aabb - bbxx}{aa}$: Ubi cum incognitæ quantitates ſint duarum tantum dimenſionum, patet curvam eſſe Conicam ſectionem. Præterea extracta radice fit $y = \frac{bex \mp b\sqrt{eexx - aaxx + a^4}}{aa}$. Ubi in termino radicali coefficiens ipſius xx eſt $ee - aa$. Atqui erat $a \cdot e :: BC. BH$; & BC neceſſario major eſt linea quam BH, nempe Hypotenuſa trianguli rectanguli major latere ; ergo a major quam e, & $ee - aa$ negativa eſt quantitas, atque adeo curva erit Ellipſis.

Prob. XXII.

Si norma EBD ita moveatur ut ejus crus unum EB continuo ſubtendat angulum rectum EAB, dum terminus alterius cruris BD deſcribat curvam aliquam lineam FDG: invenire lineam iſtam FDG quam punctum D deſcribit.

A Puncto D ad latus AC demitte perpendiculum DC ; & dictis $AC = x$, & $DC = y$, atque $EB = a$ & $BD = b$: in ttiangulo BDC propter

ter angulum rectum ad C, eſt $BCq = BDq - DCq = bb - yy$. Ergo $BC = \sqrt{bb - yy}$ & $AB = x - \sqrt{bb - yy}$. Præterea propter ſimilia trangula BEA . DBC, eſt BD . DC :: EB . AB. hoc eſt $b . y :: a . x - \sqrt{bb - yy}$. Quare $bx - b\sqrt{bb - yy} = ay$, ſive $bx - ay = b\sqrt{bb - yy}$. Et partibus quadratis ac debite reductis $yy = \frac{2abxy + b^4 - bbxx}{aa + bb}$.

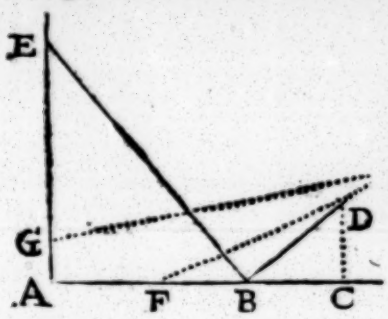

Et extracta radice $y = \frac{abx \pm bb\sqrt{aa + bb - xx}}{aa + bb}$.
Unde patet iterum Curvam eſſe Ellipſin.

Hæc ita ſe habent ubi anguli EBD & EAB recti ſunt: Sed ſi anguli iſti ſunt alterius cujuſvis magnitudinis, dummodo ſint æquales, ſic proce-

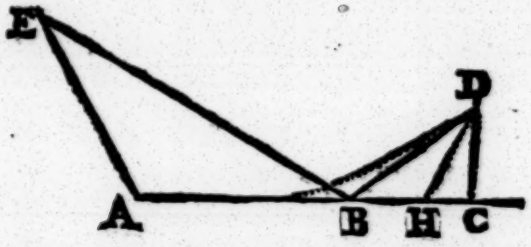

dendum erit. Demittatur DC perpendicularis ad AC ut ante, & agatur DH conſtituens angulum DHA æqualem angulo HAE puta obtuſum, dictiſque $EB = a$, $BD = b$, $AH = x$ & $HD = y$, propter ſimilia triangula EAB, BHD erit BD . DH :: EB . AB. hoc eſt $b . y :: a . AB = \frac{ay}{b}$. Au-

ſer

fer hanc de AH, & reſtabit $BH = x - \frac{ay}{b}$. Præterea in triangulo DHC propter omnes angulos datos, adeoque datam rationem laterum, aſſume DH ad HC in ratione quavis data, puta b ad e, & cum DH ſit y, erit HC $\frac{ey}{b}$, & $HB \times HC = \frac{exy}{b} - \frac{aeyy}{bb}$. Denique per 12. II. Elem. in triangulo BHD eſt $BDq = BHq + DHq + 2\,BH \times HC$, hoc eſt $bb = xx - \frac{2axy}{b} + \frac{aayy}{bb} + yy + \frac{2exy}{b} - \frac{2aeyy}{bb}$. Et extracta radice $x = \frac{ay - ey \pm \sqrt{eeyy - bbyy + bbbb.}}{b}$

Ubi cum b ſit major e hoc eſt $ee - bb$ negativa quantitas, patet iterum curvam eſſe Ellipſin.

PROB. XXIII.

Trianguli cujuſvis rectilinei datis lateribus & baſi, invenire ſegmenta baſis, perpendiculum, aream & angulos.

TRianguli ABC dentur latera AC, BC & baſis AB. Biſeca AB in I & in ea utrinque producta cape AF & AE æquales AC, atque BG &

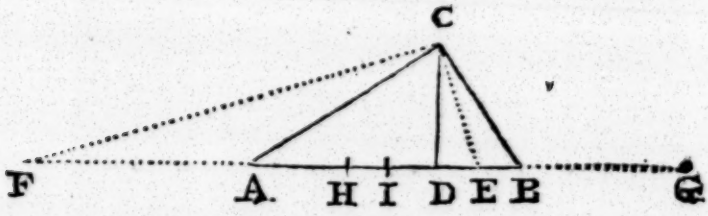

BH æquales BC. Junge CE, CF; & à C ad baſem demitte perpendiculum CD. Et erit $ACq - BCq = ADq$

$= AD^q + CD^q - CD^q - BD^q = AD^q - BD^q$ $= AD + BD \times AD - BD = AB \times 2DI$. Ergo $\frac{AC^q - BC^q}{2AB} = DI$. Et $2AB \cdot AC + BC :: AC - BC \cdot DI$. Quod eſt Theorema pro determinandis ſegmentis baſis.

De IE, hoc eſt de $AC - \frac{1}{2}AB$ aufer DI, & reſtabit $DE = \frac{BC^q - AC^q + 2AC \times AB - AB^q}{2AB}$, hoc eſt $= \frac{BC + AC - AB \times BC - AC + AB}{2AB}$, ſive $= \frac{HE \times EG}{2AB}$. Aufer DE de FE ſive 2AC, & reſtabit $FD = \frac{AC^q + 2AC \times AB + AB^q - BC^q}{2AB}$, hoc eſt $= \frac{AC + AB + BC \times AC + AB - BC}{2AB}$, ſive $= \frac{FG \times FH}{2AB}$. Et cum ſit CD medium proportionale inter DE ac DF, CE medium proportionale inter DE & EF, ac CF mediũ proportionale inter DF & EF: erit $CD = \frac{\sqrt{FG \times FH \times HE \times EG}}{2AB}$, $CE = \sqrt{\frac{AC \times HE \times EG}{AB}}$, & $CF = \sqrt{\frac{AC \times FG \times FH}{AB}}$. Duc CD in $\frac{1}{2}AB$ & habebitur area $= \frac{1}{4}\sqrt{FG \times FH \times HE \times EG}$. Pro angulo vero A determinando prodeunt Theoremata multiplicia, *viz.*

1. $2AB \times AC : HE \times EG$ ($:: AC \cdot DE$) $::$ radius ad ſinum verſum anguli A.
2. $2AB \times AC \cdot \sqrt{FG \times FH}$ ($:: AC \cdot FD$) $::$ rad. ad coſin. verſ. A.
3. $2AB \times AC \cdot \sqrt{FG \times FH \times HE \times EG}$ ($:: AC \cdot CD$) $::$ rad. ad ſin. A.

4. $\sqrt{FG}$

4. $\sqrt{FG \times FH} \cdot \sqrt{HE \times EG}$ (:: CF · CE) :: rad. ad tang. $\frac{1}{2}$ A.
5. $\sqrt{HE \times EG} \cdot \sqrt{FG \times FH}$ (:: CE · FC) :: rad. ad cotang. $\frac{1}{2}$ A.
6. $2\sqrt{AB \times AC} \cdot \sqrt{HE \times EG}$ (:: FE · CE) :: rad. ad ſin. $\frac{1}{2}$ A.
7. $2\sqrt{AB \times AC} \cdot \sqrt{FG \times FH}$ (:: FE · FC) :: rad. ad coſin. $\frac{1}{2}$ A.

PROB. XXIV.

In dato angulo PAB actis utcunque rectis BD, PD in data ratione hac ſemper lege, ut BD ſit parallela AP, & PD terminetur ad punctum P in recta AP datum: invenire locum puncti D.

AGE CD parallelam AB & DE perpendicularē AP; ac dic $AP = a$, $CP = x$, & $CD = y$, ſitque BD ad PD in ratione d ad e, &

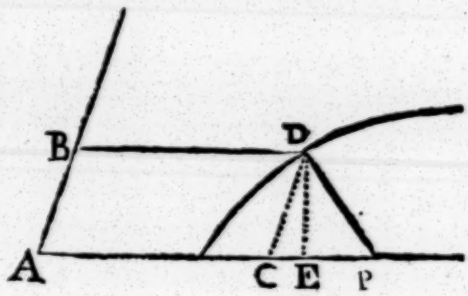

erit AC vel $BD = a - x$, & $PD = \frac{ea - ex}{d}$. Sit inſuper propter datū angulū DCE, ratio CD ad CE, d ad f, & erit $CE = \frac{fy}{d}$, & $EP = x - \frac{fy}{d}$. Atqui propter angulos ad E rectos eſt $CDq - CEq$ $(= EDq) = PDq - EPq$, hoc eſt $yy - \frac{ffyy}{dd}$ $= \frac{eeaa - 2eeax + eexx}{dd} - xx + \frac{2fxy}{d} - \frac{ffyy}{dd}$. Ac de-

letis utrobique $-\frac{ffyy}{dd}$, terminisque rite dispositis $yy = \frac{2fxy}{d} + \frac{eeaa - 2eeax + eexx - ddxx}{dd}$. Et extracta radice $y = \frac{fx}{d} \pm \sqrt{\frac{eeaa - 2eeax + eexx - ddxx}{dd}}$.

Ubi cum x & y in æquatione penultima non nisi ad duas dimensiones ascendant, locus puncti D erit Conica sectio, eaque Hyperbola Parabola vel Ellipsis prout $ee - dd + ff$, (coeficiens ipsius xx in æquatione posteriori,) sit majus, æquale, vel minus nihilo.

PROB. XXV.

Rectis duabus VE & VC positione datis, & ab alia recta PE circa polum positione datum P vertente sectis utcunque in C & E: si recta intercepta CE dividatur in partes CD, DE rationem datam habentes, proponatur invenire locum puncti D.

AGE VP, eique parallelas DA, EB occurrentes VC in A & B. Dic VP $= a$, VA $= x$, & AD $= y$, & cum detur ratio CD ad DE, vel converse ratio CD ad CE, hoc est ratio DA ad EB, sit ista ratio d ad e, & erit EB $= \frac{ey}{d}$. Præterea cum detur angulus EVB, adeoque ratio EB ad VB, sit ista ratio e ad f; & erit VB $= \frac{fy}{d}$. Denique propter similia

ſimilia triangula CEB, CDA, CPV, eſt EB. CB

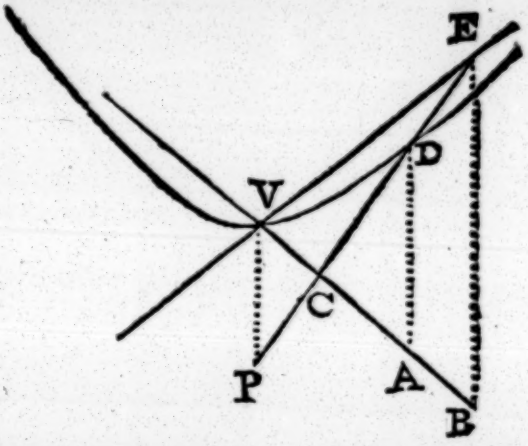

:: DA. CA :: VP. VC, & componendo EB + VP. CB + VC :: DA + VP. CA + VC. Hoc eſt $\frac{ey}{d} + a \cdot \frac{fy}{d} : y + a \cdot x$. Ductiſque extremis & mediis in ſe $eyx + dax = fyy + fay$. Ubi cum indefinitæ quantitates x & y non niſi ad duas dimenſiones aſcendant, ſequitur curvam VD, in qua punctum D perpetim reperitur, eſſe conicam ſectionem, eamque Hyperbolam; quia una ex indefinitis quantitatibus, nempe x eſt unius tantum dimenſionis, & in termino exy multiplicatur per alteram indefinitam quantitatem y.

PROB. XXVI.

Si rectæ duæ AC, BC à duobus poſitione datis punctis A & B in data quavis ratione ad tertium quodvis punctum C ducantur: invenire locum puncti concurſus C.

JUnge AB; & ad hanc demitte normalem CD: dictiſque AB = a, AD = x, DC = y: Erit

$AC - \sqrt{xx+yy}$. $BD = x - a$, & $BC\ (= \sqrt{BDq + DCq}) = \sqrt{xx - 2ax + aa + yy}$. Jam cum detur

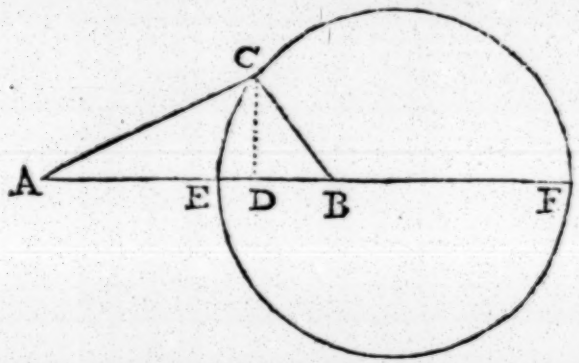

ratio AC ad BC, ſit iſta d ad e; &, extremis & mediis in ſe ductis, erit $e\sqrt{xx+yy} = d\sqrt{xx+2ax+aa+yy}$. Et per reductionem $\sqrt{\frac{ddaa - 2ddax}{ee - dd} - xx} = y$. Ubi cum xx ſit negativum, & ſola unitate affectum; atque etiam angulus ADC rectus, patet curvam in qua punctum C locatur eſſe circulum. Nempe in recta AB cape puncta E & F ita ut ſint $d \cdot e :: AE \cdot BE :: AF \cdot BF$, & erit EF circuli hujus diameter.

Et hinc è converſo patet hoc Theorema, quod in circuli cujuſvis diametro EF infinite producta datis utcunque duobus punctis A & B hac lege ut ſit $AE \cdot AF :: BE \cdot BF$, & à punctis hiſce actis duabus rectis AC, BC concurrentibus ad circulum in puncto quovis C: erit AC ad BC in data ratione AE ad BE.

PROB.

PROB. XXVII.

Invenire punctum D à quo tres rectæ DA, DB, DC ad totidem alias positione datas rectas AE, BF, CF perpendiculariter demissæ, datam inter se rationem obtineant.

ERectis positione datis producatur una puta BF, ut & ejus perpendicularis BD donec reliquis AE & CF occurrant; BF quidem in E & F; BD autem in H & G. Jam sit EB $= x$ & EF $= a$; eritque BF $= a - x$. Cum autem propter datam positionem rectarum EF, EA, & FC, anguli E & F, adeoque rationes laterum triangulorū EBH & FBG dentur: sit EB

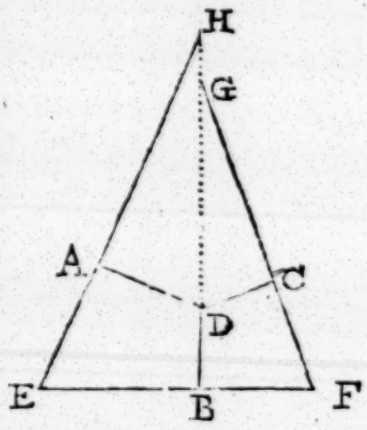

ad BH ut d ad e; & erit BH $= \frac{ex}{d}$, & EH $(= \sqrt{\overline{EBq} + \overline{BHq}}) = \sqrt{xx + \frac{eexx}{dd}}$, hoc est $= \frac{x}{d}\sqrt{dd + ee}$.

Sit etiam BF ad BG ut d ad f; & erit BG $= \frac{fa - fx}{d}$ & FG $(= \sqrt{\overline{BFq} + \overline{BGq}}) = \sqrt{\frac{aa - 2ax + xx + ffaa - 2ffax + ffxx}{dd}}$, hoc est $= \frac{a - x}{d}\sqrt{dd + ff}$.

Præterea dicatur BD $= y$, & erit HD $= \frac{ex}{d} - y$, &

& GD $= \frac{fa - fx}{d} - y$, adeoque cum ſit AD . HD (:: EB . EH) :: $d . \sqrt{dd + ee}$, & DC . GD (:: BF . FG) :: $d . \sqrt{dd + ff}$, erit AD $= \frac{ex - dy}{\sqrt{dd + ee}}$, & DC $= \frac{fa - fx - dy}{\sqrt{dd + ff}}$. Denique ob datas rationes linearum BD, AD, DC, ſit BD . AD :: $\sqrt{dd + ee} . h - d$, & erit $\frac{hy - dy}{\sqrt{dd + ee}}$ (= AD) $= \frac{ex - dy}{\sqrt{dd + ee}}$, ſive $hy = ex$. Sit etiam BD . DC :: $\sqrt{dd + ff} . k - d$ & erit $\frac{ky - dy}{\sqrt{dd + ff}}$ (= DC) $= \frac{fa - fx - dy}{\sqrt{dd + ff}}$, ſive $ky = fa - fx$. Eſt itaque $\frac{ex}{h}$ (= y) $= \frac{fa - fx}{k}$; & per reductionem $\frac{fha}{ek + fh} = x$. Quare cape EB . EF :: $h . \frac{ek}{f} + h$, dein BD . EB :: $e . h$, & habebitur punctum quæſitum D.

PROB. XXVIII.

Invenire punctum D, à quo tres rectæ DA, DB, DC ad data tria puncta A, B, C ductæ, datam inter ſe rationem obtineant.

EDatis tribus punctis junge duo quævis puta A & C; & à tertio B ad lineam conjungentem AC demitte perpendiculum BE, ut & perpendiculum DF à puncto quæſito D: dictiſque AE $= a$, AC $= b$, EB $= c$, AF $= x$, & FD $= y$, erit AD$q = xx + yy$. FC $= b - x$. CDq (= FCq + FDq)

$+ FDq) = bb - 2bx + xx + yy$. $EF = x - a$, ac BDq (=$EFq + \overline{EB + FD}$ quad.) $= xx - 2ax + aa + cc + 2cy + yy$. Jam cum ſit AD ad CD in data ratione, ſit iſta ratio d ad e; & erit $CD = \frac{e}{d}\sqrt{xx + yy}$.

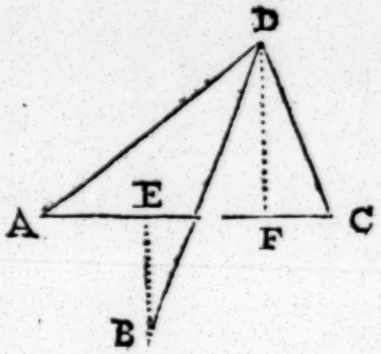

Cum etiam ſit AD ad BD in data ratione, ſit iſta ratio d ad f, & erit $BD = \frac{f}{d}\sqrt{xx + yy}$. Adeoque eſt $\frac{eexx + eeyy}{dd}$ (=CDq) $= bb - 2bx + xx + yy$, & $\frac{ffxx + ffyy}{dd}$ (=BDq) $= xx - 2ax + aa + cc + 2cy + yy$. In quibus ſi, abbreviandi cauſa, pro $\frac{dd - ee}{d}$ ſcribatur p, & q pro $\frac{dd - ff}{d}$, emerget $bb - 2bx + \frac{p}{d}xx + \frac{p}{d}yy = 0$, & $aa + cc - 2ax + 2cy + \frac{q}{d}xx + \frac{q}{d}yy = 0$. Per priorem eſt $\frac{2bqx - bbq}{p} = \frac{q}{d}xx + \frac{q}{d}yy$. Quare in poſteriori pro $\frac{q}{d}xx + \frac{q}{d}yy$ ſcribe $\frac{2bqx - bbq}{p}$, & orietur $\frac{2bqx - bbq}{p} + aa + cc - 2ax + 2cy = 0$. Iterum, abbreviandi cauſa, ſcribe m pro $a - \frac{bq}{p}$, & $2cn$ pro

$\frac{bbq}{p} - aa - cc$, & erit $2mx + 2cn = 2cy$; terminisque per $2c$ divisis $\frac{mx}{c} + n = y$. Quamobrem in æquatione $bb - 2bx + \frac{p}{d}xx + \frac{p}{d}yy = 0$, pro yy scribe quadratum de $\frac{mx}{c} + n$, & habebitur $bb - 2bx + \frac{p}{d}xx + \frac{pmm}{dcc}xx + \frac{2pmn}{dc}x + \frac{pnn}{d} = 0$. Ubi denuo si, abbreviandi causa, $\frac{b}{r}$ scribatur pro $\frac{p}{d} + \frac{pmm}{dcc}$, & $\frac{sb}{r}$ pro $b - \frac{pmn}{dc}$, habebitur $xx = 2sx - rb$. Et extracta radice $x = s \pm \sqrt{ss - rb}$. Invento x æquatio $\frac{mx}{c} + n = y$, dabit y; & ex datis x & y, hoc est AF & FD determinatur punctum quæsitum D.

PROB. XXIX.

Invenire Triangulum ABC cujus tria latera AB, AC, BC, & perpendiculum DC, sunt in Arithmetica progressione.

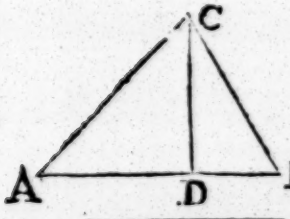

DIC AC $= a$, BC $= x$; & erunt DC $= 2x - a$, & AB $= 2a - x$. Erunt etiam AD $(= \sqrt{ACq - DCq}) = \sqrt{4ax - 4xx}$ & BD $(= \sqrt{BCq - DCq}) = \sqrt{4ax - 3xx - aa}$. Atque adeo rursus AB $= \sqrt{4ax - 4xx} + \sqrt{4ax - 3xx - aa}$. Quare

Quare $2a - x = \sqrt{4ax - 4xx} + \sqrt{4ax - 3xx - aa}$, ſive $2a - x - \sqrt{4ax - 4xx} = \sqrt{4ax - 3xx - aa}$. Et partibus quadratis $4aa - 3xx - 4a + 2x\sqrt{4ax - 4xx} = 4ax - 3xx - aa$, ſive $5aa - 4ax = 4a - 2x\sqrt{4ax - 4xx}$. Et partibus iterum quadratis ac terminis rite diſpoſitis $16x^4 - 80ax^3 + 144aaxx - 104a^3x + 25a^4 = 0$. Hanc æquationem divide per $2x - a$, & orietur $8x^3 - 36axx + 54aax - 25a^3 = 0$, æquatio cujus reſolutione dabitur x ex aſſumpto utcunque a. Habitis a & x conſtitue triangulum cujus latera erunt $2a - x$, a, & x; & perpendiculum in latus $2a - x$ demiſſum erit $2x - a$.

Si poſuiſſem differentiam laterum trianguli eſſe d, & perpendiculum eſſe x; opus evaſiſſet aliquanto concinnius, prodeunte tandem æquatione $x^3 = 24ddx - 48d^3$.

PROB. XXX.

Invenire Triangulum ABC cujus tria latera AB, AC, BC, & perpendiculum CD, ſunt in Geometrica progreſſione.

DIC $AC = x$, & $BC = a$; & erit $AB = \frac{xx}{a}$. Et $CD = \frac{aa}{x}$. Eſt & $AD\ (= \sqrt{ACq - CDq}) = \sqrt{xx - \frac{a^4}{xx}}$; & $BD\ (= \sqrt{BCq - DCq}) = \sqrt{aa - \frac{a^4}{xx}}$. adeoque $\frac{xx}{a}\ (= AB) = \sqrt{xx - \frac{a^4}{xx}} + \sqrt{aa - \frac{a^4}{xx}}$, ſive $\frac{xx}{a} - \sqrt{aa - \frac{a^4}{xx}} = \sqrt{xx - \frac{a^4}{xx}}$. Et partibus

æqua-

æquationis quadratis, $\frac{x^4}{aa} - \frac{2xx}{a}\sqrt{aa - \frac{a^4}{xx}} + aa - \frac{a^4}{xx} = xx - \frac{a^4}{xx}$, hoc eſt $x^4 - aaxx + a^4 = 2aax\sqrt{xx - aa}$. Et partibus iterum quadratis $x^8 - 2aax^6 + 3a^4x^4 - 2a^6xx + a^8 = 4a^4x^4 - 4a^6xx$. Hoc eſt $x^8 - 2aax^6 - a^4x^4 + 2a^6xx + a^8 = 0$. Divide hanc æquationem per $x^4 - aaxx - a^4$, & orietur $x^4 - aaxx - a^4$. Quare eſt $x^4 = aaxx + a^4$. Et extracta radice $xx = \frac{1}{2}aa + \sqrt{\frac{5}{4}a^4}$, ſive $x = a\sqrt{\frac{1}{2} + \sqrt{\frac{5}{4}}}$. Cape ergo a ſive BC cujuſvis longitudinis, & fac BC . AC :: AC . AB :: 1. $\sqrt{\frac{1}{2} + \sqrt{\frac{5}{4}}}$; & trianguli ABC ex his lateribus conſtituti perpendiculum DC erit ad latus BC in eadem ratione.

Idem aliter.

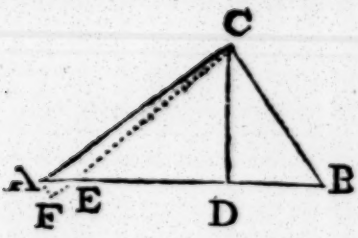

Cum ſit AB . AC :: BC . DC dico angulum ACB rectum eſſe. Nam ſi negas age CE conſtituentem angulum ECB rectum. Sunt ergo triangula BCE, DBC ſimilia per 8. VI. Elem. adeoque EB . EC :: BC . DC. hoc eſt EB . EC :: AB . AC. Age AF perpendicularem CE & propter parallelas AF, BC, erit EB . EC :: AE . FE :: AB . FC. Ergo per 9. V. Elem. eſt AC = FC, hoc eſt Hypotenuſa trianguli rectanguli æqualis lateri contra 19. I. Elem. Non eſt ergo angulus ECB rectus, & proinde ipſum ACB rectum eſſe oportet. Eſt itaque $AC^q + BC^q = AB^q$ Sed eſt $AC^q = AB \times BC$, ergo $AB \times BC + BC^q = AB^q$, & extracta radice AB =

$AB = \frac{1}{2}BC + \sqrt{\frac{1}{4}BCq}$. Quamobrem cape BC. $AB :: 1. \frac{1+\sqrt{5}}{2}$, & AC mediam proportionalem inter BC & AB, & triangulo ex his lateribus conſtituto, erunt AB. AC. BC. DC continue proportionales.

PROB. XXXI.

Super data baſi AB triangulum ABC conſtituere, cujus vertex C erit ad rectam EC poſitione datam, baſis autem medium exiſtet Arithmeticum inter latera.

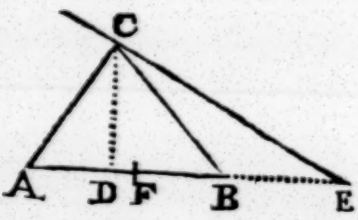

BAſis AB biſecetur in F, & producatur donec rectæ EC poſitione datæ occurrat in E, & ad ipſam demittatur perpendicularis CD: dictiſque $AB = a$, $FE = b$, & $BC - AB = x$, erit $BC = a + x$, $AC = a - x$. Et per 13. II. Elem. $BD \left(= \frac{BCq - ACq + ABq}{2AB}\right) = 2x + \frac{1}{2}a$. Adeoque $FD = 2x$, $DE = b + 2x$, & $CD \left(= \sqrt{CBq - BDq}\right) = \sqrt{\frac{3}{4}aa - 3xx}$. Sed propter datas poſitiones rectarum CE & AB, datur angulus CED; adeoque & ratio DE ad CD; quæ ſi ponatur d ad e dabit analogiam $d . e :: b + 2x . \sqrt{\frac{3}{4}aa - 3xx}$. Unde, multiplicatis extremis & mediis in ſe, oritur æquatio $eb + 2ex = d\sqrt{\frac{3}{4}aa - 3xx}$, cujus partibus quadratis & rite diſpoſitis, fit $xx = \frac{\frac{3}{4}ddaa - eebb - 4eebx}{4ee + 3dd}$. Et radice extracta

$x =$

$x = \frac{-2eeb + d\sqrt{3eeaa - 3eebb + \frac{2}{4}ddaa}}{4ee + 3dd}$. Dato autem x, datur $BC = a + x$ & $AC = a - x$.

PROB. XXXII.

Datis positione tribus rectis AD, AE, BF, quartam DF ducere, cujus partes DE EF prioribus interceptæ, datarum erunt longitudinum.

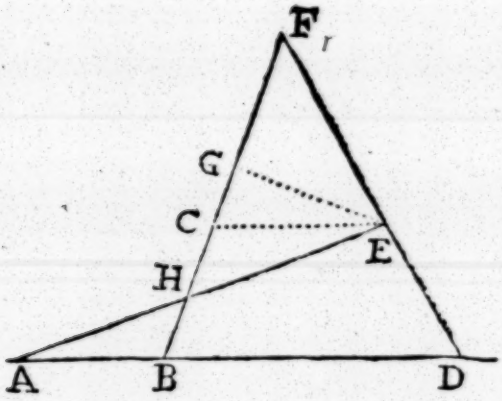

AD BF demitte perpendicularem EG, ut & obliquam EC parallelam AD, & rectis tribus positione datis concurrentibus in A, B, & H, dic $AB = a$, $BH = b$, $AH = c$, $ED = d$. $EF = e$, & $HE = x$. Jam propter similia triangula ABH, ECH, est $AH \cdot AB :: HE \cdot EC = \frac{ax}{c}$, & $AH \cdot HB :: HE \cdot CH = \frac{bx}{c}$. Adde HB, & fit $CB = \frac{bx + bc}{c}$. Insuper propter similia triangula FEC, FDB,

FDB, eſt ED · CB :: EF · CF = $\frac{ebx+ebc}{dc}$. Denique per 12 & 13. II. Elem. eſt $\frac{ECq-EFq}{2FC}$ + ½FC (=CG) = $\frac{HEq-ECq}{2CH}$ − ½CH, hoc eſt $\frac{\frac{aaxx}{cc}-ee}{\frac{2ebx+2ebc}{dc}}+\frac{ebx+ebc}{2dc}=\frac{xx-\frac{aaxx}{cc}}{\frac{2bx}{c}}-\frac{bx}{2c}$. Sive $\frac{aadxx-eedcc}{ebx+ebc}+\frac{ebx}{d}+\frac{ebc}{d}=\frac{ccx-aax-bbx}{b}$. Hic, abbreviandi cauſa, pro $\frac{cc-aa-bb}{b}-\frac{eb}{d}$, ſcribe m; & erit $\frac{aadxx-eedcc}{ebx+ebc}+\frac{ebc}{d}=mx$, ac terminis omnibus multiplicatis per $x+c$, fiet $\frac{aadxx-eedcc}{eb}-\frac{ebcx}{d}+\frac{ebcc}{d}=mxx+mcx$. Iterum pro $\frac{aad}{eb}-m$, ſcribe p, pro $mc+\frac{ebc}{d}$ ſcribe $2pq$, & pro $\frac{ebcc}{d}+\frac{eedcc}{eb}$ ſcribe prr, & evadet $xx=2qx+rr$, & $x=q\pm\sqrt{qq+rr}$. Invento x ſive HE, age EC parallelam AB, & Cape FC. BC :: e · d, & acta FED conditionibus quæſtionis ſatisfaciet.

PROB. XXXIII.

Ad Circulum centro C radio CD descriptum ducere Tangentem DB, cujus pars PB inter rectas positione datas AP, AB sita sit datæ longitudinis.

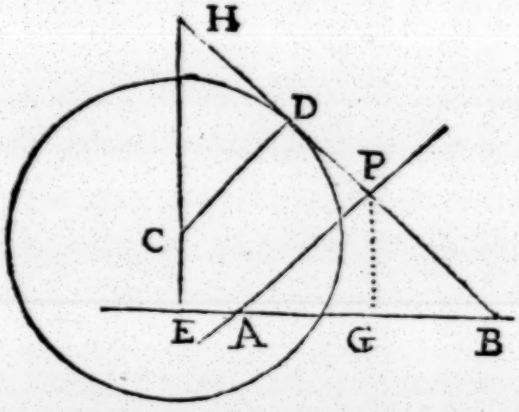

A Centro C ad alterutram rectarum positione datarum puta AB demitte normalem CE, eamque produc donec Tangenti DB occurrat in H. Ad eandem AB demitte etiam normalem PG, & dictis $EA=a$, $EC=b$, $CD=c$, $BP=d$, & $PG=x$, propter similia triangula PGB, CDH erit $GB\ (\sqrt{dd-xx}) \cdot PB :: CD \cdot CH = \frac{cd}{\sqrt{dd-xx}}$. Adde EC; & fiet $EH = b + \frac{cd}{\sqrt{dd-xx}}$. Porro est $PG \cdot GB :: EH \cdot EB = \frac{b}{x}\sqrt{dd-xx} + \frac{cd}{x}$. Adhæc propter angulum PAG datum datur ratio PG ad AG, qua posita e ad f erit $AG = \frac{fx}{e}$. Adde

de EA & BG, & habebitur denuo $EB = a + \frac{fx}{e} + \sqrt{dd - xx}$. Eſt itaque $\frac{cd}{x} + \frac{b}{x}\sqrt{dd - xx} = a + \frac{fx}{e} + \sqrt{dd - xx}$, & per tranſpoſitionem terminorum $a + \frac{fx}{e} - \frac{cd}{x} = \frac{b - x}{x}\sqrt{dd - xx}$. Et partibus æquationis quadratis $aa + \frac{2afx}{e} - \frac{2acd}{x} + \frac{ffxx}{ee} - \frac{2cdf}{e} + \frac{ccdd}{xx} = \frac{bbdd}{xx} - bb - \frac{2bdd}{x} + 2bx + dd - xx$. Et per debitam reductionem

$$\frac{x^4 + 2aef\,x^3 \begin{matrix} +aaee \\ +bbee \\ -ddee \\ -2cdef \end{matrix} xx + 2bddee\,x + ccddee - 2beex^3 - 2acdeex - bbddee}{ee + ff} = 0.$$

PROB. XXXIV.

Si punctum lucidum A radios verſus refringentem ſuperficiem planam CD ejiciat: invenire radium AC, cujus refractus CB impinget in datum punctum B.

A Puncto iſto lucido ad refringens planum demitte perpendiculum AD, & cum eo utrinque producto concurrat refractus radius BC in E, & perpendiculum à puncto B demiſſum in F, & agatur BD; dictiſque $AD = a$, $DB = b$, $BF = c$, $DC = x$, ſtatue rationem ſinuum incidentiæ & refractionis, hoc eſt ſinuum angulorum CAD, CED eſſe d ad e, & cum EC & AC

(ut notum eſt) ſint in eadem ratione, & AC ſit

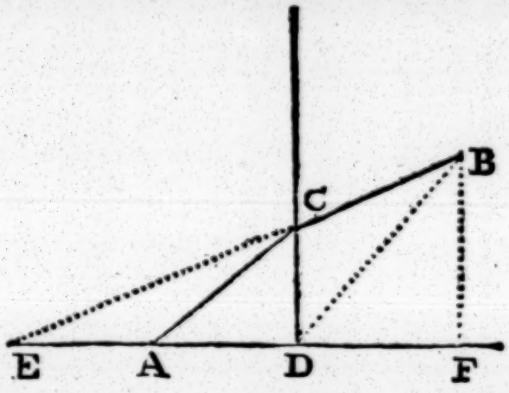

$\sqrt{aa+xx}$ erit $EC = \frac{d}{e}\sqrt{aa+xx}$. Præterea eſt $ED\,(=\sqrt{ECq-CDq}) = \sqrt{\frac{ddaa+ddxx}{ee}-xx}$, & $DF = \sqrt{bb-cc}$, atque $EF = \sqrt{bb-cc} + \sqrt{\frac{ddaa+daxx}{ee}-xx}$. Denique propter ſimilia triangula ECD, EBF, eſt ED . DC :: EF . FB, &, ductis extremorum & mediorum valoribus in ſe, $c\sqrt{\frac{ddaa+ddxx}{ee}-xx} = x\sqrt{bb-cc} + x\sqrt{\frac{ddaa+ddxx}{ee}-xx}$, ſive $c-x\sqrt{\frac{ddaa+ddxx}{ee}-xx} = x\sqrt{bb-cc}$. Et partibus æquationis quadratis & rite diſpoſitis

$$x^4 - 2cx^3 + \frac{+ddcc + ddaa\,xx - 2ddaacx + ddaacc - eebb}{dd-ee} = 0.$$

PROB.

PROB. XXXV.

Invenire locum verticis trianguli D, cujus baſis AB datur, & anguli ad baſem DAB, DBA datam habent differentiam.

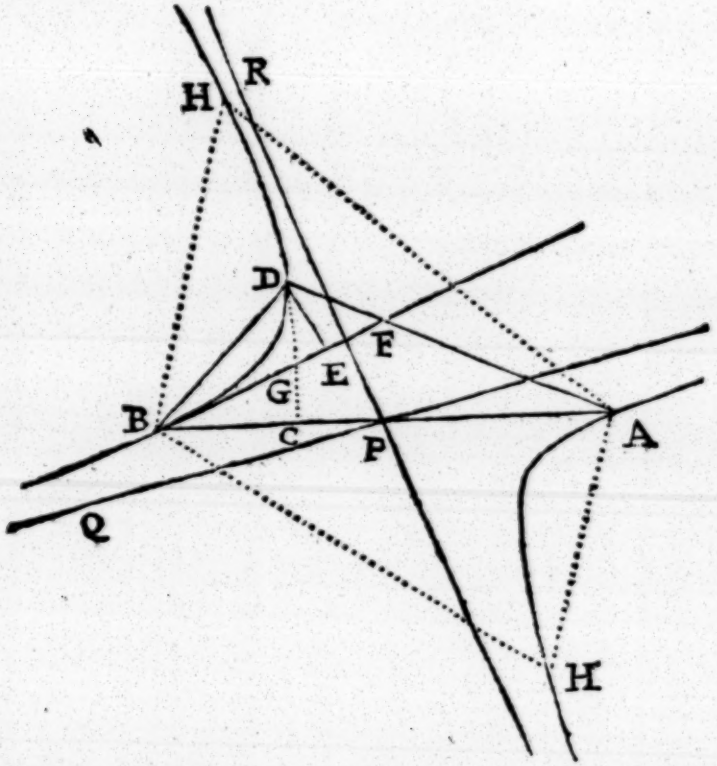

UBI angulus ad Verticem, ſive (quod perinde eſt) ubi ſumma angulorum ad baſem datur, docuit Euclides locum verticis eſſe circumferentiam circuli; propoſuimus igitur inventionem loci ubi differentia angulorum ad baſem datur. Sit angulus DBA major angulo DAB, ſitque ABF eorum data differentia, recta BF occurrente AD in F. III. 29. Euclid.

Insuper ad BF demittatur normalis DE, ut & ad AB normalis DC, occurrens BF in G. Dictisque $AB = a$, $AC = x$, & $CD = y$, erit $BC = a - x$. Jam in triangulo BCG cum dentur omnes anguli dabitur ratio laterum BC & GC; sit ista d ad a, & erit $CG = \frac{aa - ax}{d}$. Auser hanc de DC sive y & restabit $DG = \frac{dy - aa + ax}{d}$. Præterea propter similia triangula BGC, DGE est $BG \cdot BC :: DG \cdot DE$. Est autem in triangulo BGC, $a \cdot d :: CG \cdot BC$. Adeoque $aa \cdot dd :: CGq \cdot BCq$, & componendo $aa + dd \cdot dd :: BGq \cdot BCq$. Et extractis radicibus $\sqrt{aa + dd} \cdot d (:: BG \cdot BC) :: DG \cdot DE$. Ergo $DE = \frac{dy - aa + ax}{\sqrt{aa + dd}}$. Adhæc cum angulus ABF sit differentia angulorum BAD & ABD, adeoque anguli BAD & FBD æquentur, similia erunt triangula rectangula CAD & EBD, & proinde latera proportionalia $DA \cdot DC :: DB \cdot DE$. Sed est $DC = y$. $DA (= \sqrt{ACq + DCq}) = \sqrt{xx + yy}$. $DB (= \sqrt{BCq + DCq}) = \sqrt{aa - 2ax + xx + yy}$, & supra erat $DE = \frac{dy - aa + ax}{\sqrt{aa + dd}}$. Quare est

$$\sqrt{xx + yy} \cdot y :: \sqrt{aa - 2ax + xx + yy} \cdot \frac{dy - aa + ax}{\sqrt{aa + dd}}.$$

Et extremorum & mediorum quadratis in se ductis $aayy - 2axyy + xxyy + y^4 = \frac{ddxyy + ddy^4}{aa + dd} - \frac{2aaddxxy - 2aady^3 + 2adyx^3 + 2adxy^3 + a^4xx}{aa + dd} + \frac{a^4yy - 2a^3x^3 - 2a^3xyy + aax^4 + aaxxyy}{aa + dd}$. Duc

omnes

omnes terminos in $aa + dd$, & prodeuntes redige in debitum ordinem, & orietur

$$x^4 \overset{-2a}{+\frac{2d}{a}y}\, x^3 \overset{-2dy}{+aa}\, xx \overset{+\frac{2d}{a}y^3}{+\frac{2dd}{a}yy}\, x \overset{-ddyy}{-2dy^3}\overset{}{-y^4} = 0.$$

Divide hanc æquationem per $xx - ax \overset{+dy}{+yy}$, & orietur $xx \overset{-a}{+\frac{2d}{a}y}\, x \overset{-yy}{-dy} = 0$. Duæ itaque prodierunt æquationes in ſolutione hujus Problematis. Prior $xx - ax \overset{+dy}{+yy} = 0$. Eſt ad circulum, locum nempe puncti D ubi angulus FBD ſumitur ad alias partes rectæ BF quam in figura deſcribitur, exiſtente angulo ABF ſumma angulorum DAB DBA ad baſem, adeoque angulo ADB ad verti-

cem dato. Poſterior $xx \overset{-a}{+\frac{2d}{a}y}\, x \overset{-yy}{-dy} = 0$. Eſt ad Hyperbolam, locum puncti D ubi ang. FBD ſitum obtinet à recta BF quem in Figura deſcripſimus: hoc eſt ita ut angulus ABF ſit differentia angulorum DAB, DBA ad baſem. Hyperbolæ autem hæc eſt determinatio. Biſeca AB in P; Age PQ conſtituentem angulum BPQ æqualem dimidio anguli ABF. Huic erige normalem PR, & erunt PQ, PR Aſſymptoti hujus Hyperbolæ, & B punctum per quod Hyperbola tranſibit.

Et hinc prodit tale Theorema. Hyperbolæ rectangulæ diametro quavis AB ducta, & à terminis ejus ad Hyperbolæ puncta duo quævis D & H ductis rectis AD, BD, AH, BH; hæ rectæ angu-

los DAH, DBH ad terminos diametri conſtituent æquales.

Idem brevius.

Ad Prob. XIII. Regulam de commoda terminorum ad ineundum calculum electione tradidi; ubi obvenit ambiguitas in electione. Hic differentia angulorum ad baſem eodem modo ſe habet ad utrumque angulum; & in conſtructione Schematis æque potuit addi ad angulum minorem DAB, ducendo ab A rectam ipſi BF parallelam, ac ſubſtrahi ab angulo majori DBA ducendo rectam BF. Quamobrem nec addo nec ſubſtraho, ſed dimidium ejus uni angulorum addo, alteri ſubtraho. Deinde cum etiam ambiguum ſit utrum AC vel BC pro termino indefinito cui ordinatim applicata DC inſiſtit adhibeatur, neutrum adhibeo; ſed biſeco AB in P, & adhibeo PC: vel potius acta MPQ conſtituente hinc inde angulos APQ, BPM æquales dimidio differentiæ angulorum ab baſem, ita ut ea cum rectis AD, BD conſtituat angulos DQP, DMP æquales; ad MQ demitto normales AR, BN, DO & adhibeo DO pro ordinatim applicata, ac PO pro indefinita linea cui inſiſtit. Voco itaque $PO = x$, $DO = y$, AR vel $BN = b$, & PR vel $PN = c$. Et propter ſimilia triangula BNM, DOM,

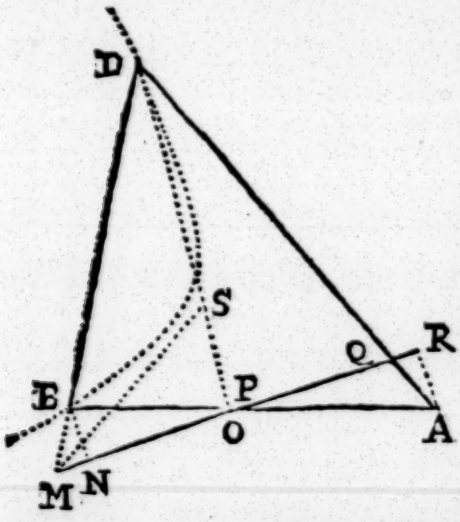

DOM, erit BN · DO :: MN · MO. Et dividendo, DO—BN ($y-b$) · DO (y) :: MO—MN (ON ſive $c-x$) · MO. Quare MO $=\frac{cy-xy}{y-b}$. Similiter ex altera parte propter ſimilia triangula ARQ, DOQ, erit AR · DO :: RQ · QO: & componendo DO + AR ($y+b$) · DO (y) :: QO + RQ (OR ſive $c+x$) · QO. Quare QO $=\frac{cy+xy}{y+b}$. Denique propter æquales angulos DMQ, DQM æquantur MO & QO, hoc eſt $\frac{cy-xy}{y-b}=\frac{cy+xy}{y+b}$. Divide omnia per y, & multiplica per denominatores, & orietur $cy+cb-xy-xb=cy-cb+xy-xb$, ſive $cb=xy$, notiſſima æquatio ad Hyperbolam.

Quin etiam locus puncti D ſine calculo Algebraico prodire potuit. Eſt enim ex ſuperioribus DO—BN · ON :: DO · MO (QO) :: DQ + AR · OR. Hoc eſt DO—BN, DO + BN :: ON · OR, & mixtim DO · BN :: $\frac{ON+OR}{2}$ (NP) · $\frac{OR-ON}{2}$ (OP). Adeoque DO × OP = BN × NP.

PROB. XXXVI.

Locum verticis trianguli invenire cujus Baſis datur, & angulorum ad Baſem unus dato angulo differt à duplo alterius.

IN Schemate noviſſimo ſuperioris Problematis ſit ABD triangulum iſtud, AB baſis biſecta in P, APQ vel BPM dimidium anguli dati, quo angu-

angulus DBA excedit duplum anguli DAB: & angulus DMQ erit duplus anguli DQM. Ad MQ demitte perpendicula AR, BN, DO; & angulum DMQ biſeca recta MS occurrente DO in S; & erunt triangula DOQ, SOM ſimilia; adeoque OQ. OM :: OD. OS, & dividendo OQ − OM. OM :: SD. OS :: (per 3. VI. Elem.) DM. OM. Quare (per 9. V. Elem.) OQ − OM = DM. Dictis jam PO = x, OD = y, AR vel BN = b, & PR vel PN = c, erit ut in ſuperiori Problemate $OM = \frac{cy - xy}{y - b}$, & $OQ = \frac{cy + xy}{y + b}$, adeoque $OQ - OM = \frac{2bcy + 2xyy}{yy - bb}$. Pone jam $DOq + OMq = DMq$, hoc eſt $yy + \frac{cc - 2cx + xx}{yy - 2by + bb}yy = \frac{4bbcc + 8bcxy + 4xxyy}{y^4 - 2bbyy + b^4}yy$. Et per debitam reductionem orietur tandem

$$y^4 \overset{+\ cc}{\underset{-\ 3xx}{\overset{-\ 2bb}{\underset{-\ 2bcc}{\overset{-\ 2cx}{\underset{+\ bbxx}{\overset{-\ 4bcx}{+}}}}}}} yy \overset{+\ b^4}{\underset{-\ 2bbcx}{\overset{-\ 3bbcc}{+}}} y = 0.$$

Divide omnia per $y + b$, & evadet

$$y^3 - byy \overset{+\ cc}{\underset{-\ 3xx}{\overset{-\ 2cx}{+}}} y \overset{-\ bb}{\underset{+\ bxx}{\overset{+\ b^3}{-}}} = 0.$$

Quare punctum D eſt ad Curvam trium dimenſionum; quæ tamen evadit Hyperbola ubi angulus BPM ſtatuitur nullus, ſive angulorum ad baſem unus DAB duplus alterius DBA. Tunc enim BN, ſive b evaneſcente, æquatio fiet $yy = 3xx + 2cx - cc$.

Ex hujus autem æquationis conſtructione tale elicitur Theorema. Si centro C, Aſymptotis CS, CT,

CT, angulum SCT 120 graduum continentibus deſcribatur Hyperbola quævis DV, cujus ſemiaxes ſint CV, CA: produc CV ad B, ut ſit

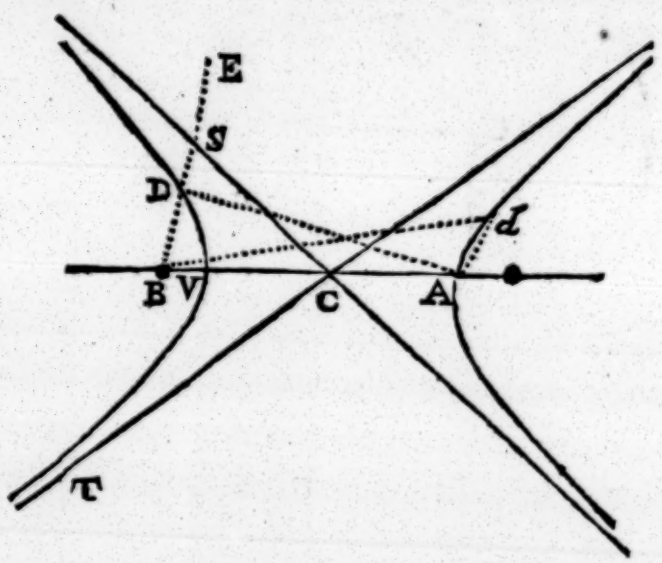

VB = VC, & ab A & B actis utcunque rectis AD, BD concurrentibus ad Hyperbolam, erit angulus BAD dimidium anguli ABD, triens vero anguli ADE quem recta AD comprehendit cum BD producta. Hoc intelligendum eſt de Hyperbola quæ tranſit per punctum V. Quod ſi ab iiſdem punctis A & B actæ rectæ A*d*, B*d* conveniant ad conjugatam Hyperbolam quæ tranſit per A: tunc externorum angulorum trianguli ad baſem, ille ad B erit duplus alterius ad A.

PROB. XXXVII.

Circulum per data duo puncta deſcribere qui rectam poſitione datam continget.

SUnto A & B puncta data, & EF recta poſitione data, & requiratur circulum ABE, per iſta puncta deſcribere qui contingat rectam iſtam FE.

Junge

Junge AB, & eam biſeca in D. Ad D erige normalem DF occurrentem rectæ FE in F, & circuli centrum incidet in hanc noviſſime ductam DF, puta in C. Junge ergo CB; & ad FE demitte CE normalem, eritque E punctum contactus, ac CB, CE æquales inter ſe, utpote radii circuli quæſiti. Jam cum puncta A, B, D, & F dentur, eſto DB = a, ac DF = b; & ad determinandum centrum circuli quæratur DC, quam ideo dic x. Jam in triangulo CDB propter angulum ad D rectum, eſt $\sqrt{DBq + DCq}$, hoc eſt $\sqrt{aa + xx} = CB$. Eſt & DF − DC ſive $b - x = CF$. Et in triangulo rectangulo CFE cum dentur anguli, dabitur ratio laterum CF & CE; ſit iſta d ad e; & erit $CE = \frac{e}{d} \times CF$ hoc eſt $= \frac{eb - ex}{d}$. Pone jam CB & CE, (radios nempe circuli quæſiti,) æquales inter ſe, & habebitur æquatio $\sqrt{aa + xx} = \frac{eb - ex}{d}$. Cujus partibus quadratis & multiplicatis per dd, oritur $aadd + ddxx = eebb - 2eebx + eexx$. Sive $xx = \frac{-2eebx + eebb - aadd}{dd - ee}$. Et extracta radice, $x = \frac{-eeb + d\sqrt{eebb + eeaa - ddaa}}{dd - ee}$.

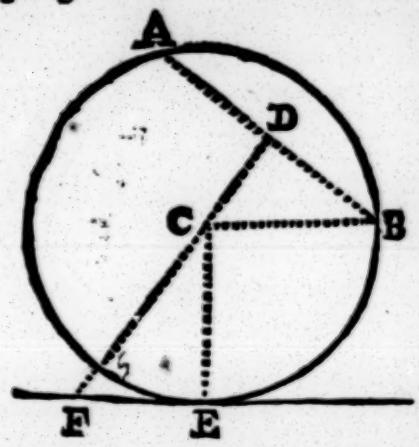

Inventa eſt ergo longitudo DC adeoque centrum C, quo circulus per puncta A & B deſcribendus eſt ut contingat rectam FE. PROB.

PROB. XXXVIII.

Circulum per datum punctum deſcribere qui rectas duas poſitione datas continget.

Reſolvitur ut Prop. 37. Nam dato puncto A, datur & aliud punctum B.

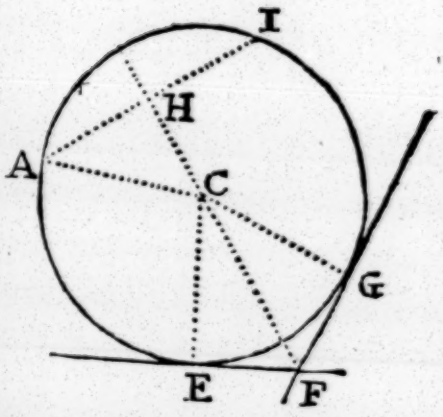

Esto datum punctum A, & ſint EF, FG rectæ duæ poſitione datæ, & AEG circulus quæſitus eaſdem contingens, ac tranſiens per punctum iſtud A. Recta CF biſecetur angulus EFG & centrum circuli in ipſa reperietur. Sit iſtud C; & ad EF & FG demiſſis perpendiculis CE, CG, erunt E ac G puncta contactus. Jam in triangulis CEF, CGF, cum anguli ad E & G, ſint recti, & anguli ad F ſemiſſes ſint anguli EFG, dantur omnes anguli adeoque ratio laterum CF & CE vel CG. Sit iſta *d* ad *e*, & ſi ad determinandum centrum circuli quæſiti C, aſſumatur $CF = x$, erit $CE \text{ vel } CG = \frac{ex}{d}$. Præterea ad FC demitte normalem AH, & cum punctum A detur, dabuntur etiam rectæ AH & FH. Dicantur iſtæ *a* & *b*, & ab FH ſive *b* ablato FC ſive *x* reſtabit $CH = b - x$. Cujus quadrato $bb - 2bx + xx$ adde quadratum ipſius AH, ſive *aa* & ſumma $aa + bb - 2bx + xx$, erit AC*q* per 47. I. Elem. ſiquidem angulus AHC ex Hypotheſi ſit rectus. Pone jam radios circuli

AC

AC & CG inter ſe æquales; hoc eſt pone æqualitatem inter eorum valores, vel inter quadrata eorum, & habebitur æquatio $aa + bb - 2bx + xx = \frac{eexx}{dd}$. Aufer utrobique xx, & mutatis omnibus ſignis erit $-aa - bb + 2bx = xx - \frac{eexx}{dd}$. Duc omnia in dd, at divide per $dd - ee$, & evadet $\frac{-aadd - bbdd + 2bddx}{dd - ee} = xx$. Cujus æquationis extracta radix eſt $x = \frac{bdd - d\sqrt{eebb + eeaa - ddaa}}{dd - ee}$. Inventa eſt itaque longitudo FC, adeoque punctum C, quod centrum eſt circuli quæſiti.

Si inventus valor x ſive FC auferatur de b ſive HF, reſtabit $HC = \frac{-eeb + d\sqrt{eebb + eeaa - ddaa}}{dd - ee}$, eadem æquatio quæ in priori problemate prodiit, ad determinandum longitudinem DC.

PROB. XXXIX.

Circulum per data duo puncta deſcribere, qui alium circulum poſitione datum continget.

Vide Prop. 11.

SInt A, B puncta data, EK circulus poſitione & magnitudine datus, F centrum ejus, ABE circulus quæſitus per puncta A & B tranſiens, ac tangens alterum circulum in E, & C centrum ejus. Ad AB productum demitte perpendicula CD, & FG & age CF, ſecantem circulos in puncto contactus E, ac age etiam FH parallelam DG, & occurrentem CD in H. His conſtructis dic AD

vel

vel DB = a, DG vel HF = b, GF = c, & EF (radium nempe circuli dati) = d, atque DC = x:

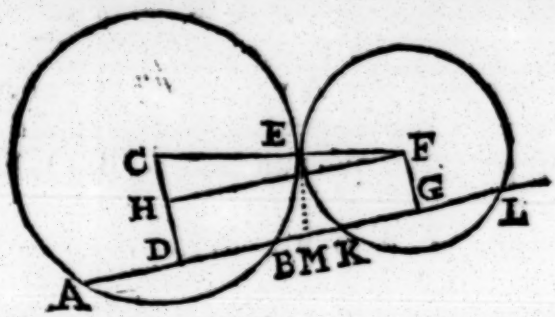

& erit CH (= CD − FH) = $x-c$, & CFq (= CHq + HFq) = $xx-2cx+cc+bb$, atque CBq (= CDq + DBq) = $xx+aa$, adeoque CB vel CE = $\sqrt{xx+aa}$. Huic adde EF, & habebitur CF = $d+\sqrt{xx+aa}$, cujus quadratum $dd+aa+xx+2d\sqrt{xx+aa}$, æquatur valori ejuſdem CFq prius invento, nempe $xx-2cx+cc+bb$. Aufer utrobique xx, & reſtabit $dd+aa+2d\sqrt{xx+aa}=cc+bb-2cx$. Auſer inſuper $dd+aa$, & habebitur $2d\sqrt{xx+aa}=cc+bb-dd-aa-2cx$. Jam, abbreviandi cauſa, pro $cc+bb-dd-aa$, ſcribe $2gg$, & habebitur $2d\sqrt{xx+aa}=2gg-2cx$, ſive $d\sqrt{xx+aa}=gg-cx$. Et partibus æquationis quadratis, erit $ddxx+ddaa=g^4-2ggcx+ccxx$. Utrinque aufer $ddaa$ & $ccxx$, & reſtabit $ddxx-ccxx=g^4-ddaa-2ggcx$. Et partibus æquationis diviſis per $dd-cc$, habebitur $xx=\frac{g^4-ddaa-2ggcx}{dd-cc}$. Atque per extractionem radicis affectæ $x=\frac{-ggc+\sqrt{g^4dd-d^4aa+ddaacc}}{dd-cc}$.

Inventa

Inventa igitur x, ſive longitudine DC, biſeca AB in D, & ad D erige perpendiculum $DC = \frac{-ggc + d\sqrt{g^4 - aadd + aacc}}{dd - cc}$. Dein centro C per punctum A vel B deſcribe circulum ABE; nam hic continget alterum circulum EK, & tranſibit per utrumque punctum A, B. Q. E. F.

PROB. XL.

Circulum per datum punctum deſcribere qui datum circulum, & rectam lineam poſitione datam continget.

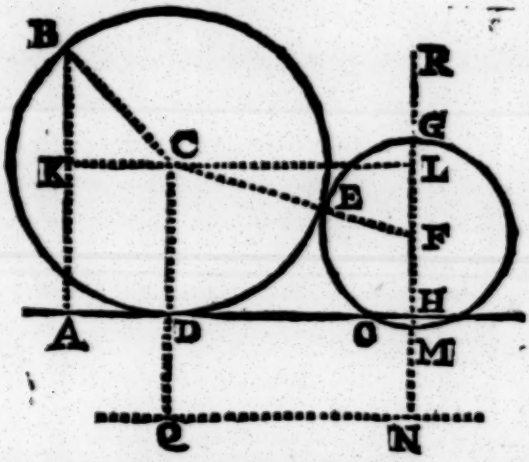

SIT circulus iſte deſcribendus BD, ejus centrum C, punctum per quod deſcribi debet B, recta quam continget AD, punctum contactus D, circulus quem continget GEM, ejus centrum F, & punctum contactus E. Junge CB, CD, CF, & CD erit perpendicularis ad AD, atque CF ſecabit circulos in puncto contactus E. Produc CD ad Q ut ſit DQ = EF, & per Q age QN parallelam AD. Denique à B & F ad AD & QN demitte perpendicula BA, FN, & à C ad AB & FN perpendicula

pendicula CK, CL. Et cum ſit BC = CD vel AK, erit BK (= AB − AK) = AB − BC, adeoque $BKq = ABq - 2AB \times BC + BCq$. Auferhoc de BCq, & reſtabit $2AB \times BC - ABq$, pro quadrato de CK. Eſt itaque $AB \times \overline{2BC - AB} = CKq$; & eodem argumento erit $FN \times \overline{2FC - FN} = CLq$, atque adeo $\frac{CKq}{AB} + AB = 2BC$, & $\frac{CLq}{FN} + FN = 2FC$. Quamobrem ſi pro AB, CK, FN, KL, & CL, ſcribas a, y, b, c, & $c - y$, erit $\frac{yy}{2a} + \frac{1}{2}a = BC$, & $\frac{cc - 2cy + yy}{2b} + \frac{1}{2}b = FC$. De FC aufer BC, & reſtabit $EF = \frac{cc - 2cy + yy}{2b} + \frac{1}{2}b - \frac{yy}{2a} - \frac{1}{2}a$. Jam ſi puncta ubi FN producta ſecat rectam AD, & circulum GEM notentur literis H, G, & M & in HG producta capiatur HR = AB, cum ſit HN (= DQ = EF) = GF, addendo FH utrinque erit FN = GH, adeoque AB − FN (= HR − GH) = GR, & AB − FN + 2EF, hoc eſt $a - b + 2EF = RM$, & $\frac{1}{2}a - \frac{1}{2}b + EF = \frac{1}{2}RM$. Quare cum ſupra fuerit $EF = \frac{cc - 2cy + yy}{2b} + \frac{1}{2}b - \frac{yy}{2a} - \frac{1}{2}a$, ſi hoc ſcribatur pro EF habebitur $\frac{1}{2}RM = \frac{cc - 2cy + yy}{2b} - \frac{yy}{2a}$. Dic ergo RM d, & erit $d = \frac{cc - 2cy + yy}{b} - \frac{yy}{a}$. Duc omnes terminos in a & b, & orietur $abd = acc - 2acy + ayy - byy$. Aufer utrinque $acc - 2acy$, & reſtabit $abd - acc + 2acy = ayy - byy$. Divide

per $a-b$, & orietur $\frac{abd-acc+2acy}{a-b}=yy$. Et extracta radice $y=\frac{ac}{a-b}+\sqrt{\frac{aabd-abbd+abcc}{aa-2ab+bb}}$. Quæ concluſiones ſic abbreviari poſſunt. Pone $c\cdot b::d\cdot e$, dein $a-b\cdot a::c\cdot f$; & erit $fe-fc+2fy=yy$, ſive $y=f\pm\sqrt{ff+fe-fc}$. Invento y ſive KC vel AD, cape AD $=f\pm\sqrt{ff+fe-fc}$, ad D erige perpendiculum DC $(=$ BC$)=\frac{KCq}{2AB}+\frac{1}{2}$AB, & centro C, intervallo CB vel CD deſcribe circulum BDE, nam hic tranſiens per datum punctum B, tanget rectam AD in D, & circulum GEM in E. Q.E.F.

Hinc circulus etiam deſcribi poteſt qui duos datos circulos, & rectam poſitione datam continget.

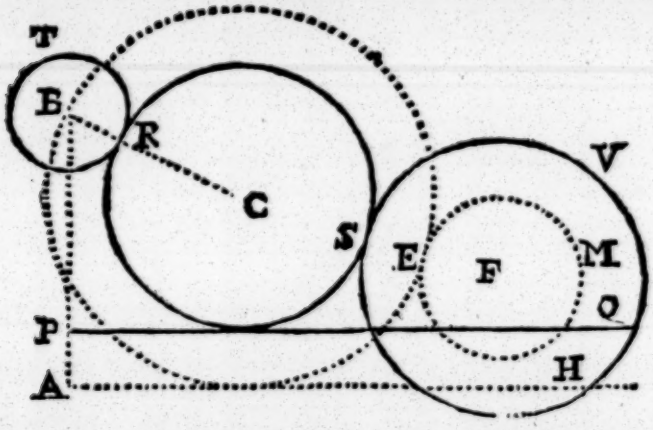

Sint enim circuli dati RT, SV, eorum centra B, F, & recta poſitione data PQ. Centro F, radio FS$-$BR deſcribe circulum EM. A puncto B, ad rectam PQ demitte perpendiculum BP, & producto eo ad A ut ſit PA $=$ BR per A age AH parallelam PQ, & circulus deſcribatur qui tranſeat per

per punctum B, tangatque rectam AH, & circulum EM. Sit ejus centrum C; junge BC ſecantem circulum RT in R, & eodem centro C, radio vero CR deſcriptus circulus RS tanget circulos RT, SV, & rectam PQ, ut ex conſtructione manifeſtum eſt.

PROB. XLI.

Circulum deſcribere qui per datum punctum tranſibit, & alios duos poſitione, & magnitudine datos circulos continget.

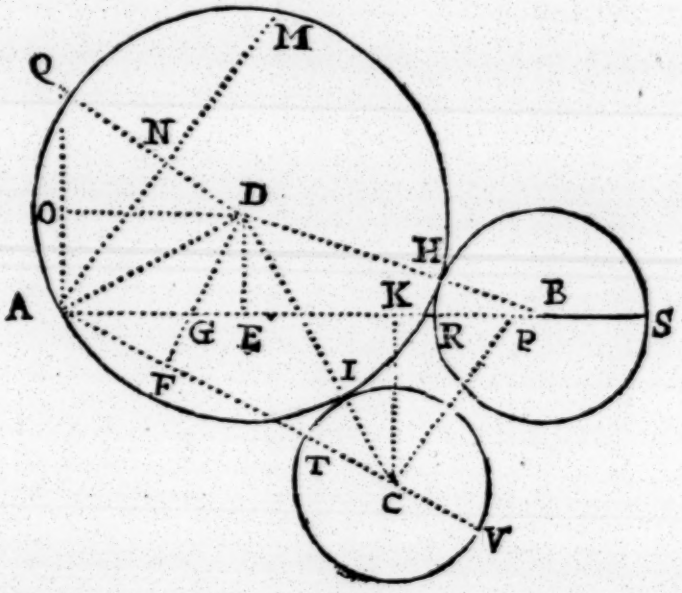

ESto punctum datum A, ſintque circuli poſitione, & magnitudine dati TIV, RHS, centra eorum C & B, circulus deſcribendus AIH, centrum ejus D, & puncta contactus I & H. Junge AB, AC, AD, DB, ſecetque AB producta circulum RHS in punctis R & S, & AC, producta circu-

lum TIV in T & V. Et à punctis D & C demiſſis perpendiculis DE ad AB, & DF ad AC occurrente AB in G, atque CK ad AB; in triangulo ADB erit $AD^q - DB^q + AB^q = 2AE \times AB$, per 13. II. Elem. Sed $DB = AD + BR$, adeoque $DB^q = AD^q + 2AD \times BR + BR^q$. Auferhoc de $AD^q + AB^q$, & reſtabit $AB^q - 2AD \times BR - BR^q$, pro $2AE \times AB$. Eſt & $AB^q - BR^q = \overline{AB - BR} \times \overline{AB + BR} = AR \times AS$. Quare $AR \times AS - 2AD \times BR = 2AE \times AB$. Et $\frac{AR \times AS - 2AB \times AE}{BR} = 2AD$. Et ſimili ratiocinio in triangulo ADC emerget iterum $2AD = \frac{TAV - 2CAF}{CT}$. Quare $\frac{\frac{RAS - 2BAE}{BR}}{} = \frac{TAV - 2CAF}{CT}$. Et $\frac{TAV}{CT} - \frac{RAS}{BR} + \frac{2BAE}{BR} = \frac{2CAF}{CT}$. Et $\frac{TAV}{CT} - \frac{RAS}{BR} + \frac{2BAE}{BR} \times \frac{CT}{2AC} = AF$. Unde cum ſit $AK \cdot AC :: AF \cdot AG$, erit $AG = \frac{TAV}{CT} - \frac{RAS}{BR} + \frac{2BAE}{BR} \times \frac{CT}{2AK}$. Auferhoc de AE ſive $\frac{2KAE}{CT} \times \frac{CT}{2AK}$, & reſtabit $GE = \frac{RAS}{BR} - \frac{TAV}{CT} - \frac{2BAE}{BR} + \frac{2KAE}{CT} \times \frac{CT}{2AK}$. Unde cum ſit $KC \cdot AK :: GE \cdot DE$; erit $DE = \frac{RAS}{BR} - \frac{TAV}{CT} - \frac{2BAE}{BR} + \frac{2KAE}{CT} \times \frac{CT}{2KC}$. In AB cape AP quæ ſit ad AB ut CT ad BR, & erit $\frac{2PAE}{CT} = \frac{2BAE}{BR}$, adeoque $\frac{2PK \times AE}{CT} = \frac{2BAE}{BR} - \frac{2KAE}{CT}$, adeoque $DE = \frac{RAS}{BR} - \frac{TAV}{CT} - 2PK$

$-\frac{2PK \times AE}{CT} \times \frac{CT}{2KC}$. Ad AB erige ergo perpendiculum $AQ = \frac{RAS}{BR} - \frac{TAV}{CT} \times \frac{CT}{2KC}$, & in eo cape $QO = \frac{PK \times AE}{KC}$, & erit AO = DE. Junge DO, DQ, CP, & triangula DOQ, CKP erunt ſimilia, quippe quorum anguli ad O & K ſunt recti, & latera (KC . PK :: AE, vel DO . QO) proportionalia. Anguli ergo OQD, KPC æquales ſunt, & proinde QD perpendicularis eſt ad CP. Quamobrem ſi agatur AN parallela CP, & occurrens QD in N, angulus ANQ erit rectus, & triangula AQN, PCK ſimilia; adeoque PC . KC :: AQ . AN. Unde cum AQ ſit $\frac{RAS}{BR} - \frac{TAV}{CT} \times \frac{CT}{2KC}$, AN erit $\frac{RAS}{BR} - \frac{TAV}{CT} \times \frac{CT}{2PC}$. Produc AN ad M ut ſit NM = AN, & erit AD = DM, adeoque circulus quæſitus tranſibit per punctum M. Cum ergo punctum M datum ſit, ex his, ſine ulteriori Analyſi, talis emergit Problematis reſolutio.

In AB cape AP, quæ ſit ad AB ut CT ad BR; junge CP eique parallelam age AM, quæ ſit ad $\frac{RAS}{BR} - \frac{TAV}{CT}$, ut CT ad PC: & ope Prob. 39. per puncta A & M deſcribe circulum AIHM qui tangat alterutrum circulorum TIV, RHS, & idem circulus tanget utrumque. Q. E. F.

Et hinc circulus etiam deſcribi poteſt qui tres circulos poſitione & magnitudine datos continget. Sunto trium datorum circulorum radii A. B. C, & centra D, E, F. Centris E & F, radiis $B \pm A$

M 3 $C +$

C $\pm$ A deſcribantur duo circuli, & tertius circulus qui hoſce tangat, tranſeatque per punctum A. Sit hujus radius G, & centrum H, & eodem centro H radio G $\pm$ A deſcriptus circulus continget tres primos circulos, ut fieri oportuit.

PROB. XLII.

Erectis alicubi terrarum tribus baculis ad Horixontale planum in punctis A, B, & C perpendicularibus, quorum is qui in A ſit ſex pedum, qui in B octodecim pedum, & qui in C octo pedum, exiſtente linea AB triginta trium pedum: contingit quodam die extremitatem umbræ baculi A, tranſire per puncta B & C, baculi autem B. per A & C, ac baculi C per punctum A. Quæritur declinatio ſolis & elevatio Poli, ſive dies locuſque ubi hæc evenerint?

QUoniam umbra baculi cujuſque deſcripſit Conicam ſectionem, ſectionem nempe Coni radioli cujus vertex eſt baculi ſummitas: fingam BCDEF, eſſe hujuſmodi curvam (ſive ea ſit Hyperbola, Parabola vel Ellipſis) quam umbra baculi A eo die deſcripſit, ponendo AD, AE, AF ejus umbras fuiſſe cum BC, BA, CA reſpective fuerunt umbræ baculorum B & C. Et præterea fingam PAQ eſſe lineam Meridionalem ſive axem hujus curvæ ad quem demiſſæ perpendiculares BM, CH, DK, EN, & FL, ſunt ordinatim applicatæ. Has vero ordinatim applicatas indefinite deſignabo litera

litera *y*, & axis partes interceptas AM, AH, AK, AN, & AL litera *x*. Fingam denique æquationem

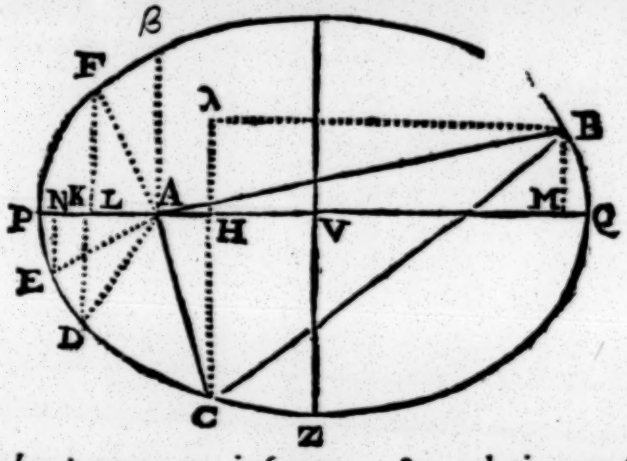

$aa \perp bx \perp cxx = yy$, ipſarum *x* & *y* relationem (*i. e.* naturam Curvæ) deſignare, aſſumendo *aa*, *b*, & *c* tanquam cognitas ut ex Analyſi tandem inveniantur. Ubi incognitas quantitates *x* & *y*, duarum tantum dimenſionum poſui quia æquatio eſt ad Conicam ſectionem; & ipſius *y* dimenſiones impares omiſi quia ipſa eſt ordinatim applicata ad axem. Signa autem ipſorum *b* & *c*, quia indeterminata ſunt deſignavi notula $\perp$ quam indifferenter pro $+$ aut $-$ uſurpo, & ejus oppoſitum $\mp$ pro ſigno contrario. At ſignum quadrati *aa* affirmativum poſui, quia baculum A umbras in adverſas plagas (C & F, D & E) projicientem concava pars curvæ neceſſario complectitur, & proinde ſi ad punctum A erigatur perpendicum Aβ, hoc alicubi occurret curvæ puta in β, hoc eſt, ordinatim applicata *y*, ubi *x* nullum eſt, erit reale. Nam inde ſequitur quadratum ejus, quod in eo caſu eſt *aa*, affirmativum eſſe.

Conſtat itaque quod æquatio hæc fictitia $aa \perp bx \perp cxx = yy$, ſicut terminis ſuperfluis non refertur ſic neque reſtrictor eſt quam ut ad omnes hujus

problematis conditiones ſe extendat, Hyperbolam, Ellipſin vel Parabolam quamlibet deſignatura prout ipſorum aa, b, c, valores determinabuntur, aut nulli forte reperientur. Quid autem valent, quibuſque ſignis b & c debent affici, & inde quænam ſit hæc curva ex ſequenti Analyſi conſtabit.

Analyſeos pars prior.

Cum umbræ ſint ut altitudines baculorum erit BC · AD :: AB · AE (:: 18. 6.) :: 3. 1. Item CA · AF (:: 8. 6) :: 4. 3. Quare nominatis AM = r, MB = s, AH = t, & HC = $\perp v$. Ex ſimilitudine triangulorum AMB, ANE, & AHC, ALF erunt AN = $-\frac{r}{3}$. NE = $-\frac{s}{3}$. AL = $-\frac{3t}{4}$. Et LF = $+\frac{3v}{4}$: quarum ſigna ſignis ipſarum AM, MB, AH, HC contraria poſui quia tendunt ad contrarias plagas reſpectu puncti A à quo ducuntur, axiſve PQ cui inſiſtunt. His autem pro x & y in æquatione fictitia $aa \perp bx \perp cxx = yy$, reſpective ſcriptis,

r & s dabunt $aa \perp br \perp crr = ss$.
$-\frac{r}{3}$ & $-\frac{s}{3}$ dabunt $aa + \frac{br}{3} \perp \frac{1}{9}crr = \frac{1}{9}ss$.
t & $\perp v$ dabunt $aa \perp bt \perp ctt = vv$.
$-\frac{3}{4}t$ & $+\frac{3}{4}v$ dabunt $aa + \frac{3}{4}bt \perp \frac{9}{16}ctt = \frac{9}{16}vv$.

Jam è prima harum exterminando ss ut obtineatur r, prodit $\frac{2aa}{\perp b} = r$. Unde patet $\perp b$ eſſe affirmativum. Item è tertia & quarta exterminando vv ut obtineatur t prodit $\frac{aa}{3b} = t$. Et ſcriptis inſuper

per $\frac{2aa}{b}$ pro r in prima, & $\frac{aa}{3b}$ pro t in tertia, oriuntur $3aa \perp \frac{4a^4c}{bb} = ss$, & $\frac{4}{3}aa \perp \frac{a^4c}{9bb} = vv$.

Porro demiſſa $B\lambda$ perpendiculari in CH, erit BC AD (::3.1) :: $B\lambda$. AK :: $C\lambda$. DK. Quare cum ſit $B\lambda$ (= AM − AH = $r - t$) = $\frac{5aa}{3b}$, erit AK = $\frac{5aa}{9b}$, vel potius = $-\frac{5aa}{9b}$. Item cum ſit $C\lambda$ (= CH $\perp$ BM = $v \perp s$) = $\sqrt{\frac{4aa}{3} \perp \frac{a^4c}{9bb}} \perp \sqrt{3aa \perp \frac{4a^4c}{bb}}$, erit DK ($= \frac{1}{3}C\lambda$) = $\sqrt{\frac{4aa}{27} \perp \frac{a^4c}{81bb}} \perp \sqrt{\frac{1}{3}aa \perp \frac{4a^4c}{9bb}}$. Quibus in æquatione $aa + bx \perp cxx = yy$, pro AK ac DK ſive x, & y reſpective ſcriptis, prodit $\frac{4aa}{9} \perp \frac{25a^4c}{81bb} = \frac{13}{27}aa \perp \frac{37a^4c}{81bb} \perp 2\sqrt{\frac{4aa}{27} \perp \frac{a^4c}{81bb}} \times \sqrt{\frac{aa}{3} \perp \frac{4a^4c}{9bb}}$. Et per reductionem $-bb \perp 4aac = \perp 2\sqrt{36b^4 \perp 51aabbc + 4a^4cc}$, & partibus quadratis iterumque reductis, exit $0 = 143b^4 \perp 196aabbc$, ſive $\frac{-143bb}{196aa} = \perp c$. Unde conſtat $\perp c$ negativam eſſe, adeoque æquationem fictitiam $aa \perp bx \perp cxx = yy$, hujus eſſe formæ $aa + bx - cxx = yy$, & ideo curvam quam deſignat Ellipſin eſſe. Ejus vero centrum & axes duo ſic eruuntur.

Ponendo $y = 0$, ſicut in Figuræ verticibus P & Q contingit, habebitur $aa + bx = cxx$, & extracta

cta radice, $x = \frac{b}{2c} + \sqrt{\frac{bb}{4cc} + \frac{aa}{c}} = \frac{AQ}{AP}$. Adeoque ſumpto $AV = \frac{b}{2c}$, erit V centrum Ellipſis, & VQ vel VP ($\sqrt{\frac{bb}{4cc} + \frac{aa}{c}}$) ſemiaxis maximus. Si porro ipſius AV valor $\frac{b}{2c}$ pro x in æquatione $aa + bx - cxx = yy$ ſcribatur, fiet $aa + \frac{bb}{4c} = yy$. Quare eſt $aa + \frac{bb}{4c} = UZq$, hoc eſt quadrato ſemiaxis minimi. Denique in valoribus ipſarum AV, VQ, VZ jam inventis, ſcripto $\frac{143\,bb}{196\,aa}$ pro c, exeunt $\frac{98aa}{143b} = AV$, $\frac{112\,aa\sqrt{3}}{143\,b} = VQ$, & $\frac{8a\sqrt{3}}{\sqrt{143}} = VZ$.

Analyſeos pars altera.

Supponatur jam baculum puncto A inſiſtens eſſe AR, & erit RPQ planum meridionale ac RPZQ conus radioſus cujus vertex eſt R. Sit inſuper TXZ planum ſecans Horizontem in VZ, ut & meridionale planum in TVX, quæ ſectio ſit ad axem mundi conive perpendicularis, & ipſum planum TXZ erit ad eundem axem perpendiculare, & conum ſecabit in peripheria circuli TZX, quæ ab ejus vertice pari ubique intervallo RX, RZ, RT diſtabit. Quamobrem ſi PS ipſi TX parallela ducatur, fiet RS = RP propter æquales RX, RT; nec non SX = XQ propter æquales PV, VQ. Unde eſt RX vel RZ ($= \frac{RS + RQ}{2}$) $= \frac{RP + RQ}{2}$.

Deni-

Denique ducatur RV, & cum VZ perpendiculariter insistat plano RPQ, (sectio utique existens planorum eidem perpendiculariter insistentium) fiet triangulum RVZ rectangulum ad V.

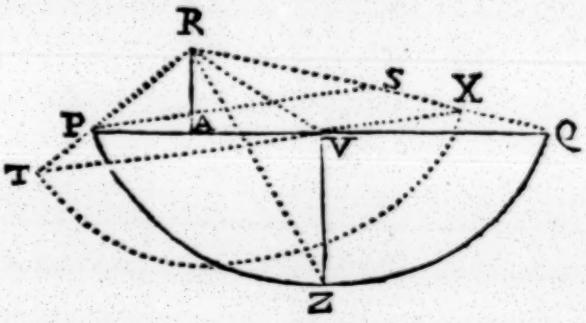

Dictis jam $RA = d$, $AV = e$, VP vel $VQ = f$, & $VZ = g$, erit $AP = f - e$, & $RP = \sqrt{ff - 2ef + ee + dd}$. Item $AQ = f + e$, & $RQ = \sqrt{ff + 2ef + ee + dd}$: adeoque $RZ \left(= \frac{RP + RQ}{2}\right) = \sqrt{\frac{ff - 2ef + ee + dd}{2} + \frac{\sqrt{ff + 2ef + ee + dd}}{2}}$. Cujus quadratum $\frac{dd + ee + ff}{2} + \frac{1}{2}\sqrt{f^4 - 2eeff + e^4 + 2ddff + 2ddee + d^4}$, est æquale ($RVq + VZq = RAq + AVq + VZq =$) $dd + ee + gg$. Jam reductione facta est $\sqrt{f^4 - 2eeff + e^4 + 2ddff + 2ddee + d^4} = dd + ee - ff + 2gg$, & partibus quadratis ac in ordinem redactis, $ddff = ddgg + eegg - ffgg + g^4$, sive $\frac{ddff}{gg} = dd + ee - ff + gg$. Denique 6, $\frac{98aa}{143bb}$, $\frac{112aa\sqrt{3}}{143b}$, & $\frac{8a\sqrt{3}}{\sqrt{143}}$ (valoribus ipsorum AR, AV, VQ, & VZ) pro d, e, f, ac g restitutis, oritur

$36-\frac{196a^4}{143bb}+\frac{192aa}{143}=\frac{36,14,14aa}{143bb}$, & inde per reductionem $\frac{49a^4+36,49aa}{48aa+1287}=bb$.

In primo Schemate eſt $AMq+MBq=ABq$, hoc eſt $rr+ss=33\times33$. Erat autem $r=\frac{2aa}{b}$, & $ss=3aa-\frac{4a^4c}{bb}$, unde $rr=\frac{4a^4}{bb}$, & (ſubſtituto $\frac{143bb}{196aa}$ pro c) $ss=\frac{4aa}{49}$. Quare $\frac{4a^4}{bb}+\frac{4aa}{49}=33\times33$, & inde per reductionem iterum reſultat $\frac{4,49a^4}{53361-4aa}=bb$. Ponendo igitur æqualitatem inter duo bb, & dividendo utramque partem æquationis per 49 fit $\frac{a^4+36aa}{48aa+1287}=\frac{4a^4}{53361-4aa}$. Cujus partibus in crucem multiplicatis, ordinatis, ac diviſis per 49, exit $4a^4=981aa+274428$, cujus radix aa eſt $\frac{981+\sqrt{1589625}}{8}=280\text{L}2254144$.

Supra inventum fuit $\frac{4,49a^4}{53361-4aa}=bb$, ſive $\frac{14aa}{\sqrt{53361-4aa}}=b$. Unde AV $(\frac{98aa}{143b})$ eſt $\frac{7\sqrt{53361-4aa}}{143}$, & VP vel VQ $(\frac{112aa\sqrt{3}}{143b})$ eſt $\frac{8}{143}\sqrt{160083-12aa}$. Hoc eſt ſubſtituendo 280L2254144 pro aa, ac terminos in decimales numeros reducendo, AV = 11L188297, & VP vel VQ = 22L147085, Adeoque AP (PV − AV) = 10

=10L958788, & AQ(AV+VQ) 33L335382.

Denique ſi $\frac{1}{6}$AR ſive 1 ponatur Radius, erit $\frac{1}{6}$AQ ſive 5L355897 tangens anguli ARQ 79 gr. 47′. 48″, & $\frac{1}{6}$AP ſive 1L826465 tangens anguli ARP 61 gr. 17′. 52″. Quorum angulorum ſemiſumma 70 gr. 32′. 50″, eſt complementum declinationis ſolis; & ſemidifferentia 9 gr. 14′. 58″, complementum latitudinis Loci. Proinde declinatio ſolis erat 19 gr. 27′. 10″, & Latitudo loci 80 gr. 45′. 20″. Quæ erant invenienda.

PROB. XLIII.

Si ad extremitates fili DAE circa paxillum A labentis appendantur pondera duo D & E, quorum pondus E labitur per lineam obliquam BG: invenire locum ponderis E, ubi pondera hæc in æquilibrio conſiſtunt.

PUta factum, & ipſi AD age parallelam EF quæ ſit ad AE, ut pondus E ad pondus D. Et à punctis A & F ad lineam BG demitte perpendicula AB, FG. Jam cum pondera ex Hypotheſi ſint ut lineæ AE, EF, exponantur pondera per lineas iſtas, pondus D per lineam AE, & pondus E per lineam EF. Ergo Corpus ſive E proprii ponderis vi directa EF tendit verſus F. & vi obliqua EG tendit verſus G. Et idem Corpus E ponderis D, vi directa AE trahitur verſus A, & vi obliqua BE trahitur verſus B. Cum itaque pondera ſe mutuo ſuſtineant in æquilibrio, vis qua pondus E trahitur verſus B æqualis eſſe debet vi contrariæ qua tendit verſus G, hoc eſt BE æqualis eſſe debet

bet ipſi EG. Jam vero datur ratio AE ad EF ex Hypotheſi, & propter datum angulum FEG datur etiam ratio FE ad EG cui BE æqualis eſt. Ergo

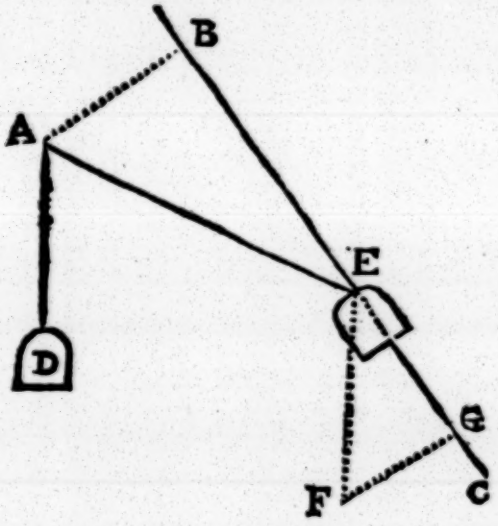

datur ratio AE ad BE. Datur etiam AB longitudine. Et inde triangulum ABE, & punctum E facile dabitur. Nempe dic $AB = a$, $BE = x$, & erit $AE = \sqrt{aa + xx}$, ſit inſuper AE ad BE in data ratione d ad e, & erit $e\sqrt{aa + xx} = dx$. Et partibus æquationis quadratis & reductis, $eeaa = ddxx - eexx$, ſive $\frac{ea}{\sqrt{dd - ee}} = x$. Inventa eſt igitur longitudo BE quæ determinat locum ponderis E. Q. E. F.

Quod ſi pondus utrumque per lineam obliquam deſcendat, Computum ſic inſtitui poteſt. Sint CD, BE obliquæ lineæ poſitione datæ per quas pondera iſta D & E deſcendunt. A paxillo A ad has lineas demitte perpendicula AC, AB, iiſque productis occurrant in punctis G & H lineæ EG, DH,

DH, à ponderibus perpendiculariter ad Horizontem erectæ, & vis qua pondus E conatur deſcendere juxta lineam perpendicularem, hoc eſt tota gravitas ipſius E erit ad vim qua pondus idem conatur deſcendere juxta lineam obliquam BE ut GE ad BE, atque vis qua conatur juxta lineam iſtam obliquam BE deſcendere erit ad vim qua conatur juxta lineam AE deſcendere, hoc eſt ad vim qua filum AE diſtenditur ut BE ad AE. Adeoque gràvitas ipſius E, erit ad tenſionem fili AE ut GE ad AE. Et eadem ratione gravitas ipſius D erit ad tenſionem fili AD ut HD ad AD. Sit itaque fili totius DA + AE longitudo c, ſitque pars ejus AE $= x$, & erit altera pars AD $= c - x$. Et quoniam eſt AEq − ABq = BEq, & ADq − ACq = CDq, ſit inſuper AB $= a$, & AC $= b$, & erit BE $= \sqrt{xx - aa}$ & CD $= \sqrt{xx - 2cx + cc - bb}$. Adhæc cum triangula BEG, CDH dentur ſpecie, ſit BE.EG :: f. E, & CD . DH :: $f.g$, & erit EG $= \frac{e}{f}\sqrt{xx - aa}$, & DH $= \frac{g}{f}\sqrt{xx - 2cx + cc - bb}$. Quamobrem cum ſit GE . AE :: pond. E. tenſ. AE. Et HD . AD :: pond. D. tenſ. AD, & tenſiones iſtæ æquentur inter ſe, erit $\frac{Ex}{\frac{e}{f}\sqrt{xx - aa}}$ = tenſ.

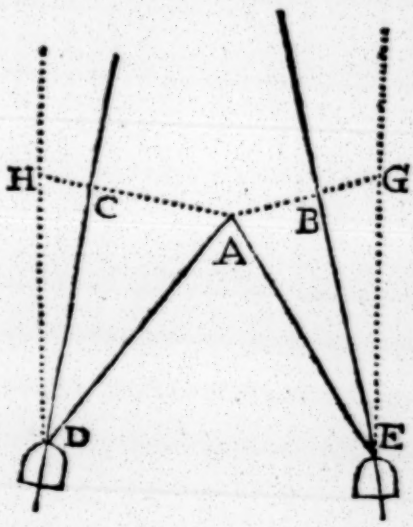

AE =

$AE = \text{tenſ. } AD = \frac{Dc - Dx}{\frac{g}{f}\sqrt{xx - 2cx + cc - bb}}$. Cujus æquationis reductione provenit $gx\sqrt{xx - 2cx + cc - bb} = Dc - Dx\sqrt{xx - aa}$, ſive

$$\begin{matrix} gg \\ -DD \end{matrix} x^4 \begin{matrix} -2ggc \\ +2DDc \end{matrix} x^3 \begin{matrix} +ggcc \\ -ggbb \\ -DDcc \\ +DDaa \end{matrix} xx - 2DDcaax + DDccaa = 0.$$

Si caſum deſideras quo hoc Problema per Regulam & circinum conſtrui queat, pone pondus D ad pondus E ut ratio $\frac{BE}{EG}$ ad rationem $\frac{CD}{DH}$, & evadet $g = D$, adeoque vice præcedentis æquationis habebitur hæc $\begin{matrix} aa \\ -bb \end{matrix} xx - 2aacx + aacc = 0$; ſive $x = \frac{ac}{a+b}$.

PROB. XLIV.

Si ad filum DACBF circa paxillos duos A, B, labile appendantur tria pondera D, E, F; D & F ad extremitates fili & E ad medium ejus punctum C, inter paxillos poſitum: ex datis ponderibus & ſitu paxillorum invenire ſitum puncti C, ad quod medium pondus appenditur ubi pondera conſiſtunt in æquilibrio.

CUM tenſio fili AC æquetur tenſioni fili AD, & tenſio fili BC tenſioni fili BF, tenſiones filorum AC, BC, EC erunt ut pondera D, F, E.

In

In eadem ponderum ratione cape partes filorum CG, CH, CI. Compleatur triangulum GHI. Produc IC donec ea occurrat GH in K, & erit GK = KH, & CK = ½CI, adeoque C centrum gravitatis trianguli GHI. Nam per C agatur ipsi CE perpendiculare PQ, & huic à punctis G & H perpendicularia GP, HQ. Et si vis qua filum AC vi ponderis D trahit punctum C versus A, exponatur per lineam GC, vis qua filum istud trahet idem punctum versus P exponetur per lineam CP, & vis qua trahit illud versus K exponetur per lineam GP. Et similiter vires quibus filum BC vi ponderis F, trahit idem punctum C versus B, Q & K, exponentur per lineas CH, CQ, HQ; & vis qua filum CE vi ponderis E, trahit punctum illud C versus E, exponetur per lineam CI. Jam cum punctum C viribus æquipollentibus sustineatur in æquilibrio, summa virium quibus fila AC & BC, simul trahunt punctum C versus K, æqualis erit vi contrariæ qua filum EC, trahit punctum illud versus E, hoc est summa GP + HQ, æqualis erit ipsi CI: & vis qua filum AC trahit punctum C versus P, æqualis erit vi contrariæ qua filum BC, trahit idem punctum C versus Q, hoc est linea PC æqualis lineæ CQ. Quare cum PG, CK & QH parallelæ sint, erit etiam GK = KH, & CK $(= \frac{GP + HQ}{2})$

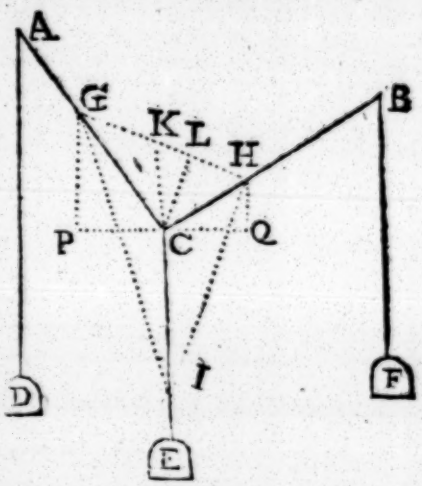

 = ½CI.

$= \frac{1}{2}CI$. Quod erat oſtendendum. Reſtat itaque triangulum GCK determinandum, cujus latera GC & HC, dantur, una cum linea CK, quæ à vertice C ad medium baſis ducitur. Demittatur itaque à vertice C ad baſem GH perpendiculum CL, & erit $\frac{GCq - CHq}{2GH} = KL = \frac{GCq - KCq - GKq}{2GK}$. Pro 2GK ſcribe GH, & rejecto communi diviſore GH, & ordinatis terminis, erit $GCq - 2KCq + CHq = 2GKq$, ſive $\sqrt{\frac{1}{2}GCq - KCq + \frac{1}{2}CHq} = GK$. Invento GK vel KH, dantur ſimul anguli GCK, KCH, ſive DAC, FBC. Quare à punctis A & B in datis iſtis angulis DAC, FBC duc lineas AC, BC concurrentes in puncto C, & iſtud C erit punctum quod quæritur.

Cæterum quæſtiones omnes quæ ſunt ejuſdem generis non ſemper opus eſt per Algebram ſigillatim ſolvere, ſed ex ſolutione unius plerumque conſectatur ſolutio alterius. Ut ſi jam proponeretur hæc quæſtio.

Filo ACDB in datas partes AC, CD, DB diviſo, & extremitatibus ejus ad paxillos duo A, B poſitione datos ligatis, ſi ad puncta diviſionum C ac D appendantur pondera duo E & F: ex dato pondere F, & ſitu punctorum C ac D, cognoſcere pondus E.

EX præcedentis Problematis ſolutione ſatis facile colligetur hæcce ſolutio hujus. Produc lineas AC, BD, donec occurrant lineis DF, CE in G & H: & erit pondus E ad pondus F ut DG ad CH.

Et

Et hinc obiter patet ratio componendi ſtate-

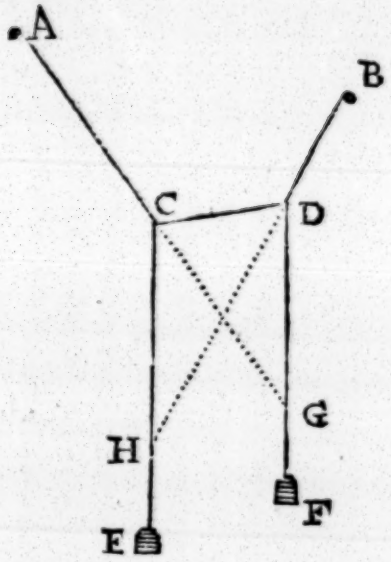

ram ex ſolis filis, qua pondus corporis cujuſvis E, ex unico dato pondere F cognoſci poteſt.

PROB. XLV.

Lapide in puteum decidente, ex ſono lapidis fundum percutientis, altitudinem putei cognoſcere.

SIT altitudo putei x, & ſi lapis motu uniformiter accelerato deſcendat per ſpatium quodlibet datum a in tempore dato b, & ſonus motu uniformi tranſeat per idem ſpatium datum a in tempore dato d, lapis deſcendet per ſpatium x, in tempore $b\sqrt{\frac{x}{a}}$, ſonus autem qui fit à lapide in fundum putei impingente aſcendet per idem ſpatium x,

in tempore $\frac{dx}{a}$. Ut enim ſunt ſpatia gravibus decidentibus deſcripta, ita ſunt quadrata temporum deſcenſus. Vel ut radices ſpatiorum, hoc eſt ut $\sqrt{x}$ & $\sqrt{a}$, ita ſunt ipſa tempora. Et ut ſpatia x & a, per quæ ſonus tranſit, ita ſunt tempora tranſitus. Ex horum temporum $b\sqrt{\frac{x}{a}}$ & $\frac{dx}{a}$ ſumma, conflatur tempus à lapide demiſſo ad ſonus reditum. Hoc tempus ex obſervatione cognoſci poteſt. Sit ipſum t, & erit $b\sqrt{\frac{x}{a}}+\frac{dx}{a}=t$. Ac $b\sqrt{\frac{x}{a}}=t-\frac{dx}{a}$. Et partibus quadratis $\frac{bbx}{a}=tt-\frac{2tdx}{a}+\frac{ddxx}{aa}$. Et per reductionem $xx=\frac{2adt+abb}{dd}x-\frac{aatt}{dd}$. Et extracta radice $x=\frac{adt+\frac{1}{2}abb}{dd}-\frac{ab}{2dd}\sqrt{bb+4dt}$.

PROB. XLVI.

Dato trianguli rectanguli perimetro & perpendiculo, invenire triangulum.

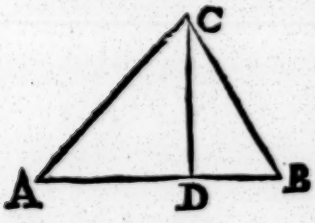

TRianguli ABC ſit C rectus angulus & CD perpendiculum inde ad baſem AB demiſſum. Detur AB + BC + AC = a, & CD = b. Pone baſem AB = x, & erit laterum ſumma $a-x$. Pone laterum differentiam y, & erit majus latus AC = $\frac{a-x+y}{2}$; minus

BC =

$BC = \frac{a-x-y}{2}$. Jam ex natura trianguli rectanguli eſt $ACq + BCq = ABq$, hoc eſt $\frac{aa-2ax+xx+yy}{2} = xx$. Eſt & AB · AC :: BC · DC, adeoque $AB \times DC = AC \times BC$, hoc eſt $bx = \frac{aa-2ax+xx-yy}{4}$. Per priorem æquationem eſt $yy = xx + 2ax - aa$. Per poſteriorem $yy = xx - 2ax + aa - 4bx$. Adeoque $xx + 2ax - aa = xx - 2ax + aa - 4bx$. Et per reductionem $4ax + 4bx = 2aa$, ſive $x = \frac{aa}{2a+2b}$.

Geometrice ſic. In omni triangulo rectangulo, ut eſt ſumma perimetri & perpendiculi ad perimetrum, ita dimidium perimetri ad baſem.

Auſer $2x$ de a, & reſtabit $\frac{ab}{a+b}$, exceſſus laterum ſuper baſem. Unde rurſus, Ut in omni triangulo rectangulo, ſumma perimetri & perpendiculi ad perimetrum, ita perpendiculum ad exceſſum laterum ſuper baſem.

PROB. XLVII.

Datis trianguli rectanguli baſi AB, & ſumma perpendiculi & laterum CA + CB + CD, invenire triangulum.

ESto $CA + CB + CD = a$, $AB = b$, $CD = x$, & erit $AC + CB = a - x$. Pone $AC - CB = y$, & erit $AC = \frac{a-x+y}{2}$, & $CB = \frac{a-x-y}{2}$. Eſt autem $ACq + CBq = ABq$, hoc eſt

$\frac{aa-2ax+xx+yy}{2}=bb$. Eſt & AC × CB = AB × CD, hoc eſt $\frac{aa-2ax+xx-yy}{4}=bx$. Quibus comparatis fit $2bb-aa+2ax-xx=yy=aa-2ax+xx-4bx$. Et per reductionem $xx=2ax+2bx-aa+bb$, & $x=a+b-\sqrt{2ab+2bb}$.

Geometrice ſic. In omni triangulo rectangulo de ſumma perimetri & perpendiculi aufer mediam proportionalem inter eandem ſummam & duplum baſis, & reſtabit perpendiculum.

Idem aliter.

Sit CA + CB + CD = *a*, AB = *b*, & AC = *x*, & erit $BC=\sqrt{bb-xx}$, $CD=\frac{x\sqrt{bb-xx}}{b}-\sqrt{bb-xx}$. Et $x+CB+CD=a$, ſive $CB+CD=a-x$, atque adeo $\frac{b+x}{b}\sqrt{bb-xx}=a-x$. Et quadratis partibus atque multiplicatis per *bb*, fiet $-x^4-2bx^3+2b^3x+b^4=aabb-2abbx+bbxx$. Qua æquatione per tranſpoſitionem partium ad hunc modum ordinata $x^4+2bx^3\begin{matrix}+3bb\\+2ab\end{matrix}xx\begin{matrix}+2b^3\\+2abb\end{matrix}x\begin{matrix}+b^4\\+2ab^3\\+aabb\end{matrix}=\begin{matrix}2bb\\+2ab\end{matrix}xx\begin{matrix}+4b^3\\+4abb\end{matrix}x\begin{matrix}+2b^4\\+2ab^3\end{matrix}$, & extracta utrobique radice, orietur $xx+bx+bb+ab=x+b\sqrt{2ab+2bb}$. Et extracta iterum radice $x=-\frac{1}{2}b+\sqrt{\frac{1}{2}bb+\frac{1}{2}ab}\pm\sqrt{b\sqrt{\frac{1}{2}bb+\frac{1}{2}ab}-\frac{1}{4}bb-\frac{1}{2}ab}$.

Con-

Conſtructio Geometrica.

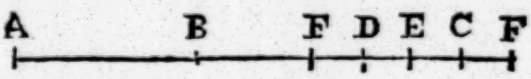

Cape igitur AB = $\frac{1}{2}b$, BC = $\frac{1}{2}a$, CD = $\frac{1}{2}$AB, AE mediam proportionalem inter b & AC, & EF hinc inde mediam proportionalem inter b & DE, & erunt BF, BF duo latera trianguli.

PROB. XLVIII.

Datis in triangulo rectangulo ABC ſumma laterum AC + BC, & perpendiculo CD invenire triangulum.

SIT AC + BC = a, CD = b, AC = x, & erit BC = $a - x$, AB = $\sqrt{aa - 2ax + 2xx}$. Eſt & CD · AC :: BC · AB. Ergo rurſus AB = $\frac{ax - xx}{b}$. Quare $ax - xx = b\sqrt{aa - 2ax + 2xx}$, & partibus quadratis & ordinatis $x^4 - 2ax^3 \overset{+aa}{\underset{-2bb}{}} xx + 2abbx - aabb = 0$. Adde ad utramque partem $aabb + b^4$, & fiet $x^4 - 2ax^3 \overset{+aa}{\underset{-2bb}{}} xx + 2abbx + b^4 = aabb + b^4$. Et extracta utrobiq; radice $xx - ax - bb = -b\sqrt{aa + bb}$, & radice iterum extracta $x = \frac{1}{2}a \overset{+}{-} \sqrt{\frac{1}{4}aa + bb - b\sqrt{aa + bb}}$.

Conſtructio Geometrica.

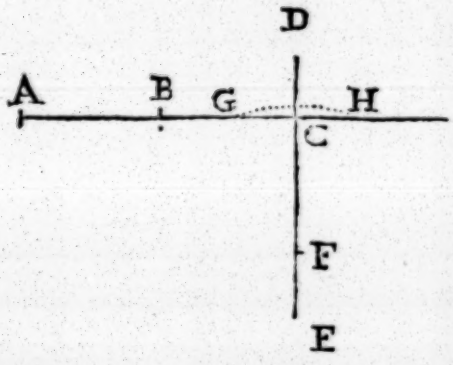

Cape $AB = BC = \frac{1}{2}a$. Ad C erige perpendiculum $CD = b$. Produc DC ad E ut ſit $DE = DA$. Et inter CD & CE cape medium proportionale CF. Centroque F, radio BC deſcriptus circulus GH ſecet rectam BC in G & H, & erunt BG & BH latera duo trianguli.

Idem aliter.

Sit $AC + BC = a$, $AC - BC = y$, $AB = x$, ac $DC = b$, & erit $\frac{a+y}{2} = AC$, $\frac{a-y}{2} = BC$, $\frac{aa+yy}{2} = ACq + BCq = ABq = xx$. $\frac{aa-yy}{4b} = \frac{AC \times BC}{DC} = AB = x$. Ergo $2xx - aa = yy = aa - 4bx$, & $xx = aa - 2bx$, & extracta radice $x = -b + \sqrt{bb + aa}$. Unde in ſuperiori conſtructione eſt CE Hypotenuſa trianguli quæſiti. Data autem baſi & perpendiculo tam in hoc quam in ſuperiore Problemate, triangulum ſic expedite conſtruitur. Fac parallelogrammum CG cujus latus CE erit baſis trianguli, latus

latus alterum CF perpendiculum. Et ſuper CE deſcribe ſemicirculum ſecantem latus oppoſitum FG in H. Age CH, EH, & erit CHE triangulum quæſitum.

PROB. XLIX.

In triangulo rectangulo, datis ſumma laterum, & ſumma perpendiculi & baſis invenire Triangulum.

SIT laterum AC & BC ſumma a, baſis AB & perpendiculi CD ſumma b, latus $AC = x$, baſis $AB = y$, & erit $BC = a - x$, $CD = b - y$, $aa - 2ax + 2xx = ACq + BCq = ABq = yy$. $ax - xx = AC \times BC = AB \times CD = by - yy = by - aa + 2ax - 2xx$, & $by = aa - ax + xx$. Hujus quadratum $a^4 - 2a^3x + 3aaxx - 2ax^3 + x^4$, pone æquale yy in bb, hoc eſt æquale $aabb - 2abbx + 2bbxx$. Et ordinata æquatione fiet $x^4 - 2ax^3 \overset{+3aa}{\underset{-2bb}{}} xx \overset{-2a^3}{\underset{+2abb}{}} x \overset{+a^4}{\underset{-aabb}{}} = 0$. Ad utramque partem æquationis adde $b^4 - aabb$, & fiet $x^4 - 2ax^3 \overset{+3aa}{\underset{-2bb}{}} xx \overset{-2a^3}{\underset{+2abb}{}} x \overset{+a^4}{\underset{+b^4}{\underset{-2aabb}{}}} = b^4 - aabb$. Et extracta utrobique radice $xx - ax + aa - bb = -b\sqrt{bb - aa}$, & radice iterum extracta $x = \frac{1}{2}a \pm \sqrt{bb - \frac{1}{4}aa - b\sqrt{bb - aa}}$.

Con-

Conſtructio Geometrica.

Cape R mediam proportionalem inter $b+a$ & $b-a$, & S mediam proportionalem inter R & $b-R$, & T mediam proportionalem inter $\frac{1}{2}a+S$ & $\frac{1}{2}a-S$, & erunt $\frac{1}{2}a+T$ & $\frac{1}{2}a-T$, latera trianguli.

PROB. L.

Datum angulum CBD rectâ datâ CD ſubtendere; ita ut ſi à termino iſtius rectæ D ad punctum A in rectâ CB productâ datum agatur AD, fuerit angulus ADC æqualis angulo ABD.

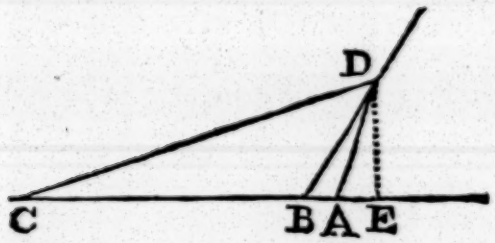

DIcatur $CD=a$, $AB=b$, $BD=x$, & erit $BD\cdot BA::CD\cdot DA=\frac{ab}{x}$. Demitte perp. DE, Erit $BE=\frac{BDq-ADq+BAq}{2BA}=xx-\frac{aabb}{xx}+bb \over 2b$.

Ob datum angulum DBA pone $BD\cdot BE::b\cdot e$, & habebitur iterum $BE=\frac{ex}{b}$, ergo $xx-\frac{aabb}{xx}+bb=2ex$. Et $x^4-2ex^3+bbxx-aabb=0$.

PROS.

PROB. LI.

Datis trianguli lateribus invenire angulos.

DEntur latera AB $= a$, AC $= b$, BC $= c$, quæratur angulus A. Demiſſo ad AB perpendiculo CD quod angulo iſti opponitur, erit imprimis

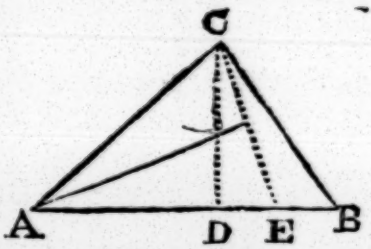

$bb - cc = ACq - BCq = ADq - BDq = AD + BD \times AD - BD = AB \times 2AD - AB = 2AD \times a - aa$. Adeoque $\frac{1}{2}a + \frac{bb-cc}{2a} = AD$. Unde prodit hocce primum Theorema. Ut AB, ad AC + BC, ita AB − BC, ad quartam proportionalem N. $\frac{AB+N}{2} = AD$. Ut AC ad AD, ita radius ad Coſinum anguli A.

Adhæc $DCq = ACq - ADq = \frac{2aabb + 2aacc}{4aa} + \frac{2bbcc - a^4 - b^4 - c^4}{4aa} = \frac{a+b+c \times a+b-c \times a-b}{4aa} + \frac{c \times -a+b+c}{4aa}$. Unde multiplicatis numeratoris & denominatoris radicibus per b, conflatur hocce Theorema ſecundum. Ut $2ab$ ad medium proportionale inter $a+b+c \times a+b-c$, & $a-b+c \times -a+b+c$, ita radius ad ſinum anguli A.

Inſuper in AB Cape AE = AC, & Age CE, & erit angulus ECD æqualis dimidio anguli A. Auſer AD de AE, & reſtabit $DE = b - \frac{1}{2}a - bb - cc$

$-\frac{bb-cc}{2a} = \frac{cc-aa+2ab-bb}{2a} = \frac{c+a-b \times c-a+b}{2a}$.

Unde $DEq = \frac{c+a-b \times c+a-b \times c-a+b \times c-a+b}{4aa}$.

Et hinc confit Theorema tertium quartumque, *viz.* Ut $2ab$ ad $c+a-b \times c-a+b$ (ita AC ad DE) ita radius ad ſinum verſum anguli A. Et, Ut medium proportionale inter $a+b+c$, & $a+b-c$ ad medium proportionale inter $c+a-b$, & $c-a+b$ (ita CD ad DE) ita radius ad tangentem dimidii anguli A, vel dimidii cotangens ad radium.

Præterea eſt $CEq = CDq + DEq = \frac{2abb+bcc}{a} - \frac{baa-b^3}{a} = \frac{b}{a} \times c+a-b \times c-a+b$. Unde Theorema quintum & ſextum: Ut medium proportionale inter $2a$ & $2b$ ad medium proportionale inter $c+a-b$, & $c-a+b$, vel ut 1 ad medium proportionale inter $\frac{c+a-b}{2a}$, & $\frac{c-a+b}{2b}$ (ita AC ad $\frac{1}{2}$CE vel CE ad DE) ita radius ad ſinum dimidii anguli A. Et ut medium proportionale inter $2a$ & $2b$ ad mediuu proportionale inter $a+b+c$, & $a+b-c$ (ita CE ad CD) ita radius ad coſinum dimidii anguli A.

Si præter angulos deſideretur etiam area trianguli, duc CDq in $\frac{1}{4}$ABq, & radix *viz.* $\frac{1}{4}\sqrt{a+b+c \times a+b-c \times a-b+c \times -a+b+c}$, erit area illa quæſita.

PROB.

PROB. LII.

E Cometæ motu uniformi rectilineo per Cælum trajicientis locis quatuor obſervatis, diſtantiam à terra, motuſque determinationem, in Hypotheſi Copernicæa colligere.

SI è centro Cometæ in locis quatuor obſervatis, ad planum Eclipticæ demittantur totidem perpendicula: ſintque A, B, C, D puncta in plano illo in quæ perpendicula incidunt; Per puncta illa agatur recta AD, & hæc ſecabitur à perpendiculis in eadem ratione cum linea quam Cometa motu

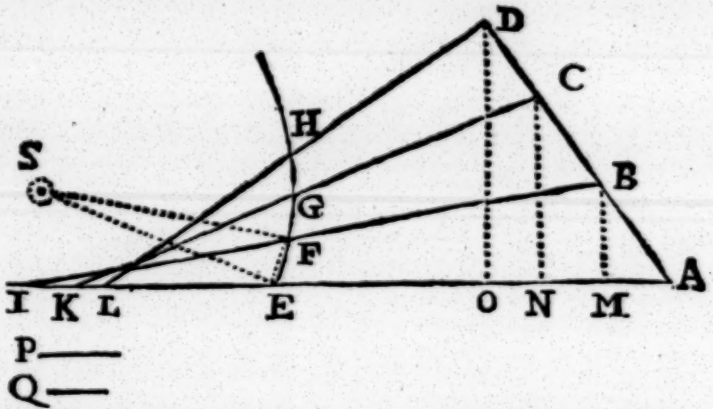

ſuo deſcribit, hoc eſt, ita ut ſit AB ad AC ut tempus inter primam & ſecundam obſervationem ad tempus inter primam ac tertiam, & AB ad AD ut tempus illud inter primam & ſecundam obſervationem ad tempus inter primam & quartam. Ex obſervationibus itaque dantur rationes linearum AB, AC, AD ad invicem.

Inſuper in eodem Eclipticæ plano ſit S Sol, EH arcus lineæ Eclipticæ in qua terra movetur, E, F, G, H loca quatuor terræ temporibus obſervationum,

E lo-

E locus primus, F ſecundus, G tertius, H quartus. Jungantur AE, BF, CG, DH, & producantur donec tres poſteriores priorem ſecent in I, K & L, BF in I, CG in K, DH in L. Et erunt anguli AIB, AKC, ALD differentiæ longitudinum obſervatarum Cometæ; AIB differentia longitudinum loci primi Cometæ & ſecundi; AKC differentia longitudinum loci primi ac tertii; & ALD differentia longitudinum loci primi & quarti. Dantur itaque ex obſervationibus anguli AIB, AKC, ALD.

Junge SE, SF, EF; & ob data puncta S, E, F, datumque angulum ESF, dabitur angulus SEF. Datur etiam angulus SEA, utpote differentia longitudinis Cometæ & Solis tempore obſervationis primæ. Quare ſi complementum ejus ad duos rectos, nempe angulum SEI, addas angulo SEF, dabitur angulus IEF. Trianguli igitur IEF dantur anguli una cum latere EF, adeoque datur etiam latus IE. Et ſimili argumento dantur KE & LE. Dantur igitur poſitione lineæ quatuor AI, BI, CK, DL, adeoque Problema huc redit, ut lineis quatuor poſitione datis, quintam inveniamus quæ ab his in data ratione ſecabitur.

Demiſſis ad AI perpendiculis BM, CN, DO, ob datum angulum AIB datur ratio BM ad MI. Eſt & BM ad CN in data ratione BA & CA, & ob datum angulum CKN datur ratio CN ad KN. Quare datur etiam ratio BM ad KN: & inde ratio quoque BM ad MI−KN, hoc eſt ad MN+IK. Cape P ad IK ut eſt AB ad BC, & cum ſit MA ad MN in eadem ratione, erit etiam P + MA ad IK + MN in eadem ratione; hoc eſt in ratione data. Quare datur ratio BM ad P + MA. Et ſimili argumento ſi capiatur Q ad IL in ratione AB ad BD, dabitur ratio BM ad Q + MA. Et proinde

ratio

ratio BM ad ipſorum P + MA, & Q + MA differentiam quoque dabitur. At differentia illa, nempe P − Q vel Q − P, datur. Et proinde dabitur BM. Dato autem BM, ſimul dantur P + MA, & MI, & inde MA, ME, AE, & angulus EAB.

His inventis, erige ad A lineam plano Eclipticæ perpendicularem, quæ ſit ad lineam EA ut tangens latitudinis Cometæ in obſervatione prima ad radium, & iſtius perpendicularis terminus erit locus centri Cometæ in obſervatione prima. Unde datur diſtantia Cometæ à Terra tempore illius obſervationis. Et eodem modo ſi è puncto B erigatur perpendicularis quæ ſit ad lineam BF ut tangens latitudinis Cometæ in obſervatione ſecunda ad radium, habebitur locus centri Cometæ in obſervatione illa ſecunda. Et acta linea à loco primo ad locum ſecundum, ea eſt in qua Cometa per Cœlum trajicit.

PROB. LIII.

Si angulus datus CAD circa punctum angulare A poſitione datum, & angulus datus CBD circa punctum angulare B poſitione datum ea lege circumvolvantur ut crura AD, BD ad rectam poſitione datam EF ſeſe ſemper interſecent: invenire lineam illam curvam quam reliquorum crurum AC, BC interſectio C deſcribit.

PRoduc CA ad *d* ut ſit A*d* = AD, & CB ad ♪ ut ſit B♪ = BD. Fac angulum A*de* æqualem angulo ADE, & angulum B♪*f* æqualem angulo

gulo BDF, & produc AB utrinque donec ea occurrat *de* & *δf* in *e* & *f*. Produc etiam *ed* ad G,

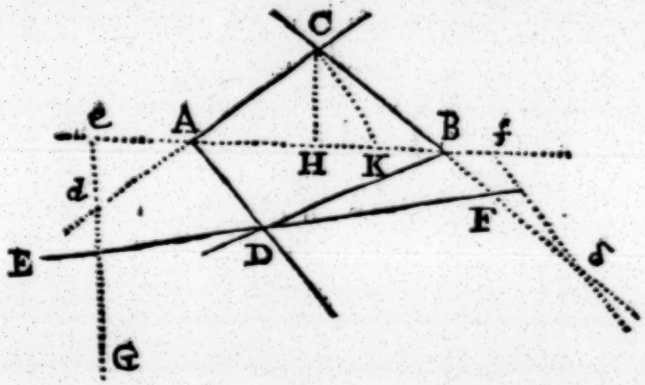

ut ſit $dG = \delta f$, & à puncto C ad lineam AB, ipſi *ed* parallelam age CH, & ipſi *fδ* parallelam CK. Et concipiendo lineas *e*G, *fδ* immobiles manere dum anguli CAD, CBD lege præſcripta circa polos A & B volvantur, ſemper erit G*d* æqualis ipſi *fδ*, & triangulum CHK dabitur ſpecie. Dic itaque $Ae = a$, $eG = b$, $Bf = c$, $AB = m$, $BK = x$, & $CK = y$. Et erit BK . CK :: B*f* . *fδ*. Ergo $f\delta = \frac{cy}{x} = Gd$. Aufer hoc de G*e*, & reſtabit $ed = b - \frac{cy}{x}$. Cum detur ſpecie triangulum CKH, pone CK . CH :: *d* . *e*; & CH . HK :: *d* . *f*, & erit $CH = \frac{ey}{d}$, & $HK = \frac{fy}{d}$. Adeoque $AH = m - x - \frac{fy}{d}$. Eſt autem AH . HC :: A*e* . *ed*, hoc eſt $m - x - \frac{f}{d}y \cdot \frac{ey}{d} :: a \cdot b - \frac{cy}{x}$. Ergo ducendo media & extrema in ſe, fiet $mb - \frac{mcy}{x} - bx + cy - bf$

$-\frac{bf}{d}y+\frac{cfyy}{dx}=\frac{aey}{d}$. Duc omnes terminos in dx, eoſque in ordinem redige; & fiet $fcyy\begin{matrix}+dc\\-ae\\-fb\end{matrix}xy-dcmy-bdxx+bdmx=0$. Ubi cum incognitæ quantitates x & y, ad duas tantum dimenſiones aſcendunt, patet curvam lineam quam punctum C deſcribit eſſe Conicam Sectionem. Pone $\frac{ae+fb-dc}{c}=2p$, & fiet $yy=\frac{2pxy}{f}+\frac{dm}{f}y+\frac{bd}{fc}xx-\frac{bdm}{fc}x$. Et extracta radice $y=\frac{p}{f}x+\frac{dm}{2f}+\sqrt{\frac{pp}{ff}xx+\frac{bd}{fc}xx+\frac{pdm}{ff}x-\frac{bdm}{fc}x+\frac{ddmm}{4ff}}$. Unde colligitur Curvam Hyperbolam eſſe ſi ſit $\frac{bd}{fc}$ affirmativum, vel negativum & non majus quam $\frac{pp}{ff}$; Parabolam ſi ſit $\frac{bd}{fc}$ negativum & æquale $\frac{pp}{ff}$; Ellipſin vel circulum ſi ſit $\frac{bd}{fc}$ & negativum & majus quam $\frac{pp}{ff}$. Q. E. I.

Prob. LIV.

Parabolam deſcribere quæ per data quatuor puncta tranſibit.

SInt puncta illa data A, B, C, D. Junge AB & eam biſeca in E. Et per E age rectam aliquam VE, quam concipe diametrum eſſe Parabolæ, puncto V exiſtente vertice ejus. Junge AC ipſique

AB parallelam age DG occurrentem AC in G. Dic AB = a, AC = b, AG = c, GD = d. In

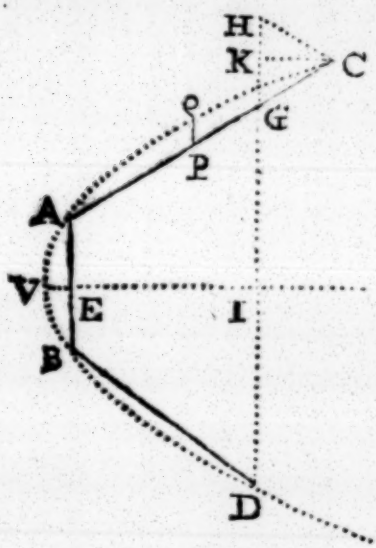

AC cape AP cujuſvis longitudinis & à P age PQ parallelam AB, & concipiendo Q punctum eſſe Parabolæ: dic AP = x, PQ = y, & æquationem quamvis ad Parabolam aſſume quæ relationem inter AP & PQ exprimat. Ut quod ſit $y = e + fx \pm \sqrt{gg + hx}$.

Jam ſi ponatur AP ſive $x = 0$, puncto P incidente in ipſum A, fiet PQ ſive $y = 0$, ut & = − AB. Scribendo autem in æquatione aſſumpta 0 pro x, fiet $y = e \pm \sqrt{gg}$, hoc eſt $= e \pm g$. Quorum valorum ipſius y major $e + g$ eſt = 0, minor $e - g = -$ AB ſive $-a$. Ergo $e = -g$ & $e - g$, hoc eſt $-2g = -a$, ſive $g = \frac{1}{2}a$. Atque adeo vice æquationis aſſumptæ habebitur hæc $y = -\frac{1}{2}a + fx \pm \sqrt{\frac{1}{4}aa + hx}$.

Adhæc ſi ponatur AP ſive $x =$ AC ita ut punctum P incidat in C, fiet iterum PQ = 0. Pro x igitur in æquatione noviſſima ſcribe AC ſive b, & pro y, 0, & fiet $0 = -\frac{1}{2}a + fb + \sqrt{\frac{1}{4}aa + hb}$, ſive $\frac{1}{2}a - fb = \sqrt{\frac{1}{4}aa + hb}$; & partibus quadratis $-afb + ffbb = hb$. Sive $ffb - fa = h$. Atque ita vice aſſumptæ æquationis habebitur iſthæc $y = -\frac{1}{2}a + fx \pm \sqrt{\frac{1}{4}aa + ffbx - fax}$.

In-

Inſuper ſi ponatur AP ſive $x = AG$ ſive c, fiet PQ ſive $y = -GD$ ſive $-d$. Quare pro x & y in æquatione noviſſima ſcribe c & $-d$, & fiet $-d = -\frac{1}{2}a + fc - \sqrt{\frac{1}{4}aa + ffbc - fac}$. Sive $\frac{1}{2}a - d - fc = \sqrt{\frac{1}{4}aa + ffbc - fac}$. Et partibus quadratis $-ad - fac + dd + 2dcf + ccff = ffbc - fac$. Et æquatione ordinata & reducta $ff = \frac{2d}{b-c}f + \frac{dd-ad}{bc-cc}$. Pro $b-c$ hoc eſt pro GC ſcribe k, & æquatio illa fiet $ff = \frac{2d}{k}f + \frac{dd-ad}{kc}$. Et extracta radice $f = \frac{d}{k} \pm \sqrt{\frac{ddc + ddk - adk}{kkc}}$. Invento autem f, æquatio ad Parabolam, *viz.* $y = -\frac{1}{2}a + fx \pm \sqrt{\frac{1}{4}aa + ffbx - fax}$, plene determinatur: cujus itaque conſtructione Parabola etiam determinabitur. Conſtructio autem ejus hujuſmodi eſt. Ipſi BD parallelam age CH occurrentem DG in H. Inter DG ac DH cape mediam proportionalem DK, & ipſi CK parallelam age EI biſecantem AB in E, & occurrentem DG in I. Dein produc IE ad V, ut ſit $EV \cdot EI :: EBq \cdot DIq - EBq$, & erit V vertex, VE diameter, & $\frac{BEq}{VE}$ latus rectum Parabolæ quæſitæ.

PROB. LV.

Conicam ſectionem per data quinque puncta deſcribere.

SInt puncta iſta A, B, C, D, E. Junge AC, BE ſe mutuo ſecantes in H. Age DI parallelam BE, & occurrentem AC in I. Item EK parallelam

lam AC, & occurrentem DI productæ in K. Produc ID ad F, & EK ad G; ſut ſit AHC · BHE :: AIC · FID :: EKG · FKD, & erunt puncta F ac G in conica ſectione, ut notum eſt. Hoc tamen obſervare debebis, quod ſi punctum H cadit inter puncta omnia A, C & B, E, vel extra ea omnia, punctum I cadere debebit vel inter puncta omnia A, C & F, D, vel extra ea omnia; & punctum K inter omnia D, F & E, G, vel extra ea omnia. At ſi punctum H cadit inter duo puncta A, C, & extra alia duo B, E vel inter illa duo B, E, & extra altera duo A, C, debebit punctum I cadere inter duo punctorum A, C & F, D, & extra alia duo eorum; & ſimiliter punctum K debebit cadere inter duo punctorum D, F & E, G, & extra alia duo eorum: Id quod fiet capiendo IF, KG ad hanc vel illam partem punctorum I, K, pro exigentia problematis. Inventis punctis F ac G, biſeca AC, EG in N & O; item BE, FD in L & M. Junge NO, LM ſe mutuo ſecantes in R; & erunt LM & NO diametri conicæ ſectionis, R centrum ejus, & BL, FM ordinatim applicatæ ad diametrum LM. Produc LM hinc inde ſi opus eſt ad P & Q ita ut ſit $BL^q \cdot FM^q$ :: PLQ · PMQ, & erunt P & Q vertices Conicæ ſectionis & PQ latus tranſverſum. Fac PLQ · LB^q:: PQ · T. Et erit T latus rectum. Quibus cognitis cognoſcitur Figura.

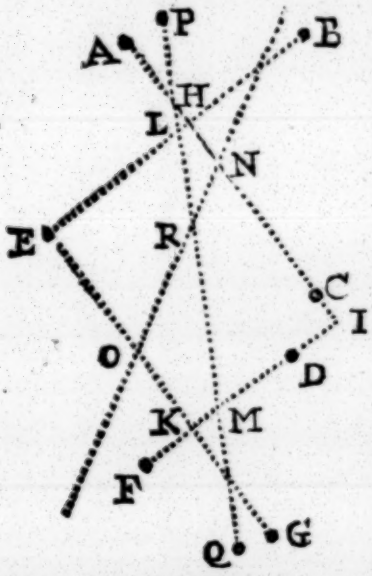

Reſtat

Reſtat tantum ut doceamus quomodo LM hinc inde producenda ſit ad P & Q ita ut fiat $BL^q \cdot FM^q :: PLQ \cdot PMQ$. Nempe PLQ ſive PL×LQ eſt PR−LR×PR+LR, nam PL eſt PR−LR, & LQ eſt RQ+LR ſeu PR+LR. Porro PR−LR×PR+LR multiplicando fit $PR^q - LR^q$. Et ad eundem modum PMQ eſt PR+RM×PR−RM, ſeu $PR^q - RM^q$. Ergo $BL^q \cdot FM^q :: PR^q - LR^q \cdot PR^q - RM^q$, & dividendo $BL^q - FM^q . FM^q :: RM^q - LR^q . PR^q - RM^q$. Quamobrem cum dentur $BL^q - FM^q$, FM^q, & $RM^q - LR^q$ dabitur $PR^q - RM^q$. Adde datum RM^q, & dabitur ſumma PR^q, adeoque & latus ejus PR, cui QR æqualis eſt.

PROB. LVI.

Conicam ſectionem deſcribere quæ tranſibit per quatuor data puncta, & in uno iſtorum punctorum continget rectam poſitione datam.

SInt puncta quatuor data A, B, C, D, & recta poſitione data AE, quam conica ſectio contingat in puncto A. Junge duo quævis puncta DC, & DC, producta ſi opus eſt, occurrat tangenti in E. Per quartum punctum B ipſi DC age parallelam BF, quæ occurrat eidem tangenti in F. Item tangenti parallelam

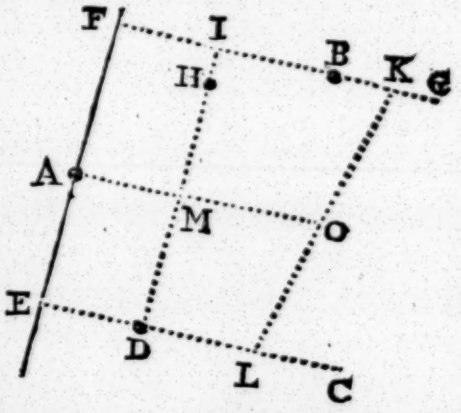

rallelam age DI, quæ occurrat ipſi BF in I. In FB, DI, ſi opus eſt productis, cape FG, HI ejus longitudinis ut ſit AEq . CED :: AFq . BFG :: DIH . BIG. Et erunt puncta G & H in Conica ſectione, ut notum eſt: ſi modo capias FG, IH ad legitimas partes punctorum F & I, juxta regulam in ſuperiore Problemate traditam. Biſeca BG, DC, DH in K, L & M. Junge KL, AM ſe mutuo ſecantes in O, & erit O centrum, A vertex, & HM ordinatim applicata ad ſemidiametrum AO. Quibus cognitis cognoſcitur figura.

PROB. LVII.

Conicam ſectionem deſcribere quæ tranſibit per tria data puncta, & in duobus iſtorum punctorum continget rectas poſitione datas.

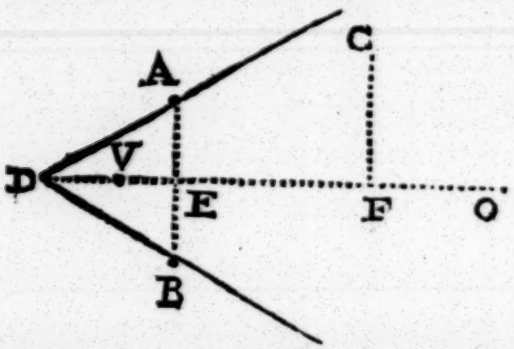

SInt puncta illa data A, B, C, Tangentes AD, BD ad puncta A & B, D communis interſectio tangentium. Biſeca AB in E. Age DE, & produc eam donec in F occurrat CF actæ parallelæ AB: & erit DF diameter, & AE, CF ordinatim applicatæ ad diametrum. Produc DF ad O, & in DO cape OV mediam proportionalem inter DO & EO,

ea

ea lege ut ſit etiam $AE^q \cdot CF^q :: VE \times \overline{VO+OE}.$ $VF \times \overline{VO+OF}$: & erit V vertex, & O centrum Figuræ. Quibus cognitis Figura ſimul cognoſcitur. Eſt autem $VE = VO - OE$, adeoque $VE \times \overline{VO+OE} = \overline{VO-OE} \times \overline{VO+OE} = VO^q - OE^q$. Præterea quia VO media proportionalis eſt inter DO & EO erit $VO^q = DOE$, adeoque $VO^q - OE^q = DOE - OE^q = DEO$. Et ſimili argumento erit $VF \times \overline{VO+OF} = VO^q - OF^q = DOE - OF^q$. Ergo $AE^q \cdot CF^q ::$ $DEO \cdot DOE - OF^q$. Eſt $OF^q = EO^q - 2FEO + FE^q$. Adeoque $DOE - OF^q = DOE - OE^q + 2FEO - FE^q = DEO + 2FEO - FE^q$. Et $AE^q \cdot CF^q :: DEO \cdot DEO + 2FEO - FE^q ::$ $DE \cdot DE + 2FE - \frac{FE^q}{EO}$. Datur ergo $DE + 2FE - \frac{FE^q}{EO}$. Auſer hoc de dato $DE + 2FE$, & reſtabit $\frac{FE^q}{EO}$ datum. Sit illud N; & erit $\frac{FE^q}{N} = EO$, adeoque dabitur EO. Dato autem EO ſimul datur VO medium proportionale inter DO & EO.

Hoc modo per Theoremata quædam Apollonii ſatis expedite reſolvuntur hæc problemata: quæ tamen ſine iſtis Theorematibus per Algebram ſolam reſolvi poſſent. Ut ſi proponatur primum trium noviſſimorum Problematum: ſint puncta quinque data A, B, C, D, E, per quæ Conica ſectio tranſire debet. Junge duo quævis AC, & alia duo BE rectis ſe ſecantibus in H. Ipſi BE parallelem age DI occurrentem AC in I: ut & aliam quamvis rectam KL occurrentem AC in K, & conicæ ſectioni in L. Et finge Conicam ſectionem datam eſſe, ita ut cognito puncto K ſimul cog-

noſcatur punctum L. Et poſito AK=x & KL=y, ad exprimendam relationem inter x & y, aſſume

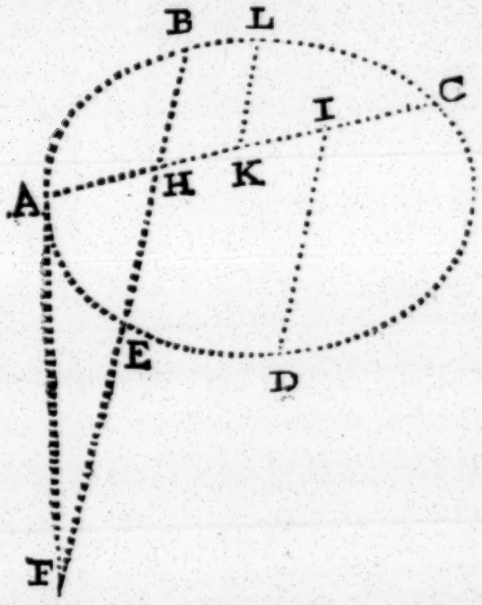

quamvis æquationem quæ Conicas ſectiones generaliter exprimit, puta hanc $a+bx+cxx+dy+exy+yy=0$, ubi a, b, c, d, e denotant quantitates determinatas cum ſignis ſuis, x vero & y quantitates indeterminatas. Si jam quantitates determinatas a, b, c, d, e invenire poſſumus, habebimus Conicam ſectionem. Fingamus ergo punctum L ſucceſſive incidere in puncta A, C, B, E, D, & videamus quid inde ſequetur. Si ergo punctum L incidit in punctum A, erit in eo caſu AK & KL, hoc eſt x & y nihil. Proinde æquationis omnes termini præter à evaneſcent, & reſtabit $a=0$. Quare delendum eſt a in æquatione illa, & cæteri termini $bx+cxx+dy+exy+yy$ erunt $=0$. Porro ſi L incidit in C erit AK ſeu x = AC, & LK ſeu $y=0$. Pone ergo AC=f, & ſubſtituendo f pro x, & 0 pro y æquatio ad curvam $bx+cxx+dy+exy$

$+exy+yy=0$, evadet $bf+cff=0$, ſeu $b=-cf$. Et in æquatione illa ſcripto $-cf$ pro b evadet $-cfx+cxx+dy+exy+yy=0$. Adhæc ſi punctum L incidit in punctum B, erit AK ſeu $x=$AH, & KL ſeu $y=$BH. Pone ergo AH $=g$ & BH $=h$, & perinde ſcribe g pro x & h pro y, & æquatio $-cfx+cxx$, &c. evadet $-cfg+cgg+dh+egh+hh=0$. Quod ſi punctum L incidit in E erit AK=AH ſeu $x=g$, & KL ſeu $y=$HE. Pro HE ergo ſcribe $-k$ cum ſigno negativo quia HE jacet ad contrarias partes lineæ AC, & ſubſtituendo g pro x & $-k$ pro y, æquatio $-cfx+cxx$, &c. evadet $-cfx+cgg-dk-egk+kk=0$. Auſer hoc de ſuperiori æquatione $-cfg+cgg+dh+egh+hh$, & reſtabit $dh+egh+hh+dk+egk-kk=0$. Divide hoc per $h+k$, & fiet $d+eg+h-k=0$. Hoc ductum in h aufer de $-cfg+cgg+dh+egh+hh=0$, & reſtabit $-cfg+cgg+hk=0$, ſeu $\frac{hk}{-gg+fg}=c$. Denique ſi punctum L incidit in punctum D, erit AK ſeu $x=$AI, & KL ſeu $y=$ID. Quare pro AI ſcribe m & pro ID n, & perinde pro x & y ſubſtitue m & n, & æquatio $-cfx+cxx$, &c. evadet $-cfm+cmm+dn+emn+nn=0$. Hoc divide per n & fiet $\frac{-cfm+cmm}{n}+d+em+n=0$. Auſer $d+eg+h-k=0$, & reſtabit $\frac{-cfm+cmm}{n}+em-eg+n-h+k=0$. Sive $\frac{cmm-cfm}{n}+n-h+k=eg-em$. Jam vero ob data puncta A, B, C, D, E dantur AC, AH, AI, BH, EH, DI, hoc eſt f, g, m, h, k, n. Atque adeo per æquationem $\frac{hk}{fg-gg}=c$ datur c. Dato autem c, per æquationem

tionem $\frac{cmm-cfm}{n}+n-b+k=eg-em$ datur $eg-em$. Divide hoc datum per datum $g-m$, & emerget datum e. Quibus inventis æquatio $d+eg+b-k=0$, ſeu $d=k-b-eg$ dabit d. Et his cognitis ſimul determinatur æquatio ad quæſitam Conicam ſectionem $cfx=cxx+dy+exy+yy$. Et ex ea æquatione per methodum Carteſii determinabitur Conica ſectio.

Quod ſi quatuor A, B, C, E, & poſitio rectæ AF quæ tangit Conicam ſectionem ad unum iſtorum punctorum A daretur, poſſet Conica ſectio ſic facilius determinari. Inventis ut ſupra æquationibus $cfx=cxx+dy+exy+yy$, $d=k-b-eg$, & $c=\frac{bk}{fg-gg}$, concipe tangentem AF occurrere rectæ EH in F, dein punctum L moveri per perimetrum figuræ CDE donec incidat in punctum A: & ultima ratio ipſius LK ad AK erit ratio FH ad AH, ut contemplanti figuram conſtare poteſt. Dic vero $FH=p$, & in hoc caſu ubi LK eſt ad AK in ultima ratione erit $p\cdot g::y,x$, ſive $\frac{gy}{p}=x$. Quare pro x in æquatione $cfx=cxx+dy+exy+yy$, ſcribe $\frac{gy}{p}$, & orietur $\frac{cfgy}{p}=\frac{cggyy}{pp}+dy+\frac{egyy}{p}+yy$. Divide omnia per y & emerget $\frac{cfg}{p}=\frac{cggy}{pp}+d+\frac{egy}{p}+y$. Jam quia ſupponitur punctum L incidere in punctum A, adeoque KL ſeu y infinite parvum vel nihil eſſe, dele terminos qui per y multiplicantur, & reſtabit $\frac{cfg}{p}=d$. Quare fac $\frac{bk}{fg-gg}=c$, dein

dein $\frac{cfg}{p} = d$, denique $\frac{k-b-d}{g} = e$, & inventis c, d & e, æquatio $cfx = cxx + dy + exy + yy$ determinabit conicam ſectionem.

Si denique tria tantum puncta A, B, C dentur, una cum poſitione duarum rectarum AT, CT quæ tangunt Conicam ſectionem in duobus iſtorum punctorum A & C, obtinebitur ut ſupra ad Conicam ſectionem æquatio hæc $cfx = cxx + dy + exy + yy$.

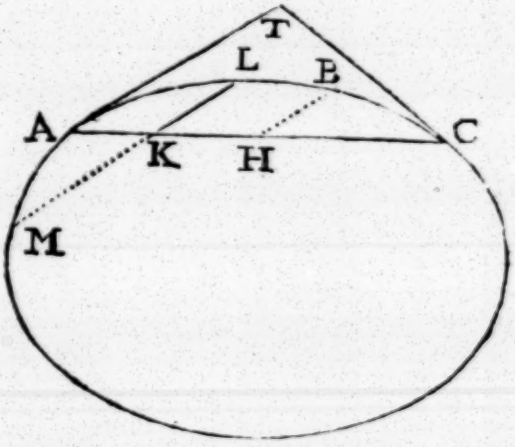

Deinde ſi ſupponatur ordinatam KL parallelam eſſe tangenti AT, & concipiatur eam produci donec rurſus occurrat Conicæ ſectioni in M, & lineam illam LM accedere ad tangentem AT donec cum ea conveniat ad A: ultima ratio linearum KL & KM ad invicem erit ratio æqualitatis, ut contemplanti figuram conſtare poteſt. Quamobrem in illo caſu exiſtentibus KL & KM, ſibi invicem æqualibus, hoc eſt duobus valoribus ipſius y (affirmativo ſcilicet KL, & negativo KM) æqualibus, debent æquationis $cfx = cxx + dy + exy + yy$ termini illi in quibus y eſt imparis dimenſionis, hoc eſt termini $dy + exy$ reſpectu termini yy in quo y eſt paris dimenſionis, evaneſcere. Aliter enim duo valores

lores ipſius y, affirmativus & negativus, æquales eſſe non poſſunt. Et in illo quidem caſu AK infinite minor erit quam LK, hoc eſt x quam y, proinde & terminus exy quam terminus yy. Atque adeo infinite minor exiſtens, pro nihilo habendus erit. At terminus dy reſpectu termini yy, non evaneſcet ut oportet, ſed eo major erit niſi d ſupponatur eſſe nihil. Delendus eſt itaque terminus dy, & ſic reſtabit $cfx = cxx + exy + yy$, æquatio ad conicam ſectionem. Concipiatur jam tangentes AT, CT ſibi mutuo occurrere in T, & punctum L accedere ad punctum C donec in illud incidat. Et ultima ratio ipſius KL ad KC erit AT ad AC. KL erat y; AK, x; & AC, f; atque adeo KC, $f - x$. Dic AT $= g$, & ultima ratio y ad $f - x$, erit ea quæ eſt g ad f. Æquatio $cfx = cxx + exy + yy$, ſubducto utrobique cxx fit $cfx - cxx = exy + yy$, hoc eſt, $f - x$ in $cx = y$ in $ex + y$. Ergo eſt $y \cdot f - x :: cx \cdot ex + y$, adeoque $g \cdot f :: cx \cdot ex + y$. At puncto L incidente in C, fit y nihil. Ergo $g \cdot f :: cx \cdot ex$. Divide poſteriorem rationem per x, & evadet $g \cdot f :: c \cdot e$, & $\frac{cf}{g} = e$. Quare ſi in æquatione $cfx = cxx + exy + yy$, ſcribas $\frac{cf}{g}$ pro e, fiet $cfx = cxx + \frac{cf}{g} xy + yy$, æquatio ad conicam ſectionem. Denique ipſi KL ſeu AT à dato puncto B per quod Conica ſectio tranſire debet age parallelam BH occurrentem AC in H, & concipiendo LK accedere ad BH donec cum ea coincidat, in eo caſu erit AH $= x$, & BH $= y$. Dic ergo datam AH $= m$, & datam BH $= n$, & perinde pro x & y in æquatione $cfx = cxx + \frac{cf}{g} xy + yy$, ſcribe m & n, & orietur

tur $cfm = cmm + \frac{cf}{g}mn + nn$. Auſer utrobique $cmm + \frac{cf}{g}mn$, & fiet $cfm - cmm - \frac{cf}{g}mn = nn$. Pone $f - m - \frac{fn}{g} = s$, & erit $csm = nn$. Divide utramque partem æquationis per sm, & orietur $c = \frac{nn}{sm}$. Invento autem c, determinata habetur æquatio ad Conicam ſectionem $cfx = cxx + \frac{cf}{g}xy + yy$. Et inde per methodum Carteſii Conica ſectio datur & deſcribi poteſt.

PROB. LVIII.

Dato globo A, poſitione parietis DE, & centri globi B à pariete diſtantia BD; invenire molem globi B ea lege ut in ſpatiis liberis, & vi gravitatis deſtitutis, ſi globus A, cujus centrum in linea BD, quæ ad parietem perpendicularis eſt, ultra B producta conſiſtit, uniformi cum motu verſus D feratur donec is impingat in alterum quieſcentem globam B; globus iſte B poſtquam reflectitur à pariete, denuo occurrat globo A in dato puncto C.

SIT globi A celeritas ante reflexionem a & erit per PROB. XII. p. 91. celeritas globi A poſt reflexionem $= \frac{aA - aB}{A + B}$, & celeritas globi B poſt

refle-

reflexionem $= \frac{2aA}{A+B}$. Ergo celeritas globi A ad celeritatem globi B eſt ut $A-B$ ad $2A$. In GD cape $gD = GH$ diametro nempe globi B, &

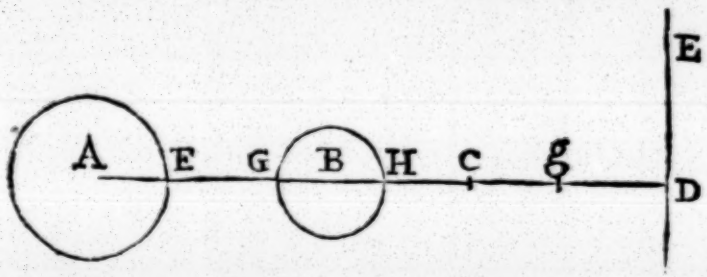

celeritates iſtæ erunt ut GC ad $Gg + gC$. Nam ubi Globus A impegit in globum B, punctum G quod in ſuperficie globi B exiſtens movetur in linea AD, perget per ſpatium Gg antequam globus ille B impinget in parietem, & per ſpatium gC poſtquam à pariete reflectitur; hoc eſt per totum ſpatium $Gg + gC$, in eodem tempore quo globi A punctum F perget per ſpatium GC, eo ut globus uterque rurſus conveniant & in ſe mutuo impingant in puncto dato C. Quamobrem cum dentur intervalla BC & CD, dic $BC = m$, $BD + CD = n$, & $BG = x$, & erit $GC = m + x$, & $Gg + gC = GD + DC - 2gD = GB + BD + DC - 2GH = x + n - 4x$, ſeu $= n - 3x$. Supra erat $A-B$ ad $2A$ ut celeritas globi A ad celeritatem globi B, & celeritas globi A ad celeritatem globi B ut GC ad $Gg + gC$, adeoque $A-B$ ad $2A$ ut GC ad $Gg + gC$, ergo cum ſit $GC = m + x$, & $Gg + gC = n - 3x$, erit $A-B$ ad $2A$ ſicut $m + x$ ad $n - 3x$. Porro globus A eſt ad globum B ut cubus radii ejus AF ad cubum radii alterius GB, hoc eſt ſi ponas radium AF eſſe s, ut s^3 ad x^3. Ergo $s^3 - x^3 \cdot 2s^3 (:: A-B \cdot 2A) :: m+x \cdot n-3x$. Et ductis extremis & mediis in ſe habebitur

debitur æquatio $s^3n - 3s^3x - nx^3 + 3x^4 = 2ms^3 + 2xs^3$. Et per reductionem $3x^4 - nx^3 - 5s^3x + s^3n - 2s^3m = 0$. Cujus æquationis conſtructione dabitur globi B ſemidiameter x; quo dato datur etiam Globus ille. Q. E. F. Nota vero quod ubi punctum C jacet ad contrarias partes globi B, debet ſignum quantitatis $2m$ mutari, & ſcribi $3x^4 - nx^3 - 5s^3x + s^3n + 2s^3m = 0$.

Si datus eſſet Globus B & quæreretur globus A ea lege ut globi duo poſt reflexionem convenirent in C, quæſtio foret facilior. Nempe in inventa æquatione noviſſima ſupponendum eſſet x dari & s quæri. Qua ratione per debitam reductionem illius æquationis, tranſlatis terminis $-5s^3x + s^3n - 2s^3m$ ad æquationis partem contrariam ac diviſa utraque parte per $5x - n + 2m$, emergeret $\frac{3x^4 - nx^3}{5x - n + 2m} = s^3$. Ubi per ſolam extractionem radicis cubicæ obtinebitur s.

Quod ſi dato Globo utroque quæreretur punctum C in quo poſt reflexionem ambo in ſe mutuo impingerent: eadem æquatio per debitam reductionem daret $m = \frac{1}{2}n - \frac{5}{2}x + \frac{3x^4 - x^3n}{2s^3}$, hoc eſt $BC = \frac{1}{2}Hg + \frac{1}{2}gC - \frac{B}{2A} \times \overline{HD + DC}$. Nam ſupra erat $n - 3x = Gg + gC$. Unde ſi auferas $2x$ ſeu GH reſtabit $n - 5x = Hg + gC$. Cujus dimidium eſt, $\frac{1}{2}n - \frac{5}{2}x = \frac{1}{2}Hg + \frac{1}{2}gC$. Porro de n ſeu BD + CD aufer x ſeu BH, & reſtabit $n - x$ ſeu HD + CD. Unde cum ſit $\frac{x^3}{2s^3} = \frac{B}{2A}$ erit

x^3

$\frac{x^3}{2s^3} \times \overline{n-x}$, ſeu $\frac{nx^3-x^4}{2s^3} = \frac{B}{2A} \times \overline{HD+CD}$. Et ſignis mutatis $\frac{x^4-nx^3}{2s^3} = -\frac{B}{2A} \times \overline{HD+CD}$.

PROB. LIX.

Si globi duo A & B tenui jungantur filo PQ, & pendente globo B à globo A, ſi demittatur globus A, ita ut globus uterque ſimul ſola gravitatis vi in eadem linea perpendiculari PQ cadere incipiat; dein globus inferior B, poſtquam à fundo ſeu plano horizontali FG ſurſum reflectitur, ſuperiori deciaenti globo A occurrat in puncto quodam D: ex data fili longitudine PQ, & puncti illius D à fundo diſtantia DF, invenire altitudinem PF, à qua globus ſuperior A ad hunc effectum demitti debet.

SIT fili PQ longitudo *a*. In perpendiculo PQRF ab F ſurſum cape FE æqualem globi inferioris diametro QR, ita ut cum globi illius punctum infimum R incidit in fundum ad F, punctum ejus ſupremum Q occupet locum E; ſitque ED diſtantia per quam globus ille poſtquam à fundo reflectitur aſcendendo tranſit antequam globo ſuperiori decidenti occurrat in puncto D. Igitur ob datam puncti D à fundo diſtantiam DF, globique inferioris diametrum EF, dabitur eorum differentia DE. Sit ea $= b$. Sitque altitudo per quam globus ille inferior antequam impingit in fundum cadendo deſcribit RF vel QE $= x$, ſiquidem

dem ea ignoretur. Et invento x ſi eidem addantur EF & PQ habebitur altitudo PF, à qua globus ſuperior ad effectum deſideratum demitti debet.

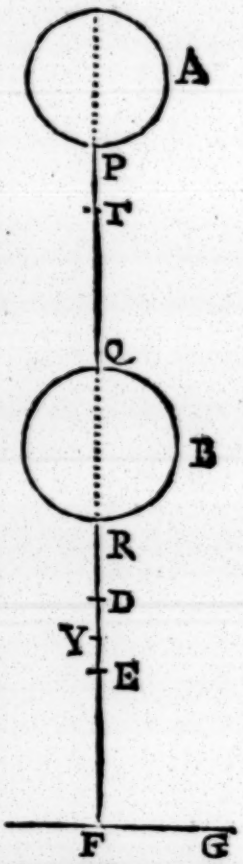

Cum igitur ſit PQ $= a$, & QE $= x$, erit PE $= a + x$. Auferr DE ſeu b, & reſtabit PD $= a + x - b$. Eſt autem tempus deſcenſus globi A ut radix ſpatii cadendo deſcripti ſeu $\sqrt{a + x - b}$, & tempus deſcenſus globi alterius B ut radix ſpatii cadendo deſcripti, ſeu $\sqrt{x}$, & tempus aſcenſus ejuſdem ut differentia radicis illius & radicis ſpatii quod cadendo tantum à Q ad D deſcriberetur. Nam hæc differentia eſt ut tempus deſcenſus à D ad E, quod æquale eſt tempori aſcenſus ab E ad D. Eſt autem differentia illa $\sqrt{x} - \sqrt{x - b}$. Unde tempus deſcenſus & aſcenſus conjunctim erit ut $2\sqrt{x} - \sqrt{x - b}$. Quamobrem cum hoc tempus æquetur tempori deſcenſus globi ſuperioris erit $\sqrt{a + x - b} = 2\sqrt{x} - \sqrt{x - b}$. Cujus æquationis partibus quadratis habebitur $a + x - b = 5x - b - 4\sqrt{xx - bx}$, ſeu $a = 4x - 4\sqrt{xx - bx}$, & ordinata æquatione $4x - a = 4\sqrt{xx - bx}$. Cujus partes iterum quadrando oritur $16xx - 8ax + aa = 16xx - 16bx$, ſeu $aa = 8ax - 16bx$. Et diviſis omnibus per $8a - 16b$, fiet $\frac{aa}{8a - 16b} = x$. Fac igitur ut $8a - 16b$ ad a ita a ad x, & habebitur x ſeu QE. Q. E. I.

Quod ſi ex dato QE quæreretur fili longitudo PQ ſeu a: eadem æquatio $aa = 8ax - 16bx$ extrahendo affectam radicem quadraticam daret $a = 4x - \sqrt{16xx - 16bx}$. Id eſt ſi ſumas QY mediam proportionalem inter QD & QE, erit PQ = 4EY. Nam media illa proportionalis erit $\sqrt{x \times x - b}$, ſeu $\sqrt{xx - bx}$ quod ſubductum de x, ſeu QE relinquit EY, cujus quadruplum eſt $4x - 4\sqrt{xx - bx}$.

Sin vero ex datis tum QE ſeu x tum fili longitudine PQ ſeu a, quæreretur punctum D in quo globus ſuperior in inferiorem incidit; puncti illius à dato puncto E diſtantia DE ſeu b, è præcedente æquatione $aa = 8ax - 16bx$, eruetur transferendo aa & $16bx$ ad æquationis partes contrarias cum ſignis mutatis, & omnia dividendo per $16x$. Orietur enim $\frac{8ax - aa}{16x} = b$. Fac igitur ut $16x$, ad $8x - a$ ita a ad b, & habebitur b ſeu DE.

Hactenus ſuppoſui globos tenui filo connexos ſimul dimitti. Quod ſi nullo connexi filo diverſis temporibus dimittantur, ita ut globus ſuperior A verbi gratia prius dimiſſus, deſcenderit per ſpatium PT antequam globus alter incipiat cadere, & ex datis diſtantiis PT, PQ ac DE quæratur altitudo PF à qua globus ſuperior dimitti debet ea lege ut in inferiorem incidat ad punctum D: ſit PQ = a, DE = b, PT = c, & QE = x, & erit PD = $a + x - b$ ut ſupra. Et tempora quibus globus ſuperior cadendo deſcribat ſpatia PT ac TD, & globus inferior prius cadendo dein reaſcendendo deſcribat ſummam ſpatiorum QE + ED erunt ut $\sqrt{PT}$, $\sqrt{PD} - \sqrt{PT}$, & $2\sqrt{QE} - \sqrt{QD}$ hoc eſt ut $\sqrt{c}$, $\sqrt{a + x - b} - \sqrt{c}$, & $2\sqrt{x} - \sqrt{x - b}$.

At

At ultima duo tempora, propterea quod ſpatia TD, & QE + ED ſimul deſcribuntur, æqualia ſunt. Ergo $\sqrt{a+x}-b-\sqrt{c}=2\sqrt{x}-\sqrt{x-b}$. Et partibus quadratis $a+c-2\sqrt{ca+cx}-cb=4x-4\sqrt{xx-bx}$. Pone $a+c=e$, & $a-b=f$, & erit per debitam reductionem $4x-e+2\sqrt{cf+cx}=4\sqrt{xx-bx}$, & partibus quadratis $ee-8ex+16xx+4cf+4cx+16x-4e\sqrt{cf+cx}=16xx-16bx$. Ac deletis utrobique $16xx$ & pro $ee+4cf$ ſcripto m nec non pro $8e-16b-4c$ ſcripto n, habebitur per debitam reductionē $16x-4e\sqrt{cf+cx}=nx-m$. Et partibus quadratis $256cfxx+256cx^3-128cefx-128cexx+16ceef+16ceex=nnxx-2mnx+mm$. Et ordinata æquatione $256cx^3-128cexx+256cf-nn$ $-128cef+16cee\ x\ +6ceef-mm+2mn=0$. Cujus æquationis conſtructione dabitur x ſeu QE, cui ſi addas datas diſtantias PQ, & EF habebitur altitudo PF quam oportuit invenire.

PROB. LX.

Si globi duo quieſcentes ſuperior A, & inferior B diverſis temporibus dimittantur; & globus inferior eo temporis momento cadere incipiat ubi ſuperior cadendo jam deſcripſit ſpatium PT; invenire loca α, β quæ globi illi cadentes occupabunt ubi eorum intervallum $\varpi\chi$ dato æquale eſt.

CUM dentur diſtantiæ PT, PQ, & $\varpi\chi$ dic primam a, ſecundam b, tertiam c, & pro $P\varpi$ ſeu

ſpatio quod globus ſuperior antequam pervenit ad locum quæſitum α cadendo deſcribit ponatur x.

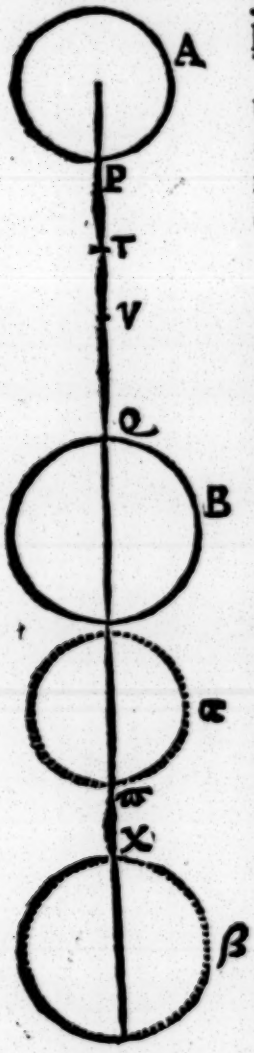

Jam tempora quibus globus ſuperior deſcribit ſpatia PT, $P\pi$, $T\pi$, & inferior ſpatium $Q\chi$ ſunt ut $\sqrt{PT}$, $\sqrt{P\pi}$, $\sqrt{P\pi}-\sqrt{PT}$, & $\sqrt{Q\chi}$. Quorum temporum poſteriora duo, eo quod globi cadendo ſimul deſcribant ſpatia $T\pi$ & $Q\chi$, ſunt æqualia. Unde & $\sqrt{P\pi}-\sqrt{PT}$ æquale erit $\sqrt{Q\chi}$. Erat $P\pi = x$, & $PT = a$, & ad $P\pi$ addendo $\pi\chi$ ſeu c & à ſumma auferendo PQ ſeu b habebitur $Q\chi = x + c - b$. Quamobrem his ſubſtitutis fiet $\sqrt{x} - \sqrt{a} = \sqrt{x + c - b}$. Et æquationis partibus quadratis orietur $x + a - 2\sqrt{ax} = x + c - b$. Ac deleto utrobique x, & ordinata æquatione habebitur $a + b - c = 2\sqrt{ax}$. Et partibus quadratis erit quadratum de $a + b - c$ æquale $4ax$, & quadratum illud diviſum per $4a$ æquale x, ſeu $4a$ ad $a + b - c$ ſicut $a + b - c$ ad x. Ex invento autem x ſeu $P\pi$ datur globi ſuperioris decidentis locus quæſitus α. Et per locorum diſtantiam ſimul datur etiam locus inferioris β.

Et hinc ſi punctum quæratur ubi globus ſuperior cadendo tandem impinget in inferiorem; ponendo diſtantiam $\pi\chi$ nullam eſſe ſeu delendo c, dic

dic $4a$ ad $a+b$ ut $a+b$ ad x, ſeu $P\pi$, & punctum π erit quod quæris.

Et viciſſim ſi detur punctum illud π vel x in quo globus ſuperior incidit in inferiorem, & quæratur locus T quem ſuperioris globi decidentis punctum imum P tunc occupabat cum globus inferior incipiebat cadere: quoniam eſt $4a$ ad $a+b$ ut $a+b$ ad x, ſeu ductis extremis & mediis in ſe $4ax = aa + 2ab + bb$, & per æquationis debitam ordinationem $aa = 4ax - 2ab - bb$; extrahe radicem quadraticam & proveniet $a = 2x - b - 2\sqrt{xx - bx}$. Cape ergo $V\pi$ mediam proportionalem inter $P\pi$ & $Q\pi$, & verſus V cape $VT = VQ$, & erit T punctum quod quæris. Nam $V\pi$ erit $= \sqrt{P\pi \times Q\pi}$, hoc eſt $= \sqrt{x \times x - b}$ ſeu $= \sqrt{xx - bx}$: cujus duplum ſubductum de $2x - b$, ſeu de $2P\pi - PQ$, hoc eſt de $PQ + 2Q\pi$ relinquit $PQ - 2VQ$ ſeu $PV - VQ$, hoc eſt PT.

Si denique globorum, poſtquam ſuperior incidit in inferiorem, & impetu in ſe invicem facto inferior acceleratur, ſuperior retardatur, deſiderantur loci ubi inter cadendum diſtantiam datæ rectæ æqualem acquirent: Quærendus erit primo locus ubi ſuperior impingit in inferiorem; dein ex cognitis tum magnitudinibus globorum tum eorum ubi in ſe impingunt celeritatibus inveniendæ ſunt celeritates quas proxime poſt reflexionem habebunt, idque per modum PROB. XII. pag. 91. Poſtea quærenda ſunt loca ſumma ad quæ globi celeritatibus hiſce ſi ſurſum ferantur aſcenderent, & inde cognoſcentur ſpatia quæ globi datis temporibus poſt reflexionem cadendo deſcribent, ut & differentia ſpatiorum: & viciſſim ex aſſumpta illa differentia, per Analyſin regredietur ad ipſa ſpatia cadendo deſcripta.

Ut ſi globus ſuperior incidit in inferiorem ad punctum ϖ, & poſt reflexionem celeritas ſuperioris deorſum tanta ſit, ut ſi ſurſum eſſet aſcendere faceret globum illum per ſpatium ϖN, & inferioris celeritas deorſum tanta eſſet ut, ſi ſurſum eſſet, aſcendere faceret globum illum inferiorem per ſpatium ϖM: tum tempora quibus globus ſuperior viciſſim deſcenderet per ſpatia Nϖ, NG, & inferior per ſpatia Mϖ, MH, forent ut √Nϖ, √NG, √Mϖ, √MH, adeoque tempora quibus globus ſuperior conficeret ſpatium ϖG, & inferior ſpatium ϖH, forent ut √NG−√Nϖ, ad √MH−√Mϖ. Pone hæc tempora æqualia eſſe, & erit √NG −√Nϖ=√MH−√Mϖ. Et inſuper cum detur diſtantia GH pone ϖG+GH =ϖH. Et harum duarum æquationum reductione ſolvetur problema. Ut ſi ſit Mϖ=*a*, Nϖ=*b*, GH=*c*, ϖG=*x*: erit juxta poſteriorem æquationem *x*+*c*=ϖH.

M
N
ϖ
G
H

Adde Mϖ fiet MH=*a*+*c*+*x*. Ad ϖG adde Nϖ, & fiet NG=*b*+*x*. Quibus inventis, juxta priorem æquationem erit $\sqrt{b+x}-\sqrt{b}=\sqrt{a+c+x}-\sqrt{a}$. Scribatur *e* pro *a*+*c*, & √*f* pro √*a*−√*b*: & æquatio fiet $\sqrt{b+x}=\sqrt{e+x}+\sqrt{f}$. Et partibus quadratis $b+x=e+x+f+2\sqrt{ef+fx}$, ſeu $b-e-f=2\sqrt{ef+fx}$. Pro *b*−*e*−*f* ſcribe *g*, & fiet $g=2\sqrt{ef+fx}$, & partibus quadratis $gg=4ef+4fx$, & per reductionem $\frac{gg}{4f}-e=x$.

PROB.

PROB. LXI.

Si duo ſint globi A, B quorum ſuperior A ab altitudine G decidens, in alterum inferiorem B à fundo H verſus ſuperiora reſilentem incidat, & hi globi ita per reflexionem ab invicem denuo recedant ut globus A vi reflexionis illius ad altitudinem priorem G redeat, idque eodem tempore quo globus inferior B ad fundum H revertitur; dein globus A rurſus decidat, & in globum B à fundo reſilientem denuo incidat, idque in eodem loco AB ubi prius in ipſum incidebat; & ſic perpetuo globi ab invicem reſiliant rurſuſque ad eundem locum redeant: ex datis globorum magnitudinibus, poſitione fundi & loco G à quo globus ſuperior decidit, invenire locum ubi globi in ſe mutuo impingent.

SIT *e* centrum globi A, & *f* centrum globi B, *d* centrum loci G in quo globus ſuperior in maxima eſt altitudine, *g* centrum loci globi inferioris ubi in fundum impingit, *a* ſemidiameter globi A, *b* ſemidiameter globi B, *c* punctum contactus globorum in ſe mutuo impingentium, & H punctum contactus globi inferioris & fundi. Et celeritas globi A, ubi in globum B impingit, ea erit quæ generatur caſu globi ab altitudine *de*, adeoque eſt ut $\sqrt{de}$. Hac eadem celeritate reflecti debet globus A verſus ſuperiora ut ad locum priorem G redeat. Et globus B eadem celeritate deorſum

orſum reflecti debet qua aſcenderat ut eodem tempore redeat ad fundum quo inde receſſerat. Ut autem hæc duo eveniant, globorum motus inter reflectendum æquales eſſe debent.

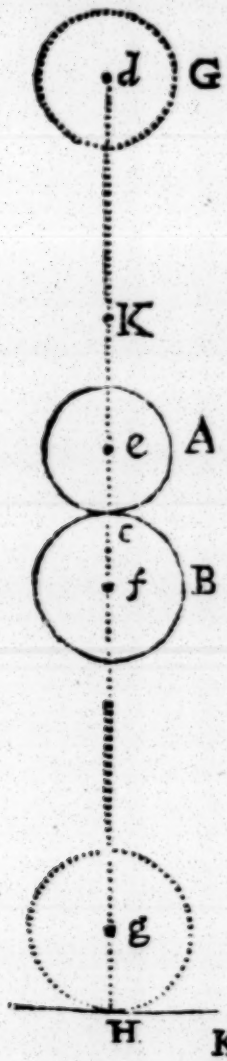

Motus autem ex globorum celeritatibus & magnitudinibus componuntur, adeoque quod fit ex globi unius mole & celeritate æquale erit ei quod fit ex globi alterius mole & celeritate. Unde ſi factum ex unius globi mole & celeritate dividatur per molem alterius globi, habebitur celeritas alterius globi proxime ante & poſt reflexionem, ſeu ſub fine aſcenſus & initio deſcenſus. Erit igitur hæc celeritas ut $\frac{A\sqrt{de}}{B}$, ſeu cum globi ſint ut cubi radiorum, ut $\frac{a^3\sqrt{de}}{b^3}$. Ut autem hujus celeritatis quadratum ad quadratum celeritatis globi A proxime ante reflexionem, ita altitudo ad quam globus B hac celeritate, ſi occurſu globi A in eum decidentis non impediretur, aſcenderet, ad altitudinem *ed* à qua globus B deſcendit. Hoc eſt ut $\frac{Aq}{Bq}de$ ad *de* ſeu ut Aq ad Bq vel a^6 ad b^6 ita altitudo illa prior ad x, ſi modo pro altitudine poſteriore *ed* ponatur x. Ergo hæc altitudo, ad quam nimirum B ſi non impediretur aſcenderet, eſt $\frac{a^6}{b^6}x$.

Sit

Sit ea fK. Ad fK adde fg, ſeu $dH-de-ef-gH$, hoc eſt $p-x$ ſi modo pro dato $dH-ef-gH$ ſcribas p, & x pro incognito de; & habebitur $Kg=\frac{a^6}{b^6}x+p-x$. Unde celeritas globi B ubi decidit à K ad fundum, hoc eſt ubi decidit per ſpatium Kg, quod centrum ejus inter decidendum deſcriberet, erit ut $\sqrt{\frac{a^6}{b^6}x+p-x}$. At globus ille decidit à loco Bcf ad fundum eodem tempore quo globus ſuperior A aſcendit à loco Ace ad ſummam altitudinem d, aut viciſſim deſcendit à d ad locum Ace, & proinde cum gravium cadentium celeritates æqualibus temporibus æqualiter augeantur, celeritas globi B deſcendendo ad fundum tantum augebitur quanta eſt celeritas tota quam globus A eodem tempore cadendo à d ad e acquirat vel aſcendendo ab e ad d amittat. Ad celeritatem itaque quam globus B habet in loco Bcf adde celeritatem quam globus A habet in loco Ace, & ſumma, quæ eſt ut $\sqrt{de}+\frac{a^3\sqrt{de}}{b^3}$, ſeu $\sqrt{x}+\frac{a^3}{b^3}\sqrt{x}$, erit celeritas globi B ubi is in fundum incidit. Proinde $\sqrt{x}+\frac{a^3}{b^3}\sqrt{x}$, æquabitur $\sqrt{\frac{a^6}{b^6}x+p-x}$. Pro $\frac{a^3+b^3}{b^3}$ ſcribe $\frac{r}{s}$ & pro $\frac{a^6-b^6}{b^6}$ $\frac{rt}{ss}$ & æquatio illa fiet $\frac{r}{s}\sqrt{x}=\sqrt{\frac{rt}{ss}x+p}$, & partibus quadratis $\frac{rr}{ss}x=\frac{rt}{ss}x+p$. Aufer utrobique $\frac{rt}{ss}x$, duc omnia in ss ac divide per $rr-rt$, & orietur $x=\frac{ssp}{rr-rt}$. Quæ quidem æquatio prodiiſſet ſimplicior

plicior ſi modo aſſumpſiſſem $\frac{p}{s}$ pro $\frac{a^3+b^3}{b^3}$, prodiiſſet enim $\frac{ss}{p-t}=x$. Unde faciendo ut ſit $p-t$ ad s ut s ad x habebitur x ſeu ed; cui ſi addas ec habebitur dc, & punctum c in quo globi in ſe mutuo impingent. Q. E. F.

Atque hactenus varia Evolvi Problemata. In ſcientiis enim addiſcendis proſunt exempla magis quam præcepta. Qua de cauſa in his fuſius expatiatus ſum. Sed & aliqua quæ inter ſcribendum occurrebant immiſcui ſine Algebra ſoluta, ut inſinuarem in problematîs quæ prima fronte difficilia videantur non ſemper ad Algebram recurrendum eſſe. Sed tempus eſt jam æquationum reſolutionem docere. Nam poſtquam Problema ad æquationem deductum eſt, radices illius æquationis quæ quantitates ſunt Problemati ſatisficientes extrahere oportebit.

Quomodo æquationes reſolvendæ ſunt.

POſtquam igitur in Quæſtionis alicujus ſolutione ad æquationem perventum eſt, & æquatio illa debite ordinata eſt & reducta; ubi quantitates quæ pro datis habentur, revera dantur in numeris, pro ipſis ſubſtituendi ſunt numeri illi in æquatione, & habebitur æquatio numeralis, cujus radix extracta tandem ſatisfaciet Quæſtioni. Ut ſi in ſectione anguli in quinque partes æquales ſumendo r pro radio circuli, q pro ſubtenſa complementi anguli propoſiti ad duos rectos, & x pro ſubtenſa complementi quintæ partis anguli illius, perveniſſem ad hanc æquationem $x^5-5rrx^3+5r^4x-r^4q=0$. Ubi in caſu aliquo particulari dantur in numeris radius

radius r, & linea dati anguli complementum ſubtendens q; ut quod radius ſit 10 & ſubtenſa 3; ſubſtituo numeros illos in æquatione pro r & q, & provenit æquatio numeralis $x^5 - 500x^3 + 50000x - 30000 = 0$, cujus radix tandem extracta erit x, ſeu linea complementum quintæ partis anguli illius dati ſubtendens.

De natura radicum æquationis.

Radix vero numerus eſt qui ſi in æquatione pro litera vel ſpecie radicem ſignificante ſubſtituatur, efficiet omnes terminos evaneſcere. Sic æquationis $x^4 - x^3 - 19xx + 49x - 30 = 0$, unitas eſt radix quoniam ſcripta pro x producit $1 - 1 - 19 + 49 - 30$, hoc eſt nihil. Sed æquationis ejuſdem plures eſſe poſſunt radices. Nam ſi in hac eadem æquatione $x^4 - x^3 - 19xx + 49x - 30 = 0$, pro x ſcribas numerum 2, & pro poteſtatibus x ſimiles poteſtates numeri 2, producetur $16 - 8 - 76 + 98 - 30$, hoc eſt nihil. Atque ita ſi pro x ſcribas numerum 3 vel numerum negativum -5, utroque caſu producetur nihil, terminis affirmativis & negativis in hiſce quatuor caſibus ſe mutuo deſtruentibus. Proinde cum numerorum 1, 2, 3, & -5, quilibet ſcriptus in æquatione pro x impleat conditionem ipſius x, efficiendo ut termini omnes æquationis conjunctim æquentur nihilo, erit quilibet eorum radix æquationis.

Et ne mireris eandem æquationem habere poſſe plures radices, ſciendum eſt plures eſſe poſſe ſolutiones ejuſdem Problematis. Ut ſi circulorum duorum datorum quæreretur interſectio: duæ ſunt eorum interſectiones, atque adeo quæſtio admittit duo reſponſa; & perinde æquatio interſectionem determinans habebit duas radices quibus interſectionem utramque determinet, ſi modo nihil in datis ſit quo reſponſum ad unam interſectionem determinetur.

minetur. Sic & ſi arcus APB pars quinta AP inveniенda eſſet, quamvis animum ſorte advertas tantum ad arcum APB, tamen æquatio qua quæſtio ſolvetur determinabit quintam partem arcuum omnium qui terminantur ad puncta A & B: nempe quintam partem arcuũ ASB, APBSAPB. ASBPASB, & APBSAPBSAPB, æque ac quintam partem arcus APB: quæ quintæ partes ſi dividas totam circumferentiam in æquales quinque partes PQ, QR, RS, ST, TP, erunt AT, AQ, ATS, AQR. Quoniam igitur quærendo quintas partes arcuum quos recta AB ſubtendit, ad caſus omnes determinandos circumferentia tota ſecari debet in quinque punctis P, Q, R, S, T, ideo æquatio ad omnes caſus determinandos habebit radices quinque. Nam quintæ partes horum omnium arcuum pendent ab iiſdem datis, & per ejuſdem generis calculum inveniuntur; ita ut in eandem ſemper æquationem incideris ſive quæras quintam partem Arcus APB, ſive quintam partem arcus ASB ſive alterius cujuſvis ex arcubus quintam partem. Unde ſi æquatio qua quinta pars arcus APB determinatur non haberet plures radices quam unam, dum quærendo quintam partem arcus ASB incidimus in eandem illam æquationem, ſequeretur majorem hunc arcum habere eandem quintam partem cum priore qui minor eſt, eo quod ſubtenſa ejus per eandem æquationis radicem exprimitur. In omni igitur problemate neceſſe eſt æquationem qua reſpondetur tot habere radices, quot ſunt quæſitæ quantitatis caſus diverſi ab iiſdem datis pendentes

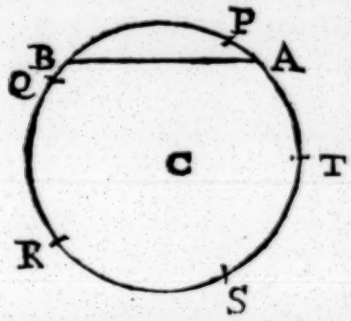

dentes & eadem argumentandi ratione determinandi.

Poteſt vero æquatio tot habere radices quot ſunt dimenſiones ejus, & non plures. Sic æquatio $x^4 - x^3 - 19xx + 49x - 30 = 0$, quatuor habet radices 1, 2, 3, & -5; non autem plures. Nam quilibet ex his numeris ſcriptus in æquatione pro x efficiet terminos omnes ſe mutuo deſtruere ut dictum eſt; præter hos vero nullus eſt numerus cujus ſubſtitutione hoc eveniet. Cæterum numerus & natura radicum ex generatione æquationis optime intelligetur. Ut ſi ſcire vellemus quomodo generetur æquatio cujus radices ſint 1, 2, 3, & -5, ſupponendum erit x ambigue ſignificare uumeros illos, ſeu eſſe $x = 1$, $x = 2$, $x = 3$, & $x = -5$, vel quod perinde eſt, $x - 1 = 0$, $x - 2 = 0$, $x - 3 = 0$, & $x + 5 = 0$: & multiplicando hæc in ſe, prodibit multiplicatione $x - 1$ in $x - 2$, hæc æquatio $xx - 3x + 2 = 0$, quæ duarum eſt dimenſionum ac duas habet radices 1 & 2. Et hujus multiplicatione in $x - 3$ prodibit $x^3 - 6xx + 11x - 6 = 0$, æquatio trium dimenſionum totidemque radicum, quæ iterum multiplicata per $x + 5$ fit $x^4 - x^3 - 19xx + 49x - 30 = 0$, ut ſupra. Cum igitur hæc æquatio generetur ex quatuor factoribus $x - 1$, $x - 2$, $x - 3$, & $x + 5$, in ſe continuo ductis, ubi factorum aliquis nihil eſt, quod ſub omnibus fit nihil erit; ubi vero horum nullus nihil eſt, quod ſub omnibus continetur nihil eſſe non poteſt. Hoc eſt, non poteſt $x^4 - x^3 - 19xx + 49x - 30$, eſſe nihilo æquale ut oportet, niſi his quatuor caſibus ubi eſt $x - 1 = 0$, vel $x - 2 = 0$, vel $x - 3 = 0$, vel denique $x + 5 = 0$, proinde ſoli numeri 1, 2, 3, & -5 valere poſſunt x ſeu radices eſſe æquationis. Et ſimile eſt ratiocinium de omnibus æquationibus. Nam tali mul-

multiplicatione imaginari poſſumus omnes generari, quamvis factores ab invicem ſecernere ſolet eſſe difficillimum, & ipſum eſt quod æquationem reſolvere & radices extrahere. Habitis enim radicibus habentur factores.

Radices vero ſunt duplices, affirmativæ ut in allato exemplo 1, 2, & 3, & negativæ ut -5. Ex his vero aliquæ non raro evadunt impoſſibiles. Sic æquationis $xx - 2ax + bb = 0$, radices duæ quæ ſunt $a + \sqrt{aa - bb}$, & $a - \sqrt{aa - bb}$ reales quidem ſunt ubi aa majus eſt quam bb, at ubi aa minus eſt quam bb, evadunt impoſſibiles eo quod $aa - bb$ tunc evadet negativa quantitas, & negativæ quantitatis radix quadratica eſt impoſſibilis. Omnis enim radix poſſibilis ſive affirmativa ſit, ſive negativa, ſi per ſeipſam multiplicetur, producet quadratum affirmativum: proinde impoſſibilis erit quæ quadratum negativum producere debet. Eodem argumento colligitur æquationem $x^3 - 4xx + 4x - 6 = 0$, unam quidem realem radicem habere quæ eſt 2, duas vero impoſſibiles, $1 + \sqrt{-2}$, & $1 - \sqrt{-2}$. Nam quælibet ex his 2, $1 + \sqrt{-2}$, & $1 - \sqrt{-2}$ ſcripta in æquatione pro x efficiet omnes ejus terminos ſe mutuo deſtruere: ſunt vero $1 + \sqrt{-2}$, & $1 - \sqrt{-2}$ numeri impoſſibiles, eo quod extractionem radicis quadraticæ ex numero negativo -2 præſupponant.

Æquationum vero radices ſæpe impoſſibiles eſſe æquum eſt ne caſus problematum, qui ſæpe impoſſibiles ſunt exhibeant poſſibiles. Ut ſi rectæ & circuli interſectio determinanda eſſet, & pro circuli radio & rectæ à centro ejus diſtantia ponantur literæ duæ; ubi æquatio interſectionem definiens habetur, ſi pro littera deſignante diſtantiam rectæ à centro ponatur numerus minor radio, interſectio

ſectio poſſibilis erit; ſin major, fiet impoſſibilis; & æquationis radices duæ quæ interſectiones duas determinant, debent eſſe perinde poſſibiles vel impoſſibiles ut rem ipſam vere exprimant. Atque ita ſi circulus CDEF, & Ellipſis ACBF ſe mutuo ſecent in punctis C, D, E, F, & ad rectam aliquam

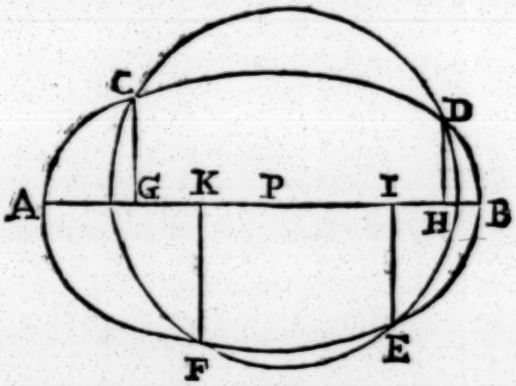

poſitione datam AB, demittantur perpendicula CG, DH, EI, FK, & quærendo longitudinem alicujus è perpendiculis, perveniatur tandem ad æquationem, æquatio illa ubi circulus ſecat Ellipſin in quatuor punctis habebit quatuor radices reales quæ erunt quatuor illa perpendicula. Quod ſi circuli radius manente centro ejus minuatur donec punctis E & F coaleſcentibus circulus tandem tangat Ellipſin, ex radicibus duæ illæ quæ perpendicula EI & FK jam coincidentia exprimunt evadent æquales. Et ſi circulus adhuc minuatur ut Ellipſin in puncto EF ne quidem tangat ſed ſecet tantum in alteris duobus punctis C, D, tunc ex quatuor radicibus duæ illæ quæ perpendicula EI, FK jam facta impoſſibilia exprimebant, fient una cum perpendiculis illis impoſſibiles. Et hoc modo in omnibus æquationibus augendo vel minuendo terminos earum, ex inæqualibus radicibus duæ primo æquales deinde impoſſibiles evadere ſolent. Et

inde

inde fit quod radicum impoſſibilium numerus ſemper ſit par.

Sunt tamen radices æquationum aliquando poſſibiles ubi Schema impoſſibiles exhibet. Sed hoc fit ob limitationem aliquam in Schemate quod ad æquationem nil ſpectat. Ut ſi in ſemicirculo ADB datis diametro AB, & linea inſcripta AD, demiſſoque perpendiculo DC, quærerem diametri ſegmentum AC, foret

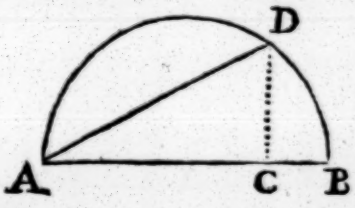

$\frac{AD^q}{AB} = AC$. Et per hanc æquationem AC realis exhibetur quantitas ubi linea inſcripta AD major eſt quam diameter AB, per Schema vero AC tunc evadit impoſſibilis. Nimirum in ſchemate linea AD ſupponitur inſcribi in circulo, atque adeo diametro circuli major eſſe non poteſt; in æquatione vero nihil eſt quod à conditione illa pendeat. Ex hac ſola linearum conditione colligitur æquatio, quod ſint AB, AD, & AC continue proportionales. Et quoniam æquatio non complectitur omnes conditiones ſchematis non neceſſe eſt ut omnium conditionum teneatur limitibus. Quicquid amplius eſt in ſchemate quam in æquatione poteſt illud limitibus arctare, hanc non item. Qua de cauſa ubi æquationes ſunt imparium dimenſionum, adeoque radices omnes impoſſibiles habere non poſſunt; ſchemata quantitatibus à quibus radices omnes pendent ſæpe limites imponunt quos tranſgredi ſervatis ſchematum conditionibus impoſſibile eſt.

Ex radicibus vero quæ reales ſunt, affirmativæ & negativæ ad plagas oppoſitas ſolent tendere.

Sic

Sic in ſchemate penultimo quærendo perpendiculum CG incidetur in æquationem cujus duæ erunt affirmativæ radices CG ac DH à punctis C & D tendentes verſus unam plagam, & duæ negativæ EI & FK, tendentes à punctis E & F verſus plagam oppoſitam. Aut ſi in linea AB ad quam perpendicula demittuntur detur aliquod punctum P, & pars ejus PG à puncto illo dato ad perpendiculorum aliquod CG extendens quæratur, incidemus in æquationem quatuor radicum PG, PH, PI, PK quarum quæſita PG, & quæ à puncto P ad eaſdem partes cum PG tendunt (ut PK) affirmativæ erunt, quæ vero tendunt ad partes contrarias (ut PH, PI) negativæ.

Ubi æquationis radices nullæ impoſſibiles ſunt, numerus radicum affirmativarum & negativarum ex ſignis terminorum æquationis cognoſci poteſt. Tot enim ſunt radices affirmativæ quot ſignorum in continua ſerie mutationes de + in − & − in +; cæteræ negativæ ſunt. Ut in æquatione $x^4 - x^3 - 19xx + 49x - 30 = 0$, ubi terminorum ſigna ſe ſequuntur hoc ordine + − − + − variationes ſecundi − à primo +, quarti + à tertio − & quinti − â quarto +, indicant tres affirmativas eſſe radices, adeoque quartam negativam eſſe. At ubi radices aliquæ impoſſibiles ſunt regula non valet, niſi quatenus impoſſibiles illæ quæ nec negativæ ſunt nec affirmativæ pro ambiguis habeantur. Sic in æquatione $x^3 + pxx + 3ppx - q = 0$, ſigna indicant unam eſſe affirmativam radicem & duas negativas. Finge $x = 2p$ ſeu $x - 2p = 0$, & multiplica æquationem priorem per hanc $x - 2p = 0$, ut una adhuc radix affirmativa addatur prioribus, & prodibit hæc æquatio $x^4 - px^3 + ppxx \overset{-2p^3}{-q} x \overset{}{+2pq}$

$+2pq=0$, quæ habere deberet duas affirmativas ac duas negativas radices, habet tamen, ſi mutationem ſignorum ſpectes, affirmativas quatuor. Sunt ergo duæ impoſſibiles, quæ pro ambiguitate ſua priori caſu negativæ poſteriori affimativæ eſſe videntur.

Verum quot radices impoſſibiles ſunt cognoſci fere poteſt per hanc regulam. Conſtitue ſeriem fractionum quorum denominatores ſunt numeri in hac progreſſione 1, 2, 3, 4, 5, &c. pergendo ad numerum uſque qui eſt dimenſionum æquationis; numeratores vero eadem ſeries numerorum in ordine contrario. Divide unamquamque fractionem poſteriorem per priorem. Fractiones prodeuntes colloca ſuper terminis mediis æquationis. Et ſub quolibet mediorum terminorum, ſi quadratum ejus ductum in fractionem capiti imminentem ſit majus quam rectangulum terminorum utrinque conſiſtentium, colloca ſignum +; ſin minus, ſignum −. Sub primo vero & ultimo termino colloca ſignum +. Et tot erunt radices impoſſibiles quot ſunt in ſubſcriptorum ſignorum ſerie mutationes de + in − & − in +. Ut ſi habeatur æquatio $x^3+pxx+3ppx-q=0$: divido ſeriei hujus $\frac{1}{1}\cdot\frac{2}{2}\cdot\frac{1}{3}$ fractionum ſecundam $\frac{2}{2}$ per primam $\frac{1}{1}$, & tertiam $\frac{1}{3}$ per ſecundam $\frac{2}{2}$, & fractiones prodeuntes $\frac{1}{3}$ & $\frac{1}{3}$ colloco ſuper mediis terminis æquationis ut ſequitur. Dein quoniam quadratum ſecundi termini pxx ductum in imminentem fractionem $\frac{1}{3}$, nimirum $\frac{ppx^4}{3}$ minus eſt quam primi termini x^3, & tertii $3ppx$ rectangulum $3ppx^4$, ſub termino pxx colloco ſignum −. At quia tertii

$$\overset{\quad}{x^3}\ \overset{\frac{1}{3}\cdot}{+pxx}\ +\ 3ppx\ \overset{\frac{1}{3}\cdot}{-q}=0$$
$$+\quad -\quad +\quad +$$

tertii termini $3ppx$ quadratum $9p^4xx$ ductum in imminentem fractionem $\frac{1}{3}$, majus eſt quam nihil, atque adeo multo majus quam ſecundi termini pxx, & quarti $-q$ rectangulum negativum, colloco ſub tertio illo termino ſignum $+$. Dein ſub primo termino x^3 & ultimo $-q$ colloco ſigna $+$. Et ſignorum ſubſcriptorum quæ in hac ſunt ſerie $+-++$ mutationes duæ, una de $+$ in $-$, alia de $-$ in $+$ indicant duas eſſe radices impoſſibiles. Sic & æquatio $x^3-4xx+4x-6=0$, duas habet radices impoſſibiles. Æquatio itē $x^4-6xx-3x-2=0$, duas habet. Nam hæc fractionum ſeries $\frac{1}{4}.\frac{2}{3}.\frac{3}{2}.\frac{4}{1}$ dividendo ſecundam per primam, tertiam per ſecundam, & quartam per tertiam, dat hanc ſeriem $\frac{3}{8}.\frac{4}{9}.\frac{3}{8}$ ſuper mediis æquationis terminis collocandam. Dein ſecundi termini qui hic nihil eſt quadratum ductum in fractionem imminentem $\frac{1}{8}$ producit nihil, quod tamen majus eſt quam rectangulum negativum $-6x^6$ ſub terminis utrinque poſitis x^4 & $-6xx$ contentum. Quare ſub termino illo deficiente ſcribo $+$. In cæteris pergo ut in exemplo ſuperiori; & ſignorum ſubſcriptorum prodit hæc ſeries $+++-+$ ubi duæ mutationes indicant duas radices impoſſibiles. Et ad eundem modum in æquatione $x^5-4x^4+4x^3-2xx-5x-4=0$, deteguntur impoſſibiles duæ.

$$\overset{\frac{1}{3}.\quad\frac{1}{3}.}{x^3-4xx+4x-6=0}$$
$$+\quad+\quad-\quad+$$

$$\overset{\frac{3}{8}\quad\frac{4}{9}\quad\frac{3}{8}}{x^4*-6xx-3x-2=0}$$
$$++\quad+\quad-\quad+$$

$$\overset{\frac{2}{5}.\quad\frac{1}{2}.\quad\frac{1}{2}.\quad\frac{2}{5}.}{x^5-4x^4+4x^3-2xx-5x-4=0}$$
$$+\quad+\quad-\quad+\quad+\quad+$$

Ubi termini duo vel plures ſimul deſunt, ſub primo terminorum deficientium collocandum eſt ſignum $-$, ſub ſecundo ſignum $+$, ſub tertio ſignum

num —, & ſic deinceps, ſemper variando ſigna, niſi quod ſub ultimo terminorum ſimul deficientium ſemper collocandum eſt ſignum + ubi termini deficientibus utrinque proximi habent ſigna contraria. Ut in æquationibus $\overset{+}{x^5} \overset{+}{+ ax^4} \overset{+}{*} \overset{-}{*} \overset{+}{*} \overset{-}{+ a^5} = 0$, & $\overset{+}{x^5} \overset{+}{+ ax^4} \overset{+}{*} \overset{-}{*} \overset{+}{*} \overset{+}{- a^5} = 0$, quarum prior quatuor poſterior duas habet impoſſibiles radices. Sic & æquatio

$$\overset{+}{x^7} \overset{-}{- 2x^6} \overset{+}{+ 3x^5} \overset{-}{- 2x^4} \overset{+}{+ x^3} \overset{-}{*} \overset{+}{*} \overset{+}{- 3} = 0$$

ſex habet impoſſibiles.

Hinc etiam cognoſci poteſt utrum radices impoſſibiles inter affirmativas radices latent an inter negativas. Nam ſigna terminorum ſignis ſubſcriptis variantibus imminentium indicant tot affirmativas eſſe impoſſibiles quot ſunt ipſorum variationes, & tot negativas quot ſunt ipſorum ſucceſſiones ſine variatione. Sic in æquatione $\overset{+}{x^3} \overset{+}{- 4x^4} \overset{-}{+ 4x^3} \overset{+}{- 2xx} \overset{+}{- 5x} \overset{+}{- 4} = 0$ quoniam ſignis infra ſcriptis variantibus + − + quibus radices duæ impoſſibiles indicantur, imminentes termini $-4x^4 + 4x^3 - 2xx$, ſigna habent − + −, quæ per duas variationes indicant duas affirmativas radices; ideo radices duæ impoſſibiles inter affirmativas latebunt. Cum itaque omnium æquationis terminorum ſigna + − + − − − per tres variationes indicant tres eſſe affirmativas radices, & reliquas duas negativas eſſe, & inter affirmativas lateant duæ impoſſibiles, ſequitur æquationis unam eſſe radicem vere affirmativam duas negativas ac duas impoſſibiles. Quod

ſi

ſi æquatio fuiſſet $\overset{+}{x^5} \overset{+}{-4x^4} \overset{-}{-4x^3} \overset{-}{-2xx} \overset{+}{-5x} \overset{+}{-4=0}$ tunc termini ſubſcriptis ſignis prioribus variantibus $+-$ imminentes, nimirum $-4x^4-4x^3$ per ſigna ſua non variantia $--$ & $--$ indicant unam ex negativis radicibus impoſſibilem eſſe; & termini ſignis ſubſcriptis poſterioribus variantibus $-+$ imminentes, nimirum $-2xx-5x$ per ſigna ſua non variantia $--$ & $--$ indicant aliam ex negativis radicibus impoſſibilem eſſe. Quamobrem cum æquationis ſigna $+-----$ per unam variationem indicent unam affirmativam radicem, cæteras quatuor negativas eſſe: ſequitur unam eſſe affirmativam, duas negativas, ac duas impoſſibiles. Atque hæc ita ſe habent ubi non ſunt plures impoſſibiles radices quam per regulam allatam deteguntur. Poſſunt enim plures eſſe, licet id perraro eveniat.

De tranſmutationibus æquationum.

Cæterum æquationis cujuſvis radices omnes affirmativæ in negativas & negativæ in affirmativas mutari poſſunt, idque mutando tantum ſigna terminorum alternorum. Sic æquationis $x^5-4x^4+4x^3-2xx-5x-4=0$, radices tres affirmativæ mutabuntur in negativas, & duæ negativæ in affirmativas mutando tantum ſigna ſecundi quarti & ſexti termini, ut hic fit, $x^5+4x^4+4x^3+2xx-5x+4=0$. Eaſdem habet hæc æquatio radices cum priore niſi quod hic affirmativæ ſunt quæ ibi erant negativæ, & hic negativæ quæ ibi erant affirmativæ; & radices duæ impoſſibiles quæ ibi inter affirmativas latebant hic latent inter negativas, ita ut his deductis reſtet unica tantum radix vere negativa.

Sunt & aliæ æquationum tranſmutationes quæ diverſis uſibus inſerviunt. Poſſumus enim ſuppo-

nere radicem æquationis ex cognita & incognita aliqua quantitate utcunque componi, & perinde pro ea ſubſtituere quod æquipollens eſſe fingitur. Ut ſi ſupponamus radicem æqualem eſſe ſummæ vel differentiæ cognitæ alicujus & incognitæ quantitatis. Nam poſſumus hoc pacto radices æquationis cognita illa quantitate augere vel diminuere, vel de cognita quantitate ſubducere; atque ita efficere ut earum aliquæ quæ prius erant negativæ jam fiant affirmativæ, vel ut aliquæ ex affirmativis evadant negativæ; vel etiam ut omnes evadant affirmativæ aut omnes negativæ. Sic in æquatione $x^4 - x^3 - 19xx + 49x - 30 = 0$, ſi radices unitate augeri vellem, fingo $x+1=y$, ſeu $x=y-1$, & perinde pro x ſcribo in æquatione $y-1$, & pro quadrato, cubo, quadrato-quadrato de x ſimilem poteſtatem de $y-1$, ad hunc modum.

x^4.	$y^4 - 4y^3 + 6yy - 4y + 1$
$-x^3$.	$-y^3 + 3yy - 3y + 1$
$-19xx$.	$-19yy + 38y - 19$
$+49x$.	$+49y - 49$
-30.	-30
Summa	$y^4 - 5y^3 - 10yy + 80y - 96 = 0$.

Et æquationis prodeuntis $y^4 - 5y^3 - 10yy + 80y - 96 = 0$, radices erunt $2, 3, 4, -4$, quæ prius erant $1, 2, 3, -5$, unitate jam factæ majores. Quod ſi pro x ſcripſiſſem $y + 1\frac{1}{2}$ prodiiſſet æquatio $y^4 + 5y^3 - 10yy - \frac{5}{4}y + \frac{3}{16} = 0$, cujus duæ fuiſſent radices affirmativæ $\frac{1}{2}$ & $1\frac{1}{2}$ ac duæ negativæ $-\frac{1}{2}$ & $-6\frac{1}{2}$. Pro x vero ſcribendo $y-6$ prodiiſſet æquatio cujus radices fuiſſent $7, 8, 9, 1$, omnes nimirum affirmativæ, & pro eodem ſcribendo $y+4$ radices jam numero quaternario diminutæ evaſiſſent $-3, -2, -1, -9$, negativæ omnes.

Et

Et hoc modo augendo vel diminuendo radices ſiquæ impoſſibiles ſunt, hæ aliquando facilius detegentur quam prius. Sic in æquatione $x^3 - 3aax - 3a^3 = 0$, radices nullæ per præcedentem regulam apparent impoſſibiles. At ſi augeas radices quantitate a ſcribendo $y - a$ pro x, in æquatione reſultante $y^3 - 3ayy - a^3 = 0$, radices duæ impoſſibiles jam per regulam illam detegi poſſunt.

Eadem operatione poſſumus etiam ſecundos terminos æquationum tollere. Hoc enim fiet ſi cognitam quantitatem ſecundi termini æquationis propoſitæ per numerum dimenſionum æquationis diviſam, ſubducamus de quantitate quæ pro novæ æquationis radice ſignificanda aſſumitur, & reſiduum ſubſtituamus pro radice æquationis propoſitæ. Ut ſi proponatur æquatio $x^3 - 4xx + 4x - 6 = 0$, cognitam quantitatem ſecundi termini quæ eſt -4 diviſam per numerum dimenſionum æquationis 3 ſubduco de ſpecie quæ pro nova radice ſignificanda aſſumitur, puta de y, & reſiduum $y + \frac{4}{3}$ ſubſtituo pro x, & provenit,

$$\begin{array}{r} y^3 + 4yy + \frac{16}{3}y + \frac{64}{27} \\ - 4yy - \frac{32}{3}y - \frac{64}{9} \\ + 4y + \frac{16}{3} \\ - 6 \end{array}$$

$$y^3 \quad * \quad - \tfrac{4}{3}y - \tfrac{146}{27} = 0.$$

Eadem methodo poteſt & tertius æquationis terminus tolli. Proponatur æquatio $x^4 - 3x^3 + 3xx - 5x - 2 = 0$, & finge $x = y - e$, & ſubſtituendo $y - e$ pro x orietur hæc æquatio,

$$\left.\begin{array}{rrrrr} y^4 & -4e & +6ee & -4e^3 & +e^4 \\ & -3 & +9e & -9ee & +9e^3 \\ y^3 & & +3 & -6e & +3ee \\ & & & -5 & +5e \\ & & & & -2 \end{array}\right\} \begin{array}{l} yy \\ y \end{array} \Bigg\} = 0,$$

Hujus æquationis tertius terminus eſt $6ee+9e+3$ ductum in yy. Ubi ſi $6ee+9e+3$ nullum eſſet, eveniret id ipſum quod volumus. Fingamus itaque nullum eſſe ut inde colligamus quinam numerus ad hunc effectum ſubſtitui debet pro e, & habebimus æquationem quadraticam $6ee+9e+3=0$, quæ diviſa per 6 fiet $ee+\frac{3}{2}e+\frac{1}{2}=0$, ſeu $ee=-\frac{3}{2}e-\frac{1}{2}$, & extracta radice $e=-\frac{3}{4}\pm\sqrt{\frac{9}{16}-\frac{1}{2}}$, ſeu $=-\frac{3}{4}\pm\sqrt{\frac{1}{16}}$, hoc eſt $=-\frac{3}{4}\pm\frac{1}{4}$, atque adeo vel $=-\frac{1}{2}$ vel $=-1$. Unde $y-e$ erit vel $y+\frac{1}{2}$ vel $y+1$. Quamobrem cum $y-e$ ſcriptum fuit pro x, vice $y-e$ debet $y+\frac{1}{2}$ vel $y+1$ ſcribi pro x, ut tertius æquationis reſultantis terminus nullus ſit. Et in utroque quidem caſu id eveniet. Nam ſi pro x ſcribatur $y+\frac{1}{2}$ orietur hæc æquatio $y^4-y^3-\frac{15}{4}y-\frac{77}{16}=0$: ſin ſcribatur $y+1$ orietur hæc $y^4+y^3-4y-12=0$.

Poſſunt & radices æquationis per datos numeros multiplicari vel dividi; & hoc pacto termini æquationum diminui, fractioneſque & radicales quantitates aliquando tolli. Ut ſi æquatio ſit $y^3-\frac{4}{3}y-\frac{146}{27}=0$, ad tollendas fractiones fingo eſſe $y=\frac{1}{3}z$, & perinde pro y ſubſtituendo $\frac{1}{3}z$ provenit æquatio nova $\frac{z^3}{27}-\frac{12z}{27}-\frac{146}{27}=0$, & rejecto terminorum communi denominatore, $z^3-12z-146=0$, cujus æquationis radices ſunt triplo majores quam ante. Et rurſus ad diminuendos terminos æquationis hujus ſi ſcribatur $2v$ pro z, prodibit $8v^3-8v-146=0$, & diviſis omnibus per 8 fiet $v^3-v-18\frac{1}{4}=0$, cujus æquationis radices dimidiæ ſunt radicum prioris. Et hic ſi tandem inveniatur v ponendum erit $2v=z$, $\frac{1}{3}z=y$,

&

& $y+\frac{2}{3}=x$, & æquationis primo propoſitæ $x^3-4xx+4x-6=0$ habebitur radix x.

Sic & in æquatione $x^3-2x+\sqrt{3}=0$, ad tollendam quantitatem radicalem $\sqrt{3}$, pro x ſcribo $y\sqrt{3}$, & provenit æquatio $3y^3\sqrt{3}+\sqrt{3}=0$, quæ diviſis omnibus terminis per $\sqrt{3}$ fit $3y^3-2y+1=0$.

Rurſus æquationis radices in earum reciprocas tranſmutari poſſunt, & hoc pacto æquatio aliquando ad formam commodiorem reduci. Sic æquatio noviſſima $3y^3-2y+1=0$, ſcribendo $\frac{1}{z}$ pro y evadit $\frac{3}{z^3}-\frac{2}{z}+1=0$, ſeu terminis omnibus multiplicatis per z^3, & ordine terminorum mutato $z^3-2zz+3=0$. Poteſt etiam æquationis terminus penultimus hoc pacto tolli, ſi modo ſecundus prius tollatur, ut factum vides in exemplo præcedente. Aut ſi antepenultimum tolli cupias, id fiet ſi modo tertium prius tollas. Sed & radix minima hoc pacto in maximam convertitur, & maxima in minimam: quod uſum nonnullum habere poteſt in ſequentibus. Sic in æquatione $x^4-x^3-19xx+49x-30=0$, cujus radices ſunt 3, 2, 1, -5, ſi ſcribatur $\frac{1}{y}$ pro x, reſultabit æquatio $\frac{1}{y^4}-\frac{1}{y^3}-\frac{19}{yy}+\frac{49}{y}-30=0$, quæ, terminis omnibus multiplicatis per y^4 ac diviſis per 30, ſignifque mutatis, fiet $y^4-\frac{49}{30}y^3+\frac{19}{30}yy+\frac{1}{30}y-\frac{1}{30}=0$, cujus radices ſunt $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{2}$, 1, $-\frac{1}{5}$: radicum affirmativarum maxima 3 jam converſa in minimam $\frac{1}{3}$, & minima 1 jam facta maxima, & radice negativa -5 quæ omnium maxime diſtabat à nihilo, jam omnium maxime accedente ad nihil.

Sunt

Sunt & aliæ æquationum tranſmutationes ſed quæ omnes ad exemplum tranſmutationis illius ubi tertium æquationis terminum ſuſtulimus confici poſſunt, ut non opus ſit hac de re plura dicere. Addamus potius aliqua de limitibus æquationum.

Ex Æquationum generatione conſtat quod cognita quantitas ſecundi termini æquationis, ſi ſignum ejus mutetur, æqualis ſit aggregato omnium radicum ſub ſignis propriis; ea tertii æqualis aggregato rectangulorum ſub ſingulis binis radicibus; ea quarti, ſi ſignum ejus mutetur, æqualis aggregato contentorum ſub ſingulis ternis radicibus; ea quinti æqualis aggregato contentorum ſub ſingulis quaternis; & ſic in infinitum. Aſſumamus $x=a$, $x=b$, $x=-c$, $x=d$, &c. ſeu $x-a=0$, $x-b=0$, $x+c=0$, $x-d=0$, & ex horum continua multiplicatione generemus æquationes, ut ſupra. Jam multiplicando $x-a$ per $x-b$ producetur æquatio $xx \overset{-a}{-b} x+ab=0$: ubi cognita quantitas ſecundi termini, ſi ſigna ejus mutentur, nimirum $a+b$, eſt ſumma duarum radicum a & b, & cognita tertii ab illud unicum quod ſub utraque continetur rectangulum. Rurſus multiplicando hanc æquationem per $x+c$ producetur æquatio cubica $x^3 \overset{-a}{-b} xx \overset{+ab}{-ac} x+abc=0$, ubi cognita quantitas ſecundi ſub ſignis mutatis nimirum $a+b-c$ eſt ſumma radicum a, b & $-c$; cognita tertii $ab-ac-bc$, ſumma rectangulorum ſub ſingulis binis a & b, a & $-c$, b & $-c$; & cognita quarti ſub ſigno mutato $-abc$ illud unicum contentum eſt quod omnium continua multiplicatione generatur, a in b in $-c$. Adhæc multiplicando cubicam

bicam illam æquationem per $x - d$ producetur hæcce quadrato-quadratica

$$\begin{array}{llll} & +ab & & \\ -a & -ac & +abc & \\ -b & -bc & -abd & \\ x^4 \; +c \; x^3 & +ad \; xx & +bcd \; x & -abcd = 0 : \\ -d & +bd & +acd & \\ & -cd & & \end{array}$$

ubi cognita quantitas ſecundi termini ſub ſignis mutatis $a+b-c+d$, eſt ſumma omnium radicum; ea tertii $ab-ac-bc+ad+bd-cd$ ſumma rectangulorum ſub ſingulis binis; ea quarti ſub ſignis mutatis $-abc+abd-bcd-acd$ ſumma contentorum ſub ſingulis ternis; ea quinti $-abcd$ contentum unicum ſub omnibus. Et hinc primo colligimus omnes æquationis cujuſcunque, terminos nec fractos nec ſurdos habentis, radices non ſurdas, & radicum binarum rectangula, ternarumque aut plurium contenta eſſe aliquos ex diviſoribus integris ultimi termini; atque adeo ubi conſtiterit nullum ultimi termini diviſorem eſſe aut radicem æquationis, aut duarum radicum rectangulum pluriumve contentum, ſimul conſtabit nullam eſſe radicem radicumve rectangulum aut contentum niſi quod ſit ſurdum.

Ponamus jam cognitas quantitates terminorum æquationis ſub ſignis mutatis eſſe p, q, r, s, t, v, &c. eam nempe ſecundi p, tertii q, quarti r, quinti s, & ſic deinceps. Et ſignis terminorum probe obſervatis fiat $p = a$. $pa + 2q = b$. $pb + qa + 3r = c$. $pc + qb + ra + 4s = d$. $pd + qc + rb + sa + 5t = e$. $pe + qd + rc + sb + ta + 6v = f$. & ſic in infinitum, obſervata ſerie progreſſionis. Et erit a ſumma radicum, b ſumma quadratorum ex ſingulis radicibus, c ſumma cuborum, d ſumma quadrato-

qua-

quadratorum, *e* ſumma quadrato-cuborum, *f* ſumma cubo-cuborum, & ſic in reliquis. Ut in æquatione $x^4 - x^3 - 19xx + 49x - 30 = 0$, ubi cognita quantitas ſecundi termini eſt -1, tertii -19, quarti $+49$, quinti -30; ponendum erit $1 = p$, $19 = q$, $-49 = r$, $30 = s$. Et inde orientur $a = (p =) 1$. $b = (pa + 2q = 1 + 38 =) 39$. $c = (pb + qa + 3r = 39 + 19 - 147 =) - 89$. $d = (pc + qb + ra + 4s = -89 + 741 - 49 + 120 =) 723$. Quare ſumma radicum erit 1, ſumma quadratorum radicum 39, ſumma cuborum -89, & ſumma quadrato-quadratorum 723. Nimirum æquationis illius radices ſunt 1, 2, 3, & -5, & harum ſumma $1 + 2 + 3 - 5$ eſt 1, ſumma quadratorum $1 + 4 + 9 + 25$ eſt 39, ſumma cuborum $1 + 8 + 27 - 125$ eſt -89, & ſumma quadrato-quadratorum $1 + 16 + 81 + 625$ eſt 723.

De limitibus æquationum.

Et hinc colliguntur limites inter quos conſiſtent radices æquationis ubi nulla earum impoſſibilis eſt. Nam cum radicum omnium quadrata ſunt affirmativa, quadratorum ſumma affirmativa erit, ideoque quadrato maximæ radicis major. Et eodem argumento, ſumma quadrato-quadratorum radicum omnium major erit quam quadrato-quadratum radicis maximæ, & ſumma cubo-cuborum major quam cubocubus radicis maximæ. Quamobrem ſi limitem deſideres quem radices nullæ tranſgrediuntur, quære ſummam quadratorum radicum & extrahe ejus radicem quadraticam. Hæc enim radix major erit quam radix maxima æquationis. Sed ad radicem maximam propius accedes ſi quæras ſummam quadrato-quadratorum & extrahas ejus radicem quadrato-quadraticam, & adhuc magis ſi quæras ſummam cubo-cuborum & extrahas ejus radicem cubocubicam: & ita in infinitum. Sic in æquatione

præ-

præcedente radix quadratica ſummæ quadratorum radicum, ſeu $\sqrt{39}$, eſt $6\frac{1}{2}$ quam proxime, & $6\frac{1}{2}$ magis diſtat à nihilo quam ulla radicum 1, 2, 3, -5. At radix quadrato-quadratica ſummæ quadrato-quadratorum radicum nempe $\sqrt[4]{723}$ quæ eſt $5\frac{1}{2}$ circiter propius accedit ad radicem à nihilo remotiſſimam -5.

Si inter ſummam quadratorum & ſummam quadrato-quadratorum radicum inveniatur media proportionalis, erit ea paulo major quam ſumma cuborum radicum ſub ſignis affirmativis connexorum. Et inde hujus mediæ proportionalis & ſummæ cuborum ſub propriis ſignis, ut prius inventæ, ſemiſumma erit major quam ſumma cuborum radicum affirmativarum, & ſemidifferentia major quam ſumma cuborum radicum negativarum. Atque adeo maxima radicum affirmativarum minor erit quam radix cubica illius ſemiſummæ, & maxima radicum negativarum minor quam radix cubica illius ſemidifferentiæ. Sic in æquatione præcedente media proportionalis inter ſummam quadratorum radicum 39, & ſummam quadrato-quadratorum 723 eſt 168 circiter. Summa cuborum ſub propriis ſignis ſupra erat -89. Hujus & 168 ſemiſumma eſt $39\frac{1}{2}$, ſemidifferentia $128\frac{1}{2}$. Prioris radix cubica, quæ eſt $3\frac{1}{2}$ circiter, major eſt quam maxima radicum affirmativarum 3. Poſterioris radix cubica quæ eſt $5\frac{1}{21}$ proxime, tranſcendit radicem negativam -5. Quo exemplo videre eſt quam prope ad radicem hac methodo acceditur ubi unica tantum radix negativa eſt vel unica affirmativa. Et tamen propius adhuc accederetur, ſi inter ſummam quadrato-quadratorum radicum & ſummam cubo-cuborum media proportionalis inveniretur atque ex hujus, & ſummæ quadrato-cuborum radicum ſemi-

ſemiſumma & ſemidifferentia radices quadrato-cubicæ extraherentur. Nam radix quadrato-cubica ſemiſummæ tranſcenderet maximam radicem affirmativam, & radix quadrato-cubica ſemidifferentiæ maximam ſeu extimam negativam, ſed exceſſu multo minore quam ante. Cum igitur radix quælibet, augendo vel dimnuendo radices omnes fieri poteſt minima, dein minima in maximam converti, & poſtea omnes præter maximam fieri negativæ, conſtat quomodo radix imperata quam proxime poteſt obtineri.

Si radices omnes præter duas negativæ ſunt, poſſunt illæ duæ ſimul hoc modo erui. Inventa juxta methodum præcedentem ſumma cuborum duarum illarum radicum, ut & ſumma quadrato-cuborum & ſumma quadrato-quadrato-cuborum radicum omnium; inter poſteriores duas ſummas quære mediam proportionalem, & ea erit differentia inter ſummam cubo-cuborum radicum affirmativarum, & ſummam cubo-cuborum radicum negativarum quam proxime; adeoque hujus mediæ proportionalis & ſummæ cubo-cuborum radicum omnium ſemiſumma erit ſemiſumma cubo-cuborum radicum affirmativarum, & ſemidifferentia erit ſumma cubo-cuborum radicum negativarum. Habita igitur tum ſumma cuborum, tum ſumma cubo-cuborum radicum duarum affirmativarum, de duplo ſummæ poſterioris aufer quadratum ſummæ prioris, & reliqui radix quadratica erit differentia cuborum duarum radicum. Habita vero tum ſumma tum differentia cuborum habentur cubi ipſi. Extrahe eorum radices cubicas & habebuntur æquationis radices duæ affirmativæ quam proxime. Et ſi in altioribus poteſtatibus opus conſimile inſtitueretur magis adhuc accederetur ad radices. Sed hæ limitationes ob difficilem calculum

minus

minus uſui ſunt, & ad æquationes tantum extendunt quæ nullas habent radices imaginarias. Quapropter limites alia ratione invenire jam docebo quæ & facilior ſit & ad omnes æquationes extendat.

Multiplicetur æquationis terminus unuſquiſque per numerum dimenſionum ejus, & dividatur factum per radicem æquationis. Dein rurſus multiplicetur unuſquiſque terminorum prodeuntium per numerum unitate minorem quam prius, & factum dividatur per radicem æquationis. Et ſic pergatur ſemper multiplicando per numeros unitate minores quam prius, & factum dividendo per radicem, donec tandem termini omnes deſtruantur quorum ſigna diverſa ſunt à ſigno primi ſeu altiſſimi termini præter ultimum. Et numerus ille erit omni affirmativa radice major; qui in terminis prodeuntibus ſcriptus pro radice, efficit eorum qui ſingulis vicibus per multiplicationem producebantur aggregatum ejuſdem ſemper eſſe ſigni cum primo ſeu altiſſimo termino æquationis. Ut ſi proponatur æquatio $x^5 - 2x^4 - 10x^3 + 30xx + 63x - 120 = 0$. Hanc primum ſic multiplico $\overset{5}{x^5} - \overset{4}{2x^4} - \overset{3}{10x^3} + \overset{2}{30xx} + \overset{1}{63x} - \overset{0}{120}$. Dein terminos prodeuntes diviſos per x rurſum multiplico ſic $\overset{4}{5x^4} - \overset{3}{8x^3} - \overset{2}{30xx} + \overset{1}{60x} + \overset{0}{63}$, & terminos prodeuntes rurſum dividendo per x prodeunt $20x^3 - 24xx - 60x + 60$, quos minuendi gratia divido per maximum diviſorem 4 & fiunt $5x^3 - 6xx - 15x + 15$. Hi itidem multiplicati per progreſſionem 3. 2. 1. 0, & diviſi per x fiunt $15xx - 12x - 15$, & rurſum diviſi per 3 fiunt $5xx - 4x - 5$. Et hi multiplicati per progreſſionem 2. 1. 0, & diviſi

diviſi per $2x$ fiunt $5x-2$. Jam cum terminus æquationis altiſſimus x^5 affirmativus ſit, tento quinam numerus ſcriptus in his productis pro x, efficiet ea omnia affirmativa eſſe. Et quidem tentando 1, fit $5x-2=3$ affirmativum ſed $5xx-4x-5$, fit -4 negativum. Quare limes erit major quam 1. Tento itaque numerum aliquem majorem puta 2. Et in ſingulis ſubſtituendo 2 pro x, evadunt

$5x-2=8$
$5xx-4x-5=7$
$5x^3-6xx-15x+15=1$
$5x^4-8x^3-30xx+60x+63=79$
$x^5-2x^4-10x^3+30xx+63x-120=46.$

Quare cum numeri prodeuntes 8. 7. 1. 79. 46, ſint omnes affirmativi, erit numerus 2 major quam radicum affirmativarum maxima. Similiter ſi limitem negativarum radicum invenire vellem, tento numeros negativos. Vel quod perinde eſt muto ſigna terminorum alternorum & tento affirmativos. Mutatis autem terminorum alternorum ſignis, quantitates in quibus numeri ſubſtituendi ſunt fient

$5x+2$
$5xx+4x-5$
$5x^3+6xx-15x-15$
$5x^4+8x^3-30xx-60x+63$
$x^5+2x^4-10x^3-30xx+63x+120.$

Ex his ſeligo quantitatem aliquam ubi termini negativi maxime prævalere videntur: puta $5x^4+8x^3-30xx-60x+63$, & hic ſubſtituendo pro x numeros 1 & 2 prodeunt numeri negativi -14 & -33. Unde limes erit major quam -2. Subſtituendo autem numerum 3 prodit numerus affirmativus 234. Et ſimiliter in cæteris quantitatibus ſubſtituendo numerum 3 pro x prodit ſemper numerus affirmativus. Id quod ex inſpectione ſola colli-

colligere licet. Quare numerus −3 tranſcendit omnes radices negativas. Atque ita habentur limites 2 & −3 inter quos radices omnes conſiſtunt.

Horum vero limitum inventio uſui eſt tum in reductione æquationum per radices rationales, tum in extractione radicum ſurdarum ex ipſis; ne forte radicem extra hos limites aliquando quæramus. Sic in æqnatione noviſſima ſi radices rationales, ſiquas forte habeat, invenire vellem: ex ſuperioribus certum eſt has non alias eſſe poſſe quam diviſores ultimi termini æquationis, qui hic eſt 120. Proin tentando omnes ejus diviſores, ſi nullus earum ſcriptus in æquatione pro radice x efficeret omnes terminos evaneſcere: certum eſt æquationem non admittere radicem niſi quæ ſit ſurda. At ultimi termini 120, diviſores permulti ſunt, nimirum 1. −1. 2. −2. 3. −3. 4. −4. 5. −5. 6. −6. 8. −8. 10. −10. 12. −12. 15. −15. 20. −20. 24. −24. 30. −30. 40. −40. 60. −60. 120. & −120. Et hos omnes diviſores tentare, tædio eſſet. Cognito autem quod radices inter limites 2 & −3 conſiſtunt, liberamur à tanto labore. Jam enim non opus erit diviſores tentare niſi qui ſunt inter hos limites, nimirum diviſores 1, −1, & −2. Nam ſi horum nullus radix eſt, certum eſt æquationem non habere radicem niſi quæ ſit ſurda.

Æquationum reductio per diviſores ſurdos.

Hactenus reductionem æquationum tradidi quæ rationales diviſores admittunt. Sed antequam æquationem quatuor, ſex, aut plurium dimenſionum irreducibilem eſſe concludere poſſumus, tentandum erit etiam annon per ſurdum aliquem diviſorem reduci queat; vel quod perinde eſt, tentandum erit annon æquatio ita in duas æquales partes dividi poſſit ut ex utraque radix extrahatur.

hatur. Id autem fiet per ſequentem methodum.

Diſpone æquationem ſecundum dimenſiones literæ alicujus, ita ut omnes ejus termini ſub ſignis ſuis conjunctim æquales ſint nihilo, & terminus altiſſimus affirmativo ſigno afficiatur. Deinde ſi æquatio quadratica ſit (nam & hunc caſum ob rei analogiam adjicere lubet) auſer utrobique terminum infimum, & adde quartam partem quadrati cognitæ quantitatis termini medii. Ut ſi æquatio ſit $xx - ax - b = 0$, auſer utrobique $-b$ & adde $\frac{1}{4}aa$, & emerget $xx - ax + \frac{1}{4}aa = b + \frac{1}{4}aa$, & extracta utrobique radice fiet $x - \frac{1}{2}a = \pm\sqrt{b + \frac{1}{4}aa}$, ſive $x = \frac{1}{2}a \pm \sqrt{b + \frac{1}{4}aa}$.

Quod ſi æquatio ſit quatuor dimenſionum, ſit ea $x^4 + px^3 + qxx + rx + s = 0$, ubi p, q, r, & s, denotant cognitas quantitates terminorum æquationis ſignis propriis adfectas. Fac

$$q - \tfrac{1}{4}pp = \alpha. \quad r - \tfrac{1}{2}\alpha = \beta.$$
$$s - \tfrac{1}{4}\alpha\alpha = \zeta.$$

Dein pone pro n communem aliquem terminorum β & 2ζ, diviſorem integrum, & non quadratum, qui & impar eſſe debet, & per 4 diviſus unitatem relinquere, ſi termininorum p & r alteruter ſit impar. Pone etiam pro k diviſorem aliquem quantitatis $\frac{\beta}{n}$ ſi p ſit par; vel imparis diviſoris dimidium ſi p ſit impar; vel nihil, ſi dividuum β ſit nihil. Auſer Quotum de $\frac{1}{2}pk$, & reliqui dimidium dic l. Dein pro Q pone $\frac{\alpha + nkk}{2}$, & tenta ſi n dividat $QQ - s$, & Quoti radix ſit rationalis, & æqualis l. Si hoc contigerit, ad utramque partem æquationis adde $nkkxx + 2nklx + nll$, & radicem extrahes utrobique, prodeunte $xx + \frac{1}{2}px + Q = n^{\frac{1}{2}}$ in $kx + l$.

Exem-

Exempli gratia proponatur æquatio $x^4 + 12x - 17 = 0$, & quia p & q hic deſunt, & r eſt 12, & s eſt -17, ſubſtitutis hiſce numeris fiet $\alpha = 0$, $\beta = 12$, & $\zeta = -17$, & ipſorum β & 2ζ ſeu 12 & -34 communis diviſor unicus, nimirum 2, erit n. Porro $\frac{\beta}{n}$ eſt 6, & ejus diviſores 1, 2, 3, & 6 ſucceſſive tentandi ſunt pro k, & -3, -2, -1, $-\frac{1}{2}$ pro l reſpective. Eſt autem $\frac{\alpha + nkk}{2}$ id eſt kk æquale Q. Eſt & $\sqrt{\frac{QQ - s}{n}}$, id eſt $\sqrt{\frac{QQ + 17}{2}} = l$. Ubi numeri pares 2 & 6 ſcribuntur pro k, Q fit 4 & 36, & $QQ - s$ numerus erit impar adeoque dividi non poteſt per n ſeu 2. Quare numeri illi 2 & 6 rejiciendi ſunt. Ubi vero 1 & 3 ſcribuntur pro k, Q fit 1 & 9, & $QQ - s$ fit 18 & 98, qui numeri dividi poſſunt per n, & quotorum radices extrahi. Sunt enim ± 3 & ± 7: quarum tamen ſola -3 congruit cum l. Pono itaque $k = 1$, $l = -3$, & $Q = 1$, & quantitatem $nkkxx + 2nklx + nll$, id eſt $2xx - 12x + 18$, addo ad utramque partem æquationis, & prodit $x^4 + 2xx + 1 = 2xx - 12 + 18$, & extracta utrobique radice, $xx + 1 = x\sqrt{2} - 3\sqrt{2}$. Quod ſi radicis extractionem effugere malueris pone $xx + \frac{1}{2}px + Q = \sqrt{n \times \overline{kx + l}}$, & invenietur ut ante $xx + 1 = \pm\sqrt{2} \times x - 3$. Et ex hac æquatione ſi radices iterum extrahas proveniet $x = \pm\frac{1}{2}\sqrt{2} \pm \sqrt{\frac{-1}{2} \pm 3\sqrt{2}}$, hoc eſt, ſecundum ſignorum variationes, $x = \frac{1}{2}\sqrt{2} + \sqrt{3\sqrt{2} - \frac{1}{2}}$, & $x = \frac{1}{2}\sqrt{2} - \sqrt{3\sqrt{2} - \frac{1}{2}}$. Item $x = -\frac{1}{2}\sqrt{2} + \sqrt{-3\sqrt{2} - \frac{1}{2}}$, & $x = -\frac{1}{2}\sqrt{2} - \sqrt{-3\sqrt{2} - \frac{1}{2}}$.

Quæ quidem quatuor ſunt radices æquationis ſub initio propoſitæ $x^4 + 12x - 17 = 0$. Sed earum ultimæ duæ ſunt impoſſibiles.

Proponamus jam æquationem $x^4 - 6x^3 - 58xx - 114x - 11 = 0$, & ſcribendo -6, -58, -114, & -11 pro p, q, r, & s reſpective, orietur $-67 = \alpha$, $-315 = \beta$, & $-1133\frac{1}{4} = \zeta$. Numerorum β & 2ζ, ſeu -315 & $-\frac{4533}{2}$, communis diviſor eſt unicus 3, adeoque hic erit n, & ipſius $\frac{\beta}{n}$ ſeu -105 diviſores ſunt 3, 5, 7, 15, 21, 35, & 105, qui itaque tentandi ſunt pro k. Quare tento primum 3, & quotum -35, qui prodit dividendo $\frac{\beta}{n}$ per k ſeu -105 per 3, ſubduco de $\frac{1}{2}pk$, ſeu -3×3, & reſtat 26; cujus dimidium 13 eſſe debet l. Sed $\frac{\alpha + nkk}{2}$, ſeu $\frac{-67+27}{2}$ id eſt -20 erit Q, & $QQ - s$ erit 411, qui dividi poteſt per n ſeu 3, ſed quoti 137 radix non poteſt extrahi. Quamobrem rejicio 3 & tento 5 pro k. Quotus qui jam prodit dividendo $\frac{\beta}{n}$ per k, ſeu -105 per 5, eſt -21, & hunc ſubducendo de $\frac{1}{2}pk$ ſeu -3×5 reſtat 6, cujus dimidium 3 erit l. Eſt & Q ſeu $\frac{\alpha + nkk}{2}$ id eſt $\frac{-67+75}{2}$ numerus 4. Et $QQ - s$, ſeu $16+11$ dividi poteſt per n; & Quoti, qui eſt 9, radix extracta 3 congruit cum l. Quamobrem concludo eſſe $l = 3$, $k = 5$, $Q = 4$, & $n = 3$, & ſi $nkkxx + 2nklx + nll$, id eſt $75xx + 90x + 27$ ad utramque partem æquationis

tionis addatur, radicem utrobique extrahi poſſe, & prodire $xx+\frac{1}{2}px+Q=\sqrt{n}\times kx+l$, ſeu $xx-3x+4=\pm\sqrt{3}\times 5x+3$, & extracta iterum radice $x=\frac{3\pm 5\sqrt{3}}{2}\pm\sqrt{17\pm\frac{21\sqrt{3}}{2}}$.

Haud ſecus ſi proponatur æquatio hæcce $x^4-9x^3+15xx-27x+9=0$, ſcribendo -9, $+15$, -27, & $+9$, pro p, q, r, & s reſpective, emerget $-5\frac{1}{4}=\alpha$, $-50\frac{5}{8}=\beta$, & $2\frac{7}{64}=\zeta$. Ipſorum β & 2ζ, ſeu $-\frac{405}{8}$ & $\frac{135}{32}$ communes diviſores ſunt 3, 5, 9, 15, 27, 45, & 135; ſed 9 quadratus eſt, & 3, 15, 27, 135 diviſi per numerum 4 non relinquunt unitatem, ut ob imparem terminum p oporteret. His itaque rejectis reſtant ſoli 5 & 45 tentandi pro n.

Ponamus primo $n=5$, & ipſius $\frac{\beta}{n}$ ſeu $-\frac{81}{8}$ diviſores impares dimidiati nempe $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{2}$, $\frac{9}{2}$, $\frac{27}{2}$, $\frac{81}{2}$, tentandi erunt pro k. Si k ponatur $\frac{1}{2}$, quotus $-\frac{81}{2}$ qui prodit dividendo $\frac{\beta}{n}$ per k, ſubductus de $\frac{1}{2}pk$ ſeu $-\frac{9}{4}$ relinquit 18 pro l, & $\frac{\alpha+nkk}{2}$ ſeu -2 eſt Q, & $QQ-s$ ſeu -5 dividi quidem poteſt per n ſeu 5, ſed Quoti negativi -1 radix impoſſibilis eſt, quæ tamen deberet eſſe 18. Quare concludo k non eſſe $\frac{1}{2}$ & tento jam ſi ſit $\frac{3}{2}$. Quotum qui oritur dividendo $\frac{\beta}{n}$ per k ſeu $-\frac{81}{8}$ per $\frac{3}{2}$ nempe Quotum $-\frac{27}{4}$ ſubduco de $\frac{1}{2}pk$ ſeu $-\frac{27}{4}$ & reſtat 0. Unde l jam nihil erit. Eſt autem $\frac{\alpha+nkk}{2}$ ſeu 3 æqualis Q, & $QQ-s$ nihil eſt; unde rurſus l, qui hujus $QQ-s$ diviſi per n radix eſt, inveni-

tur nihil. Quamobrem his ita quadrantibus concludo esse $n=5$, $k=\frac{1}{2}$, $l=0$, & $Q=3$, adeoque addendo ad utramque partem æquationis propositæ terminos $nkkxx+2nlkx+nll$ id est $\frac{5}{4}xx$, & radicem quadraticam utrobique extrahendo prodire $xx+\frac{1}{2}px+Q=\sqrt{x}\times\overline{kx+l}$, id est $xx-4\frac{1}{2}x+3=\sqrt{5}\times\overline{\frac{1}{2}x}$.

Eadem methodo reducuntur etiam æquationes literales. Ut si fuerit $x^4-2ax^3\overset{+2aa}{-cc}xx-2a^3x+a^4=0$, substituendo $-2a$, $2aa-cc$, $-2a^3$ & $+a^4$ pro q, p, r, & s respective, obtinebuntur $aa-cc=\alpha$, $-acc-a^3=\beta$, & $\frac{3}{4}a^4+\frac{1}{2}aacc-\frac{1}{4}c^4=\zeta$. Quantitatum β & 2ζ divisor communis est $aa+cc$ qui proinde erit n; & $\frac{\beta}{n}$ seu $-a$ divisores habet 1 & a. Sed quia n duarum est dimensionum, & $k\sqrt{n}$ non nisi unius esse debet, ideo k nullius erit, adeoque non potest esse a. Sit ergo $k=1$, & diviso $\frac{\beta}{n}$ per k aufer quotum $-a$ de $\frac{1}{2}pk$ seu $-a$ & restabit nihil pro l. Porro $\frac{\alpha+nkk}{2}$ seu aa est Q, & $QQ-s$ seu a^4-a^4 nihil est; & inde rursus prodit nihil pro l. Quod arguit quantitates n, k, l, & Q recte inventas esse; & additis ad utramque partem æquationis propositæ terminis $nkkxx+2nklx+nll$, id est $aaxx+ccxx$, radicem utrobiqne extrahi posse, & extractione illa prodire $xx+\frac{1}{2}px+Q=\sqrt{n}\times\overline{kx+l}$, id est $xx-ax+aa=\pm x\sqrt{aa+cc}$. Et extracta iterum radice $x=\frac{1}{2}a\pm\frac{1}{2}\sqrt{aa+cc}+$ vel $-\sqrt{\frac{1}{4}cc-\frac{1}{2}aa\pm\frac{1}{2}a\sqrt{aa+cc}}$.

Hactenus

Hactenus regulam applicui ad extractionem radicum ſurdarum: poteſt tamen eadem ad extractionem etiam rationalium applicari, ſi modo pro quantitate n uſurpetur unitas; eoque pacto una vice examinare poſſumus utrum æquatio fractis & ſurdis terminis carens diviſorem aliquem duarum dimenſionum aut rationalem aut ſurdum admittat. Ut ſi æquatio $x^4 - x^3 - 5xx + 12x - 6 = 0$ proponatur, ſubſtituendo $-1, -5, +12$, & -6, pro p, q, r, & s reſpective, invenientur $-5\frac{1}{4} = \alpha$, $9\frac{3}{8} = \beta$, & $-10\frac{57}{64} = \zeta$. Terminorum β & 2ζ, ſeu $\frac{75}{8}$ & $-\frac{697}{32}$ communis diviſor eſt ſola unitas. Quare pono $n = 1$. Quantitatis $\frac{\beta}{n}$ ſeu $\frac{75}{8}$ diviſores ſunt $1, 3, 5, 15, 25, 75$: quorum dimidia (ſiquidem p ſit impar) tentanda ſunt pro k. Et ſi pro k tentemus $\frac{5}{2}$, fiet $\frac{1}{2}pk - \frac{\beta}{nk} = -5$, & ejus dimidium $-\frac{5}{2} = l$. Item $\frac{\alpha + nkk}{2} = \frac{1}{2} = Q$, & $\frac{QQ - s}{n} = 6\frac{1}{4}$, cujus radix congruit cum l. Concludo itaque quantitates n, k, l, Q recte inventas eſſe; & additis ad utramque partem æquationis terminis $nkkxx + 2nklx + nll$, id eſt $6\frac{1}{4}xx - 12\frac{1}{2}x + 6\frac{1}{4}$, radicem utrobique extrahi poſſe; & extractione illa prodire $xx + \frac{1}{2}px + Q = \pm\sqrt{n} \times kx + l$, id eſt $xx - \frac{1}{2}x + \frac{1}{2} = \pm 1 \times 2\frac{1}{2}x - 2\frac{1}{2}$, ſeu $xx - 3x + 3 = 0$, & $xx + 2x - 2 = 0$, adeoque per haſce duas æquationes quadraticas, æquationem propoſitam quadrato-quadraticam dividi poſſe. Sed hujuſmodi diviſores rationales expeditius inveniuntur per aliam methodum ſupra traditam.

Siquando quantitatis $\frac{\beta}{n}$ multi ſunt diviſores ita

ut omnes pro k tentare moleſtum ſuerit, poteſt eorum numerus cito minui quærendo omnes diviſores quantitatis $\alpha s - \frac{1}{4}rr$. Nam horum alicui aut imparis alicujus dimidio debet quantitas Q æqualis eſſe. Sic in exemplo noviſſimo $\alpha s - \frac{1}{4}rr$ eſt $-\frac{2}{2}$, è cujus diviſoribus 1, 3, 9 aut iiſdem dimidiatis $\frac{1}{2}, \frac{3}{2}, \frac{9}{2}$, aliquis debet eſſe Q. Quare ſigillatim tentando quantitatis $\frac{\beta}{n}$ diviſores dimidiatos $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{2}$, $\frac{5}{2}$, $\frac{15}{2}$, $\frac{25}{2}$, & $\frac{75}{2}$ pro k, rejicio omnes qui non efficiunt $\frac{1}{2}\alpha + \frac{1}{2}nkk$, ſeu $-\frac{21}{8} + \frac{1}{2}kk$; id eſt Q eſſe aliquem è numeris 1, 3, 9, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{2}$, $\frac{9}{2}$. Scribendo autem $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{2}$, $\frac{5}{2}$, $\frac{15}{2}$, &c. pro k, prodeunt reſpective $-\frac{5}{2}, -\frac{3}{2}, +\frac{1}{2} + \frac{5}{2}$, &c. pro Q, è quibus ſoli $-\frac{3}{2}$ & $\frac{1}{2}$ reperiuntur in prædictis numeris, 1, 3, 9, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{2}$, $\frac{9}{2}$, adeoque, cæteris rejectis, aut erit $k = \frac{3}{2}$, & $Q = -\frac{3}{2}$ aut $k = \frac{5}{2}$ & $Q = \frac{1}{2}$. Qui duo caſus examinantur. Atque hactenus de æquationibus quatuor dimenſionum.

Si æquatio ſex dimenſionum reducenda eſt, ſit ea $x^6 + px^5 + qx^4 + rx^3 + sxx + tx + v = 0$, & fac

$$q - \tfrac{1}{4}pp = \alpha. \quad r - \tfrac{1}{2}p\alpha = \beta. \quad s - \tfrac{1}{2}p\beta = \gamma.$$
$$\gamma - \tfrac{1}{4}\alpha\alpha = \zeta. \quad t - \tfrac{1}{2}\alpha\beta = \eta. \quad v - \tfrac{1}{4}\beta\beta = \theta.$$
$$\zeta\theta - \tfrac{1}{4}\eta\eta = \lambda.$$

Dein ſumatur pro n, communis aliquis terminorum 2ζ, η, 2θ diviſor integer & non quadratus, nec per numerum quadratum diviſibilis, qui etiam per numerum 4 diviſus relinquit unitatem; ſi modo terminorum p, r, t aliquis ſit impar. Pro k ſumatur diviſor aliquis integer quantitatis $\frac{\lambda}{2nn}$ ſi p ſit par, vel diviſoris imparis dimidium ſi p ſit impar, vel nihil ſi λ nihil ſit. Pro Q, quantitas $\frac{1}{2}\alpha + \frac{1}{2}nkk$. Pro l, diviſor aliquis quantitatis $\frac{Qr - QQp - t}{n}$ ſi

Q ſit

Q ſit integer; vel diviſoris imparis dimidium ſi Q ſit fractus denominatorem habens numerum 2; vel nihil ſi dividuum iſtud $\frac{Qr - \frac{QQp - t}{n}}{}$ ſit nihil. Et pro R quantitas $\frac{1}{2}r - \frac{1}{2}Qp + \frac{1}{2}nkl$. Dein tenta ſi $RR - v$ dividi poteſt poſſit per n, & Quoti radix extrahi; & præterea ſi radix iſta æqualis ſit tam quantitati $\frac{QR - \frac{1}{2}t}{nl}$ quam quantitati $\frac{QQ + pR - nll - s}{2nk}$. Si hæc omnia evenerint, dic radicem illam m; & vice æquationis propoſitæ ſcribe hanc $x^3 + \frac{1}{2}pxx + Qx + r = \pm\sqrt{n \times kxx + lx + m}$. Etenim hæc æquatio, quadrando partes & auferendo utrobique terminos ad dextram, producet æquationem propoſitam. Quod ſi ea omnia in nullo caſu evenerint, reductio erit impoſſibilis, ſi modo prius conſtet æquationem per diviſorem rationalem reduci non poſſe.

Exempli gratia proponatur æquatio $x^6 - 2ax^5 + 2bbx^4 + 2abbx^3 \begin{matrix} -2aabb \\ +2a^3b \\ -4ab^3 \end{matrix} xx \begin{matrix} +3aab^4 \\ -a^4bb \end{matrix} = 0$, & ſcribendo $-2a$, $+2bb$, $+2abb$, $-2aabb + 2a^3b - 4ab^3$, 0, & $3aab^4 - a^4bb$ pro p, q, r, s, t, & v reſpective, prodibunt $2bb - aa = \alpha$. $4abb - a^3 = \beta$. $2a^3b + 2aabb - 4ab^3 - a^4 = \gamma$. $-b^4 + 2a^3b + 3aabb - 4ab^3 - \frac{3}{4}a^4 = \zeta$. $\frac{1}{2}a^5 - a^3bb = \eta$. & $3aab^4 - a^4bb - \frac{1}{4}a^6 = \theta$. Et terminorum 2ζ, η, & 2θ communis diviſor eſt $aa - 2bb$, ſeu $2bb - aa$ perinde ut aa vel $2bb$ majus ſit. Sed eſto aa majus quam $2bb$, & $aa - 2bb$ erit n. Debet enim n ſemper affirmativum eſſe. Porro $\frac{\zeta}{\eta}$ eſt $-\frac{1}{4}aq + 2ab + \frac{1}{2}bb$, $\frac{\eta}{n}$ eſt $\frac{1}{2}a^3$, & $\frac{\theta}{n}$ eſt $-\frac{1}{4}a^4$

$-\frac{1}{4}a^4 - \frac{1}{2}aabb$, adeoque $\frac{\zeta}{2n} \times \frac{\theta}{n} - \frac{\eta\eta}{4nn}$, ſeu $\frac{\lambda}{2nn}$ eſt $\frac{1}{8}a^6 - \frac{1}{4}a^5b + \frac{1}{4}a^4bb - \frac{1}{2}a^3b^3 - \frac{1}{4}aab^4$, cujus diviſores ſunt 1, a, aa; ſed quia $\sqrt{n} \times k$ non niſi unius dimenſionis eſſe poteſt, & $\sqrt{n}$ unius eſt, ideo k nullius erit; proinde non niſi numerus eſſe poteſt. Quare rejectis a & aa, reſtat ſolum 1 pro k. Præterea $\frac{1}{2}\alpha + \frac{1}{2}nkk$ dat nihil pro Q, & $\frac{Qr - QQp - t}{n}$ etiam nihil eſt; adeoque l, qui ejus diviſor eſſe debet, erit nihil. Denique $\frac{1}{2}r - \frac{1}{2}pQ + \frac{1}{2}nkl$ dat abb pro R. Et $RR - v$ eſt $-2aab^4 + a^4bb$, quod dividi poteſt per n ſeu $aa - 2bb$, & quoti $aabb$ radix extrahi, & radix illa negative ſumpta, nempe $-ab$, indefinitæ quantitati $\frac{QR - \frac{1}{2}t}{nl}$ ſeu $\frac{0}{0}$ non eſt inæqualis, quantitati vero definitæ $\frac{QQ + pR - nll - s}{2nk}$ æqualis eſt. Quamobrem radix illa $-ab$ erit m, & loco æquationis propoſitæ ſcribi poteſt $x^3 - \frac{1}{2}pxx + Qx + R = \sqrt{n} \times \overline{kxx + lx + m}$, id eſt $x^3 - axx + abb = \sqrt{aa - 2bb} \times \overline{xx - ab}$. Cujus concluſionis veritatem probare potes quadrando partes æquationis inventæ & auferendo terminos ad dextram ex utraque parte. Ea enim operatione producetur æquatio $x^6 - 2ax^5 + 2bbx^4 + 2abbx^3 - 2aabbxx + 2a^3bxx - 4ab^3xx + 3aab^4 - a^4bb = 0$, quæ reducenda proponebatur.

Si æquatio eſt octo dimenſionum ſit ea $x^8 + px^7 + qx^6 + rx^5 + sx^4 + tx^3 + vxx + wx + z = 0$, & fiat $q - \frac{1}{4}pp = \alpha$. $r - \frac{1}{2}p\alpha = \beta$. $s - \frac{1}{2}p\beta - \frac{1}{4}\alpha\alpha = \gamma$. $t - \frac{1}{2}p\gamma - \frac{1}{2}\alpha\beta = \delta$. $v - \frac{1}{2}\alpha\gamma - \frac{1}{4}\beta\beta = \varepsilon$. $w - \frac{1}{2}\beta\gamma = \zeta$. & $z - \frac{1}{4}\gamma\gamma = \eta$. Et terminorum 2δ, 2ε, 2ζ, 8η, quæ-

quære communem diviſorem qui integer ſit, & non quadratus nec per quadratum diviſibilis, quique etiam per 4 diviſus relinquat unitatem, ſi modo terminorum alternorum p, r, t, w aliquis ſit impar. Si nullus eſt ejuſmodi diviſor communis, certum eſt æquationem per extractionem ſurdæ radicis quadraticæ reduci non poſſe, & ſi non poteſt ea ita reduci, vix occurret illarum omnium quatuor quantitatum diviſor communis. Opuſculum igitur hactenus inſtitutum examinatio quædam eſt utrum æquatio reducibilis ſit necne, adeoque cum ejuſmodi reductiones raro poſſibiles ſint, finem operi ut plurimum imponet.

Et ſimili ratione ſi æquatio ſit decem, duodecim, vel plurium dimenſionum, impoſſibilitas reductionis cognoſci poteſt. Ut ſi ea ſit $x^{10} + px^9 + qx^8 + rx^7 + sx^6 + tx^5 + vx^4 + ax^3 + bxx + cx + d = 0$, faciendum erit $q - \frac{1}{4}pp = \alpha$, $r - \frac{1}{2}p\alpha = \beta$, $s - \frac{1}{2}p\beta - \frac{1}{4}\alpha\alpha = \gamma$, $t - \frac{1}{2}p\gamma - \frac{1}{2}\alpha\beta = \delta$, $v - \frac{1}{2}p\delta - \frac{1}{2}\alpha\gamma - \frac{1}{4}\beta\beta = \varepsilon$, $a - \frac{1}{2}\alpha\delta - \frac{1}{2}\beta\gamma = \zeta$, $b - \frac{1}{2}\beta\delta - \frac{1}{4}\gamma\gamma = \eta$, $c - \frac{1}{2}\gamma\delta = \theta$, $d - \frac{1}{4}\delta\delta = \kappa$, & quærendus communis diviſor terminorum quinque 2ε, 2ζ, 8η, 4θ, 8κ, qui integer ſit & non quadratus, quique etiam per 4 diviſus relinquat unitatem ſi modo terminorum alternorum p, r, t, a, c aliquis ſit impar.

Sic ſi duodecim dimenſionum æquatio ſit $x^{12} + px^{11} + qx^{10} + rx^9 + sx^8 + tx^7 + vx^6 + ax^5 + bx^4 + cx^3 + dxx + ex + f = 0$, faciendum erit $q - \frac{1}{4}pp = \alpha$, $r - \frac{1}{2}p\alpha = \beta$, $s - \frac{1}{2}p\beta - \frac{1}{4}\alpha\alpha = \gamma$, $t - \frac{1}{2}p\gamma - \frac{1}{2}\alpha\beta = \delta$, $v - \frac{1}{2}p\delta - \frac{1}{2}\alpha\gamma - \frac{1}{4}\beta\beta = \varepsilon$, $a - \frac{1}{2}p\varepsilon - \frac{1}{2}\alpha\delta - \frac{1}{2}\beta\gamma = \zeta$, $b - \frac{1}{2}\alpha\varepsilon - \frac{1}{2}\beta\delta - \frac{1}{4}\gamma\gamma = \eta$, $c - \frac{1}{2}\beta\varepsilon - \frac{1}{2}\gamma\delta = \theta$, $d - \frac{1}{2}\gamma\varepsilon - \frac{1}{4}\delta\delta = \kappa$, $e - \frac{1}{2}\delta\varepsilon = \lambda$, $f - \frac{1}{4}\varepsilon\varepsilon = \mu$, & quærendus communis diviſor integer & non quadratus terminorum ſex 2ζ, 8η, 4θ, 8κ, 4λ, 8μ qui per 4 diviſus relinquat unitatem, ſi modo terminorum

norum alternorum p, r, t, a, c, e aliquis ſit impar.

Atque ita in infinitum progredi licebit, & æquatio propoſita ſemper per extractionem ſurdæ radicis quadraticæ irreducibilis erit ubi ejuſmodi diviſor communis nullus eſt. Siquando vero ejuſmodi diviſor n inventus ſpem faciat futuræ reductionis, poteſt ea inſtitui inſiſtendo veſtigiis operis quod in æquatione octo dimenſionum ſubjungimus.

Quære numerum quadratum cui per n multiplicato ultimus æquationis terminus z, ſub ſigno proprio adnexus quadratum numerum efficit. Id autem expedite fiet ſi ad z ubi n eſt par vel ad $4z$ ubi n eſt impar ſucceſſive addantur $n, 3n, 5n, 7n, 9n, 11n$, & deinceps donec ſumma æqualis fiat numero alicui in tabula numerorum quadratorum quam ad manus eſſe ſuppono. Et ſi nullus ejuſmodi quadratus numerus prius occurrit quam ſummæ illius radix quadratica aucta radice quadratica exceſſus illius ſummæ ſupra ultimum æquationis terminum, quadruplo major ſit quam maximus terminorum æquationis propoſitæ p, q, r, s, t, v, &c. non opus erit rem ultra tentare. Æquatio enim reduci non poteſt. Sed ſi ejuſmodi numerus quadratus prius occurrit, ſit ejus radix S ſi n eſt par, vel 2S ſi n eſt impar; & $\sqrt{\frac{SS-z}{n}}$ dic h. Debent autem s & h eſſe numeri integri ſi n eſt par, at ſi n impar eſt, poſſunt eſſe fracti denominatorem habentes numerum binarium. Et ſi unus eorum fractus eſt, alter fractus eſſe debet. Quod idem de numeris R & M, Q & l, P & k, poſt inveniendis obſervandum eſt. Et omnes numeri S & h, qui intra præfatum limitem inveniri poſſunt in catalogum referendi ſunt.

Poſtea pro k tentandi ſunt omnes numeri ſucceſſive

ſive qui non efficiunt $nk \pm \frac{1}{2}p$, quadruplo majus quam maximus terminus æquationis, & ponendum eſt in omni caſu $\frac{nkk+\alpha}{2} = Q$. Dein pro l tentandi ſunt ſucceſſive numeri omnes qui non efficiunt $nl \pm Q$, quadruplo majus quam maximus terminus æquationis, & in omni tentamine ponendum $\frac{-npkk+2\beta}{4} + nkl = R$. Denique pro m tentandi ſunt ſucceſſive omnes numeri qui non efficiunt $nm \pm R$ quadruplo majus quam maximus terminorum æquationis, & videndum an in caſu quovis ſi fiat $s - QQ - PR + nll = 2H$, & $H + nkm = S$, ſit S aliquis numerorum qui prius pro S in Catalogum relati erant; & præterea ſi alter numerus ei S reſpondens, qui pro h in eundem Catalogum relatus erat ſit his tribus $\frac{2RS-w}{2nm}$, $\frac{2QS+RR-v-nmm}{2nl}$ & $\frac{PS+2QR-t-2nlm}{2nk}$ æqualis. Si hæc omnia in aliquo caſu evenerint, vice æquationis propoſitæ ſcribenda erit hæcce $x^4 + \frac{1}{2}px^3 + Qxx + Rx + S = \sqrt{n} \times kx^3 + lxx + mx + h$.

Exempli gratia proponatur æquatio $x^8 + 4x^7 - x^6 - 10x^5 + 5x^4 - 5x^3 - 10xx - 10x - 5 = 0$. Et erit $q - \frac{1}{4}pp = -1 - 4 = -5 = \alpha$. $r - \frac{1}{2}p\alpha = -10 + 10 = 0 = \beta$. $s - \frac{1}{2}p\beta - \frac{1}{4}\alpha\alpha = 5 - \frac{25}{4} = -\frac{5}{4} = \gamma$. $t - \frac{1}{2}p\gamma - \frac{1}{2}\alpha\beta = -5 + \frac{5}{2} = -\frac{5}{2} = \delta$. $v - \frac{1}{2}\alpha\gamma - \frac{1}{4}\beta\beta = -10 - \frac{25}{8} = -\frac{125}{8}$. $w - \frac{1}{2}\beta\gamma = -10 = \zeta$. $z - \frac{1}{4}\gamma\gamma = -5 - \frac{25}{64} = -\frac{345}{64} = \eta$. Ergo 2δ, 2η, 2ζ, 8η reſpective, ſunt -5, $-\frac{25}{4}$, -20, & $-\frac{345}{8}$, & earum diviſor communis 5, qui per 4 diviſus relinquit 1, perinde ut ob terminum imparem s oportuit. Cum itaque inventus ſit diviſor communis n ſeu 5

qui

qui ſpem facit futuræ reductionis, quoniam iſte impar eſt, ad $4z$ ſeu -20 ſucceſſive addo n, $3n$, $5n$, $7n$, $9n$, &c. ſeu 5, 15, 25, 35, 45, &c. & prodeunt $-15.\ 0.\ 25.\ 60.\ 105.\ 160.\ 225.\ 300.\ 385.\ 480.\ 585.\ 700.\ 825.\ 960.\ 1105.\ 1260.\ 1425.\ 1600.$ Ex quibus ſolum 0. 25. 225, & 1600 quadrati ſunt. Quare horum radices dimidiatæ $0, \frac{5}{2}, \frac{15}{2}, 20$, in catalogum referendæ ſunt pro S, & $\sqrt{\frac{SS-z}{n}}$, id eſt $1, \frac{3}{2}, \frac{7}{2}, 9$, reſpective pro h. Sed quia $S+nh$ ſi ſcribatur 20 pro S & 9 pro h, fit 65 numerus major quadruplo maximi terminorum æquationis, ideo rejicio 20 & 9, & reliquos ſolum refero in tabulam ut ſequitur.

h	1.	$\frac{3}{2}$.	$\frac{7}{2}$.															
S	0.	$\frac{5}{2}$	$\frac{15}{2}$.															

His ita diſpoſitis, tento pro k numero omnes qui non efficiunt $\frac{1}{2} \pm nk$ ſeu $2 \pm 5k$ majus quadruplo maximi termini æquationis 40, id eſt numeros $-8.\ -7.\ -6.\ -5.\ -4.\ -3.\ -2.\ -1.\ 0.\ 1.\ 2.\ 3.\ 4.\ 5.\ 6.\ 7$, ponendo $\frac{nkk+a}{2}$ ſeu $\frac{5kk-5}{2}$ id eſt numeros $\frac{315}{2}.\ 120.\ \frac{175}{2}.\ 60.\ \frac{75}{2}.\ 20.\ \frac{15}{2}.\ 0.\ -\frac{5}{2}.\ 0.\ \frac{15}{2}.\ 20.\ \frac{75}{2}.\ 60.\ \frac{175}{2}.\ 120$ reſpective pro Q. Imo vero cum $Q \pm nl$, & multo magis Q non debeat majus eſſe quam 40, rejiciendos eſſe ſentio $\frac{315}{2}.\ 120.\ \frac{175}{2}$ & 60, & qui his reſpondent $-8.\ -7.\ -6.\ -5.\ 5.\ 6.\ 7$, adeoque ſolos $-4.\ -3.\ -2.\ -1.\ 0.\ 1.\ 2.\ 3.\ 4$ pro k & $\frac{75}{2}.\ 20.\ \frac{15}{2}.\ 0.\ -\frac{5}{2}.\ 0.\ \frac{15}{2}.\ 20.\ \frac{75}{2}$ pro Q reſpective tentandos. Tentemus autem -1 pro k & 0 pro Q, & in hoc caſu pro l tentandi deinceps erunt ſucceſſive omnes numeri qui non efficiunt $Q \pm nl$ majus quam 40, id eſt omnes numeri inter 10 & -10, & pro R reſpective numeri

meri $\frac{2\beta - npkk}{4} + nkl$, ſeu $-5 - 5l$ id eſt -55. $-50. -45. -40. -35. -30. -25. -20. -15. -10. -5. 0. 5. 10. 15. 20. 25. 35. 40. 45$, quorum tamen tres priores & ultimum quia majores quam 40 negligere licebit. Tentemus autem -2 pro l & 5 pro R, & in hoc caſu pro m tentandi præterea erunt omnes numeri qui non efficiunt $R \pm nm$ ſeu $5 \pm$ majus quam 40, id eſt numeri omnes inter 7 & -9, & videndum an ſi ponendo $s - QQ - pR + nll$, id eſt $5 - 20 + 20$ ſeu $5 = 2H$, ſit $H + nkm$ ſeu $\frac{5}{2} - 5m = S$, id eſt ſi ex his numeris $\frac{-65}{2}. \frac{-55}{2}. \frac{-45}{2}. \frac{-35}{2}. \frac{-25}{2}. \frac{-15}{2}. \frac{-5}{2}. \frac{5}{2}. \frac{15}{2}. \frac{25}{2}. \frac{35}{2}. \frac{45}{2}. \frac{55}{2}. \frac{65}{2}. \frac{75}{2}. \frac{85}{2}$, aliquis æqualis ſit alicui numerorum $0. \pm\frac{5}{2}. \pm\frac{15}{2}$ qui prius in tabulam pro S relati erant. Et hujuſmodi quatuor occurrunt $-\frac{15}{2}. -\frac{5}{2}. \frac{5}{2}. \frac{15}{2}$ quibus reſpondent $\pm\frac{7}{2}. \pm\frac{3}{2}, \pm\frac{3}{2}. \pm\frac{7}{2}$ pro h in eadem tabula ſcripti, ut & 2. 1. 0. -1 pro m ſubſtitui. Verum tentemus $-\frac{5}{2}$ pro S, 1 pro m, & $\pm\frac{3}{2}$ pro h, & fiet $\frac{2RS - w}{2nm} = \frac{-25 + 10}{10} = -\frac{3}{2}$, & $\frac{2QS + RR - V nmmm}{2nl} = \frac{25 + 10 - 5}{-20} = -\frac{3}{2}$, & $\frac{pS + 2QR - t - 2nlm}{2nk} = \frac{-10 + 5 + 20}{-10} = -\frac{3}{2}$. Quare cum prodeat omni caſu $-\frac{3}{2}$ ſeu h, concludo numeros omnes recte inventos eſſe, adeoque vice æquationis propoſitæ ſcribendum eſſe $x^4 + \frac{1}{2}px^3 + Qxx + Rx + S = \sqrt{n} \times \overline{kx^3 + lxx + mx + h}$, id eſt $\overline{x^4 + 2x^3 + 5x - 2\frac{1}{2}} = \sqrt{5} \times \overline{-x^3 - 2xx + x - 1\frac{1}{2}}$. Etenim quadrando partes hujus, producetur æquatio illa octo dimenſionum quæ ſub initio proponebatur.

Quod

Quod ſi tentando caſus omnes numerorum, prædicti valores omnes ipſius b nullo in caſu inter ſe conſenſiſſent, argumento fuiſſet æquationem per extractionem ſurdæ radicis quadraticæ reduci non potuiſſe.

Deberent autem aliqua hic in operis abbreviationem annotari, ſed quæ brevitatis cauſa prætereo, cum tantarum reductionum perexiguus ſit uſus, & rei poſſibilitatem potius quam praxin commodiſſimam voluerim exponere. Sunt igitur hæ reductiones æquationum per extractionem ſurdæ radicis quadraticæ.

Adjungere jam liceret reductiones æquationum per extractionem ſurdæ radicis cubicæ, ſed & has, ut quæ perraro utiles ſint, brevitatis gratia prætereo. Sunt tamen reductiones quædam cubicarum æquationum vulgo notæ, quas, ſi penitus præterirem, Lector fortaſſe deſideraret. Proponatur æquatio cubica $x^3 * + qx + r = 0$, cujus ſecundus terminus deeſt. Ad hanc enim formam æquationem omnem cubicam reduci poſſe conſtat ex præcedentibus. Et ſupponatur x eſſe $= a + b$. Erit $a^3 + 3aab + 3abb + b^3$ (id eſt x^3) $+ qx + r = 0$. Sit $3aab + 3abb$ (id eſt $3abx$) $+ qx = 0$, & erit $a^3 + b^3 + r = 0$. Per priorem æquationem eſt $b = -\frac{q}{3a}$, & cubice $b^3 = -\frac{q^3}{27a^3}$. Ergo per poſteriorem eſt $a^3 - \frac{q^3}{27a^3} + r = 0$, ſeu $a^6 + ra^3 = \frac{q^3}{27}$, & per extractionem affectæ radicis quadraticæ $a^3 = -\frac{1}{2}r \pm \sqrt{\frac{1}{4}rr + \frac{q^3}{27}}$. Extrahe radicem cubicam & habebitur a. Et ſupra erat $-\frac{q}{3a} = b$,

&

& $a+b=x$. Ergo $a-\frac{q}{3a}$ radix eſt æquationis propoſitæ.

Exempli gratia proponatur æquatio $y^3-6yy+6y+12=0$. Ad tollendum ſecundum æquationis hujus terminum ponatur $x+2=y$, & orietur $x^3*-6x+8=0$, ubi eſt $q=-6, r=8, \frac{1}{4}rr=16, \frac{q^3}{27}=-8, a^3=-4\pm\sqrt{8}, a-\frac{q}{3a}=x$, & $x+2=y$, id eſt $2+\sqrt[3]{-4\pm\sqrt{8}}+\frac{2}{\sqrt[3]{-4\pm\sqrt{8}}}=y$.

Et hoc modo erui poſſunt radices omnium cubicarum æquationum ubi q affirmativum eſt; vel etiam ubi q negativum eſt, & $\frac{q^3}{27}$ non majus quam $\frac{1}{4}rr$, id eſt ubi duæ ex radicibus æquationis ſunt impoſſibiles. At ubi q negativum eſt, & $\frac{q^3}{27}$ ſimul majus quam $\frac{1}{4}rr$, fit $\sqrt{\frac{1}{4}rr-\frac{q^3}{27}}$ quantitas impoſſibilis, atque adeo æquationis radix x vel y, hoc caſu impoſſibilis erit. Scilicet hoc caſu tres ſunt radices poſſibiles quæ omnes eodem modo ſe habent ad æquationis terminos q & r, & indifferenter deſignantur per literam x vel y, adeoque omnes eadem deberent lege erui & exprimi qua una aliqua eruitur & exprimitur: ſed omnes tres lege præfata exprimere impoſſibile eſt. Quantitas $a-\frac{q}{3a}$ qua x deſignatur multiplex eſſe non poteſt, eaque de cauſa Hypotheſis quod x, hoc in caſu ubi

triplex eſt, æqualis eſſe poteſt binomio $a-\frac{q}{3a}$, ſeu $a+b$ cujus nominum cubi a^3+b^3 conjunctim æquentur r, & triplum rectangulum $3ab$ æquetur q, plane impoſſibilis eſt; & ex hypotheſi impoſſibili concluſionem impoſſibilem colligi mirum eſſe non debet.

Eſt & alius modus has radices exprimendi. Nimirum de a^3+b^3+r id eſt de nihilo, aufer a^3+r, ſeu $\frac{1}{2}r\pm\sqrt{\frac{1}{4}rr+\frac{q^3}{27}}$, & reſtabit $b^3=-\frac{1}{2}r\mp\sqrt{\frac{1}{4}rr+\frac{q^3}{27}}$. Eſt itaque $a=\sqrt[3]{-\frac{1}{2}r+\sqrt{\frac{1}{4}rr+\frac{q^3}{27}}}$, & $b=\sqrt[3]{-\frac{1}{2}r-\sqrt{\frac{1}{4}rr+\frac{q^3}{27}}}$; vel $a=\sqrt[3]{-\frac{1}{2}r-\sqrt{\frac{1}{4}rr+\frac{q^3}{27}}}$, & $b=\sqrt[3]{-\frac{1}{2}r+\sqrt{\frac{1}{4}rr+\frac{q^3}{27}}}$, adeoque horum ſumma $\sqrt[3]{-\frac{1}{2}r+\sqrt{\frac{1}{4}rr+\frac{q^3}{27}}}+\sqrt[3]{-\frac{1}{2}r-\sqrt{\frac{1}{4}rr+\frac{q^3}{27}}}$, erit $=x$.

Poſſunt etiam æquationum biquadraticarum radices mediantibus cubicis erui & exprimi. Tollendus eſt autem primum ſecundus æquationis terminus. Sit æquatio reſultans $x^4+qxx+rx+s=0$. Pone hanc multiplicatione duarum $xx+ex+f=0$, & $xx-ex+g=0$ generari, id eſt eandem eſſe cum

cum hac $x^4 * \begin{matrix}+f\\+g\\-ee\end{matrix} xx \begin{matrix}+eg\\-ef\end{matrix} x + fg = o$, & collatis terminis fiet $f+g-ee=q$, $eg-ef=r$, & $fg=s$. Quare $q+ee=f+g$, $\frac{r}{e}=g-f$, $\frac{q+ee+\frac{r}{e}}{2}=g$. $\frac{q+ee-\frac{r}{e}}{2}=f$. $\frac{qq+2eeq+e^4-\frac{rr}{ee}}{4}\ (=fg)=s$, & per reductionem $e^6+2qe^4 \begin{matrix}+qq\\-4s\end{matrix} ee - rr = o$. Pro ee ſcribe y, & fiet $y^3+2qyy \begin{matrix}+qq\\-4s\end{matrix} y - rr = o$, æquatio cubica cujus terminus ſecundus tolli poteſt, & radix deinceps per regulam præcedentem vel ſecus extrahi. Dein habita illa radice regrediendum erit ponendo $\sqrt{y}=e$, $\frac{q+ee-\frac{r}{e}}{2}=f$, $\frac{q+ee+\frac{r}{e}}{2}=g$, & æquationes duæ $xx+ex+f=o$, & $xx-ex+g=o$, extractis earum radicibus dabunt quatuor radices æquationis biquadraticæ $x^4+qxx+rx+s=o$, nimirum $x=-\frac{1}{2}e\pm\sqrt{\frac{1}{4}ee-f}$, & $x=\frac{1}{2}e\pm\sqrt{\frac{1}{4}ee-g}$. Ubi notandum eſt quod ſi æquationis biquadraticæ radices quatuor poſſibiles ſunt, æquationis cubicæ $y^3+2qyy \begin{matrix}+qq\\-4s\end{matrix} y - rr = o$ radices tres poſſibiles erunt, atque adeo per regulam præcedentem extrahi nequeunt. Sic & ſi æquationis quinque vel plurium dimenſionum radices affectæ in radices non affectas mediis æquationis terminis quoquo pacto ſublatis convertantur, illa radicum expreſſio ſemper erit impoſſi-

bilis ubi plures quam una radix in æquatione imparium dimenſionum poſſibiles ſunt, aut plures quam duæ in æquatione parium dimenſionum quæ per extractionem ſurdæ radicis quadraticæ methodo ſupra expoſita reduci nequeunt.

Docuit Carteſius æquationem biquadraticam per regulas ultimo traditas reducere. *E. g.* proponatur æquatio à nobis ſupra reducta $x^4 - x^3 - 5xx + 12x - 6 = 0$. Tolle ſecundum terminum ſcribendo $v + \frac{1}{4}$ pro x, & orietur $v^4 - \frac{41}{8}vv + \frac{7}{8}\frac{5}{2}v - \frac{8}{2}\frac{5}{5}\frac{1}{6} = 0$. Ad tollendas fractiones ſcribe $\frac{1}{4}z$ pro v, & orietur $z^4 - 86zz + 600z - 851 = 0$. Hic eſt $-86 = q$, $600 = r$, & $-851 = s$, adeoque $y^3 + 2qyy \overset{+qq}{-4s} y - rr = 0$, ſubſtitutis æquipollentibus fiet $y^3 - 172yy + 10800y - 360000 = 0$. Ubi tentando omnes ultimi termini diviſores $1, -1, 2, -2, 3, -3, 4, -4, 5, -5$, & deinceps uſque ad 100 invenietur tandem $y = 100$. Quod idem multo expeditius per methodum à nobis ſupra expoſitam inveniri potuit. Dein habito y, radix ejus 10 erit e, & $\frac{q + ee - \frac{r}{e}}{2}$, id eſt $\frac{-86 + 100 - 60}{2}$, ſeu -23 erit f, & $\frac{q + ee + \frac{r}{e}}{2}$ ſeu 37 erit g, adeoque æquationes $xx + ex + f = 0$, & $xx - ex + g = 0$, ſcripto z pro x, & ſubſtitutis æquipollentibus evadent $zz + 10z - 23 = 0$, & $zz - 10z + 37 = 0$. Reſtitue v pro $\frac{1}{4}z$, & orientur $vv + 2\frac{1}{2}v - \frac{3}{1}\frac{1}{6} = 0$, & $vv - 2\frac{1}{2}v + \frac{3}{1}\frac{7}{6} = 0$. Reſtitue inſuper $x - \frac{1}{4}$ pro v, & emergent $xx + 2x - 2 = 0$, & $xx - 3x + 3 = 0$, æquationes duæ quarum radices quatuor $x = -1 \pm \sqrt{3}$, & $x = 1\frac{1}{2} \pm \sqrt{-\frac{3}{4}}$, eædem

eædem ſunt cum radicibus quatuor æquationis biquadraticæ ſub initio propoſitæ $x^4 - x^3 - 5xx + 12x - 6 = 0$. Sed hæ facilius per methodum inveniendi diviſores à nobis ſupra explicatam inveniri potuerunt.

Extractio Radicum ex binomiis.

Hactenus æquationum reductiones modis ni fallor facilioribus & magis generalibus quam ab aliis factum eſt tradidiſſe ſuffecerit. Sed quoniam in hujuſmodi operationibus ſæpe devenimus ad radicales complexas quæ ad ſimpliciores reduci poſſunt, convenit etiam harum reductiones exponere. Eæ fiunt per extractiones radicum ex binomiis, aut ex quantitatibus magis compoſitis quæ ut binomia conſiderari poſſunt.

[Verum cum hoc jamdudum præſtitum ſit in Capite *De Reductione Radicalium ad ſimpliciores radicales per extractionem Radicum*, pluribus impræſentiarum ſuperſedemus.]

ÆQUATIONUM

Conſtructio linearis.

HActenus æquationum proprietates, tranſmutationes, limites & omnis generis reductiones, docui. Demonſtrationes non ſemper adjunxi quoniam ſatis faciles mihi viſæ ſunt, & nonnunquam abſque nimiis ambagibus tradi non poſſent. Reſtat jam tantum ut æquationum poſtquam ad formam commodiſſimam reductæ ſunt, radices in numeris extrahere doceam. Et hic præcipua difficultas eſt in figuris duabus vel tribus prioribus obtinendis. Id quod commodiſſime per æquationis conſtructionem aliquam ſeu Geometricam ſive Mechanicam confit. Qua de cauſa non pigebit hujuſmodi conſtructiones aliquas ſubjungere.

Veteres, ut ex Pappo diſcimus, triſectionem anguli, & inventionem duarum medie proportionalium, ſub initio per rectam lineam & circulum fruſtra aggreſſi ſunt. Poſtea conſiderare cœperunt alias permultas lineas, ut Conchoidem, Ciſſoidem, & Conicas ſectiones, & per harum aliquas ſolverunt Problemata. Tandem re penitius examinata, & Conicis ſectionibus in Geometriam receptis, Problemata diſtinxerunt in tria genera: Plana quæ per lineas à plano originem derivantes, Rectam

nempe & Circulum ſolvi poſſunt; Solida quæ per lineas ortum à ſolidi id eſt Coni conſideratione derivantes ſolvebantur; & Linearia ad quorum ſolutionem requirebantur lineæ magis compoſitæ. Et juxta hanc diſtinctionem, problemata ſolida per alias lineas quam Conicas ſectiones ſolvere à Geometria alienum eſt; præſertim ſi nullæ aliæ lineæ præter rectam, circulum, & Conicas ſectiones in Geometriam recipiantur. At Recentiores longius progreſſi receperunt lineas omnes in Geometriam quæ per æquationes exprimi poſſunt, & pro dimenſionibus æquationum diſtinxerunt lineas illas in genera, legemque tulerunt non licere Problema per lineam ſuperioris generis conſtruere quod conſtrui poteſt per lineam inferioris. In lineis contemplandis, & eruendis earum proprietatibus, diſtinctionem earum in genera juxta dimenſiones æquationum per quas definiuntur laudo. At æquatio non eſt, ſed deſcriptio quæ curvam Geometricam efficit. Circulus linea Geometrica eſt, non quod per æquationem exprimi poteſt; ſed quod deſcriptio ejus poſtulatur. Æquationis ſimplicitas non eſt, ſed deſcriptionis facilitas, quæ lineam ad conſtructiones Problematum prius admittendam eſſe indicat. Nam æquatio ad Parabolam ſimplicior eſt quam æquatio ad circulum; & tamen circulus ob ſimpliciorem deſcriptionem prius admittitur. Circulus & Coni ſectiones ſi æquationum dimenſiones ſpectentur ejuſdem ſunt ordinis, & tamen circulus in conſtructione problematum non connumeratur cum his, ſed ob ſimplicem deſcriptionem deprimitur ad ordinem inferiorem lineæ rectæ; ita ut per circulum conſtruere quod per rectas conſtrui poteſt, non ſit illicitum; per

Conicas

Conicas vero ſectiones conſtruere quod per circulum conſtrui poteſt vitio vertatur. Aut igitur legem à dimenſionibus æquationum in circulo obſervandam eſſe ſtatue, & ſic diſtinctionem inter problemata plana & ſolida ut vitioſam tolle; aut concede legem illam in lineis ſuperiorum generum non ita obſervandam eſſe quin aliquæ ob ſimpliciorem deſcriptionem præferantur aliis ejuſdem ordinis, & in conſtructione Problematum cum lineis inferiorum ordinum connumerentur. In conſtructionibus quæ ſunt æque Geometricæ præferendæ ſemper ſunt ſimpliciores. Hæc lex omni exceptione major eſt. Ad ſimplicitatem vero conſtructionis expreſſiones Algebraicæ nil conferunt. Solæ deſcriptiones linearum hic in cenſum veniunt. Has ſolas conſiderabant Geometræ qui circulum conjungebant cum recta. Prout hæ ſunt faciles vel difficiles conſtructio facilis vel difficilis redditur. Adeoque à rei natura alienum eſt leges conſtructionibus aliunde præſcribere. Aut igitur lineas omnes præter rectam & circulum & forte Conicas ſectiones è Geometria cum Veteribus excludamus, aut admittamus omnes ſecundum deſcriptionis ſimplicitatem. Si Trochoides in Geometriam reciperetur, liceret ejus beneficio angulum in data ratione ſecare. Numquid ergo reprehenderes ſiquis hac linea ad dividendum angulum in ratione numeri ad numerum uteretur, & contenderes hanc lineam per æquationem non definiri, lineas vero quæ per æquationes definiuntur adhibendas eſſe? Igitur ſi angulus *e.g.* in 10001 partes dividendus eſſet, teneremur curvam lineam æquatione pluſquam centum dimenſionum definitam in medium afferre, quam tamen nemo mortalium deſcribere

ſcribere nedum intelligere valeret; & hanc anteponere Trochoidi quæ linea notiſſima eſt, & per motum rotæ vel circuli facillime deſcribitur. Quod quam abſurdum ſit quis non videt? Aut igitur Trochoides in Geometriam non eſt admittenda, aut in conſtructione Problematum curvis omnibus difficilioris deſcriptionis anteferenda. Et eadem eſt ratio de reliquis curvis. Quo nomine triſectiones anguli per Conchoidem quas Archimedes in Lemmatis & Pappus in collectionibus poſuere præ aliorum hac de re inventis omnibus laudamus: ſiquidem lineas omnes præter rectam & circulum è Geometria excludere debeamus, aut ſecundum deſcriptionis ſimplicitatem admittere, & Conchoides ſimplicitate deſcriptionis nulli curvarum præter circulum cedit. Æquationes ſunt expreſſiones computi Arithmetici, & in Geometria locum proprie non habent, niſi quatenus quantitates vere Geometricæ (id eſt lineæ, ſuperficies, ſolida & proportiones) aliquæ aliis æquales enunciantur. Multiplicationes, Diviſiones, & ejuſmodi computa in Geometriam recens introducta ſunt; idque inconſulto, & contra primum inſtitutum ſcientiæ hujus. Nam qui conſtructiones Problematum per rectam & circulum à primis Geometris adinventas conſiderabit, facile ſentiet Geometriam excogitatam eſſe ut expedito linearum ductu effugeremus computandi tædium. Proinde hæ duæ ſcientiæ confundi non debent. Veteres tam ſedulo diſtinguebant eas ab invicem, ut in Geometriam terminos Arithmeticos nunquam introduxerint. Et recentes utramque confundendo amiſerunt ſimplicitatem in qua Geometriæ elegantia omnis conſiſtit. Eſt itaque Arithmetice quidem ſimpli-

cius

cius quod per ſimpliciores æquationes determinatur, at Geometrice ſimplicius eſt quod per ſimpliciorem ductum linearum colligitur; & in Geometria prius & præſtantius eſſe debet quod eſt ratione Geometrica ſimplicius. Mihi igitur vitio vertendum non erit ſi cum Mathematicorum Principe, Archimede, aliiſque Veteribus Conchoidem ad Solidorum problematum conſtructionem adhibeam. Attamen ſiquis aliter ſenſerit, ſciat me hic de conſtructione non Geometrica ſed qualicunque ſollicitum eſſe, qua radices æquationum in numeris proxime aſſequar. Cujus rei gratia præmitto hoc problema Lemmaticum.

Inter

Inter datas duas lineas AB, AC rectam datæ longitudinis BC ponere quæ producta tranſeat per datum punctum P.

SI circa polum P gyret linea BC, & ſimul termino ejus C incedat ſuper recta AC, ejus alter terminus B deſcribet Conchoidem Veterum. Secet hæc lineam AB in puncto B. Junge PB, & ejus pars BC erit recta quam ducere oportuit. Et eadem lege linea BC duci poteſt ubi vice rectæ AC linea aliqua curva adhibetur.

Sicui conſtructio hæcce per Conchoidem minus placeat, poteſt alia per conicam ſectionem ejus

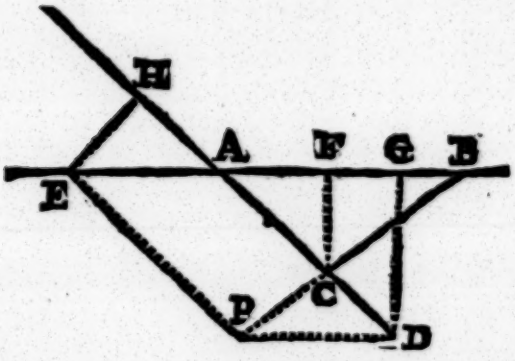

vice ſubſtitui. A puncto P ad rectas AD, AE age PD, PE conſtituentes parallelogrammum EADP, & à punctis C ac D ad rectam AB demitte

mitte perpendicula CF, DG, ut & à puncto E ad rectam AC verſus A productam perpendiculum EH, & dictis $AD = a$. $PD = b$. $BC = c$. $AG = d$, $AB = x$, & $AC = y$. Erit $AD \cdot AG :: AC \cdot AF$, adeoque $AF = \frac{dy}{a}$. Erit & $AB \cdot AC :: CD \cdot PD$, ſeu $x \cdot y :: b \cdot a - y$. Ergo $by = ax - yx$, quæ æquatio eſt ad Hyperbolam. Rurſus per 13. II. Elem. erit $BCq = ACq + ABq - 2FAB$, id eſt $cc = yy + xx - \frac{2dxy}{a}$. Prioris æquationis partes ductas in $\frac{2d}{a}$ aufer de partibus hujus, & reſtabit $cc - \frac{2bdy}{a} = yy + xx - 2dx$, æquatio ad circulum, vbi x & y ad rectos ſunt angulos. Quare ſi haſce duas lineas Hyperbolam & Circulum ope harum æquationum componas, earum interſectione habebis x & y, ſeu AB & AC quæ poſitionem rectæ BC determinant. Componentur autem lineæ illæ ad hunc modum.

Duc rectas duas quaſvis KL æqualem AD, & KM æqualem PD continentes angulum rectum MKL. Comple parallelogrammum KLMN, & aſymptotis LN, MN per punctum K deſcribe Hyperbolam IKX.

In KM verſus K producta cape KP æqualem AG & KQ æqualem BC. Et in KL producta verſus K cape KR æqualem AH, & RS æqualem RQ. Comple parallelogrammum PKRT, & centro T intervallo TS deſcribe circulum.

Secet

Secet hic Hyperbolam in puncto X. Ad KP demitte perpendiculum XY, & erit XY æqualis

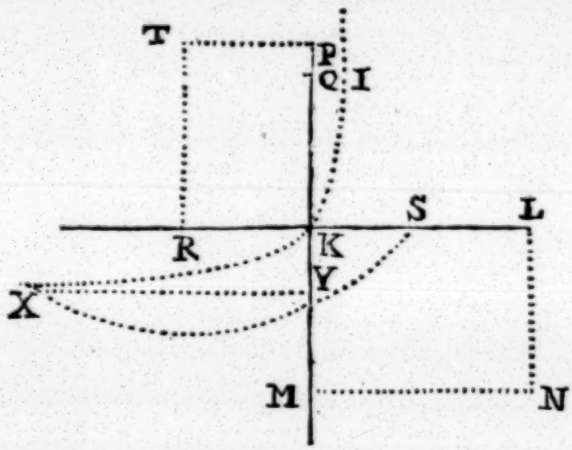

AC & KY æqualis AB. Quæ duæ lineæ AC & AB vel una earum cum puncto P determinant poſitionem quæſitam rectæ BC. Cui conſtructioni demonſtrandæ, & ejus caſibus ſecundum caſus Problematis determinandis non immoror.

Hac, inquam, conſtructione ſolvi poteſt Problema ſicui ita viſum ſit. Sed hæc ſolutio magis compoſita eſt quam ut uſibus ullis inſervire poſſit. Nuda ſpeculatio eſt, & ſpeculationes Geometricæ tantum habent elegantiæ quantum ſimplicitatis, tantumque laudis merentur quantum utilitatis ſecum afferunt. Ea de cauſa conſtructionem per Conchoidem præfero ut multo ſimpliciorem, & non minus Geometricam; & quæ reſolutioni æquationum à nobis propoſitæ optime conducit. Præmiſſo igitur præcedente Lemmate conſtruimus Geometrice Problemata cubica, & quadrato-quadratica [*utpote quæ ad cubica reduci poſſunt*] ut ſequitur.

Pro-

Proponatur æquatio cubica $x^3 * + qx + r = o$, cujus terminus ſecundus deeſt, tertius vero ſub

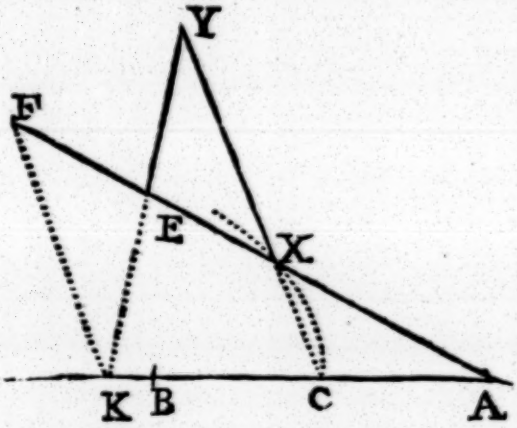

ſigno ſuo deſignatur per $+q$, & quartus per $+r$. Duc quamlibet KA quam dic n. In KA utrinque

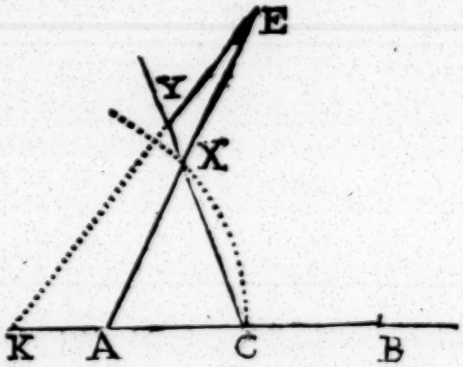

producta cape $KB = \frac{q}{n}$ ad eaſdem partes cum KA ſi habeatur $+q$, aliter ad contrarias. Biſeca BA in C, & centro K radio KC fac circulum CX,

cui

cui inſcribe rectam CX æqualem $\frac{r}{nn}$, & produc eam utrinque. Dein junge AX & produc eam utrinque. Denique inter has lineas CX & AX

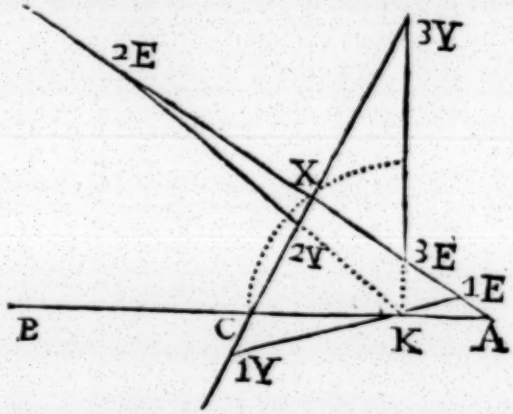

inſcribe EY ejuſdem longitudinis cum CA, quæque producta tranſeat per punctum K, & XY erit radix æquationis. Et ex his radicibus affirmativæ erunt quæ cadunt ad partes X verſus C, & negativæ quæ cadunt ad partes contrarias, ſi habeatur $+r$, & contra ſi habeatur $-r$.

Demonſtratio.

Ad demonſtrationem præmittimus Lemmata ſequentia.

Lem. I. Eſt YX ad AK ut CX ad KE: Etenim age KF parallelam CX, & ob ſimilia triangula ACX, AKF, & EYX, EKF, erit AC ad AK ut CX ad KF, & YX ad YE ſeu AC ut KF ad KE, adeoque ex æquo perturbate YX ad AK ut CX ad KE. Q. E. D.

Lem. II. Eſt YX ad AK ut CY ad AK+KE. Nam componendo eſt YX ad AK ut YX+CX, id eſt CY ad AK+KE. Q. E. D.

Lem.

LEM. III. Eſt KE − BK ad YX ut YX ad AK. Nam per 12. II. Elem. eſt $YK^q - CK^q = CY^q - CY \times CX = CY \times YX$, hoc eſt ſi theorema reſolvatur in proportionem CY ad YK − CK ut YK + CK ad YX. Sed eſt YK − CK = YK − YE + CA − CK = KE − BK. Et YK + CK = YK − YE + CA + CK = KE + AK. Adeoque eſt CY ad KE − BK ut KE + AK ad YX. Sed per Lemma ſecundum erat CY ad KE + AK ut YX ad AK. Ergo ex æquo eſt YX ad KE − BK ut AK ad YX. Seu KE − BK ad YX ut YX ad AK. Q. E. D.

His præmiſſis Demonſtrabitur Theorema ut ſequitur. In primo Lemmate erat YX ad AK ut CX ad KE, ſeu $KE \times YX = AK \times CX$. In tertio erat KE − BK ad YX ut YX ad AK. Unde ſi prioris rationis termini ducantur in YX fiet $KE \times YX - BK \times YX$ ad YX^q ut YX ad AK, id eſt $AK \times CX - BK \times YX$ ad YX^q ut YX ad AK, & ductis extremis & mediis in ſe $AK^q \times CX - AK \times BK \times YX = YX^{cub}$. Denique pro YX, AK, BK, & CX reſtitutis $x, n, \frac{q}{n}$, & $\frac{r}{nn}$ orietur $r - qx = x^3$. Q. E. D. Quod vero ad ſignorum variationes attinet, iſtis ſecundum caſus Problematum determinandis non immoror.

Proponatur jam æquatio cujus tertius terminus deeſt $x^3 + pxx + r = 0$. Et ad ejus conſtructionem aſſumpto quolibet n, cape in recta aliqua longitudines duas $KA = \frac{r}{nn}$, & $KB = p$, idque ad eaſdem partes ſi r & p habeant eadem ſigna, aliter ad contrarias. Biſeca BA in C, & centro K radio KC deſcribe circulum cui inſcribe CX æqualem n, & produc eam utrinque. Item junge AK, & pro-

duc eam utrinque. Denique inter has lineas CX & AX inſcribe EY ejuſdem longitudinis cum CA, ita ut ea ſi producatur tranſeat per K, & KE erit radix æquationis. Radices autem affirmativæ ſunt ubi punctum Y cadit à parte puncti X verſus C, & negativæ ubi punctum Y cadit ad alteras partes puncti X ſi modo habeatur $+r$, & contra ſi habeatur $-r$.

Ad hujus Propoſitionis demonſtrationem Schemata & Lemmata de priori propoſitione mutuo ſumantur, & Demonſtratio erit ut ſequitur.

Per Lemma 1, erat YX ad AK ut CX ad KE ſeu $YX \times KE = AK \times CX$, & per Lemma 3, $KE - KB$ ad YX ut YX ad AK, aut (ſumpto KB ad contrarias partes) $KE + KB$ ad YX ut YX ad AK, adeoque $KE + KB$ in KE ad $YX \times KE$, ſeu $AK \times CX$ ut YX ad AK, ſeu CX ad KE. Quare ductis extremis & mediis in ſe, eſt KE *cub.* $+ KB \times KEq = AK \times CXq$, & ipſarum KE, KB, AK, & CK reſtitutis valoribus ſupra aſſignatis, $x^3 + pxx = r$.

Proponimus jam æquationem trium dimenſionum $x^3 + pxx + qx + r = 0$, nullo termino carentem, & cujus tres radices non ſunt omnes affirmativæ neque omnes negativæ. Et primo ſi terminus q negativus eſt, in recta aliqua KB capiantur longitudines duæ $KA = \frac{r}{q}$ & $KB = p$, idque ad eaſdem partes puncti K ſi p & $\frac{r}{q}$ habent ſigna diverſa; aliter ad contrarias. Biſeca AB in C, & ad punctum illud C erige perpendiculum CX æquale radici quadraticæ termini q: Et inter lineas rectas AX & CX, utrinque productas in infinitum inſcribatur recta EY quæ æqualis ſit rectæ AC, & pro-

producta tranſeat per punctum K, atque KE erit radix æquationis, quæ quidem affirmativa erit ſi

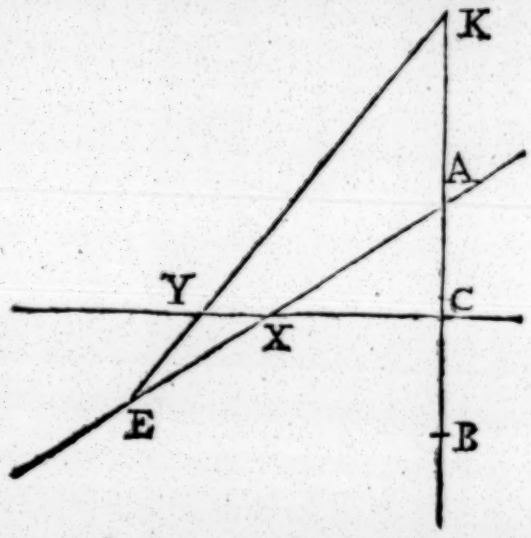

punctum X cadat inter puncta A & E, negativa vero ſi punctum E cadat ad partes puncti X verſus A.

Quod ſi terminus q affirmativus eſt, in recta KB capiantur longitudinis illæ duæ $KA = \sqrt{\frac{-r}{p}}$, & $KB = \frac{q}{KA}$, idque ad eaſdem partes puncti K, ſi $\sqrt{\frac{-r}{p}}$ & $\frac{q}{KA}$ habent ſigna diverſa; aliter ad contrarias: Biſeca AB in C, & ad punctum illud C erige perpendiculum CX æquale termino p: & inter lineas rectas AX & CX, utrinque producras in infinitum inſcribatur recta EY quæ æqualis ſit rectæ AC, & producta tranſeat per punctum K, atque XY erit radix æquationis; quæ quidem negativa erit ſi punctum x cadat inter puncta A & E, affirmativa vero ſi punctum Y cadat ad partes puncti X verſus punctum C.

Demonſtratio caſus prioris.

Per Lemma primum erat KE ad CX ut AK ad YX, & ita (componendo) eſt KE + AK, id eſt KY + KC ad CX + YX, id eſt CY. Sed in triangulo rectangulo KCY eſt YC^q æquale $YK^q - KC^q$, id eſt æquale KY + KC in KY − KC, & reſolvendo terminos æquales in proportionales, KY + KC ad CY ut CY ad KY − KC, ſeu KE + AK ad CY ut CY ad EK − KB. Quare cum in hac proportione fuerit KE ad CX; duplicetur proportio, & erit KE^q ad CX^q ut KE + AK ad KE − KB; & ductis extremis & mediis in ſe $KE^{cub.} - KB \times KE^q = CX^q \times KE + CX^q \times AK$. Et reſtitutis valoribus ſupra aſſignatis $x^3 - pxx = qx + r$.

Demonſtratio caſus ſecundi.

Per Lemma primum eſt KE ad CX ut AK ad YX, ductiſque extremis & mediis in ſe fit $KE \times YX = CX \times AK$. Scribe ergo in ſuperioribus $KE \times YX$ pro $CX \times AK$, & fiet $KE^{cub.} - KB \times KE^q = CX^q \times KE + CX \times KE \times YX$. Et applicatis omnibus ad KE erit $KE^q - KB \times KE = CX^q + CX \times YX$: ductiſque omnibus in AK habebitur $AK \times KE^q - AK \times KB \times KE = AK \times CX^q + AK \times CX \times YX$: Ac rurſus ſcripto $KE \times YX$ pro $CX \times AK$, fiet $AK \times KE^q - AK \times KB \times KE = KE \times YX \times CX + KE \times YX^q$: & applicatis omnibus ad KE orietur $AK \times KE - AK \times KB = YX \times CX + YX^q$: ductiſque omnibus in YX emerget $AK \times KE \times YX - AK \times KB \times YX = YX^q \times CX + YX^{cub.}$ & pro $KE \times YX$ ſcriptis in primo termino $CX \times AK$, fiet $CX \times AK^q - AK$

$-AK \times KB \times YX = CX \times YXq + YX\,cub.$ ſeu quod perinde eſt $YX\,cub. + CX \times YXq + AK \times KB \times YX - CX \times AKq = 0$. Atque pro YX, CX, AK & KB ſubſtitutis valoribus ſupra aſſignatis x, p, $\sqrt{\frac{-r}{p}}$, $\sqrt{\frac{q-r}{p}}$ emerget tandem $x^3 + pxx + qx + r = 0$, æquatio conſtruenda.

Solvuntur etiam hæ æquationes ducendo rectam lineam datæ longitudinis inter circulum & aliam rectam poſitione datos, ea lege ut recta illa ducta convergat ad punctum datum.

Proponatur enim æquatio cubica $x^3 * + qx + r = 0$, cujus terminus ſecundus deeſt. Duc rectam KA ad arbitrium. Eam dic n. In KA utrinque producta cape $KB = \frac{q}{n}$, idque ad eaſdem partes puncti K cum linea KA ſi modo habeatur $-q$, aliter

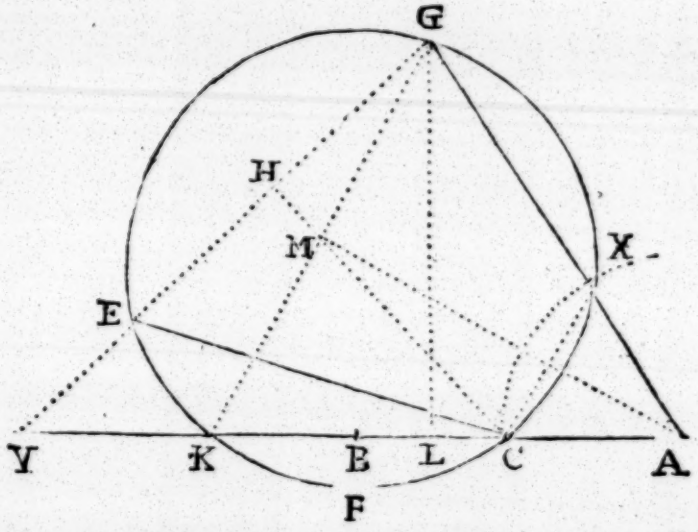

ad diverſas. Biſeca BA in C, & centro A intervallo AC deſcribe circulum CX. Ad hunc apta lineam rectam $CX = \frac{r}{nn}$, & per puncta K, C, & X deſcribe

circulum KCXG. Junge AX, & junctam produc donec ea iterum ſecet circulum ultimo deſcriptum KCXG in puncto G. Denique inter hunc ultimo deſcriptum circulum & rectam KC utrinque productam inſcribe rectam EY ejuſdem longitudinis cum recta AC, ita ut ea convergat ad punctum G. Et acta recta EC erit una ex radicibus æquationis. Radices autem affirmativæ ſunt quæ cadunt in majori circuli ſegmento KGC, & negativæ quæ in minori KFC ſi habeatur $-r$; & contra ſi habeatur $+r$ affirmativæ in minori ſegmento KFC negativæ in majori KGC reperientur.

Ad hujus vero conſtructionis demonſtrationem præmittimus Lemmata ſequentia.

Lem. I. Poſitis quæ in conſtructione ſuperiore, eſt CE ad KA ut CE + CX ad AY, & CX ad KY.

Nam recta KG ducta, eſt AC ad AK ut CX ad KG, idque ob ſimilia triangula ACX, AKG. Sunt etiam triangula YEC, YKG ſimilia: quippe quæ communem habent angulum ad Y, & angulos ad G & C in eodem circuli KCG ſegmento EGCK, atque adeo æquales. Inde fit CE ad EY ut KG ad KY, id eſt CE ad AC ut KG ad KY eo quod EY & AC juxta Hypotheſin æquantur. Collata autem hacce cum ſuperiore proportionalitate colligitur ex æquo perturbate quod ſit CE ad KA ut CX ad KY, & viciſſim CE ad CX ut KA ad KY. Unde componendo fit CE + CX ad CX ut KA + KY ad KY, id eſt ut AY ad KY, & viciſſim CE + CX ad AY ut CX ad KY hoc eſt ut CE ad KA. Q.E.D.

Lem. II. Demiſſo ad lineam GY perpendiculo CH, fiet rectangulum 2HEY æquale rectangulo CE × CX.

Nam

Nam demiſſo etiam ad lineam AY perpendiculo GL, triangula KGL, ECH rectos habentia angulos ad L & H, & angulos ad K & E in eodem circuli CGK ſegmento CKEG, adeoque æquales, æquiangula ſunt & proinde ſimilia. Eſt ergo KG ad KL ut EC ad EH. Porro, à puncto A ad lineam KG demiſſo perpendiculo AM, ob æquales AK, AG biſecabitur KG in M, & triangula KAM KGL ob angulum ad K communem, & angulos ad M & L rectos fient ſimilia: & inde eſt AK ad KM ut KG ad KL. Sed ut eſt AK ad KM ita eſt 2AK ad 2KM ſeu KG, & ita (ob ſimilia triangula AKG, ACX) eſt 2AC ad CX; & (ob æquales AC & EY) ita eſt 2EY ad CX. Ergo eſt 2EY ad CX ut KG ad KL. Sed erat KG ad KL ut EC ad EH, ergo eſt 2EY ad CX ut EC ad EH, atque adeo rectangulum 2HEY (ductis nimirum extremis & mediis in ſe) æquale eſt rectangulo EC × CX. Q. E. D.

Aſſumpſimus hic lineas AK, AG æquales eſſe. Nimirum rectangula CAK, XAG (per Corol. Prop. 36. lib. III. Elem.) æqualia ſunt, atque adeo ut CA eſt ad XA ita AG eſt ad AK. Sed CA, XA æquales ſunt per Hypotheſin; ergo & AG, AK.

Lem. III. Conſtructis omnibus ut ſupra, tres lineæ BY, CE, KA, ſunt continue proportionales.

Nam (per Prop. 12. lib. II. Elem.) eſt $CY^q = EY^q + CE^q + 2EY \times EH$. Et ablato utrinque EY^q fit $CY^q - EY^q = CE^q + 2EY \times EH$. Sed $2EY \times EH$ (per Lem. 2.) æquale eſt rectangulo $CE \times CX$, & addito utrinque CE^q fit $CE^q + 2EY \times EH = CE^q + CE \times CX$. Ergo $CY^q - EY^q$ æquale eſt $CE^q + CE \times CX$, id eſt $CY + EY$ in $CY - EY$ æquale eſt $CE^q + CE \times CX$. Et reſolutis æqualibus rectangulis in latera proportionalia

nalia fit $CE+CX$ ad $CY+EY$ ut $CY-EY$ ad CE. Sunt autem tres lineæ EY, CA, CB æquales, & inde $CY+EY=CY+CA=AY$, & $CY-EY=CY-CB=BY$. Scribantur itaque AY pro $CY+EY$, & BY pro $CY-EY$, & fiet $CE+CX$ ad AY ut BY ad CE. Sed (per Lem. 1.) eſt CE ad KA ut $CE+CX$ ad AY, ergo eſt CE ad KA ut BY ad CE, hoc eſt lineæ tres BY, CE, KA, ſunt continue proportionales. Q. E. D.

Tandem ope horum Lemmatum conſtructio ſuperioris Problematis ſic demonſtratur.

Per Lemma 1. eſt CE ad KA ut CX ad KY, adeoque $KA\times CX=KY\times CE$, & applicatis his æqualibus extremorum & mediorum rectangulis ad CE fit $\frac{KA\times CX}{CE}=KY$. His lateribus æqualibus adde BK & æqualia erunt $BK+\frac{KA\times CX}{CE}$ & BY. Unde per Lemma tertium eſt $BK+\frac{KA\times CX}{CE}$ ad CE ut CE ad KA, & inde, ductis extremis & mediis in ſe provenit CE^q æquale $BK\times KA+\frac{KA^q\times CX}{CE}$, & omnibus præterea ductis in CE fit CE *cub.* æquale $BK\times KA\times CE+KA^q\times CX$. CE erat radix æquationis dicta x, KA erat n, $KB\ \frac{q}{n}$, & $CX\ \frac{r}{nn}$. His pro CE, KA, KB, & CX ſubſtitutis oritur $x^3=qx+r$, ſeu $x^3-qx-r=0$, æquatio conſtruenda; ubi q & r negativa prodeunt ſumptis KA & KB ad eaſdem partes puncti K, & radice affirmativa in majori ſegmento CGK exiſtente. Hic unus caſus eſt Conſtructionis demonſtrandæ. Ducatur KB ad partes contrarias, id eſt mutetur

mutetur ſignum ejus ſeu ſignum ipſius $\frac{q}{n}$, vel quod perinde eſt, ſignum termini q, & habebitur conſtructio æquationis $x^3 + qx - r = 0$: Qui caſus eſt alter. In his caſibus CX, & radix affirmativa CE cadunt ad eaſdem partes lineæ AK. Cadant CX & radix negativa ad eaſdem mutato ſigno ipſius CX ſeu $\frac{r}{nn}$ vel (quod perinde eſt) ſigno ipſius r, & habebitur caſus tertius $x^3 + qx + r = 0$, ubi radices omnes ſunt negativæ. Et mutato rurſus ſigno ipſius KB ſeu $\frac{q}{n}$ vel ſolius q, incidetur in caſum quartum $x^3 - qx + r = 0$. Quorum omnium caſuum conſtructiones percurrere licebit, & ſigillatim demonſtrare ad modum caſus primi. Nos uno caſu demonſtrato cæteros leviter attingere ſatis eſſe putavimus. Hi verbis iiſdem mutato ſolum linearum ſitu demonſtrantur.

Conſtruenda jam ſit æquatio cubica $x^3 + pxx * + r = 0$, cujus tertius terminus deeſt.

In figura ſuperiore aſſumpta longitudine quavis n, capias in recta quavis infinita AY, KA, & KB quarum KA valeat $\frac{r}{nn}$, & KB valeat p. Has cape ad eaſdem partes puncti K, ſi modo ſigna terminorum p & r ſint eadem, ſecus ad contrarias. Biſeca BA in C, & centro K intervallo KC deſcribe circulum CXG. In eo aptes rectam CX æqualem longitudini aſſumptæ n. Junge AX & produc junctam ad G ita ut fiat AG æqualis AK, & per puncta K, C, X, G, deſcribe circulum. Denique inter hunc circulum & rectam KC utrinque productam inſcribe rectam EY ejuſdem longitudinis cum recta AC ea lege ut hæc inſcripta recta tranſeat

ſeat per punctum G, ſi modo ipſa producatur: & acta recta KY erit una ex radicibus æquationis. Sunt autem radices affirmativæ quæ cadunt ad partes puncti K verſus punctum A ſi modo habeatur $+r$; ſin habeatur $-r$, affirmativæ ſunt quæ cadunt ad partes contrarias. Et ſi affirmativæ radices jacent ex una parte puncti A, negativæ ſunt quæ jacent ex altera.

Demonſtratur autem hæc conſtructio ope Lemmatum trium noviſſimorum in hunc modum.

Per Lemma tertium ſunt BY, CE, KA continue proportionales; & per Lemma primum ut eſt CE ad KA ita eſt CX ad KY. Ergo BY eſt ad CE ut CX ad KY. BY idem eſt quod KY – KB. Ergo KY – KB eſt ad CE ut CX ad KY. Sed ut eſt KY – KB ad CE ita eſt KY – KB in KY ad CE in KY, idque per Prop. 1. lib. VI. Elem. & ob proportionales CE ad KA ut CX ad KY eſt CE in KY æquale KA in CX. Ergo KY – KB in KY eſt ad KA in CX (ut KY – KB ad CE, hoc eſt) ut CX ad KY. Et ductis extremis & mediis in ſe invicem fit KY – KB in KY*q* æquale KA in CX*q*: id eſt KY *cub.* – KB × KY *quad.* æquale KA × CX *quad.* Erat autem in conſtructione, KY radix æquationis dicta x, KB æqualis p, KA æqualis $\frac{r}{nn}$, & CX æqualis n. Scribantur igitur $x, p, \frac{r}{nn}$, & n pro KY, KB, KA, & CX reſpective, & fiet $x^3 - pxx = r$, ſeu $x^3 - pxx - r = 0$.

Reſolvi poteſt conſtructio demonſtranda in hoſce quatuor æquationum caſus, $x^3 - pxx - r = 0$, $x^3 - pxx + r = 0$, $x^3 + pxx - r = 0$, & $x^3 + pxx + r = 0$. Caſum primum jam demonſtratum de-

di,

di, cæteri tres iiſdem verbis mutato tantum linearum ſitu demonſtrantur. Nimirum uti ſumendo KA & KB ad eaſdem partes puncti K, & radicem affirmativam KY ad contrarias partes, jam prodiit KY *cub.* $-$ KB $\times$ KYq $=$ KA $\times$ CXq, & inde $x^3 - pxx - r = 0$: ſic ſumendo KB ad contrarias partes puncti K, prodibit ſimili argumentationis progreſſu KY *cub.* $+$ KB $\times$ KYq $=$ KA $\times$ CXq, & inde $x^3 + pxx - r = 0$. Et in hiſce duobus caſibus ſi mutetur ſitus radicis affirmativæ KY ſumendo eam ad alteram partem puncti K, per ſimilem argumentationis ſeriem devenietur ad alteros duos caſus KY *cub.* $+$ KB $\times$ KYq $=-$ KA $\times$ CXq, ſeu $x^3 + pxx + r = 0$, & KY *cub.* $-$ KB $\times$ KYq $=-$ KA $\times$ CXq, ſeu $x^3 - pxx + r = 0$. Qui omnes caſus erant demonſtrandi.

Proponatur jam æquatio cubica $x^3 + px^2 + qx + r = 0$, nullo (niſi forte tertio) termino carens. Ea conſtruetur ad hunc modum.

Cape ad arbitrium longitudinem n. Ejus dimidio æqualem duc rectam quamvis GC, & ad punctum G erige perpendiculum GD æquale $\sqrt{\frac{r}{p}}$.

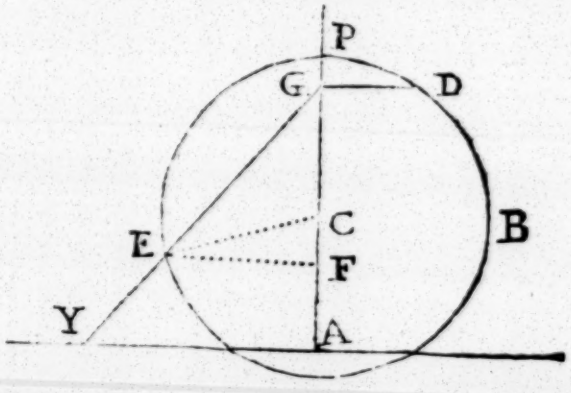

Deinde ſi termini p & r habent contraria ſigna, centro C intervallo CD deſcribe circulum PBE.

Sin

Sin eadem ſunt eorum ſigna, centro D intervallo GC deſcribe circulum occultum ſecantem rectam GA in H; dein centro C intervallo GH deſcribe circulum PBE. Tum fac $GA = -\frac{q}{n} - \frac{r}{np}$, eamque duc in linea GC ad partes puncti G verſus C ſi modo quantitas $-\frac{q}{n} - \frac{r}{np}$ (ſignis terminorum p, q, r in æquatione conſtruenda probe obſervatis) affirmativa obvenerit: ſecus age GA ad alteras partes puncti G, & ad punctum A erecto perpendiculo AY, inter hoc & circulum PBE ſuperius deſcriptum inſcribe lineam EY æqualem termino p, ea lege ut hæc inſcripta convergat ad punctum G. Quo facto & producta illa EY ad G, erit linea EG una ex radicibus æquationis conſtruendæ. Quæ quidem radices affirmativæ ſunt ubi punctum E cadit inter puncta G & Y, & negativæ ubi E cadit extra, ſi modo habeatur $+p$; & contra ſi $-p$.

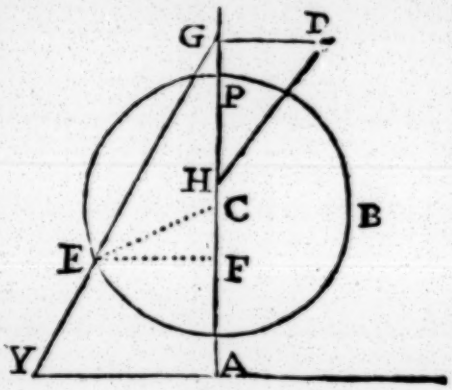

Demonſtrationi hujus conſtructionis præmittimus Lemmata ſequentia.

Lem. I. Demiſſo ad AG perpendiculo EF & acta recta EC: eſt $EG^q + GC^q = EC^q + 2CGF$. Nam per Prop. 12. lib. II. Elem. eſt $EG^q = EC^q + GC^q + 2GCF$. Addatur utrinque GC^q & fiet $EG^q + GC^q = EC^q + 2GC^q + 2GCF$. Sed $2GC^q + 2GCF$ eſt 2GC in GC+CF id eſt 2CGF. Ergo $EG^q + GC^q = EC^q + 2CGF$. Q. E. D.

Lem.

LEM. II. In conſtructionis caſu primo ubi circulus PBE tranſit per punctum D, eſt $EG^q - GD^q = 2CGF$. Nam per Lemma primum eſt $EG^q + GC^q = EC^q + 2CGF$, & ablato utrinque GC^q, fit $EG^q = EC^q - GC^q + 2CGF$. Sed $EC^q - GC^q$ idem eſt quod $CD^q - GC^q$, hoc eſt idem quod GD^q. Ergo $EG^q = GD^q + 2CGF$, & ſubducto utrobique GD^q, fit $EG^q - GD^q = 2CGF$. Q. E. D.

LEM. III. In conſtructionis caſu ſecundo, ubi circulus PCD non tranſit per punctum D, eſt $EG^q + GD^q = 2CGF$. Namque in Lemmate primo erat $EG^q + GC^q = EC^q + 2CGF$. Auſer utrinque EC^q & fiet $EG^q + GC^q - EC^q = 2CGF$. Sed $GC = DH$ & $EC = CP = GH$: ergo $GC^q - EC^q = DH^q - GH^q = GD^q$, atque adeo $EG^q + GD^q = 2CGF$. Q. E. D.

LEM. IV. Eſt $2CGF$ in $GY = 2CG$ in AGE. Namque ob ſimilia triangula GEF, GYA eſt GF ad GE ut AG ad GY; hoc eſt (per Prop. 1. lib. VI. Elem.) ut $2CG \times AG$ ad $2CG \times GY$. Ducantur extrema & media in ſe, & fiet $2CG \times GY \times GF = 2CG \times AG \times GE$. Q. E. D.

Tandem ope horum Lemmatum conſtructio Problematis ſic demonſtratur.

In caſu primo eſt (per Lem. 2.) $EG^q - GD^q = 2CGF$, & ductis omnibus in GY fit $EG^q \times GY - GD^q \times GY = 2CGF \times GY$ (hoc eſt per Lem. 4.) $= 2CG \times AGE$. Pro GY ſcribe $EG + EY$, & fiet $EG^{cub.} + EY \times EG^q - GD^q \times EG - GD^q \times EY = 2CGA \times EG$, ſeu $EG^{cub.} + EY \times EG^q - GD^q - 2CGA \times EG - GD^q \times EY = 0$.

In caſu ſecundo eſt (per Lem. 3.) $EG^q + GD^q = 2CGF$, & ductis omnibus in GY fit $EG^q \times GY + GD^q \times GY = 2CGF \times GY$ (hoc eſt per Lem. 4.) $= 2CG$

$=2CG\times AGE$. Pro GY ſcribe EG+EY, & fiet $EG^{cub.}+EY\times EG^{q}+GD^{q}\times EG+GD^{q}\times EY=2CGA\times EG$, ſeu $EG^{cub.}+EY\times EG^{q}+GD^{q}\times EG+GD^{q}\times EY-2CGA\times EG=0$.

Jam vero erat EG radix æquationis conſtructæ dicta x; item $GD=\sqrt{\frac{r}{p}}$, $EY=p$, $2CG=n$, & $GA=-\frac{q}{n}-\frac{r}{np}$, id eſt in caſu primo ubi terminorum p & r diverſa ſunt ſigna: at in caſu ſecundo ubi alterutrius p vel r mutatur ſignum fiet $-\frac{q}{n}+\frac{r}{np}=GA$. Scribantur igitur pro EG, GD, EY, 2CG, & GA quantitates x, $\sqrt{\frac{r}{p}}$, p, n, & $-\frac{q}{n}\mp\frac{r}{np}$, & caſu primo fiet $x^3+px^2-\frac{\frac{r}{p}}{+q+\frac{r}{p}}x-r=0$, id eſt $x^3+pxx+qx-r=0$, caſu autem ſecundo $x^3+px^2+\frac{\frac{r}{p}}{+q-\frac{r}{p}}x+r=0$, id eſt $x^3+pxx+qx+r=0$. Eſt igitur in utroque caſu EG vera longitudo radicis x. Q. E. D.

Subdiſtinguitur autem caſus uterque in caſus plures particulares: Nimirum prior in hoſce $x^3+px^2+qx-r=0$, $x^3+pxx-qx-r=0$, $x^3-pxx+qx+r=0$, $x^3-pxx-qx+r=0$, $x^3+px^2-r=0$ & $x^3-pxx+r=0$; poſterior in hoſce $x^3+pxx+qx+r=0$, $x^3+pxx-qx+r=0$, $x^3-pxx+qx-r=0$, $x^3-pxx-qx-r=0$, $x^3+pxx+r=0$, & $x^3-pxx-r=0$. Quorum omnium demonſtrationes verbis iiſdem ac duorum jam demonſtratorum, mutato tantum linearum ſitu, compinguntur.

Hæ

Hæ ſunt Problematum conſtructiones præcipuæ per inſcriptionem rectæ longitudine datæ inter circulum, & rectam lineam poſitione datam ea lege ut inſcripta ad datum punctum convergat. Inſcribitur autem talis recta ducendo Conchoidem veterum, cujus Polus ſit punctum illud ad quod recta inſcribenda debet convergere, Regula ſeu Aſymptotos recta altera poſitione data, & intervallum longitudo rectæ inſcribendæ. Secabit enim hæc Conchoides circulum præfatum in puncto E per quod recta inſcribenda duci debet. Suffecerit vero in rebus practicis rectam illam inter circulum, & alteram poſitione datam rectam ratione quacunque mechanica interponere.

In hiſce autem conſtructionibus notandum eſt quod quantitas n, ubique indeterminata & ad arbitrium aſſumenda relinquitur, id adeo ut ſingulis problematis conſtructiones commodius aptentur. Hujus rei exempla in inventione duarum medie proportionalium, & anguli triſectione dabimus.

Inveniendæ ſit inter a & b duæ medie proportionales x & y. Quoniam ſunt $a. x. y. b$ continue proportionales erit a^2 ad x^2 ut x ad b, adeoque $x^3 = aab$, ſeu $x^3 - a^2b = 0$. Hic deſunt æquationis termini p & q, & loco termini r habetur $-a^2b$. Igitur in conſtructionum formula prima, ubi recta EY ad datum punctum K convergens inſeritur inter alias duas poſitione datas rectas EX & YC, & recta CX ponitur æqualis $\frac{r}{nn}$ id eſt æqualis $\frac{-aab}{nn}$, aſſumo n æqualem a, & ſic fit CX æqualis $-b$. Unde talis emergit conſtructio.

Duco quamvis KA æqualem a, eamque biſeco in C, centroque K intervallo KC deſcribo circulum

culum CX ad quem apto rectam CX æqualem *b*, & inter rectas AX, CX infinite productas pono EY æqualem CA, & convergentem ad punctum K. Sic erunt KA, XY, KE, CX, continue proportionales, id est XY & KE duæ medie proportionales inter *a* & *b*. Constructio nota est.

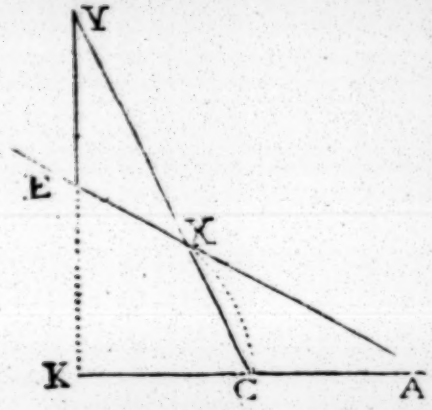

In altera autem constructionum formula ubi recta EY ad datum punctum G convergens ponitur inter circulum GECX & rectam AK, estque $CX = \frac{r}{nn}$ id est (in hoc Problemate) $= \frac{-aab}{nn}$, pono ut prius $n = a$, & sic fit $CX = b$, cæteraque peraguntur ut sequitur.

Duco rectam quamvis KA æqualem *a*, eamque biseco in C & centro A intervallo AK describo

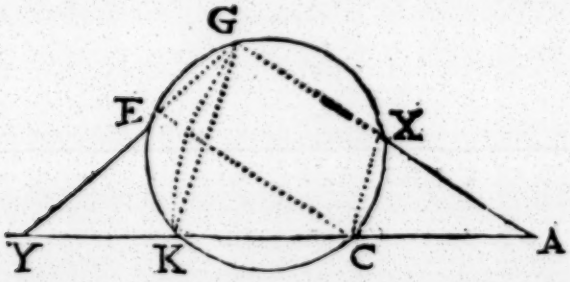

circulum KG ad quem apto rectam KG æqualem 2*b* constituendo triangulum æquicrurum AKG. Dein per puncta C, K, G circulum describo & inter hujus perimetrum & rectam productam AK inscribo rectam EY æqualem KC, & convergentem

ad

ad punctum G. Quo facto continue proportionales erunt AK, EC, KY, $\frac{1}{2}$KG, id eſt EC & KY, duæ medie proportionales erunt inter datas *a* & *b*.

Secandus jam ſit angulus in partes tres æquales. Sitque angulus ſecandus ACB, partes ejus inveniendæ ACD, DCE, ECB. Centro C intervallo CA deſcribatur circulus ADEB ſecans rectas CA, CD, CE, CB in A, D, E, B. Jungantur AD, DE, EB ut & AB ſecans rectas CD, CE in F & H, & ipſi CE parallela agatur DG occurrens AB in G. Ob ſimilia triangula CAD, ADF, DFG, continue proportionales ſunt CA, AD, DF, FG. Ergo ſi dicatur AC = *a*, & AD = *x*, fiet DF = $\frac{xx}{a}$, & FG = $\frac{x^3}{aa}$. Eſt autem AB = BH + HG + FA − GF = 3AD − GF = $3x - \frac{x^3}{aa}$.

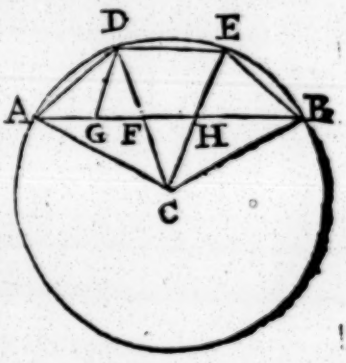

Dic AB = *b*, & fiet $b = 3x - \frac{x^3}{aa}$, ſeu $x^3 - 3aax + aab = 0$. Hic deeſt æquationis terminus ſecundus *p*, & loco *q* & *r* habentur $-3aa$ & *aab*. Ergo in conſtructionum formula prima ubi erat *p* = 0, KA = *n*, KB = $\frac{q}{n}$, & CX = $\frac{r}{nn}$, id eſt in problemate jam conſtruendo KB = $-\frac{3aa}{n}$, & CX = $\frac{aab}{nn}$, ut hæ quantitates evadant quam ſimpliciſſimæ pono *n* = *a*, & ſic fit KB = $-3a$, & CX = *b*.

$=b$. Unde talis emergit Problematis conſtructio.

Ago quamvis $KA=a$, & ad contrarias partes $KB=3a$. Biſeco BA in C, centroque K intervallo KC deſcribo circulum, cui inſcribo rectam

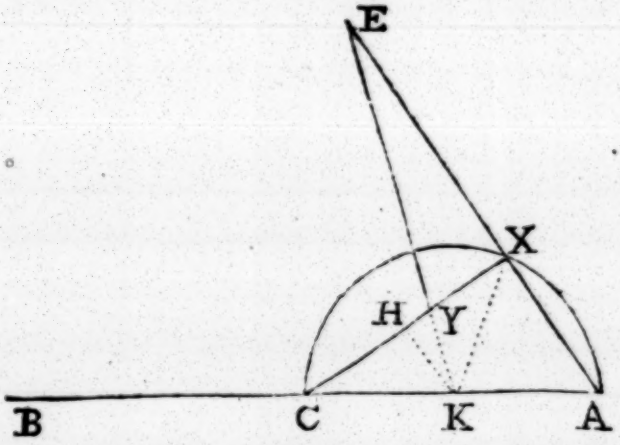

$CX=b$. Et acta recta AX, inter ipſam infinite productam & rectam CX pono rectam EY æqualem AC, & convergentem ad punctum K. Sic fit $XY=x$. Quinetiam ob æquales circulos ADEB, CXA, & æquales ſubtenſas AB, CX, nec non æquales ſubtenſarum partes BH, XY, æquales erunt anguli ACB, CKX ut & anguli BCH, XKY, atque adeo anguli CKX tertia pars erit angulus XKY. Dati igitur cujuſvis anguli CKX pars tertia XKY invenietur ponendo inter chordas CX, AX infinite productas rectam EY æqualem diametro AC, & convergentem ad circuli centrum K.

Hinc ſi à circuli centro K ad ſubtenſam CX demittas perpendiculum KH, erit angulus HKY tertia pars anguli HKX, adeo ut ſi detur quilibet angulus HKX inveniri poſſit ejus pars tertia HKY demittendo à quolibet lateris utriuſvis KX puncto

cto X ad latus alterum KH perpendiculum XH, & lateri KH ducendo parallelam XE, dein rectam YE duplam ipſius KX, & convergentem ad punctum K ponendo inter rectas XH & XE. Vel ſic. Detur angulus quilibet AXK. Ad latus alterutrum

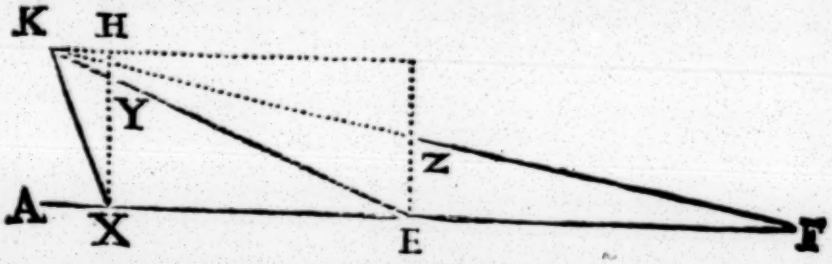

AX erigatur perpendiculum XH, & à lateris alterius XK puncto quovis K agatur recta KE cujus pars YE interjacens lateri AX producto, & ejus perpendiculo XH ſit dupla lateris XK, & erit angulus KEA tertia pars anguli dati AXK. Tum rurſus erecto perpendiculo E*Z*, & acta KF cujus pars ZF inter EF & E*Z* ſit dupla ipſius KE, fiet angulus KFA tertia pars anguli KEA, & ſic pergitur per continuam anguli triſectionem in infinitum. Exſtat autem hæc triſectio apud Pappum, lib. 4. Prop. 32.

Quod ſi angulum per alteram conſtructionum formulam ubi recta inter aliam rectam & circulum ponenda eſt, trifariam dividere malueris: hic etiam erunt KB $=\frac{q}{n}$, & CX $=\frac{r}{nn}$, id eſt in problemate de quo nunc agimus KB $=\frac{-3aa}{n}$, & CX $=\frac{aab}{nn}$, adeoque ponendo $n=a$ fiet KB $=-3a$, & CX $=b$. Et inde talis emerget conſtructio.

A puncto quovis K ducantur ad eaſdem partes rectæ duæ KA $=a$, & KB $=3a$. Biſeca AB in

C, centroque A intervallo AC deſcribe circulum. In eo pone rectam CX = *b*. Junge AX, & junctam produc donec ea iterum ſecet circulum jam

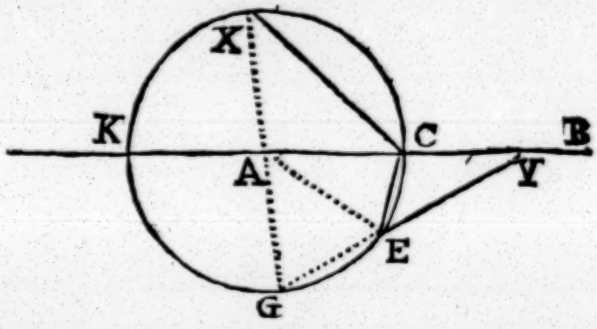

deſcriptum in G. Tum inter hunc circulum & rectam KC infinite productam pone rectam EY æqualem rectæ AC, & convergentem ad punctum G, & acta recta EC erit longitudo quæſita *x*, qua tertia pars anguli dati ſubtenditur.

Talis conſtructio conſequitur formulam ſuperius allatam: quæ tamen ſic evadet concinnior. Ob æquales circulos ADEB & KXG, & æquales ſubtenſas CX & AB, æquales ſunt anguli CAX ſive KAG & ACB, adeoque CE ſubtenſa eſt tertiæ partis anguli KAG. Quare dato quovis angulo KAG, ut ejus inveniatur pars tertia CAE, pone inter circulum KCG, & anguli latus KA infinite productum rectam EY æqualem circuli ſemidiametro AG, & convergentem ad punctum G. Sic docuit Archimedes angulum trifariam ſecare. Eædem conſtructiones facilius explicari poſſint quam hic factum eſt; ſed in his volui oſtendere quomodo ex generalibus Problematum conſtructionibus ſuperius expoſitis conſtructiones ſimpliciſſimas particularium problematum derivare liceat.

Lemma Archim. 8.

Præter

Præter conſtructiones hic expoſitas adjungere liceret quamplurimas. Ut ſi inter *a* & *b* inveniendæ eſſent duæ medie proportionales, Age quamvis

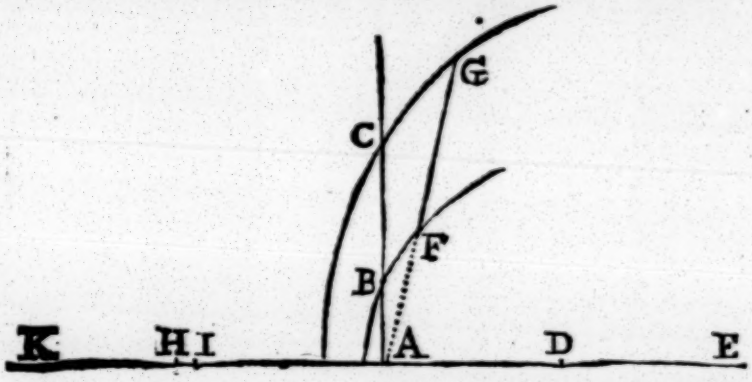

AK = *b*, & huic perpendiculare AB = *a*. Biſeca AK in I, & in eadem AK, ſubtenſæ BI æqualem pone AH; ut & in linea AB producta ſubtenſæ BH æqualem AC. Tum in linea AK ad alteras partes puncti A cape AD cujuſvis longitudinis, & huic æqualem DE, centriſque D & E intervallis DB, EC deſcribe circulos duos BF, CG, & inter eos pone rectam FG æqualem rectæ AI, & convergentem ad punctum A, & erit AF prima duarum medie proportionalium quas invenire oportuit.

Docuerunt Veteres inventionem duarum medie proportionalium per Ciſſoidem; ſed lineæ hujus deſcriptionem commodam manualem nemo, quod ſcio, appoſuit. Sit AG diameter & F centrum circuli ad quem Ciſſois pertinet. Ad punctum F erigatur normalis FD, eaque producatur in infinitum. Et producatur FG ad P, ut FP æqualis ſit circuli Diametro. Moveatur norma rectangula PED ea lege ut crus ejus EP perpetuo tranſeat per punctum P, & crus alterum ED circuli Diametro AG ſeu FP æquale, termino ſuo D tangat ſemper lineam FD,

& cruris hujus medium punctum C deſcribet Ciſſoidem deſideratam GCK ut ſupra expoſui. Quare

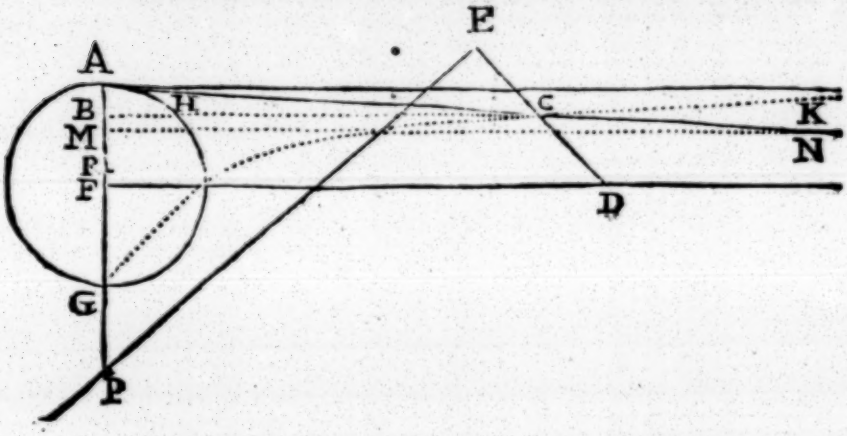

ſi inter duas quaſvis *a* & *b* inveniendæ ſint duæ mediæ proportionales: cape AM = *a*, erige perpendiculum MN = *b*. Junge AN; & lege præfata moveatur norma PED, uſque dum punctum ejus C incidat in rectam AN. Tum demiſſo ad AP perpendiculo CB, cape *t* ad BH, & *v* ad BG, ut eſt MN ad BC, & ob continue proportionales AB, BH, BG, BC erunt etiam continue proportionales *a*, *t*, *v*, *b*.

Simili normæ applicatione conſtrui poſſunt etiam alia Problemata ſolida. Verbi gratia proponatur æquatio cubica $x^3 \; pxx - qx + r = 0$: ubi *q* ſemper negativum ſit, *r* affirmativum, & *p* ſigni utriuſvis. Fac $AG = \frac{r}{q}$, eamque biſeca in F, & cape $FR = \frac{1}{2}p$, idque verſus A ſi habeatur $+p$ aliter verſus P. Fac inſuper $AB = \sqrt{q}$, & erige normales FD, BC. In normæ autem crure ED cape ED & EC ipſis AG & AR æquales reſpective, & applicetur deinceps norma ad Schema ſic ut punctum ejus D tangat rectam FD, & punctum C rectam BC, & erit BC æquationis radix quæſita *x*. Sed in his nimius ſum. Hactenus

Hactenus conſtructionem ſolidorum Problematum per operationes quarum praxis manualis maxime ſimplex eſt & expedita exponere viſum fuit. Sic Veteres poſtquam confectionem horum problematum per compoſitionem locorum ſolidorum aſſecuti fuerant, ſentientes ejuſmodi conſtructiones ob difficilem Conicarum ſectionum deſcriptionem inutiles eſſe, quærebant conſtructiones faciliores per Conchoidem, Ciſſoidem, extenſionem filorum & figurarum adaptiones quaſcunque mechanicas: prælata mechanica utilitate inutili ſpeculationi Geometricæ, ut ex Pappo diſcimus. Sic magnus ille Archimedes triſectionem anguli per coni ſectiones à ſuperioribus Geometris expoſitam neglexit, & in Lemmatis ſuis angulum modo à nobis ſuperius expoſito trifariam ſecare docuit. Si veteres problemata per figuras ea tempeſtate in Geometriam non receptas conſtruere maluerint, quanto magis præferendæ nunc ſunt illæ figuræ, in Geometriam æque ac ipſæ coni ſectiones à pleriſque receptæ.

Verum tamen novo huic Geometrarum generi haud aſſentior, qui figuras haſce omnes in Geometriam recipiunt. Eorum regula admittendi lineas omnes ad conſtructionem Problematum eo ordine quo æquationes quibus lineæ illæ definiuntur, numero dimenſionum aſcendunt, arbitraria eſt, & in Geometria fundamentum non habet. Imo falſa eſt, propterea quod circulus hac lege cum Coni ſectionibus conjungendus eſſet, quem tamen Geometræ omnes cum linea recta conjungunt. Vacillante autem hac regula tollitur fundamentum admittendi certo ordine lineas omnes Analyticas in Geometriam. In Geometriam planam meo quidem judicio lineæ nullæ præter rectam & circulum admitti debent, niſi forte linea-

rum diſtinctio aliqua prius excogitetur qua linea circularis conjungatur cum recta, & à reliquis omnibus ſegregetur. Quinimo ne tum quidem augenda eſt Geometria plana numero linearum. Nam figuræ omnes ſunt planæ quæ admittuntur in Geometriam planam, id eſt quas Geometræ poſtulant in plano deſcribere. Et problema omne planum eſt quod per figuras planas conſtrui poteſt. Sic igitur admiſſis in Geometriam planam conicis ſectionibus, aliiſque magis compoſitis figuris, problemata omnia ſolida & plus quam ſolida quæ per has figuras conſtrui poſſunt evadent plana. Sunt autem problemata omnia plana ejuſdem ordinis. Linea recta Analytice ſimplicior eſt quam circulus; hoc non obſtante Problemata ejuſdem ſunt ordinis quæ per rectas ſolas, & quæ per circulos conſtruuntur. Solis poſtulatis reducitur circulus ad eundem ordinem cum recta. Et multo magis Ellipſis quæ minus differt à circulo quam circulus à recta, poſtulando conſimiliter deſcriptionem ejus in plano, reduceretur ad eundem ordinem cum circulo. Siquis ſpeculando Ellipſin incideret in problema aliquod ſolidum, & ipſum beneficio ejuſdem Ellipſeos, & circuli conſtrueret: hoc problema jam pro plano habendum eſſet, eo, quod Ellipſis jam ante in plano deſcripta haberi ſupponitur, & conſtructio omnis quæ ſupereſt abſolvitur per circuli ſolius deſcriptionem. Eadem de cauſa problemata quævis plana per datam Ellipſin conſtruere licitum eſt. Verbi gratia ſi datæ Ellipſeos ADFG requireretur centrum O, ducerem parallelas duas AB, CD Ellipſi occurrentes in A, B, C, D, aliaſque duas EF, GH Ellipſi occurrentes in E, F, G, H. Has biſecarem in I, K, L, M, & junctas IK, LM producerem uſque ad concurſum ſuum in O. Legitima eſt hæc conſtructio plani

pro-

problematis per Ellipſin. Nil refert quod Ellipſis Analytice definiatur per æquationem duarum dimenſionum. Nil quod Ellipſis Geometrice gene-

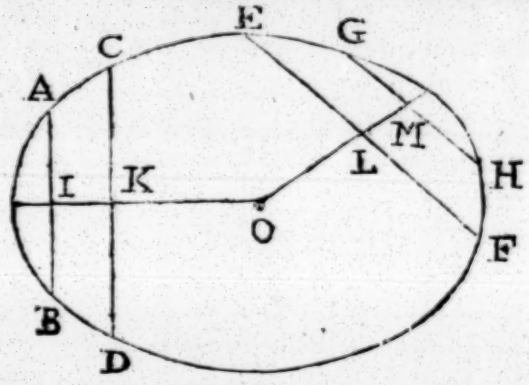

retur ſectione figuræ ſolidæ. Hypotheſis ſola, quod Ellipſis jam deſcripta habetur in plano, problemata omnia ſolida per ipſam conſtructa reducit ad ordinem planorum, efficitque ut plana omnia per ipſam legitime conſtruantur. Et eadem eſt ratio Poſtulati. Quod vi poſtulatorum fieri poteſt, ut jam factum, & datum aſſumere conceſſum eſt, Poſtuletur igitur Ellipſin in plano deſcribere, & ad ordinem planorum problematum reducentur ea omnia quæ per Ellipſin conſtrui poſſunt, planaque omnia per Ellipſin licebit conſtruere.

Neceſſe eſt igitur aut Problemata plana & ſolida inter ſe confundi, aut lineas omnes rejici è Geometria plana præter rectam & circulum, & ſiqua forſan alia detur aliquando in ſtatu conſtruendi alicujus Problematis. Verum genera problematum confundi nemo certe permiſerit. Rejiciantur igitur è Geometria plana ſectiones Conicæ, aliæque figuræ omnes præter rectam & circulum, & quas contigerit in ſtatu problematum dari. Alienæ ſunt igitur à Geometria deſcriptiones illæ omnes conicarum ſectionum in plano quibus hodierni Geometræ tantopere

topere indulgent. Nec tamen ideo Coni ſectiones è Geometria rejiciendæ erunt. Hæ in plano non deſcribuntur Geometrice, generantur vero in ſolidi Geometrici ſuperficie plana. Conus conſtituitur Geometrice, & plano Geometrico ſecatur. Tale Coni ſegmentum figura Geometrica eſt, eundemque habet locum in Geometria ſolida ac ſegmentum circuli in plana, & hac ratione baſis ejus, quam Coni ſectionem vocant, figura Geometrica eſt. Locum igitur habet Coni ſectio in Geometria quatenus ea ſuperficies eſt ſolidi Geometrici. Alia autem nulla ratione Geometrica quam ſolidi ſectione generatur, & ideo non niſi in Geometriam ſolidam antiquitus admiſſa fuit. Talis autem Conicarum ſectionum generatio difficilis eſt, & in rebus practicis, quibus Geometria potiſſimum inſervire debet, prorſus inutilis. Ideo veteres ſe ad varias figurarum in plano deſcriptiones mechanicas receperunt, & nos ad eorum exemplar conſtructiones præcedentes concinnavimus. Sunto conſtructiones illæ Mechanicæ: ſic & conſtructiones per Coni ſectiones in plano (ut jam moris eſt) deſcriptas Mechanicæ ſunt. Sunto conſtructiones per datas Coni ſectiones Geometricæ: ſic & conſtructiones per alias quaſcunque figuras datas Geometricæ ſunt, & ejuſdem ordinis cum conſtructionibus planorum Problematum. Nulla ratione præferendæ ſunt in Geometria Sectiones conicæ figuris aliis, niſi quatenus illæ à ſectione Coni, praxi ad ſolutionem problematum prorſus inutili, derivantur. Verum tamen ne conſtructiones per Conicas ſectiones omnino præteream, viſum fuit aliqua de his ſubjungere, in quibus etiam praxi manuali non incommodæ conſulatur.

Conicarum ſectionum ſimpliciſſima eſt Ellipſis. Hæc notior eſt, & circulo magis affinis, & praxi manuali

manuali facilius deſcribitur in plano. Parabolam præferunt plerique ob ſimplicitatem æquationis per quam ea exprimitur. Verum hac ratione Parabola ipſo etiam circulo præferenda eſſet, contra quam fit. Falſa eſt igitur argumentatio à ſimplicitate æquationum. Æquationum ſpeculationi nimium indulgent hodierni Geometræ. Harum ſimplicitas eſt conſiderationis Analyticæ. Nos in compoſitione verſamur, & compoſitioni leges dandæ non ſunt ex Analyſi. Manuducit Analyſis ad Compoſitionem: ſed Compoſitio non prius vera conſit quam liberatur ab omni Analyſi. Inſit compoſitioni vel minimum Analyſeos, & compoſitionem veram nondum aſſecutus es. Compoſitio in ſe perfecta eſt, & à mixtura ſpeculationum Analyticarum abhorret. Pendet Figurarum ſimplicitas à ſimplicitate geneſeos & Idearum, & æquatio non eſt ſed deſcriptio (ſive Geometrica ſive Mechanica) qua figura generatur & redditur conceptu facilis. Ellipſi igitur primum locum tribuentes, docebimus jam quomodo æquationes per ipſam conſtruere licet.

Proponatur æquatio quævis cubica $x^3 = pxx + qx + r$, ubi p, q & r datas terminorum æquationis coefficientes cum ſignis ſuis $+$ & $-$ ſignificant, & alteruter terminorum p & q, vel etiam uterque deeſſe poteſt. Sic enim æquationum omnium cubicarum conſtructiones una illa operatione quæ ſequitur exhibebimus.

A puncto B in recta quavis data cape duas quaſcunque rectas BC, BE ad eaſdem partes; ut & inter ipſas mediam proportionalem BD. Et BC dicta n, cape etiam in eadem recta $BA = \frac{q}{n}$, idque verſus punctum C ſi habeatur $-q$, aliter ad partes con-

contrarias. Ad punctum A erige perpendiculum A, inque eo cape AF æqualem *p*, FG æqualem AF, FI æqualem $\frac{r}{nn}$, & FH in ratione ad FI ut eſt BC ad BE. FH vero & FI capiendæ ſunt ad

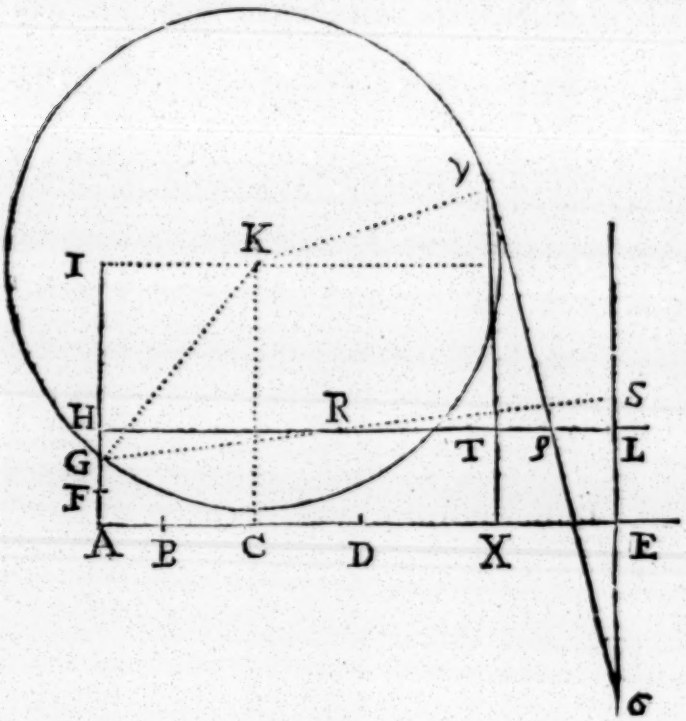

partes puncti F verſus G ſi termini *p* & *r* habent eadem ſigna, aliter ad partes verſus A. Compleantur parallelogramma IACK & HAEL, centroque K, & intervallo KG deſcribatur circulus. Tum in linea HL capiatur ad utramvis partem puncti H longitudo HR, quæ ſit ad HL ut BD ad BE; Agatur GR ſecans EL in S, & moveatur linea GRS puncto ejus R ſuper linea HL, & puncto S ſuper linea EL incedente, donec tertium ejus puuctum G deſcribendo Ellipſin, occurrat circulo

circulo, quemadmodum videre eſt in poſitione $\gamma\varrho\sigma$. Nam dimidium perpendiculi γX ab occurſus illius puncto in rectam AE demiſſi erit radix æquationis. Præeſt autem Regulæ GRS vel $\gamma\varrho\sigma$ terminus G vel γ, circulo in tot punctis occurrere quot ſunt poſſibiles radices. Et è radicibus hæ ſunt affirmativæ quæ cadunt ad eas partes rectæ AE ad quas recta FI ducitur à puncto F, & illæ negativæ quæ cadunt ad contrarias partes lineæ AE, ſi modo habeatur $+r$: & contra ſi habeatur $-r$.

Demonſtratur autem hæc conſtructio ſubſidio Lemmatum ſequentium.

Lem. I. Poſitis quæ in ſuperiore conſtructione, eſt $2CAX-AXq=\gamma Xq-2AI\times\gamma X+2AG\times FI$.

Namque ex natura circuli eſt $K\gamma q-CXq$, æquale quadrato ex $\gamma X-AI$. Sed eſt $K\gamma q$ æquale $GIq+ACq$, & CXq æquale quadrato ex $AX-AC$ hoc eſt æquale $AXq-2CAX+ACq$, atque adeo horum differentia $GIq+2CAX-AXq$, æquatur quadrato ex $\gamma X-AI$, id eſt ipſi $\gamma Xq-2AI\times\gamma X+AIq$. Auferatur utrinque GIq, & manebunt æqualia $2CAX-AXq$, & $\gamma Xq-2AI\times\gamma X+AIq-GIq$. Verum AIq (per prop. 4. lib. II. Elem.) æquale eſt $AGq+2AGI+GIq$, atque adeo $AIq-GIq$ æquale eſt $AGq+2AGI$, hoc eſt æquale $2AG$ in $\frac{1}{2}AG+GI$, ſeu æquale $2AG\times FI$, & proinde $2CAX-AXq$, æquale eſt $\gamma Xq-2AI\times\gamma X+2AG\times FI$. Q.E.D.

Lem. II. Poſitis quæ in ſuperiore conſtructione, eſt $2EAX-AXq$ æquale $\frac{FI}{FH}X\gamma q-\frac{2FI}{FH}AH\times X\gamma+2AG\times FI$.

Notum

Notum eſt enim quod punctum γ motu regulæ $\gamma\varepsilon\sigma$ ſuperius aſſignato deſcribit Ellipſin cujus centrum eſt L, & axes duo cum rectis LE & LH coincidunt, quorum qui in LE æquatur $2\gamma\varepsilon$ ſive 2GR, & alter in LH æquatur $2\gamma\sigma$ ſive 2GS. Et horum ratio ad invicem ea eſt quæ lineæ HR ad lineam HL, ſivæ lineæ BD ad lineam BE. Unde latus tranſverſum eſt ad latus rectum principale ut BE ad BC ſive ut FI ad FH. Quare cum γT ordinatim applicetur ad HL, erit ex natura Ellipſeos $GS^q - LT^q$ æquale $\frac{FI}{FH} T\gamma^q$. Eſt autem LT æquale AE − AX, & Tγ æquale Xγ − AH. Scribantur horum quadrata pro LT^q & $T\gamma^q$, & fiet $GS^q - AE^q + 2EAX - AX^q = \frac{FI}{FH}$ in $X\gamma^q - 2AH \times X\gamma + AH^q$. Eſt autem $GS^q - AE^q$ æquale quadrato ex GH + LS, propterea quod GS hypotenuſa eſt trianguli rectanguli cujus latera ſunt ipſis AE & GH + LS æqualia. Eſt & (ob ſimilia triangula RGH, RSL) LS ad GH ut LR ad HR, & componendo GH + LS ad GH ut HL ad HR, & duplicando rationes, quadratum ex GH + LS, eſt ad GH^q ut HL^q ad HR^q, hoc eſt (per conſtructionem) ut BE^q ad BD^q, id eſt ut BE ad BC, ſeu FI ad FH, adeoque quadratum ex GH + LS æquale eſt $\frac{FI}{FH} GH^q$. Eſt itaque $GS^q - AE^q$ æquale $\frac{FI}{FH} GH^q$, atque adeo $\frac{FI}{FH} GH^q + 2EAX - AX^q = \frac{FI}{FH}$ in $X\gamma^q - 2AH \times X\gamma + AH^q$. Auferatur utrinque $\frac{FI}{FH} GH^q$, & reſtabit $2EAX - AX^q$

$-AXq = \frac{FI}{FH}$ in $X\gamma q - 2AH \times X\gamma + AHq - GHq$. Eſt autem $AH = AG + GH$, adeoque $AHq = AGq + 2AGH + GHq$, & ſubducto utrinque GHq reſtat $AHq - GHq = AGq + 2AGH$, hoc eſt $= 2AG$ in $\frac{1}{2}AG + GH$, ſeu $= 2AG \times FH$, atque adeo eſt $2EAX - AXq = \frac{FI}{FH}$ in $X\gamma q - 2AH \times X\gamma + 2AG \times FH$ id eſt $= \frac{FI}{FH} X\gamma q - \frac{2FI}{FH} AH \times X\gamma + 2AG \times FI$. Q. E. D.

LEM. III. Iiſdem poſitis eſt AX ad $X\gamma - AG$ ut $X\gamma$ ad $2BC$.

Nam ſi de æqualibus in Lemmate ſecundo ſubducantur æqualia in Lemmate primo, reſtabunt æqualia $2CE \times AX$ & $\frac{HI}{FH} X\gamma q - \frac{2FI}{FH} AH \times X\gamma + 2AI \times X\gamma$. Ducatur pars utraque in FH, & fiet $2FH \times CE \times AX$ æquale $HI \times X\gamma q - 2FI \times AH \times X\gamma + 2AI \times FH \times X\gamma$. Eſt autem $AI = AH + HI$, adeoque $2FI \times AH - 2FH \times AI = 2FI \times AH - 2FHA - 2FHI$. Sed $2FI \times AH - 2FHA = 2AHI$, & $2AHI - 2FHI = 2HI \times AF$. Ergo $2FI \times AH - 2FH \times AI = 2HI \times AF$, adeoque $2FH \times CE \times AX = HI \times X\gamma q - 2HI \times AF \times X\gamma$. Et inde HI ad FH ut $2CE \times AX$ ad $X\gamma q - 2AF \times X\gamma$. Sed per conſtructionem HI eſt ad FH ut CE ad BC, atque adeo ut $2CE \times AX$ ad $2BC \times AX$, & proinde $2BC \times AX$ & $X\gamma q - 2AF \times X\gamma$ (per prop. 9. lib. V. Elem.) erunt æqualia. Æqualium vero rectangulorum proportionalia ſunt latera, AX ad $X\gamma - 2AF$ id eſt ad $X\gamma - AG$) ut $X\gamma$ ad $2BC$. Q. E. D.

Lem. IV. Iiſdem poſitis, eſt 2FI ad AX − 2AB ut Xγ ad 2BC.

Nam de æqualibus in Lemmate tertio, nimirum 2BC × AX = Xγq − 2AF × Xγ, ſubducantur æqualia in Lemmate primo, & reſtabunt æqualia − 2AB × AX + AXq = 2FI × Xγ − 2AG × FI, hoc eſt AX in AX − 2AB = 2FI in Xγ − AG. Æqualium vero rectangulorum proportionalia ſunt latera 2FI ad AX − 2AB ut AX ad Xγ − AG, hoc eſt (per Lemma tertium) ut Xγ ad 2BC. Q. E. D.

Præſtratis his Lemmatibus, Conſtructio Problematis ſic tandem demonſtratur.

Per Lemma quartum eſt Xγ ad 2BC ut 2FI ad AX − 2AB, hoc eſt (per prop. 1. lib. VI. Elem.) ut 2BC × 2FI ad 2BC × $\overline{AX - 2AB}$, ſeu ad 2BC × AX − 2BC × 2AB. Sed per Lemma tertium eſt AX ad Xγ − 2AF ut Xγ ad 2BC, ſeu 2BC × AX = Xγq − 2AF × Xγ, adeoque Xγ eſt ad 2BC ut 2BC × 2FI ad Xγq − 2AF × Xγ − 2BC × 2AB. Et ductis extremis & mediis in ſe, fit Xγ *cub.* − 2AF × Xγq − 4BC × AB × Xγ = 8BCq × FI. Addantur utrinque 2AF × Xγq + 4BC × AB × Xγ, & fiet Xγ *cub.* = 2AF × Xγq + 4BC × AB × Xγ + 8BCq × FI. Erat autem in conſtructione demonſtranda, $\frac{1}{2}$Xγ radix æquationis dicta x, nec non AF = p, BC = n, AB = $\frac{q}{n}$, & FI = $\frac{r}{nn}$, adeoque BC × AB = q. Et BCq × FI = r. Quibus ſubſtitutis fiet $x^3 = px^2 + qx + r$. Q. E. D.

Corol.

Corol. Hinc ſi AF & AB ponantur nulla, per Lemma tertium & quartum fiet 2FI ad AX ut AX ad $X\gamma$ & $X\gamma$ ad 2BC. Unde conſtat inventio duarum medie proportionalium inter datas quaſlibet FI & BC.

Scholium. Hactenus æquationis cubicæ conſtructionem per Ellipſin ſolummodo expoſui: ſed regula ſua natura generalior eſt, ſeſe ad omnes coni ſectiones indifferenter extendens. Nam ſi loco Ellipſeos velis Hyperbolam adhiberi, cape lineas BC, BE ad contrarias partes puncti B, dein puncta A, F, G, I, H, K, L & R determinentur ut ante, excepto tantum quod FH debet ſumi ad partes ipſius F contra I, & quod HR non in linea HL, ſed in linea AI ad utramque partem puncti H capi debet, & vice rectæ GRS duæ aliæ rectæ à puncto L ad puncta duo R & R hinc inde duci pro aſymptotis Hyperbolæ. Cum iſtis itaque aſymptotis LR, LR deſcribe Hyperbolam per punctum G, ut & circulum centro K intervallo KG: & dimidia perpendiculorum ab eorum interſectionibus ad rectam AE demiſſorum erunt radices æquationis propoſitæ. Quæ omnia, ſignis + & − probe mutatis, demonſtrantur ut prius.

Quod ſi Parabolam velis adhiberi, abibit punctum E in infinitum, atque adeo nullibi capiendum erit, & punctum H cum puncto F coincidet, eritque Parabola circa axem HL cum latere recto principali BC per puncta G & A deſcribenda, ſito vertice ad partes puncti F ad quas punctum B ſitum eſt reſpectu puncti C.

Sic ſunt conſtructiones per Parabolam, ſi ſimplicitatem analyticam ſpectes, ſimpliciſſimæ omnium. Eæ per Hyperbolam proximum locum obtinent, & ultimum locum tenent quæ per Ellipſin

abſolvuntur. Quod ſi praxeos manualis in deſcribendis figuris ſpectetur ſimplicitas, mutandus eſt ordo.

In hiſce autem conſtructionibus obſervandum venit quod proportione lateris recti principalis ad latus tranſverſum determinatur ſpecies Ellipſeos & Hyperbolæ, & proportio illa eadem eſt quæ linearum BC & BE, atque adeo aſſumi poteſt: Parabolæ vero ſpecies eſt unica quam artifex ponendo BE infinite longam aſſequitur. Sic igitur penes artificem eſt æquationem quamcunque cubicam per conicam ſectionem imperatæ ſpeciei conſtruere. A figuris autem ſpecie datis ad figuras magnitudine datas devenietur augendo vel diminuendo in ratione data lineas omnes quibus figuræ ſpecie dabantur, atque ita æquationes omnes cubicas per datam quamvis Conicam ſectionem conſtruere licebit. Id quod ſic plenius explico.

Proponatur æquationem quamcunque cubicam $x^3 = pxx \cdot qx \cdot r$, ope datæ cujuſcunque ſectionis conicæ conſtruere.

A puncto quovis B in recta quavis infinita BCE, cape duas quaſcunq; longitudines BC, BE ad eaſdem

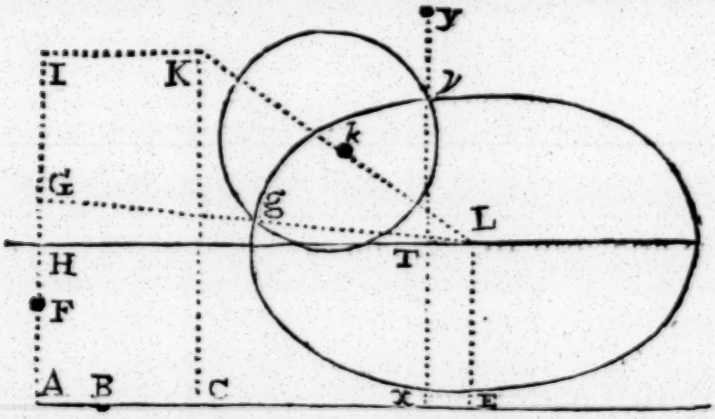

partes ſi data Coni ſectio ſit Ellipſis, ad contrarias

ſi

ſi ea ſit Hyperbola. Sit autem BC ad BE ut datæ ſectionis latus rectum principale ad latus tranſverſum, & BC nominata N, cape $BA = \frac{q}{n}$, idque

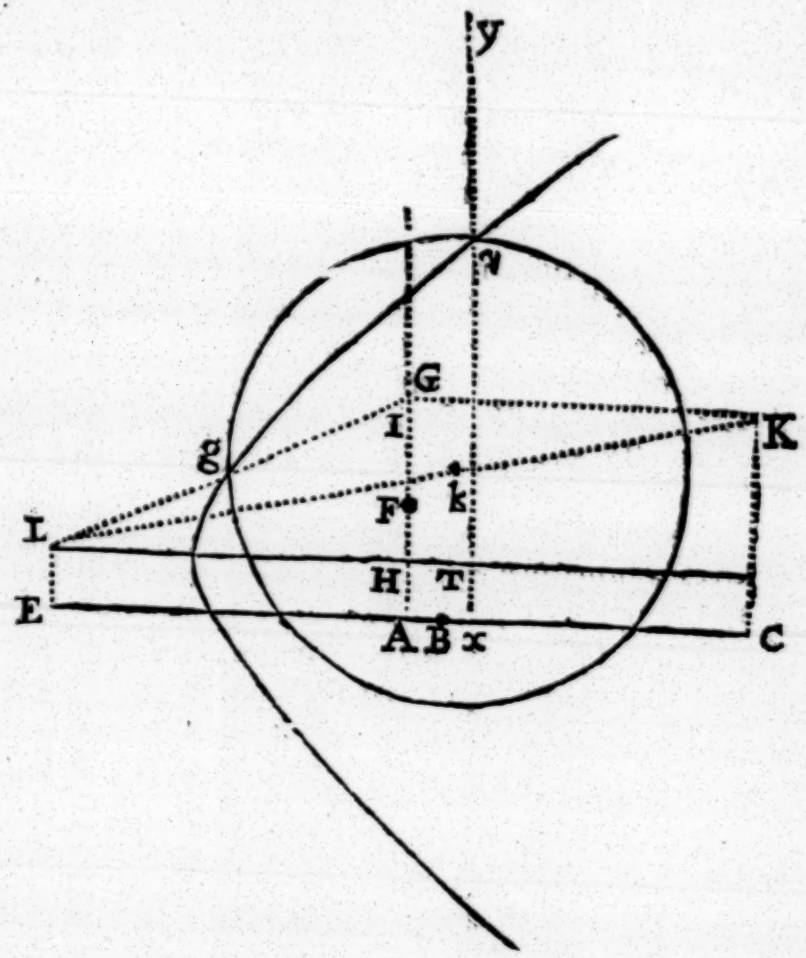

verſus C ſi habeatur $-q$, aliter ad partes contrarias. Ad punctum A erige perpendiculum AI, inque eo cape AF æqualem p & FG æqualem AF; item FI æqualem $\frac{r}{nn}$. Capiatur vero FI verſus G

ſi termini p & r habent eadem ſigna, aliter verſus A. Dein fac ut ſit FH ad FI ut BC ad BE, & hanc FH cape à puncto F verſus I ſi ſectio ſit Ellipſis, aut ad partes contrarias ſi ea ſit Hyperbola. Porro compleantur parallelogramma JACK & HAEL, & hæ omnes jam deſcriptæ lineæ transferantur ad datam ſectionem Conicam, aut quod perinde eſt, his ſuperponatur curva, ita ut axis ejus ſive tranſverſa diameter principalis conveniat cum recta LA, & centrum cum puncto L. His ita conſtitutis agatur recta KL ut & recta GL ſecans conicam ſectionem in g. In LK cape Lk quæ ſit ad LK ut Lg ad LG, centroque k & intervallo kg deſcribe circulum. A punctis ubi hic ſecuerit curvam impoſitam demitte perpendicula ad lineam LH, cujuſmodi ſit γT. Denique verſus γ, cape TY quæ ſit ad Tγ ut LG ad Lg, & hæc TY producta ſecet rectam AB in X, eritque recta XY una ex radicibus æquationis. Sunt autem radices affirmativæ quæ jacent ad partes rectæ AB ad quas recta FI jacet à puncto F, & negativæ quæ jacent ad contrarias partes ſi modo habeatur $+r$, & contra ſi $-r$ obvenerit.

Hoc modo conſtruuntur æquationes cubicæ per Ellipſes & Hyperbolas datas: Quod ſi detur Parabola, capienda eſt BC æqualis lateri recto ipſius. Dein punctis A, F, G, I & K inventis ut ante, centro K intervallo KG deſcribendus eſt circulus, & Parabola ita applicanda ad Schema jam deſcriptum (aut Schema ad Parabolam) ut ipſa tranſeat per puncta A & G, & axis ejus ipſi AC parallelus per punctum F, cadente vertice ad partes puncti illius F ad quas punctum B cadit à puncto C. His ita conſtitutis, ſi perpendicula ab ejus occurſibus cum circulo demittantur ad lineam BC, eorum dimidia erunt radices æquationis conſtruendæ.

Et

Et notes quod ubi ſecundus æquationis terminus deeſt, & latus rectum Parabolæ ponitur numerus binarius, hæc conſtructio evadet eadem cum illa quam Carteſius attulit in Geometria ſua, præterquam quod lineamenta hic ſunt illorum duplicia.

Hæc eſt conſtructionum regula generalis. Verum ubi problemata particularia proponuntur, conſulendum eſt conſtructionum formulis ſimpliciſſimis. Libera enim manet quantitas *n*, cujus aſſumptione conſtructio plerumque ſimplicior reddi poteſt. Ejus rei exemplum unum ſubjungo.

Detur Ellipſis, & inter datas lineas *a* & *b* inveniendæ ſint duæ mediæ proportionales. Sit earum prima x & $a.\ x.\ \frac{xx}{a}.\ b$ erunt continue proportionales, adeoque $ab = \frac{x^3}{a}$, ſeu $x^3 = aab$ æquatio eſt quam conſtruere oportet. Hic deſunt termini *p*, & *q*, & terminus *r* eſt *aab*, adeoque BA & AF nullæ ſunt, & FI eſt $\frac{aab}{nn}$. Ut terminus noviſſimus evadat ſimplicior aſſumatur $n = a$, & fiet $FI = b$. Deinde conſtructio ita ſe habebit.

A puncto quovis A in recta quavis infinita AE cape $AC = a$, & ad eaſdem partes puncti A cape AE ad AC ut eſt Ellipſeos latus rectum principale ad latus tranſverſum. Tum in perpendiculo AI cape $AI = b$, & AH ad AI ut eſt AC ad AE. Compleantur parallelogramma JACK, HAEL. Jungantur LA, LK. Huic ſchemati imponatur Ellipſis data. Secet ea rectam AL in puncto *g*. Fiat L*k* ad LK ut L*g* ad LA. Centro *k* intervallo *kg* deſcribatur circulus ſecans Ellipſin in γ.

Ad

Ad AE demittatur perpendiculum γX ſecans HL in T, & producatur id ad Y ut ſit TY ad Tγ ſi-

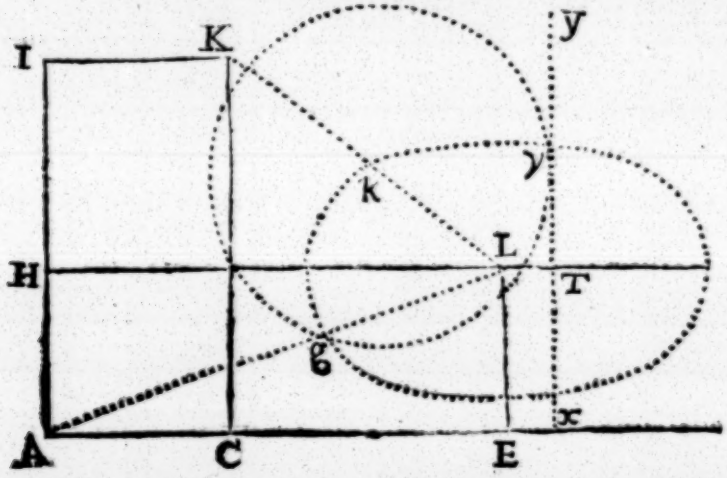

cut TA ad Tg. Sic fiet XY prima duarum medie proportionalium *x*. Q. E. I.

Methodus

Methodus Nova Accurata & facilis inveniendi Radices Æquationum quarumcunque generaliter, ſine prævia Reductione. Per Edm. Halley, *Geom. Prof. Savil.* [Edita in Actis Philoſoph. N°. 210. A.D. 1694.]

ARtis Analyticæ præcipuus quidem uſus eſt Problemata Mathematica ad æquationes perducere, eaſque terminis quantum fieri poſſit ſimpliciſſimis exhibere. Ars autem iſta manca quodammodo, nec ſatis Analytica merito videretur, niſi Methodi quædam ſubminiſtrarentur, quarum ope Radices, ſive Lineæ ſive Numeri ſint, ex jam inventis æquationibus elicere liceret, eoque nomine Problemata ſoluta dare.

Veteribus ſane vix quicquam ſupra Quadraticarum æquationum naturam innotuit; quæcunque vero ſcripſere de Solidorum Problematum Effectione Geometrica ope Parabolæ, Ciſſoïdis, aliuſve Curvæ, particularia tantum ſunt, ac caſibus particularibus deſtinata; de Numericâ vero Extractione ubique altum ſilentium; ita ut quicquid in hoc genere jam calculo præſtamus, modernorum inventis fere totum debetur.

Ac primus quidem ingens ille Algebræ hodiernæ repertor ac reſtaurator *Franciſcus Vieta*, annis abhinc circiter centum, Methodum generalem aperuit pro educendis radicibus ex æquatione qualibet; eamque ſub titulo *De Numerosâ poteſtatum ad Exegeſin Reſolutione* publico donavit, *ubique* ut ait *obſervando retrogradam Compoſitionis viam*. Hujuſque Veſtigiis inſiſtentes *Harriottus*,

Oughtredus aliique, tam noſtrates quam extranei, quæcunque de hac re ſcriptis mandarunt, à *Vietâ* deſumpta debent agnoſcere. Qualia vero in hoc negotio præſtiterit ſagaciſſima ingenii *Newtoniani* vis, ex contractiore Specimine à Clariſſimo *Walliſio*, Cap. xciv. Algebræ ſuæ, edito, potius conjecturâ aſſequi quam pro certo comperiri licet. Ac dum obſtinata Authoris modeſtia amicorum precibus devicta cedat, inventaque hæc ſua pulcherrima in lucem promere dignetur, expectare cogimur.

Nuper vero eximius ille juvenis *D. Joſephus Ralphſon, R. S. S. Analyſin Æquationum Univerſalem* Anno 1690. evulgavit, ſuæque Methodi præſtantiam pluribus exemplis abunde illuſtravit; quo Genii Mathematici maxima quæque pollicentis nobile indicium prodidit.

Huius exemplo ac ductu (ut par eſt credere) *D. de Lagney*, haud vulgaris apud *Pariſienſes* Mathematum Profeſſor, idem argumentum aggreſſus eſt; qui cum totus fere ſit in eliciendis Poteſtatum purarum radicibus, præſertim Cubica, pauca tantum eaque perplexa nec ſatis demonſtrata de affectarum radicum extractione ſubjungit. Regulas autem binas compendioſas admodum pro approximatione radicis Cubicæ profert, alteram rationalem, alteram irrationalem; nempe Cubi $aaa+b$ latus eſſe inter $a+\frac{ab}{3aaa+b}$ ac $\sqrt{\frac{1}{4}aa+\frac{b}{3a}}+\frac{1}{2}a$. Radicem autem poteſtatis Quintæ a^5+b ſic exprimit $=\frac{1}{2}a+\sqrt{\sqrt{\frac{1}{4}a^4+\frac{b}{5a}}-\frac{1}{4}aa}$ (non $\frac{1}{2}aa$ ut perperam legitur in libro Gallico impreſſo)

preſſo.) Has Regulas, cum nondum librum viderem, ab amico communicatas habui, quarum vires experimento edoctus, compendiumque admiratus, volui etiam Demonſtrationem inveſtigare: Ea vero inventa ad Univerſalem Æquationum omnium reſolutionem eandem methodum accommodari poſſe ſtatim cognovi; Eoque magis eas excolere ſtatui, quia uno intuitu rem totam Synoptice explicari poſſe videbam, quodque hoc pacto ſingulis calculi reſtaurati vicibus ſaltem triplicarentur notæ ſive Ciphræ in radice jam inventæ, quæ quidem omnibus aliorum omnium computationibus non niſi pari cum datis numero augentur.

Demonſtrantur autem Regulæ prædictæ ex Geneſi Cubi & Proteſtatis quintæ. Poſito enim Latere Cubi cujuſque $a+e$, Cubus inde conflatus fit $aaa+3aae+3aee+eee$, adeoque ſi ſupponatur aaa Numerus Cubus proxime minor dato quovis non Cubo, eee minor erit Unitate, ac reſiduum ſive b æquabitur reliquis Cubi membris $3aae+3aee+eee$: rejectoque eee ob parvitatem, $b=3aae+3aee$. Cumque aae multo majus ſit quam aee, $\frac{b}{3aa}$ non multum excedet ipſam e, poſitoque $e=\frac{b}{3aa}$, $\frac{b}{3aa+3ae}$, cui proxime æquatur quantitas e, invenietur $=\frac{b}{3aa+3\frac{ab}{3aa}}$ ſive $\frac{b}{3aa+\frac{b}{a}}$: hoc eſt $\frac{ab}{3aaa+b}=e$, adeoque latus

Cubi

Cubi $aaa+b$ habebitur $a+\frac{ab}{3aaa+b}$ quæ eſt ipſa formula rationis *Dni de Lagney*. Quod ſi aaa fuerit Numerus Cubus proxime major dato, Latus Cubi $aaa-b$ pari ratiocinio invenietur $a-\frac{ab}{3aaa-b}$; atque hæc Radicis Cubicæ approximatio ſatis expedita ac facilis parum admodum fallit in defectu, cum ſcilicet e reſiduum Radicis hoc pacto inventum paulo minus juſto ſit. Irrationalis vero formula etiam ex eodem fonte derivatur, *viz.* $b=3aae+3aee$, ſive $\frac{b}{3a}=ae+ee$; adeoque $\sqrt{\frac{1}{4}aa+\frac{b}{3a}}=\frac{1}{2}a+e$, atque $\sqrt{\frac{1}{4}aa+\frac{b}{3a}}+\frac{1}{2}a=a+e$, ſive Radici quæſitæ. Latus vero Cubi $aaa-b$ eodem modo habebitur $\frac{1}{2}a+\sqrt{\frac{1}{4}aa-\frac{b}{3a}}$. Atque hæc quidem formula aliquanto propius ad ſcopum collimat, in exceſſu peccans ſicut altera in defectu, ac ad praxin magis commoda videtur, cum reſtitutio Calculi nihil aliud ſit quam continua additio vel ſubductio ipſius $\frac{eee}{3a}$, ſecundum ac quantitas e innoteſcat; ita ut potius ſcribendum ſit $\sqrt{\frac{1}{4}aa+\frac{b-eee}{3a}}+\frac{1}{2}a$ in priori caſu, ac in poſteriori $\frac{1}{2}a+\sqrt{\frac{1}{4}aa+\frac{eee-b}{3a}}$.

Utraque autem formula Ciphræ jam cognitæ in Radice extrahendâ ad minimum triplicantur, quod quidem

quidem Arithmeticæ ſtudioſis omnibus gratum fore confido, atque ipſe Inventori abunde gratulor.

Ut autem harum regularum utilitas melius ſentiatur, exemplum unum vel alterum adjungere placuit. Quæratur Latus Cubi dupli, ſive $aaa + b = 2$. Hic $a = 1$ atque $\frac{b}{3a} = \frac{1}{3}$, adeoque $\frac{1}{2} + \sqrt{\frac{7}{12}}$ ſive 1,26 invenietur Latus prope verum. Cubus autem ex 1,26 eſt 2,000376, adeoque $0{,}63 + \sqrt{,3969 - \frac{,000376}{3{,}78}}$ ſive $0{,}63 +$

. . . . . .

$\sqrt{,}\,396800529100529\,1 = 1{,}259921049895 -$; quod quidem tredecim figuris Latus Cubi dupli exhibet, nullo fere negotio, *viz.* unâ Diviſione & Lateris Quadrati extractione, ubi vulgari operandi modo quantum deſudaſſet Arithmeticus norunt experti. Hunc etiam calculum quouſque velis continuare licet, augendo quadratum additione $\frac{eee}{3a}$. Quæ quidem correctio hoc in caſu non niſi unitatis in Radicis figurâ decima-quartâ augmentum affert.

Exemp. II. Quæratur Latus Cubi æqualis menſuræ *Anglicæ Gallon* dictæ, uncias ſolidas 231 continentis. Cubus proxime minor eſt 216 cujus Latus $6 = a$, ac reſiduum $15 = b$, adeoque pro prima approximatione provenit $3 + \sqrt{9 + \frac{5}{6}} =$ Radici. Cumque $\sqrt{9{,}8333}\ldots$ ſit $3{,}1358\ldots$ patet $6{,}1358 = a + e$. Supponatur jam $6{,}1358 = a$, & habebimus Cubum ejus 231,000853894712, ac juxta regulam $3{,}0679 + \sqrt{9{,}412\,01041 - \frac{,000853894712}{18{,}4074}}$ æquatur accu-

ratiſſime

ratiſſime Lateri Cubi dati, id quod intra horæ ſpatium calculo obtinui 6. 13579243966195897, in octodecima figura juſtum, at deficiens in decima nona. Hæc vero formula merito præferenda eſt rationali, ob ingentem diviſorem, non ſine magno labore tractandum; cum Lateris quadrati extractio multo facilius procedat, ut experientia multiplex me docuit.

Regula autem pro Radice Surſolidi Puri ſive poteſtatis quintæ paulo altioris indaginis eſt, atque etiam adhuc multo perfectius rem præſtat: datas enim in Radice Ciphras ad minimum quintuplicat, neque etiam multi nec operoſi eſt Calculi. Author autem nullibi inveniendi methodum ejuſve demonſtrationem concedit, etiamſi maxime deſiderari videatur: præſertim cum in Libro impreſſo non recte ſe habeat; id quod imperitos facile illudere poſſit. Poteſtas autem Quinta Lateris $a+e$ conficitur ex his membris $a^5+5a^4e+10a^3ee+10a^2eee+5ae^4+e^5=a^5+b$, unde $b=5a^4e+10a^3ee+10a^2e^3+5ae^4$, rejecto e^5 ob parvitatem ſuam: quo circa $\frac{b}{5a}=a^3e+2a^2e^2+2ae^3+e^4$, atque utrinque addendo $\frac{1}{4}a^4$ habebimus $\sqrt{\frac{1}{4}aaaa+\frac{b}{5a}}=\sqrt{\frac{1}{4}a^4+a^3e+2a^2e^2+2ae^3+e^4}=\frac{1}{2}aa+ae+ee$. Dein utrinque ſubducendo $\frac{1}{4}aa$, $\frac{1}{2}a+e$ æquabitur $\sqrt{\sqrt{\frac{1}{4}a^4+\frac{b}{5a}}-\frac{1}{4}aa}$ cui ſi addatur $\frac{1}{2}a$, erit $a+e=\frac{1}{2}a+\sqrt{\sqrt{\frac{1}{4}a^4+\frac{b}{5a}}-\frac{1}{4}aa}=$ radici poteſtatis a^5+b. Quod ſi fuiſſet a^5-b, (aſſumpta a juſto

juſto majore,) regula ſic ſe haberet, $\frac{1}{2}a + \sqrt{\sqrt{\frac{1}{4}a^4 - \frac{b}{5a}} - \frac{1}{4}aa}$.

Atque hæc regula mirum in modum approximat, ut vix reſtitutione opus ſit; at dum hæc mecum penſitavi, incidi in formularum methodum quandam generalem pro quavis poteſtate ſatis concinnam, quamque celare nequeo; cum etiam in ſuperioribus poteſtatibus datas radicis figuras triplicare valeant.

Hæ autem formulæ ita ſe habent tam rationales quam irrationales.

$$\sqrt{aa+b} = \sqrt{aa+b} \text{ vel } a + \frac{ab}{2aa+\frac{1}{2}b}$$

$$\sqrt[3]{a^3+b} = \tfrac{1}{2}a + \sqrt{\tfrac{1}{4}aa + \frac{b}{3a}} \text{ vel } a + \frac{ab}{3aaa+b}$$

$$\sqrt[4]{a^4+b} = \tfrac{2}{3}a + \sqrt{\tfrac{1}{9}aa + \frac{b}{6aa}} \text{ vel } a + \frac{ab}{4a^4+\frac{3}{2}b}$$

$$\sqrt[5]{a^5+b} = \tfrac{3}{4}a + \sqrt{\tfrac{1}{16}aa + \frac{b}{10a^3}} \text{ vel } a + \frac{ab}{5a^5+2b}$$

$$\sqrt[6]{a^6+b} = \tfrac{4}{5}a + \sqrt{\tfrac{1}{25}aa + \frac{b}{15a^4}} \text{ vel } a + \frac{ab}{6a^6+\frac{5}{2}b}$$

$$\sqrt[7]{a^7+b} = \tfrac{5}{6}a + \sqrt{\tfrac{1}{36}aa + \frac{b}{21a^5}} \text{ vel } a + \frac{ab}{7a^7+3b}$$

Et ſic de cæteris etiam adhuc ſuperioribus. Quod ſi aſſumeretur a radice quæſita major; (quod cum fructu fit quoties Poteſtas reſolvenda multo propior ſit poteſtati Numeri integri proxime majoris quam proxime minoris,) mutatis mutandis eædem radicum expreſſiones proveniunt.

$\sqrt{aa-b} = \sqrt{aa-b}$ vel $a - \frac{ab}{2aa-\frac{1}{2}b}$

$\sqrt[3]{aaa-b} = \frac{1}{3}a + \sqrt{\frac{1}{4}aa - \frac{b}{3a}}$ vel $a - \frac{ab}{3aaa-b}$

$\sqrt[4]{a^4-b} = \frac{3}{3}a + \sqrt{\frac{1}{9}aa - \frac{b}{6aa}}$ vel $a - \frac{ab}{4a^4-\frac{3}{2}b}$

$\sqrt[5]{a^5-b} = \frac{1}{4}a + \sqrt{\frac{1}{16}aa - \frac{b}{10a^3}}$ vel $a - \frac{ab}{5a^5-2b}$

$\sqrt[6]{a^6-b} = \frac{4}{5}a + \sqrt{\frac{1}{25}aa - \frac{b}{15a^4}}$ vel $a - \frac{ab}{6a^6-\frac{5}{2}b}$

$\sqrt[7]{a^7-b} = \frac{5}{6}a + \sqrt{\frac{1}{36}aa - \frac{b}{21a^5}}$ vel $a - \frac{ab}{7a^7-3b}$.

Atque inter hos duos terminos ſemper conſiſtit vera Radix, aliquanto proprior irrationali quam rationali; *e* vero juxta formulam irrationalem inventa, ſemper peccat in exceſſu, ſicut in defectu a rationali formula reſultans Quotus; adeoque ſi fuerit $+b$, Irrationalis majorem juſto exhibet radicem, rationalis minorem. E contrario vero ſi fuerit $-b$. Atque hæc de eliciendis radicibus è Poteſtatibus puris dicta ſunto, quæ quidem, ad uſus ordinarios ſufficientes multo facilius habentur ope Logarithmorum: quoties vero ultra Tabularum Logarithmicarum vires accuratiſſime definienda eſt radix, ad hujuſmodi methodos neceſſario recurrendum eſt. Præterea cum ex harum formularum inventione ac contemplatione, Univerſalis Regula pro æquationibus affectis (quam non ſine fructu Geometriæ ac Algebræ ſtudioſis omnibus uſurpandam confido) mihi ipſi oblata ſit, volui ipſius inventi primordia qua poſſim claritate aperire.

Æqua-

Æquationum quidem affectarum Quadrato-quadratum non excedentium Conſtructionem Generalem concinnam admodum ac facilem, *Num.* 188. harum *Tranſact.* jam tum inventam publici juris feci: ex quo ingens cupido animum inceſſit, idem Numeris efficiendi. Atque brevi poſt *Dns Ralphſon* magna ex parte voto ſatisfeciſſe viſus eſt, uſque dum *Dns de Lagney* etiam adhuc compendioſius rem peragi poſſe hoc ſuo libello mihi ſuggeſſit. Methodus autem noſtra hæc eſt.

Supponatur Radix cujuſvis æquationis z compoſita ex partibus $a \pm$ vel $-e$, quarum a ex hypotheſi aſſumatur ipſi z quantum fieri poſſit propinqua, (quod tamen commodum eſt, non neceſſarium) & ex quantitate $a \pm$ vel $-e$ formentur Poteſtates omnes ipſius z in Æquatione inventæ, iiſque affigantur Numeri Coefficientes reſpective: deinde Poteſtas Reſolvenda ſubducatur è ſumma partium datarum in prima columna, ubi e non reperitur, quam Homogeneum Comparationis vocant, ſitque differentia $\pm b$. Dein habeatur ſumma omnium coefficientium ipſius lateris e in ſecunda Columna, quæ ſit s; denique in tertia addantur omnes coefficientes quadrati ee, quarum ſummam vocemus t: Ac radix quæſita z, formula rationali habebitur $= a \pm$ vel $- \frac{sb}{ss \pm vel - tb}$: Irrationali vero fiet $z = a \frac{-\frac{1}{2}s \pm \sqrt{\frac{1}{4}ss \mp bt}}{+ \quad t}$, id quod exemplis illuſtrare fortaſſe operæ pretium erit. Inſtrumenti vero loco adſit Tabella, Poteſtatum omnium ipſius $a \pm$ vel $-e$ Geneſin exhibens, quæ ſi opus fuerit continuari facile poſſit. A ſeptima vero incipiam, cum pauca Problemata eouſque

uſque aſſurgere deprehendantur. Hanc Tabellam jure optimo *Speculum Analyticum Generale* appellare licet. Poteſtates autem prædictæ ex continua multiplicatione per $a + e = z$ ortæ, ſic proveniunt, cum ſuis coefficientibus adjunctis.

Tabella Poteſtatum.

s	t	u	w	x	
$lz^7 = la^7$	$+ 7la^6e$	$+ 21la^5ee$	$+ 35la^4e^3$	$+ 35la^3e^4$	$+ 21la^2e^5 + 7lae^6 + le^7$
$kz^6 = ka^6$	$+ 6ka^5e$	$+ 15ka^4ee$	$+ 20ka^3e^3$	$+ 15ka^2e^4$	$+ 6kae^5 + ke^6$
$hz^5 = ha^5$	$+ 5ha^4e$	$+ 10ha^3ee$	$+ 10ha^2e^3$	$+ 5hae^4$	$+ he^5$
$gz^4 = ga^4$	$+ 4ga^3e$	$+ 6ga^2ee$	$+ 4gae^3$	$+ ge^4$	
$fz^3 = fa^3$	$+ 3fa^2e$	$+ 3faee$	$+ fe^3$		
$dz^2 = da^2$	$+ 2dae$	$+ dee$			
$cz = ca$	$+ ce$				

Quod

Quod ſi fuerit $a - e = z$, ex iiſdem membris conficitur Tabella, negatis ſolummodo imparibus Poteſtatibus ipſius e, ut e, e^3, e^5, e^7 : & affirmatis paribus e^2, e^4, e^6. Sitque Summa Coefficientium lateris $e = s$; Summa Coefficientium Quadrati $ee = t$; Cubi $= u$; Biquadrati $= w$; Surſolidi $e^5 = x$; Summa vero coefficientium Cubocubi $= y$; *&c.*

Cum autem ſupponatur e exigua tantum pars radicis inquirendæ, omnes poteſtates ipſius e multo minores evadunt ſimilibus ipſius a Poteſtatibus, adeoque pro prima Hypotheſi rejiciantur ſuperiores, (ut in poteſtatibus puris oſtenſum eſt) ac formata æquatione nova, ſubſtituendo $a \pm e = z$ habebimus ut diximus $\pm b = \pm se \pm tee$. Cujus rei cape exempla ſequentia, quo melius intelligatur.

Exemp. I. Proponatur æquatio $z^4 - 3zz + 75z = 10000$. Pro prima Hypotheſi ponatur $a = 10$, ac conſequenter prodibit æquatio,

$$\begin{array}{rrrrrr}
z^4 = & + a^4 & 4a^3e & + 6a^2ee & 4ae^3 & + e^4 \\
-dz^2 = & - da^2 & da\,e & - d\,ee & & \\
+cz = & + ca & ce & & & \\
\hline
= & + 10000 & 4000e & + 600ee & 40e^3 & + e^4 \\
& - 300 & 60e & - 3ee & & \\
& + 750 & 75e & & & \\
& - 10000 & & & &
\end{array}$$

$$+ 450 - 4015e + 597ee - 40e^3 + e^4 = 0$$
$$s \qquad t \qquad u$$

Signis + ac − (reſpectu e ac e^3) in dubio relictis, uſque dum ſciatur an e ſit negativa vel affirmativa; Quod quidem aliquam parit difficultatem, cum in æquationibus plures radices admittentibus, ſæpe augeantur Homogenea Comparationis, ut appellant, à minuta quantitate a, ac è contra ea aucta minuantur. Determinatur autem ſignum ipſius e ex ſigno quantitatis b; ſublata enim Reſolvenda ex Homogeneo ab a formato, ſignum ipſius se, ac proinde partium in ejus compoſitione prævalentium, ſemper contrarium erit ſigno differentiæ b. Unde patebit an fuerit $-e$ vel $+e$, ſive an a major vel minor radice vera aſſumpta ſit. Ipſa autem e ſemper æquatur $\frac{\frac{1}{2}s-\sqrt{\frac{1}{4}ss-bt}}{t}$, quoties b ac t eodem ſigno notantur; quoties vero diverſo ſigno connectuntur, eadem e fit $\frac{\sqrt{\frac{1}{4}ss+bt}-\frac{1}{2}s}{t}$. Poſtquam vero compertum ſit fore $-e$, in affirmatis æquationis membris negentur e, e^3, e^5, &c. in negatis affirmentur; ſcribantur ſcilicet ſigno contrario; ſi vero fuerit $+e$, affirmentur in affirmatis, negentur in negatis. Habemus autem in hoc noſtro exemplo 10450 loco Reſolvendæ 10000, ſive $b=+450$, unde conflat a majorem juſto aſſumptam, ac proinde haberi $-e$: Hinc æquatio fit $10450-4015e+597ee-40e^3+e^4=10000$. Hoc eſt $450-4015e+597ee=0$. Adeoque $450=4015e-597ee$ ſive $b=se-tee$ cujus Radix e fit $\frac{\frac{1}{2}s-\sqrt{\frac{1}{4}ss-bt}}{t}$.

Vel ſi mavis $\frac{s}{2t}-\sqrt{\frac{ss}{4tt}-\frac{b}{t}}$, id eſt, in præſenti caſu,

$e=$

$e = \frac{2007\frac{1}{2} - \sqrt{3761406\frac{1}{4}}}{597}$, unde provenit Radix quæsita prope verum, 9,886. Hoc vero pro secunda Hypothesi substituto, emergit $a + e = z$ accuratissime 9,886260393649 5...., in ultima figura vix binario justum superans; nempe cum $\frac{\sqrt{\frac{1}{4}ss + bt} - \frac{1}{2}s}{t} = e$. Atque hoc etiam si opus fuerit, multo ulterius verificari possit, subducendo $\frac{\frac{1}{2}ne^3 + \frac{1}{2}e^4}{\sqrt{\frac{1}{4}ss + tb}}$ si fuerit $+e$, vel addendo $\frac{\frac{1}{2}ne^3 - \frac{1}{2}e^4}{\sqrt{\frac{1}{4}ss - tb}}$ radici prius inventæ, si sit $-e$. Cujus compendium eo pluris æstimandum quod quandoque, ex sola prima suppositione, semper vero ex secunda, iisdem conservatis coefficientibus quousque velis calculum continuare possis. Caterum æquatio prædicta etiam negativam habet radicem, *viz.* $x = 10,26....$ quam cuilibet accuratius explicari licet.

Exemp. II. Sit $z^3 - 17zz + 54z = 350$ ac ponatur $a = 10$. Ex præscripto Regulæ,

$$\begin{aligned} zzz &= aaa + 3aae + 3aee + eee \\ -dzz &= daa - 2dae - dee \\ +cz &= ca + ce \end{aligned}$$

	b	s	t	
Id est	$+1000$	$+300e$	$+30ee$	$+eee$
	-1700	$-340e$	$-17ee$	
	$+540$	$+54e$		
	-350			

Sive $-510 + 14e + 13ee + eee = 0$.

Cum autem habeatur -510, conſtat a minorem juſto aſſumi, ac proinde e affirmativam eſſe, ac ex $510 = 14e + 13ee$ fit $\frac{\sqrt{bt + \frac{1}{4}ss} - \frac{1}{2}s}{t} = e =$ $= \frac{\sqrt{6679} - 7}{13}$, unde z fit 15,7... quæ nimia quidem eſt ob late ſumptam a; ideo ſupponatur ſecundo $a = 15$, ac pari ratiocinio habebimus $e = \frac{\frac{1}{2}s - \sqrt{\frac{1}{4}ss - tb}}{t} = \frac{109\frac{1}{2} - \sqrt{11710\frac{1}{4}}}{28}$ ac proinde $z = 14{,}954068$. Quod ſi calculum adhuc tertio reſtaurare velis, uſque in vigeſimam quintam figuram vero conformem invenies radicem: Paucioribus vero contentus, ſcribendo $tb \pm teee$ loco tb, vel ſubtrahendo aut addendo radici prius inventæ $\frac{\frac{1}{2}eee}{\sqrt{\frac{1}{4}ss} \mp tb}$ ad ſcopum ſtatim pervenies.

Æquatio vero propoſita nulla alia radice explicari poteſt, quia Poteſtas Reſolvenda 350 major eſt Cubo ex $\frac{1}{3}z$ vel $\frac{1}{3}d$.

Exemp. III. Sit Æquatio illa quam in Reſolutione difficillimi Problematis Arithmetici adhibet Clariſſimus *Walliſius*, Cap. LXII. Algebræ ſuæ, quo radicem *Vietæ* Methodo accuratiſſime quidem aſſecutus eſt: Eandemque exemplum Methodi ſuæ affert laudatus *D^s Ralphſon*, *pag.* 25,26. nempe $z^4 - 80z^3 + 1998z^2 - 14937z + 5000 = 0$. Hæc autem æquatio ejus formulæ eſt, ut plures habeat radices Affirmativas, ac quod difficultatem ejus augeat, prægrandes ſunt Coefficientes reſpectu Reſolvendæ datæ: Quo melius autem tractetur, dividatur, ac juxta notas punctationum

regulas

regulas ponatur $-z^4+8z^3-20z^2+15z=0,5$ (ubi z eſt $\frac{1}{10}z$ in æquatione propoſita) ac pro prima Hypotheſi habeamus $e=1$. Proinde $+2-5e-2ee+4e^3-e^4-0,5=0$.

Hoc eſt $1\frac{1}{2}=5e+2ee$; hinc $\frac{\sqrt{\frac{1}{4}ss+bt}-\frac{1}{2}s}{t}=e$ fit $\frac{\sqrt{37}-5}{4}$ adeoque $z=1,27$: Unde conſtat 12,7 radicem eſſe æquationis propoſitæ vero vicinam. Secundo loco ſupponatur $z=12,7$ ac juxta præſcriptum Tabellæ Poteſtatum oritur

b	s	t	u	
$-26014,4641$	$-8193,532e$	$-967,74ee$	$-50,8e^3$	$-e^4$
$+163870,640$	$+38709,60e$	$+3048\ ee$	$+80\ e^3$	
$-322257,42$	$-50749,2\ e$	$-1998\ ee$		
$+189699,9$	$+14937\ e$			
-5000				

$+298,6559-5296,132e+82,26ee+29,2e_3-e_4=0.$

Adeoque $-298,6559=-5296,132e+82,26ee$, cujus radix e juxta regulam $=\frac{\frac{1}{2}s-\sqrt{\frac{1}{4}ss-bt}}{t}$ fit $\frac{2648,066-\sqrt{6987686,106022}}{82,26}$ $=,05644080331\ldots=e$ minori vero: Ut autem corrigatur, $\frac{\frac{1}{2}ue^3-\frac{1}{2}e^4}{\sqrt{\frac{1}{4}ss-bt}}$ ſive $\frac{,0026201\ldots}{2643,423\ldots}$ fit $,000000099117$, ac proinde e correcta $=05644179448$; Quod ſi adhuc plures radicis figuras deſideres, formetur ex e correcta $tue^3-te^4=0,43105602423\ldots$, ac $\frac{\frac{1}{2}s-\sqrt{\frac{1}{4}ss-bt-tue^3+te^4}}{t}$ ſive $\frac{2648,066-\sqrt{6987685,67496597577\ldots}}{82,26}$

$= ,05644179448074402 = e$, unde $a + e = z$ radix accuratiſſima fit 12,756441794480744 02.... qualem invenit Cl. *Walliſius* in loco citato. Ubi obſervandum redintegrationem calculi ſemper triplicare notas veras in aſſumpta a, quas prima correctio ſive $\frac{\frac{1}{2}ae^3 - \frac{1}{2}e^4}{\sqrt{\frac{1}{4}ss - bt}}$ quintuplices reddit, quæque etiam commode per Logarithmos efficitur. Altera autem correctio poſt primam, etiam duplum Ciphrarum numerum adjungit, ut omnino aſſumptas ſeptuplicet; prima tamen plerumque uſibus Arithmetices abunde ſufficit. Quæ vero dicta ſunt de numero ciphrarum in radice recte aſſumptarum, ita intelligi velim, ut cum a non niſi decima parte diſtet à vera radice, prima figura recte aſſumatur; ſi intra centeſimam partem, duæ primæ: Si intra milleſimam tres priores rite ſe habeant; quæ deinde juxta noſtram regulam tractatæ ſtatim novem evadunt.

Reſtat jam ut nonnulla adjiciam de noſtra formula rationali, *viz.* $e = \frac{sb}{ss \pm tb}$, quæ quidem ſatis expedita videbitur, nec multum cedit priori, cum etiam datas ciphras triplicare valeat. Formata autem æquatione ex $a \pm e = z$, ut prius, ſtatim patebit an a aſſumpta ſit major vel minor vero, cum ſcilicet se ſigno ſemper notari debeat contrario ſigno differentiæ Reſolvendæ ac Homogenei ſui ex a producti. Deinde poſito quod $\pm b \mp se + \text{vel} - tee = 0$; diviſor fit $ss - tb$ quoties b ac t iiſdem ſignis notantur; idem vero fit $ss + bt$, ſi ſigna iſta diverſa ſint. Praxi autem magis accommodata

commodata videtur, ſi ſcriberetur Theorema, $e = \frac{b}{s} \pm \frac{tb}{s}$ nempe cum una multiplicatione ac duabus diviſionibus res peragatur, quæ tres multiplicationes ac unam diviſionem alias requireret. Hujus etiam Methodi exemplum capiamus à prædictæ Æquationis radice 12,7...: ubi $298{,}6559 - 5296{,}132e + 82{,}26ee + 29{,}2e^3 - e^4 = 0$,
$+b \quad -s \quad +t \quad +u$
adeoque $\frac{b}{s} - \frac{tb}{s} = e$, hoc eſt, fiat ut s ad t ita b ad $\frac{tb}{s} = 5296{,}132)\ 298{,}6559$ in $82{,}26(4{,}63875...$
quocirca diviſor fit $s - \frac{tb}{s} = 5291{,}49325....)$
$298{,}6559(0{,}056441..... = e$, *viz.* quinque figuris veris adjectis radici aſſumptæ. Corrigi autem nequit hæc formula ſicut præſens irrationalis; adeoque ſi plures deſiderentur radicis figuræ, præſtat aſſumpta nova Hypotheſi calculum de integro repetere: ac novus Quotus triplicando figuras in radice cognitas ſupputatori etiam maxime ſcrupuloſo abunde ſatisfaciet.

FINIS.